GOALPARA COLLEGE

CROSS IS THE CROWN

# প্ৰতিবিম্বন

২০০৬ - ২০০৭

## গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় আলোচনী

# প্ৰতিবিম্বন

*আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা, প্ৰীতি আৰু শুভেচ্ছাৰে* ........................

প্ৰতি,

.................................................................................................

.................................................................................................

মণিকঙ্কণা দাস
আলোচনী সম্পাদিকা
২০০৬-২০০৭ বৰ্ষ

GOALPARA COLLEGE

সম্পাদিকা - মণিকঙ্কনা দাস

## গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ

২০০৬-২০০৭ শিক্ষাবৰ্ষ

**Pratibimban** : The Goalpara College Magazine Published by Goalpara College Students' Union (2006-07), Goalpara College, Goalpara.

সম্পাদনা সমিতি ঃ

| | | |
|---|---|---|
| সভাপতি | ঃ | ড° কাছিম আলি আহমেদ (অধ্যক্ষ) |
| তত্বাবধায়ক | ঃ | ধৰ্মেন্দ্ৰ নাথ |
| সম্পাদিকা | ঃ | মণিকঙ্কণা দাস |
| সদস্য | ঃ | ড° মোছৰাফউদ্দিন আহমেদ (উপাধ্যক্ষ) |
| | | ড° সন্তোষ কুমাৰ মিশ্ৰ |
| | | ড° খৰ্গেশ্বৰ নায়ক |
| | | অমিয় কুমাৰ বড়ো |
| | | জয়ন্ত ব্ৰহ্ম |
| | | উৎপল দেৱনাথ (সাধাৰণ সম্পাদক, মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা |

বেটুপাত আৰু অলংকৰণ - অভিনৱ প্ৰিণ্টাৰ্ছ

মুদ্ৰণ ঃ অভিনৱ প্ৰিণ্টাৰ্ছ,
নতুন বজাৰ, গোৱালপাৰা
ফোন - ৯৪৩৫৩২৩৬১৮

## "অশ্ৰু শ্ৰদ্ধাঞ্জলি"

এই দেশৰ লগত প্ৰানৰ নিবিড়
সম্পৰ্ক ৰাখি, শুভ পদক্ষেপেৰে
আৰু সুকেন্দ্ৰিক চলনেৰে অগ্ৰসৰ হৈ
ব্যক্তি আৰু সমষ্টিগত জীৱন
বলিদান দি জীৱন সাৰ্থক কৰা
মহান শ্বহীদ সকললৈ সহস্ৰ প্ৰনাম জনাইছোঁ ।

"হে
শ্বহীদ
তোমাক
শত-শত
প্ৰনাম"

"গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা"

## কৃতজ্ঞতা

আলোচনীখনত প্ৰকাশ হোৱা, গল্প, কবিতা, প্ৰবন্ধ আদি শিতান সমূহ লেখক-লেখিকালৈ আৰু আলোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত উপদেশ আৰু সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা প্ৰতিগৰাকী ব্যক্তিলৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা স্থাপন কৰিছোঁ। পোন প্ৰথমতে বৰ্তমানৰ অধ্যক্ষ ড° কাছিম আলী আহমেদ , উপাধ্যক্ষ এম. আহমেদ , অৱসৰ প্ৰাপ্ত উপাধ্যক্ষা ৰঞ্জু চৌধুৰী বাইদেউলৈ, তত্বাৱধায়ক শ্ৰীযুত ধৰ্মেন্দ্ৰ নাথ লগতে মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ সমূহ বিষয়ববীয়ালৈ কৃতজ্ঞতা আগবঢ়াইছোঁ। এই সুযোগতে মহাবিদ্যালয় পৰিচালনা সমিতিৰ সভাপতি মাননীয় শ্ৰীযুত দুলাল চন্দ্ৰ ঘোষ, অধ্যাপক ক্ৰমে সিদ্ধিনাথ শৰ্মা, ৰমেশ চন্দ্ৰ বৰ্মণ, চিন্তামণি বাইদেউ, গোবিন্দ দাস ছাৰ আৰু ৰূপজ্যোতি বাইদেউলৈ বিশেষ ভাৱে কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো।

-সম্পাদনা সমিতি

আলোচনীখনত প্ৰকাশিত গল্প, প্ৰবন্ধ, কবিতা আদি শিতান সমূহ প্ৰয়োজন অনুসৰি সংশোধন কৰা হৈছে। দুবছৰ পলম হোৱাত বহু প্ৰতিবন্ধকতাৰ মাজত আলোচনীখন ছপা কৰি উলিয়াবলগীয়া হৈছে। সেয়ে কোনো লেখক লেখিকাই যদি অইনৰ লিখনি নকল কৰি প্ৰকাশ কৰিছে, তেন্তে সেয়া হৈছে অজ্ঞতাবশত। ইয়াৰ বাবে আমি দায়বদ্ধ নহয়।

-সম্পাদিকা

## From the Principal's Desk

It gives me immense pleasure to write a few lines in the College Magazine 2006-07. The College Magazine is considered as a mouth piece of the College fraternity and the society at large. It reflects the performances of the college, its successes and failures, and also focuses on the academic and other activities throughout the year. Through this Magazine students get the opportunity to express threir thoughts and feelings through their writings, which will encourage them and enhance their creative talents.

Goalpara College is one of the largest and glorious co-educational institutions in Lower Assam, accredited at B+ level by the NAAC (National Assessment and Accreditation Council). The college has been completed 54 years of its existence right from the date of its establishment on 8th August, 1955. Although the results of the college in both H.S. and University Examination including Science and Arts stream is satisfactory, and some of our students obtained remarkable achievements, but perfection yet to be achieved as a whole. The college has Boys' and Girls' Hostels separately. There is a magnificent library in the college where more than twenty seven thousand books of various subjects are available.

The college has a study centre of KKHSOU (Krishna Kanta Handique State Open University), which is recognized by the Distance Education Council (DEC), New Delhi. This is the only study centre of KKHSOU in the entire Goalpara District. The main purpose of the University is to promote education among the downtrodden and backward sections of the society through Open and Distance Learning (ODL) at minimum and affordable fees. Initially, the study centre has offered the B.A., B.Com, BBA and BCA courses.

On the other hand, from 2008-09 session, Goalpara College has entered into a memorandum of understanding with IGNOU (Indira Gandhi National Open University) and has become a partner institute, and started initially seven Professional Courses from July, 2008, under the scheme on convergence of 'Open and Distance Learning and Conventional Systems' being conceived jointly by the UGC, IGNOU, DEC and AICTE under the guidance of Union Ministry of Human Resource and Development with the intention to bridge the gap between the conventional university and Open and Distance Learning (ODL) system.

Under the FIST (Faculty Improvement of Science and Technology) scheme of the DST (Department of Science and Technology), New Delhi, Govt. of India, the infrastructure of Science Faculty as well as the College Library will be modernized very soon.

Apart from variour Minor Research Project (MRP) conducted by our faculty members, some of our teachers are doing the Major Research Project (MRP) under the DST and UGC schemes, which is obviously the matter of proud for the college.

Again, under the fabulous and attractive scheme of Star Colleg by the DBT (Department of Science and Technology) the college has considered to get the status of Star Collge for which various process and programmes are functioning covering physics, chemistry, Botany and Zoology departments in the college with the help of our faculty members.

Besides the academic pursuit, the College encourages and promotes sports activities, seminars, workshops, study tours and other co-curricular activities. The College provides opportunities to participate NCC, NSS and Scouts & Guides Programmes. The students have participated in many competitive activities and programmes, and have brought laurels to this glorious institution.

This is absolutely true that without fullest co-operation of Governing Body, Teaching and non-Teaching staff, the students as well as the benevolent public, it is not possible for a Principal to do the best for the overall development of the college. I hope, time has come to take a bold step for the speedy development of this college in all sides including its infrastructure inculcating the innovation of learning and teaching for its perfection. Those who love this college from the core of their heart and soul can never be far behind for its infrastructural development including its good academic atmosphere as well as to achieve the best. Surely Goalpara College will proceed towards a new horizon of its prosperity.

It is worth-mentioning that we have already been opened Website of Goalpara College i.e. 'goalparacollege.org' and the process of computerization in the Office and Library on line and connection of Internet is almost completed.

However, we have been contemplating to do something more projecting various Schemes for the over all development of the college. But, time will prove the success or failure, the victoty or defeat as well as the perfection or excellence.

At last not the least, I would like to express my sincere thanks to all the members of the Editorial Board, teaching and non-teaching staff, as well as the students of this college for its publication.

Long Live Goalpara College with Glory and Prosperity.

**r. K.A. Ahmed**

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্র সন্থা

# সম্পাদকীয় ......

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় এখনি জ্ঞান-মন্দিৰ । বিভিন্ন, গুনী, জ্ঞানী, সহানুভূতিশীল ব্যক্তিৰ শ্ৰম, ত্যাগ আদিৰ ফল স্বৰূপে সৃষ্টি হৈছিল এই মহাবিদ্যালয়খন। ১৯৫৫ চনত জন্ম গ্ৰহণ কৰা গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ে ইতিমধ্যে ৫০ বছৰৰ দেওনা পাৰ কৰিলে আৰু ২০০৪ চনৰ ৮ আগষ্টত ইয়াৰ সোণালী জয়ন্তী উৎসৱ পালন কৰা হয় । এই মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো অধ্যাপক আৰু অধ্যাপিকাই সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মন-মন্দিৰ জ্ঞানৰ আলোকেৰে আলোকিত কৰিবলৈ সৰ্ব্বান্তকৰণে চেষ্টা কৰি আহিছে ।

শিক্ষাই সকলোকে সংকীৰ্ণতা, নীচ মনোবৃত্তি আদিৰ পৰা মুক্ত কৰি মনিকোঠাত পবিত্ৰতা, সৰলতা, বুদ্ধিৰ প্ৰখৰতা আদি গুনৰ বীজ সিঁচে । সাহিত্য এখন দেশৰ বা জাতিৰ দাপোন স্বৰূপ । তেনেদৰে শিক্ষাই সকলোকে সুস্থ, মানসিক ভাৱে সুন্দৰ, সচেতন, সৎ আৰু দায়িত্বশীল ব্যক্তিত পৰিণত কৰি আহিছে । গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ মাজত জাতি, ধৰ্ম, ভাষা, বৰ্ণ নিৰ্বিশেষে এখন পৱিত্ৰ স্নেহৰ ভাৱধাৰাৰ সৃষ্টি কৰি একতাৰ এনাজৰীৰে বান্ধি ৰাখিছে ।

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখনি এই শিক্ষানুস্থানৰ বিভিন্ন দিশৰ দাপোন স্বৰূপ । ইয়াৰ মাধ্যমেৰে প্ৰস্ফুতিত হৈ উঠে এই মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক, উধ্যাপিকা, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, কৰ্মচাৰী সকলৰ মন-গগনত ভাহি থকা বিভিন্ন সৃষ্টিশীল ভাৱধাৰা আৰু জ্ঞানৰ ।

স্কুল-কলেজৰ আলোচনীয়ে সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক নিজৰ জ্ঞানৰ বহিঃপ্ৰকাশ ঘটোৱাত সহায় কৰে । ইয়াত প্ৰকাশিত কবিতা, গল্প, প্ৰবন্ধ, সাঁথৰ, জ্ঞান-বিজ্ঞান, খেল, কুইজ আদিত পঢ়ি আৰু প্ৰকাশ কৰি সকলোৱে স্ব-জ্ঞানৰ পৰিসৰ বৃদ্ধি কৰিব পাৰে । সেয়ে সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়েই সৰ্বতোপ্ৰকাৰে সহায় কৰি এখনি সৰ্বাঙ্গ সুন্দৰ আলোচনী প্ৰকাশ কৰি আৰু ইয়াৰ গুনগত মানদণ্ডৰ উন্নতি সাধি মহাবিদ্যালয় খনিৰ সুনাম

বৃদ্ধি কৰা একান্ত বাঞ্ছনীয় ।

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখনৰ সম্পাদনাৰ গধুৰ দায়িত্ব মোৰ দৰে এগৰাকী ছাত্রীৰ হাতত অর্পন কৰাৰ বাবে মই এই মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্র-ছাত্রী লৈ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ ।

ইয়াৰোপৰি মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় শ্রী যুত কাচিম আলী আহমেদ আৰু তত্ত্বাৱধায়ক শিক্ষা গুৰু শ্রী যুত ধর্মেন্দ্র নাথ, তেখেত সকলৰ বহুমূলীয়া সময় ব্যয় কৰি আলোচনীখন প্রকাশ কৰাৰ দিশত আগবঢ়োৱা দিহা পৰামর্শৰ বাবে আন্তৰিক কৃতজ্ঞতাৰ শৰাই যাচিছোঁ। লগতে মহাবিদ্যালয় ছাত্র সন্থাৰ সাধাৰণ সম্পাদক উৎপল দেৱনাথ আৰু ধনন জ্যোতি বর্মন দাদাৰ সহায় সহযোগৰ বাবে মই চিৰ কৃতজ্ঞ ।

ধৈর্য্য, সহনশীলতা, সৃষ্টিশীলতা আদি গুনৰাজি সকলোৰে হৃদয়ৰ নিভৃততম্ কোনত স্থিতি লৈ এই মধুময় আলোচনীখন নিয়মিত ভাৱে চিৰদিন প্রকাশিত হওঁক এই কামনাৰে সকলোলৈ শুভেচ্ছা, শ্রদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ ।

"মুনিনাঞ্চ মতি ভ্রম" । "হস্তিৰো পিচলে পাৱ, সজ্জনৰো বুৰে নাওঁ" । মানুহ মাত্রেই ভূল হয় । আলোচনীখনৰ মানদণ্ড সম্পর্কে বিচাৰ বিশ্লেষণৰ দায়িত্ব পঢ়ুৱৈ সমাজলৈ এৰি দি মোৰ অনিচ্ছাকৃত ভাৱে হোৱা ভূল ত্রুটিৰ বাবে আপোনালোকৰ পৰা মার্জনা বিচাৰিছোঁ ।

জয়তু গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়
জয় আই অসম

মণিকংকণা দাস
সম্পাদিকা
আলোচনী বিভাগ

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্র সন্থা

# অসমীয়া বিভাগ

## পৃষ্ঠা মেলিলে কি পাব ?

### প্রবন্ধমালা .....


- সমন্বয়ৰ প্রক্রিয়াত অসমীয়া জাতি - ড° কাছিম আলী আহমেদ - ০১
- ভাৰতৰ পঞ্চমজনা প্রয়াত ৰাষ্ট্রপতি ফখৰুদ্দিন আলী আহমেদ চাহাবৰ জীৱন আদর্শত এভূমুকি - ৰফিকুল ইছলাম - ০৯
- ইচ্ছা আৰু অনুশোচনা - অমৰেশ ঘোষ - ১২
- গোৱালপৰীয়া লোক সমাজত ফকৰা যোজনা প্রবাদ বচনাদিৰ প্রাসংঙ্গিকতা - ড° খর্গেশ্বৰ নায়ক - ১৪
- সর্বনাশী AIDS - চম্পক লাংথাছা - ১৯
- অসমীয়া ভাষা - কিছু চিন্তা - চিত্তৰঞ্জন দাস - ২২
- যুৱ মহোৎসৱৰ অভিজ্ঞতা - ভাস্বতী দাস - ২৪
- জীৱন স্পৃহা - মোঃ জাহিদুল ইছলাম - ২৬
- মানসিক সুখ বনাম শাৰিৰীক সুখ - বিনিতা দেৱী - ২৭
- হাতী, মানুহ আৰু অসম - শিৱ প্রসাদ ডেকা - ২৯
- প্রজন্মৰ সংঘাত ঃ এটি বহু চর্চিত প্রসঙ্গ - মাজেদা চুলতানা চৌধুৰী - ৩৩
- ধঁপাত এক গুৰুতৰ সমস্যা - আফছানা নাজ তবছোম - ৩৬

# সমন্বয়ৰ প্ৰক্ৰিয়াত অসমীয়া জাতি

ড° কাছিম আলী আহমেদ
অধ্যক্ষ, গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়

**অসমৰ ভৌগোলিক অৱস্থান ঃ**

ভাৰতবৰ্ষৰ পূব প্ৰান্তত অৱস্থিত পৰ্বত-ভৈয়াম সমন্বিতে ৭,৮,৫২৩ বৰ্গ কিলোমিটাৰ জোৰা অসম এখন প্ৰাচীন গৌৰৱমণ্ডিত দেশ । অসম, এই প্ৰাচীন দেশখনৰ এক অৰ্বাচীন নাম । এই নামটো আহোম ৰাজত্ব প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ পিছত হে হয় । ইয়াৰ আগতে এই সু-প্ৰাচীন দেশখনৰ নাম আছিল 'প্ৰাগ্‌জ্যোতিষপূৰ' আৰু 'কামৰূপ' ৰাজ্য । এসময়ত সমগ্ৰ উত্তৰ-পূৰ ভাৰত অসমৰ ৰাজনৈতিক সীমাৰ ভিতৰত আছিল । বৰ্তমান সেই বিভিন্ন অংশক লৈ ১৯৬৩ চনত নাগালেণ্ড, ১৯৭১ চনৰ মেঘালয়, ১৯৭২ চনত অৰুণাচল প্ৰদেশ আৰু মিজোৰামৰ সৃষ্টি হোৱাত এইবোৰ অঞ্চল অসমৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ যায় । ফলস্বৰূপ অসমৰ ভৌগোলিক পৰিসীমা আকৌ ঠেক হৈ পৰিল, আৰু বস্তুতঃ ই ব্ৰহ্মপুত্ৰ আৰু বৰাক নদী উপত্যকা ইয়াৰ মাজতে থকা পাৰ্বত্য অঞ্চলক লৈয়ে সীমিত হৈ পৰিল ।

প্ৰাচীন প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ ৰাজ্যৰ নাম ৰামায়ণ, মহাভাৰত, পুৰাণকে আদি কৰি শাস্ত্ৰসমূহত বহুবাৰ বহু প্ৰসঙ্গত উল্লেখিত হৈছে । পুৰণি গ্ৰন্থৰ ভিতৰত ৰামায়ণ আৰু মহাভাৰততে পোনতে প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ ৰাজ্যৰ নাম পোৱা যায় । পণ্ডিতসকলৰ মতে এই গ্ৰন্থ দুখনৰ ৰচনাৰ সময় সীমা খ্ৰীঃ পুঃ প্ৰায় ৫ম - ৪ৰ্থ শতিকা । কণকলাল বৰুৱাই মত পোষণ কৰে যে খ্ৰীঃ পূঃ ১০ম শতিকাত প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ ৰাজ্যৰ অস্তিত্ব আছিল । যি কি নহওক, ৰামায়ণ, মহাভাৰতৰ আদি পৰ্ব, সভাপৰ্ব, উদ্যোগ পৰ্ব, দ্ৰোণ পৰ্ব, পুৰাণ, কালিকা পুৰাণ আদি প্ৰাচীন পুথিত উল্লেখ থকা এই ৰাজ্যখন যে অতি প্ৰাচীন আৰু ঐতিহ্যপুৰ্ণ আছিল তাত কোনো সন্দেহ নাই ।

ৰামায়ণৰ আদি কাণ্ডত উল্লেখ আছে যে প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ ৰাজ্যৰ প্ৰতিষ্ঠাতা আছিল ঋষি বিশ্বামিত্ৰৰ পিতামহ অমূৰ্তৰাজ । বিশ্বামিত্ৰই কৌশিক বা কোশী নদীৰ তীৰত তপস্যা কৰিছিল । গতিকে ৰামায়ণৰ বৰ্ণনাৰ পৰা এইটো প্ৰতীয়মান হয় যে বৰ্তমান বিহাৰৰ অন্তৰ্গত পুৰ্ণিয়া জিলাৰ কোশী

নদীলৈকে প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ ৰাজ্য বিস্তৃত আছিল। কালিকা পুৰাণ মতে ব্ৰহ্মাই ইয়াতে পোনতে জ্যোতিষ্কসমূহ সৃষ্টি কৰিছিল। সেই বাবে ইয়াৰ নাম হ'ল প্ৰাগ্‌জ্যোতিষপুৰ বা প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ ৰাজ্য। মহাভাৰতত থকা বিৱৰণৰ পৰা জানিব পাৰি যে প্ৰাচীন প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ ৰাজ্যৰ সীমা দক্ষিণে বাঙ্গোপসাগৰ আৰু পশ্চিমে কৰতোয়া নদীলৈকে আছিল। কালিকা পুৰাণৰ মতে ভগদত্তৰ পিতাক নৰক বা নৰকাসুৰে প্ৰাচীন প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ ৰাজ্যৰ ৰজা ঘটকাসুৰক পৰাস্ত কৰি এই দেশৰ ৰজা হয় আৰু প্ৰাগ্‌জ্যোতিষপুৰত ৰাজধানী পাতে। পশ্চিমে কৰতোয়াৰ পৰা পূবে দিকৰঙলৈকে এওঁৰ ৰাজ্য আছিল। মহাভাৰতত উল্লেখিত বিভিন্ন উক্তিৰ পৰাই প্ৰাচ্য তত্ত্ববিদসকলে অনুমান কৰে যে মহাভাৰতৰ যুদ্ধৰ সময়ত প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ ৰাজ্যৰ ভিতৰত আছিল - বৰ্তমান অসমৰ অধিকাংশ ঠাই, জলপায়গুৰি, কোচবিহাৰ, ৰংপুৰ, বোগৰা, ময়মনসিং, ঢাকা, ত্ৰিপুৰা, পাবনাৰ কিছু অংশ আৰু পূব নেপালৰ কিছু অংশ।

প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ নামটো যেনেকৈ অতি প্ৰাচীন তেনেকৈ কামৰূপ নামটোও প্ৰাচীন। কামৰূপ নামৰ উৎপত্তি সম্বন্ধেও বিভিন্ন ব্যাখ্যা পোৱা যায়। পৌৰাণিক জনশ্ৰুতি মতে প্ৰেমৰ দেৱতা কামদেৱে এই ঠাইতে পুনৰ্জীৱন পাই নতুন ৰূপ পাইছিল কাৰণে ঠাইখনৰ নাম 'কামৰূপ' হ'ল। এই সম্বন্ধীয় কাহিনী পোনতে গোপথ ব্ৰাহ্মণও পোৱা যায়। কালিকা পুৰাণমতে কিন্তু নৰকে প্ৰাগ্‌জ্যোতিষপুৰত ৰাজত্ব স্থাপন কৰাৰ পিছৰ পৰাহে এই দেশৰ নাম 'কামৰূপ' হয়। খ্ৰীঃ ৪ৰ্থ-৫ম-শতিকামানৰ পৰা এই দেশখনৰ প্ৰাচীন নাম 'প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ' তলপৰি ক্ৰমে 'কামৰূপ' নামটোৰ প্ৰচলন হ'বলৈ ধৰে। খ্ৰীঃ ৪ৰ্থ-৫ম শতিকাৰ সমুদ্ৰগুপ্তৰ বিখ্যাত 'এলাহাবাদ শিলালিপি' য়েই কামৰূপ নামটোৰ উল্লেখ থকা প্ৰাচীনতম প্ৰত্নতাত্ত্বিক নিদৰ্শন। ইয়াত কামৰূপক ভাৰতৰ পূব সীমান্তৰ দেশ (Frontier territory) হিচাপে উল্লেখ কৰিছে। খ্ৰীঃ ৪ৰ্থ শতিকামানৰ পৰা খ্ৰীঃ ১০ম-১১শ শতিকাৰ ভিতৰৰ যিবোৰ সংস্কৃত পুথিত এই দেশখনৰ নাম আছে সেইবোৰৰ কোনো ঠাইত 'কামৰূপ' আৰু কোনো ঠাইত 'প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ' নামৰ উল্লেখ কৰা দেখা যায়।

খ্ৰীঃ ১০ম শতিকাত ৰচিত কালিকা পুৰাণ আৰু খ্ৰীঃ ১৬শ শতিকাত ৰচিত যোগিনী-তন্ত্ৰ নামৰ পুথি দুখনত এই দেশখনক কামৰূপ বুলি উল্লেখ কৰিছে। বিযুও পুৰাণ মতে কামাখ্যা মন্দিৰৰ চাৰিওফালে এশ জনলৈ এই ৰাজ্যখন বিস্তৃত আছিল। কালিকা পুৰাণ মতেও ৰাজ্যখনৰ সোঁমাজতে কামাখ্যা মন্দিৰ অৱস্থিত আছিল। যোগিনী-তন্ত্ৰৰ একাদশ অধ্যায়ত কামৰূপ ৰাজ্যৰ সীমাৰ উল্লেখ এইদৰে কৰিছে উত্তৰে নেপালৰ কাঞ্চন পৰ্বত আৰু কঞ্জগিৰি, দক্ষিণে ব্ৰহ্মপুত্ৰ আৰু লাক্ষা নদীৰ সঙ্গমস্থলী, পূবে তীৰ্থ শ্ৰেষ্ঠা দিক্ষু নদী, পশ্চিমে কৰতোয়া-ইয়াৰ মাজৰ ভূখণ্ড কামৰূপ নামে সকলো শাস্ত্ৰতে খ্যাত। এইদৰে মোটামোটিকৈ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকা, ভুটান, ৰংপুৰ আৰু কোচবিহাৰ কামৰূপ ৰাজ্যৰ অন্তৰ্ভূক্ত আছিল। মধ্যযুগত ৰচিত 'হৰ-গৌৰী সংবাদ' নামৰ সংস্কৃত পুথিখনৰ মতে প্ৰাচীন কামৰূপ ৰাজ্য চাৰিখন পীঠত বিভক্ত আছিল; যেনে - (১) ৰত্নপীঠ-কৰতোয়াৰ পৰা সোনকোষলৈ, (২) কামপীঠ-সোনকোষৰ পৰা কপিলীলৈ, (৩) স্বৰ্ণপীঠ-পুস্পিকা নদীৰ পৰা ভৈৰবী নদীলৈ ; আৰু (৪) সৌমাৰপীঠ-ভৈৰবীৰ পৰা দিক্‌ৰাই নদীলৈ বিস্তৃত হৈ থকা অঞ্চল। কালিকা পুৰাণ আৰু যোগিনী



তন্ত্ৰতো এই পীঠসমূহৰ উল্লেখ আছে যদিও ভৌগোলিক পৰিসীমা সম্বন্ধে কিছু তাৰতম্য দেখা যায়।

খ্ৰীঃ ১৩শ শতিকামানলৈ এই দেশৰ নাম কামৰূপ আছিল। সেই শতিকাৰে ৩য় দশকত (১২২৮ চনত) 'শান' বা 'শাম' সকল পাটকাই পৰ্বত পৰা হৈ সৌমাৰপীঠত সোমায় আৰু ক্ৰমে ইয়াত ৰাজত্ব স্থাপন কৰে। সম্ভৱতঃ তেতিয়াৰ পৰাই 'শান' সকল 'অচম', 'অসম', 'অহম' বা 'আহোম' নামেৰে জনাজাত হয়। পিছলৈ তেওঁলোকে জয় কৰা ৰাজ্যখনৰ নাম অসম হয়। 'অসম' বুলিলে আগতে সৌমাৰপীঠকে ধৰি বৰ্তমানৰ অসমৰ পূৱখণ্ডকহে বুজাইছিল। খ্ৰীঃ ১৬-১৭ শ শতিকাৰ ভিতৰত ৰচিত 'দৰং ৰাজবংশাৱলী', দৈত্যাৰি ঠাকুৰৰ 'শঙ্কৰ চৰিত', 'কথা-গুৰুচৰিত' আদি পুথিত আৰু ইয়াৰ আগতে ৰচিত শঙ্কৰদেৱ আৰু তেওঁৰ সমসাময়িক বৈষ্ণৱ সাহিত্যিকসকলে ৰচনা কৰা পুথি সমূহত বুজোৱা হৈছিল। বৈষ্ণৱ সাহিত্যৰ সমসাময়িক বুৰঞ্জী সমূহত অচম, আচাম, আসাম, অহম, আহোম আদি শব্দ দেশ আৰু জাতিবাচক উভয় অৰ্থতে ব্যৱহৃত হৈছে। ইংৰাজ আগমনৰ সময়ৰে পৰা (১৮২৬ চন) দেশখন বুজাবলৈ আচাম আৰু আসাম ব্যৱহাৰ হ'বলৈ ধৰে। পাছত অসম সাহিত্য সভাই এটা প্ৰস্তাৱ যোগে 'অসম' শব্দটো সৰ্বজন গ্ৰহণযোগ্য কৰি দাঙি ধৰে আৰু পূৰ্বতে ব্যৱহৃত হোৱা 'অসমিয়া' শব্দৰ পৰিবৰ্ত্তে 'অসমীয়া' (অসম + ঈয়া) সংশোধিত ৰূপত গৃহীত হয়। এইদৰে প্ৰাচীন কামৰূপ সংকুচিত হৈ কামৰূপ জিলা হিচাপেহে অৱশিষ্ট হৈ থাকে।

**অসমীয়া জাতি ঃ সমন্বয়ৰ প্ৰক্ৰিয়া**

বৈচিত্ৰপূৰ্ণ আৰু বৰ্ণাঢ্য অসমীয়া জাতি সুদীৰ্ঘ ঐতিহাসিক প্ৰক্ৰিয়াৰ মাজেদি গঢ় লৈ উঠিছে। বিভিন্ন জনসমষ্টিৰ আবাসভূমি এই অসমে অতি প্ৰাচীন কালৰে পৰা শতিকাৰ পিছত শতিকা ধৰি নানান উত্থান-পতনৰ সন্মুখীন হৈ বৰ্তমান ৰূপ পৰিগ্ৰহ কৰিছে। ভৌগোলিক অসম আৰু ঐতিহাসিক অসমৰ সীমা কেতিয়াও একে হোৱা নাই। সেইদৰে ৰাজনৈতিক অসম আৰু সাংস্কৃতিক অসমৰ সীমাও একে নহয়। প্ৰাচীন অসম আৰু আধুনিক অসমৰ সীমাৰ কোনো তুলনাই নহয়। সেইদৰে অসমীয়া বুলি কোনো নিৰূপিত জনগোষ্ঠীয়ে প্ৰতিনিধিত্ব কৰিব নোৱাৰে। বিভিন্ন যুগত বিভিন্ন প্ৰজাতি-উপপ্ৰজাতি আৰু ভাষা-ভাষী মানুহ আহি যিয়ে এই অসমৰ বৈশিষ্ট্যৰ লগত মিলাই দিছে, তেৱেঁই অসমীয়া। অসমীয়া সংস্কৃতি যেনেকৈ এক সমন্বয়ৰ সংস্কৃতি, তেনেকৈ অসমীয়া জাতিও গঢ়ি উঠিছে এক মহা সমন্বয়ৰ প্ৰক্ৰিয়াৰ মাজেদি। একোটা জাতিসত্তাৰ মাজত যিবোৰ উমৈহতীয়া সাধাৰণ গুণ আৰু বৈশিষ্ট্য থাকে, অসমীয়া জাতিৰ অংশীদাৰ সকলো জনসমষ্টিৰ মাজত সেই গুণ আৰু বৈশিষ্ট্য সমূহ বিয়পি আছে। বৰ্তমান অসমৰ আদিম বাসিন্দা বুলি ক'বলৈ কোনো নাই। অতি প্ৰাচীন কালৰে পৰা অসমলৈ হোৱা অবাধ প্ৰব্ৰজনে অসমীয়া জাতিসত্তাক এক সন্মিলিত নতুন ৰূপ দি সমন্বয় আৰু সংমিশ্ৰণৰ মহান বেদীত উপনীত কৰাইছে। ইয়াত নৱপ্ৰস্তৰ যুগৰ মানুহৰ বসবাস আছিল যদিও তেওঁলোকৰ বংশধৰ বা তেজৰ কণিকা আজিৰ অসমীয়াৰ মাজত পাবলৈ নাই। ইয়াৰ বাহিৰেও বিভিন্ন যুগত ৰাজ্য পাতি এই দেশৰ শাসক তথা গৰাকী বোলোৱা আটাইবোৰ জাতি বা প্ৰজাতিয়েই আপেক্ষিক ভাৱে নতুন বা পুৰনি পমুৱা। প্ৰাক্ ঐতিহাসিক যুগৰ পৰাই এই প্ৰব্ৰজন অবিৰত ভাবে নানা ধৰণে নান ৰূপত অব্যাহত আছিল।

আজিৰ অসমীয়াৰ গাত পৃথিৱীৰ মূল জনগোষ্ঠী সমূহৰ প্ৰায় আটাইকেইটাৰে তেজৰ সংমিশ্ৰণ আছে আৰু সকলো প্ৰজাতিৰ মানুহ মিহলি হৈ এই নতুন জাতিটোৰ জন্ম হৈছে ।

**অসমৰ আদিম অধিবাসী**

ভাৰতৰ প্ৰাচীন গ্ৰন্থসমূহৰ মতে কিৰাতসকলেই অসমৰ অতি প্ৰাচীন আদিম অধিবাসী। মহাভাৰতৰ কুৰুক্ষেত্ৰ যুদ্ধত যোগদান কৰা প্ৰাগ্‌জ্যোতিষপুৰৰ অধিপতি ভগদত্ত সৈনিক সকলক কিৰাত আৰু চীন বুলি উল্লেখ কৰিছে । সংহিতাসমূহত এই লোকসকলক পৰ্বতৰ গুহাত বাস কৰা কিৰাত বুলি বৰ্ণনা কৰা হৈছে । বিভিন্ন পুৰাণত এওঁলোকক বনবাসী, বৰ্বৰ আৰু পৰ্বতীয়া জাতি বুলি আখ্যা দিয়া হৈছে । অথৰ্ব্ববেদতো কিৰাত ছোৱালী (কৈৰাতিকা) নামটোৰ উল্লেখ আছে । মহাভাৰতত কিৰাতসকলৰ বাসস্থান ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ আশেপাশে বুলি উল্লেখ কৰিছে । আনহাতে, কালিকা পুৰাণত অসমৰ এই আদিম অধিবাসীসকলক বৰ্বৰ, মাংসভোজী, হৰিৎ বৰ্ণৰ দুৰ্দান্ত সাহসী লোক বুলি বৰ্ণনা কৰিছে । দেহৰ আৱয়বিক গঠন, বৰ্ণ আৰু সামাজিক চৰিত্ৰৰ ভিত্তিত এই কিৰাতসকলক মংগোলীয় প্ৰজাতিৰ মানুহ বুলি গোষ্ঠীভূক্ত কৰিব পাৰি ।

ইতিহাস, প্ৰত্নতত্ত্ব আৰু নৃতাত্বিক অধ্যয়ণৰ পৰা জনা যায় যে প্ৰাক্ ঐতিহাসিক যুগৰ পৰাই ভাৰতৰ উত্তৰ-পূৰ সীমান্ত অঞ্চলত বিভিন্ন মানৱ গোষ্ঠীৰ মানুহে ক্ৰমাগত বসবাস কৰি আহিছে। বুৰঞ্জীবিদ আৰু নৃতত্ত্ববিদসকলৰ মতে প্ৰথমতে এই অঞ্চললৈ আহিছিল চীন, তিব্বত-বৰ্মী, অষ্ট্ৰিক, দ্ৰাবিড় আদিৰ অন্তৰ্গত মানৱ গোষ্ঠীৰ লোক। তাৰ পাছত আহিল আৰ্যীয় বংশোদ্ভৱ অনেক জাতি-উপজাতিৰ লোক । এইদৰে আৰ্য-অনাৰ্যৰ লোকে ইতিহাসৰ বিভিন্ন যুগত আৰু বিভিন্ন পৰিস্থিতিত এই উত্তৰ-পূৰ সীমান্ত অঞ্চলত তথা প্ৰাচীন অসমত পৰ্বতে ভৈয়ামে বসবাস কৰিবলৈ লয় ।

**জনগোষ্ঠীসমূহৰ বিভাজন ঃ**

অসমত বসবাস কৰা বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলৰ প্ৰাচীনত্ব সম্পৰ্কে পণ্ডিতসকলৰ মাজত মতভেদ দেখা যায়। বিভিন্ন পণ্ডিতৰ মতামতৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি অসমৰ জাতি আৰু জনজাতি সকলক প্ৰধানকৈ পাঁচোটা জাতিগত ভাগ কৰিব পৰা যায় । অৱশ্যে এইটো উল্লেখযোগ্য যে জাতিগত আৰু ভাষাগত বিভাগ একে নহয় । এই জাতিগত বিভাগ পাঁচটো হ'ল- (১) নেগ্ৰিটো জাতি, (২) প্ৰট-অষ্ট্ৰলয়ড, (৩) মঙ্গলয়দ বা মংগোলীয়, (৪) মেডিটেৰানীয়ান বা ভূমধ্যসাগৰীয় জাতি, আৰু (৫) ককেছীয় । কিছুমান পণ্ডিতৰ মতে নেগ্ৰিটো গোষ্ঠীৰ লোকসকলেই অসমৰ প্ৰাচীনতম বাসিন্দা। অসমৰ নগা জনজাতিৰ লোকসকলৰ মাজত নেগ্ৰিটো জাতিৰ সঁচ থকা বুলি পণ্ডিতসকলে অনুমান কৰে। প্ৰট অষ্ট্ৰলয়ড বা অষ্ট্ৰিক গোষ্ঠীৰ লোকসকলক সুনিতী কুমাৰ চেটাৰ্জী আদি বহুতো পণ্ডিতে 'অসমৰ আদিমতম আধিবাসী' বুলি অভিহিত কৰিছে। অষ্ট্ৰিকৰ নিম্নশ্ৰেণীৰ লোককে নিষাদ, কোল্ল, ভিল্ল বোলা হয় । এই গোষ্ঠীৰ অন্তৰ্ভূক্ত জনজাতিসমূহ হ'ল কোল, মুণ্ডা, চাওতাল আদিৰ বাহিৰেও খাছি আৰু জয়ন্তীয়া সকল। মঙ্গলয়দ জাতিকে 'কিৰাত' বুলি বিভিন্ন প্ৰাচীন গ্ৰন্থত উল্লেখ কৰা হৈছে । কিৰাত সকলক ম্লেচ্ছ আৰু অসুৰ বুলিও ব্যাখ্যা কৰা পোৱা যায় । ড° চেটাৰ্জীৰ মতে 'কিৰাত বুলিলে হিমালয়ৰ পাহাৰীয়া অঞ্চল আৰু পূৰ অঞ্চলৰ বসবাস কৰা মঙ্গোলীয় গোষ্ঠীৰ অনাৰ্য লোকক বুজায় । অসমৰ জনজাতিৰ অধিক সংখ্যক



লোকেই এই মঙ্গলয়দ (মঙ্গোলীয়) গোষ্ঠীৰ অন্তৰ্গত। 'মেডিটেৰানীয়ান' জাতিৰ ভিতৰত দ্ৰাবিড় ভাষী লোক সকলক ধৰা হয়, অসমৰ চাহ বাগিছাৰ বনুৱা সকলৰ মাজত প্ৰট-অষ্ট্ৰলয়দ আৰু মেডিটেৰনীয়ান (দ্ৰাবিড়) জাতিৰ বিভিন্ন ভাষা-ভাষী, আৰু আচাৰ পদ্ধতিৰ জনজাতি আছে । আৰ্য ফৈদৰ লোকসকল আৰু এওঁলোকৰ বংশধৰ সকলেই ককেছীয় প্ৰজাতিৰ লোক বুলি কোৱা হয় । ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ সৰ্বত্ৰতে এওঁলোক বিয়পি আছে। মুঠতে অতি প্ৰাচীন কালৰ পৰা বিভিন্ন কাৰণৰ বশবতী হৈ আৰ্য আৰু অনাৰ্য সকলৰ মাজত এক মিলনৰ প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ হৈছিল বুলি ক'ব পাৰি। অসমৰ কিৰাত জনগোষ্ঠীৰ লোক আৰু প্ৰথমতে অহা আৰ্য-ফৈদৰ লোকৰ তেজৰ সংমিশ্ৰণত ওপজা জনগোষ্ঠীয়েহে ইয়াত প্ৰথম সম্বন্ধ স্থাপন কৰিছিল বুলি ভালেমান পণ্ডিতে মত পোষণ কৰে।

আনহাতে ভাষা আৰু সাংস্কৃতিক সমতাৰ ভিত্তিত প্ৰতিষ্ঠিত হোৱা অসমৰ বিভিন্ন জনগোষ্ঠী সমূহৰ ভাষাই প্ৰতিনিধিত্ব কৰা মূল ভাষাগোষ্ঠী কেইটা হ'ল - (১) চীন-তিব্বতীয় ভাষা গোষ্ঠী, (২) অষ্ট্ৰিক ভাষাগোষ্ঠী, আৰু (৩) ভাৰতীয় আৰ্য ভাষাগোষ্ঠী । নৃতাত্বিক বিচাৰত অসমৰ সৰহভাগ জনজাতিয়েই মঙ্গোলীয় গোষ্ঠীৰ। এওঁলোকৰ ভাষাৰ গুৰি আছিল চীন-তিব্বতীয় ভাষা গোষ্ঠী । এই ভাষাগোষ্ঠী প্ৰধানকৈ দুটা শাখাত বিভক্ত - (ক) তিব্বত বৰ্মী আৰু (খ) শ্যাম চীনীয় । তিব্বত বৰ্মীৰ চাৰিটা প্ৰধান উপশাখা আছে-হিমালয়ী, উত্তৰ অসম, অসম বৰ্মী আৰু তিব্বতী। শ্যাম চীনীয় গোষ্ঠীৰ ভিতৰত টাই ভাষাই প্ৰধান । ইয়াৰ শাখা হ'ল আহোম, খামটি, আইটন, নৰা, টাইফাকে ইত্যাদি । তিব্বত বৰ্মীৰ পৰাই অসমৰ বিভিন্ন জনজাতীয় ভাষাবোৰৰ উৎপত্তি বুলি ক'ব পাৰি । এই গোষ্ঠীৰ উত্তৰ অসম শাখাৰ পৰাই আদি বা আবৰ, মিছিমি, মিছিং, ডফলা, অঁকা আদি ভাষা ওলাইছে । তিব্বত বৰ্মীৰ অন্য এটা উল্লেখযোগ্য উপশাখা অসম বৰ্মীৰ ভিতৰত বড়ো, নগা, কুকিচীন পৰে । বড়োভাষী জনগোষ্ঠীসমূহ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ পূৰ কোণৰপৰা পশ্চিম কোনলৈ বিস্তৃত হৈ আছে । ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ এনে এখন জিলা নাই যত বড়োভাষী জনগোষ্ঠী নাই । বড়ো শাখা আকৌ বড়ো কছাৰী, কোঁচ, ৰাভা, গাৰো, লালুং, ডিমাছা, হাজং, ত্ৰিপুৰী, চুতীয়া, মৰাণ আদি বিভিন্ন গোষ্ঠীৰ উপভাষাত ভাগ কৰা হয় । নগা শাখাৰো আকৌ আঁও, আংগামী, তাংচা, লুথা, ছেমা, টাংমূল, ছংটেম আদি ভাগ আছে। কুকিচীনত মেইতেই বা মণিপুৰী, লুচাইসকলৰ ভাষা মিজো পৰে।

অষ্ট্ৰিক ভাষা গোষ্ঠীক অষ্ট্ৰ-এছীয় আৰু অষ্ট্ৰ-নেছীয় এই দুটা ভাগত বিভক্ত কৰা হৈছে । অষ্ট্ৰ-এছীয় শাখাক কোল বা মুণ্ডা আৰু মন্‌খমেৰ এই দুটা প্ৰধান উপশাখাত ভাগ কৰিব পাৰি । কোল বা মুণ্ডা পৰিয়ালৰ ভিতৰত চাওতালী, মুণ্ডাৰী আদি উল্লেখযোগ্য ভাষা । মন্‌খমেৰ উপশাখাৰ অন্তৰ্গত উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ মেঘালয়ৰ খাছি আৰু ছিনটেং লেখত লবলগীয়া । মেঘালয় খাছি-জয়ন্তীয়া আৰু ছিনটেং সকল মূলতে তিব্বত বৰ্মীয় অৰ্থাৎ মঙ্গোলীয় গোষ্ঠীৰ লোক । এওঁলোকে অষ্ট্ৰিক ভাষা ব্যৱহাৰ কৰা বাবে অষ্ট্ৰিক জাতি হিচাপে জনাজাত ।

অসমৰ প্ৰধান ভাষা অসমীয়া । এই ভাষা ভাৰতীয় আৰ্য ভাষাগোষ্ঠীৰ পূৰ শাখাৰ ভাষা । যদিও এই ভাষা আৰ্য গোষ্ঠীৰ তথাপি অসমত শ শ বছৰ ধৰি ইয়াৰ ওপৰত পৰা আন আন ভাষা গোষ্ঠীৰ বিশেষকৈ তিব্বত-চীন গোষ্ঠীৰ আৰু অষ্ট্ৰিক গোষ্ঠীৰ

প্ৰভাৱ ভালদৰে পৰিলক্ষিত হয়। বৰাক উপত্যকাত ব্যৱহৃত বঙলা ভাষাও ভাৰতীয় আৰ্যগোষ্ঠীৰ পূৰ্ব শাখাৰ ভাষা। অসমীয়া জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলৰ উমৈহতীয়া বিশেষত্ব হ'ল অসমীয়া ভাষাৰ ব্যৱহাৰ। অসমৰ বিভিন্ন অঞ্চলত অসমীয়া ভাষাৰ কথিত ৰূপ বেলেগ বেলেগে হ'লেও আৰু বহুতে এতিয়া নিজ জনজাতীয় ভাষা মাতৃভাষাৰূপে ব্যৱহাৰ কৰিলেও, সকলোৱে লিখা-পঢ়া আৰু উচ্চ ভাৱধাৰা প্ৰকাশৰ বাবে অসমীয়া মান্য ভাষাকে ব্যৱহাৰ কৰে। যি কি নহওক, প্ৰাচীন ভাৰতীয় আৰ্য ভাষা গোষ্ঠীৰ লোকসকলেই ভাৰত তথা অসমৰ আৰ্য ভাষা, সংস্কৃতি আৰু সভ্যতাৰ বাহক বুলি ক'ব পৰা যায়।

**জনগোষ্ঠী সমূহৰ অসমলৈ প্ৰব্ৰজন ঃ**

মানৱ জাতিৰ প্ৰব্ৰজনৰ ইতিহাস অতি প্ৰাচীন। ইতিহাসে ঢুকি নোপোৱা কালৰে পৰা ই এটা নিত্য-নৈমিত্তিক ঘটনাৰূপে অতি স্বাভাৱিক প্ৰক্ৰিয়াত চলি আছিল। ওপৰত উল্লেখিত জনগোষ্ঠী সমূহ কোন, কেতিয়া, কোন বাটেৰে অসমলৈ অনুপ্ৰবেশ কৰিছিল সঠিককৈ কোৱা টান। সাধাৰণতে তিনিটা কাৰণত প্ৰব্ৰজন ঘটে ঃ ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক আৰু ভৌগোলিক। অতীজৰে পৰা অসমলৈ ঘাইকৈ চাৰিটা পথেৰে ভিন ভিন জনগোষ্ঠীৰ প্ৰব্ৰজন হৈছিল। সেইকেইটা হ'ল -

(১) অসমৰ পূৱ প্ৰান্তত অসম ব্ৰহ্মদেশ সীমান্ত অঞ্চলত বিশেষকৈ পাটকাই পৰ্বমালা ;

(২) উত্তৰাংশৰ নেপাল, ভুটান আৰু তিব্বতৰ পৰ্বতমালাৰ গিৰিপথ সমূহ ;

(৩) অবিভক্ত বঙ্গদেশৰ মাজেদি বঙ্গোপসাগৰৰ পৰা সাগৰীয় পথ ;

(৪) ব্ৰহ্মপুত্ৰ আৰু পঞ্জাব সমতল ভূমিৰ মাজেদি ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰধান ভূ-ভাগৰ পৰা অহা পশ্চিমাভিমুখী পথ।

ভাৰতবৰ্ষৰ উত্তৰ ভাগৰ আন আন অংশত প্ৰাক্ ঐতিহাসিক আৰু ঐতিহাসিক যুগত প্ৰব্ৰজন হৈছিল প্ৰধানকৈ পশ্চিমৰ পৰা পূবলৈ, কিন্তু অসমৰ ক্ষেত্ৰত ই সম্পূৰ্ণ বেলেগ। অসমৰ পূৱ আৰু উত্তৰ সীমাত যদিও অসংখ্য পৰ্বতমালা আছে, তথাপি প্ৰাক্ ঐতিহাসিক যুগৰ পৰা আজিলৈকে অসমৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত পূব ফালৰ বিভিন্ন সময়ত জনগোষ্ঠী সমূহে চামে চামে অনুপ্ৰৱেশ কৰি আছিল। অৱশ্যে ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত পশ্চিমফালৰ পৰাও উল্লেখযোগ্য প্ৰব্ৰজন নোহোৱা নহয়। ভাৰতীয় আৰ্য সংস্কৃতিৰ বাহকসকল পশ্চিমৰ পৰা ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰে উজাই আহে আৰু এওঁলোকেই বিশাল ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ অসমীয়া ভাষা-সংস্কৃতিৰ প্ৰধান উপাদান যোগাইছে। সুদূৰ মিথিলাৰপৰা আৰ্য বংশোদ্ভৱ নৰকে আহি কামৰূপত ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ পিছৰে পৰা কামৰূপলৈ আৰ্য সকল আহিছিল বুলি জনা যায়। তেওঁ নিজ আৰ্যীয় বৈদিক হিন্দু ধৰ্ম এৰি স্থানীয় প্ৰজা শাক্ত ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিছিল যদিও বৈদিক পদ্ধতিৰে পূজা অৰ্চনা কৰাৰ নিয়ম কিছু পৰিমানে প্ৰৱৰ্তন কৰিলে। এইদৰে আৰ্য-অনাৰ্য যোগসূত্ৰ আৰম্ভ হ'ল।

বৈদিক আৰ্যবিলাকে খ্ৰীঃ প্ৰায় ২০০০ বছৰ আগেয়ে উত্তৰ-পশ্চিম ফালৰ পৰা ভাৰতবৰ্ষত সোমাই প্ৰথমে অবিভক্ত পাঞ্জাব আৰু তাৰ পৰা কালক্ৰমে উত্তৰ ভাৰতৰ পূৱফালে আগবাঢ়ি শেষত কামৰূপ ৰাজ্য পাইছিলহি। এই প্ৰব্ৰজনতেই উত্তৰ ভাৰতত পশ্চিমৰ পৰা পূৱলৈ আৰ্যভাষা আৰু কৃষ্টি বিস্তাৰিত হৈছিল। আন এক মতবাদ অনুসৰি বৈদিক আৰ্য সকল ভাৰত বৰ্ষলৈ অহাৰ পূৰ্বেই অবৈদিক এদল আৰ্যৰ ভাৰতবৰ্ষৰ পূৱ ফাললৈ আগমন হৈছিল। সেয়ে ভাৰতৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ বিশেষকৈ মগধ, বিদেহ, প্ৰাগ্জ্যোতিষ আদি ঠাইৰ ব্ৰাহ্মণ, ক্ষত্ৰিয় আদি অধিবাসী বিলাক এওঁলোকৰে সতিসন্ততি বুলি অনুমান কৰা হয়। সম্ভৱত ঃ খ্ৰীঃ প্ৰথম শতিকাতে অসমলৈ ব্ৰাহ্মণ, কায়স্থ আৰু কলিতা শ্ৰেণীৰ উচ্চবৰ্ণৰ আৰ্যসকলৰ আগমন হয়। এই কলিতাসকলক ক্ষত্ৰিয় বুলি জনা যায়। কোনো কোনোৰ মতে এওঁলোক উত্তৰ-পশ্চিম দিশেৰে ভাৰতত প্ৰৱেশ কৰি উত্তৰ ভাৰতত বসতি স্থাপন কৰে, আৰু কালক্ৰমে ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকালৈ গতি কৰে। আন এচাম পণ্ডিতৰ মতে এওঁলোক অসমলৈ অহা বৈদিক আৰ্যসকলৰ পূৰ্বৱৰ্তী অনাৰ্য লোক। ড° কাকতিদেৱে কলিতাসকলৰ বিস্তাৰ বৈদিক যুগতে অসমৰ উত্তৰ-পূৱ অঞ্চলৰ শদিয়া লৈকে থকাৰ কথা উনুকীয়ায়। আন কিছুমান পণ্ডিতে কলিতাসকলকে ভাৰতীয় কায়স্থ জাতিৰ বংশধৰ বুলিও কয়।

মঙ্গোলীয় প্ৰজাতিৰ লোকসকলৰ ভিতৰত কছাৰী সকলেই প্ৰথমে তিব্বত আৰু উত্তৰ পশ্চিম চীনৰ হোৱাংহো আৰু ইয়াংচিকিয়াং উপত্যকাৰ পৰা অসমহৈ প্ৰব্ৰজন কৰে। তেওঁলোকে চীনৰ উত্তৰ-পশ্চিম অঞ্চলৰ পৰা দক্ষিণফালে যাত্ৰা কৰি উত্তৰ ব্ৰহ্মাৰ ওচৰত দুভাগ হয়। এভাগে হিমালয় পৰ্বতেদি পশ্চিমফালে যাত্ৰা কৰি উত্তৰ ফালেদি তিস্তা, দ্বালা আৰু সোনকোষ নদীৰ উপত্যকাইদি আহি কামৰূপত ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা কৰে। অন্য এটা ভাগে উত্তৰ পূৱ বাটেৰে সোৱনশিৰি, দিবং আৰু দিহং উপত্যকাইদি আহি অসমত প্ৰৱেশ কৰে। তিব্বত বৰ্মীয় ভাষাৰ এটা ঠাল বড়ো ভাষা-ভাষী লোকসকলে বেলেগ বেলেগ সময়ত চীন দেশৰ পৰা আহি উত্তৰ ফালেদি অসমত সোমায়হি। গাৰো সকল তিব্বতৰ পৰা গোৱালপাৰাইদি ব্ৰহ্মপুত্ৰ পাৰ হৈ গাৰো পাহাৰলৈ আহে। সেইদৰে ৰাভা, হাজং, মেচ আদিয়ে কামৰূপ আৰু গোৱালপাৰাত বসতি কৰেহি। বড়োসকলৰ কিছুমানে দক্ষিণ-পূৱফালে আগুৱাই আহি উত্তৰ কাছাৰত ডিমাছা নাম ল'লে। আন এটা ঠাল পূবলৈ আগুৱাই আহি নগাৱত লালুং (তিৱা) হিচাপে খ্যাত হৈ ৰল, আৰু অন্য এটা ঠাল দক্ষিণ-পশ্চিমফালে আহি ত্ৰিপুৰাত ত্ৰিপুৰী হ'ল। দেউৰী, চুতীয়া সকলে উত্তৰ-পুৱফালেদি আহি অসমৰ শদিয়াত ১২০৪ খ্ৰীঃত চুতীয়া ৰাজ্য স্থাপন কৰে। মৰাণ-বৰাহীসকলেও উত্তৰ-পূৱ ফালেদি অসমত প্ৰৱেশ কৰি মৰাণ আৰু বৰাহী ৰাজ্য স্থাপন কৰিছিল। মঙ্গোলীয় প্ৰজাতিৰ টাই বংশৰ আহোম সকলে ১২২৮ খ্ৰীঃত পাটকাই পৰ্বত পাৰ হৈ আহি উত্তৰ-পূৱ ফালেদি অসমত সোমায়। তেওঁলোকে প্ৰথমে সৌমাৰত ৰাজ্য স্থাপন কৰিলেও পিছলৈ কৰতোৱা নদী পৰ্যন্ত ৰাজ্য বিস্তাৰ কৰিছিল।

ককেছীয় সকলৰ ভিতৰত ভূমধ্য সাগৰীয়সকলে প্ৰথমে অসমলৈ আহে। সেয়ে তেওঁলোকৰ মাজত অষ্ট্ৰেলীয় লক্ষণ পৰিলক্ষিত হয়। ভূমধ্য সাগৰীয়, আলপাইন, আৰ্মেনীয়, ইন্দ আৰ্য, ইৰানীটীথীয় আদি ককেছীয় সকল পশ্চিমৰ পৰা গঙ্গা, ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাদি অসমলৈ আহে আৰু অসমৰ সকলো অঞ্চলতে বিয়পি পৰে। অসমৰ ব্ৰাহ্মণ, কলিতা, কায়স্থ, কৈৱৰ্ত, সুৰী, গণক, মালী, মহন্তসকল বৈদিক যুগতে অসমলৈ অহা ককেছীয় সকলৰ সতি-সন্ততি। প্ৰাক্ ঐতিহাসিক যুগৰ নৰক-ভগদত্তৰ পাছত ধৰ্মপাল নামৰ এজন ৰজাই গৌড়ৰ পৰা অসমলৈ আহি ৰাজ্য স্থাপন কৰাৰ কথা অসমৰ পুৰণি ইতিহাসত পোৱা যায়। এই গৰাকী ৰজাই গৌড়, কনৌজ, তিৰহুত আদি ঠাইৰ পৰা ব্ৰাহ্মণ আৰু কায়স্থ পূৰোহিত লৈ আহিছিল। ধৰ্মপালৰ ৰাজত্বৰ পৰৱৰ্তী কালছোৱাত অন্য ৰজাসকলেও অসমৰ বাহিৰৰ পৰা অনেক পণ্ডিত

# সমন্বয়ৰ প্ৰক্ৰিয়াত অসমীয়া জাতি

ড° কাছিম আলী আহমেদ
অধ্যক্ষ, গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়

**অসমৰ ভৌগোলিক অৱস্থান ঃ**

ভাৰতবৰ্ষৰ পূব প্ৰান্তত অৱস্থিত পৰ্বত-ভৈয়াম সমন্বিতে ৭,৮,৫২৩ বৰ্গ কিলোমিটাৰ জোৰা অসম এখন প্ৰাচীন গৌৰৱমণ্ডিত দেশ । অসম, এই প্ৰাচীন দেশখনৰ এক অৰ্বাচীন নাম । এই নামটো আহোম ৰাজত্ব প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ পিছত হে হয় । ইয়াৰ আগতে এই সু-প্ৰাচীন দেশখনৰ নাম আছিল 'প্ৰাগ্‌জ্যোতিষপুৰ' আৰু 'কামৰূপ' ৰাজ্য । এসময়ত সমগ্ৰ উত্তৰ-পূৰ্ব ভাৰত অসমৰ ৰাজনৈতিক সীমাৰ ভিতৰত আছিল । বৰ্তমান সেই বিভিন্ন অংশক লৈ ১৯৬৩ চনত নাগালেণ্ড, ১৯৭১ চনৰ মেঘালয়, ১৯৭২ চনত অৰুণাচল প্ৰদেশ আৰু মিজোৰামৰ সৃষ্টি হোৱাত এইবোৰ অঞ্চল অসমৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ যায় । ফলস্বৰূপ অসমৰ ভৌগোলিক পৰিসীমা আকৌ ঠেক হৈ পৰিল, আৰু বস্তুতঃ ই ব্ৰহ্মপুত্ৰ আৰু বৰাক নদী উপত্যকা ইয়াৰ মাজতে থকা পাৰ্বত্য অঞ্চলক লৈয়ে সীমিত হৈ পৰিল ।

প্ৰাচীন প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ ৰাজ্যৰ নাম ৰামায়ণ, মহাভাৰত, পুৰাণকে আদি কৰি শাস্ত্ৰসমূহত বহুবাৰ বহু প্ৰসঙ্গত উল্লেখিত হৈছে । পুৰণি গ্ৰন্থৰ ভিতৰত ৰামায়ণ আৰু মহাভাৰততে পোনতে প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ ৰাজ্যৰ নাম পোৱা যায় । পণ্ডিতসকলৰ মতে এই গ্ৰন্থ দুখনৰ ৰচনাৰ সময় সীমা খ্ৰীঃ পুঃ প্ৰায় ৫ম - ৪ৰ্থ শতিকা । কণকলাল বৰুৱাই মত পোষণ কৰে যে খ্ৰীঃ পূঃ ১০ম শতিকাত প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ ৰাজ্যৰ অস্তিত্ব আছিল । যি কি নহওক, ৰামায়ণ, মহাভাৰতৰ আদি পৰ্ব, সভাপৰ্ব, উদ্যোগ পৰ্ব, দ্ৰোণ পৰ্ব, পুৰাণ, কালিকা পুৰাণ আদি প্ৰাচীন পুথিত উল্লেখ থকা এই ৰাজ্যখন যে অতি প্ৰাচীন আৰু ঐতিহ্যপুৰ্ণ আছিল তাত কোনো সন্দেহ নাই ।

ৰামায়ণৰ আদি কাণ্ডত উল্লেখ আছে যে প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ ৰাজ্যৰ প্ৰতিষ্ঠাতা আছিল ঋষি বিশ্বামিত্ৰৰ পিতামহ অমূৰ্তৰাজ । বিশ্বামিত্ৰই কৌশিক বা কোশী নদীৰ তীৰত তপস্যা কৰিছিল । গতিকে ৰামায়ণৰ বৰ্ণনাৰ পৰা এইটো প্ৰতীয়মান হয় যে বৰ্তমান বিহাৰৰ অন্তৰ্গত পুৰ্ণিয়া জিলাৰ কোশী

নদীলৈকে প্ৰাগ্জ্যোতিষ ৰাজ্য বিস্তৃত আছিল। কালিকা পুৰাণ মতে ব্ৰহ্মাই ইয়াতে পোনতে জ্যোতিষ্কসমূহ সৃষ্টি কৰিছিল। সেই বাবে ইয়াৰ নাম হ'ল প্ৰাগ্জ্যোতিষপুৰ বা প্ৰাগ্জ্যোতিষ ৰাজ্য। মহাভাৰতত থকা বিৱৰণৰ পৰা জানিব পাৰি যে প্ৰাচীন প্ৰাগ্জ্যোতিষ ৰাজ্যৰ সীমা দক্ষিণে বাঙ্গোপসাগৰ আৰু পশ্চিমে কৰতোয়া নদীলৈকে আছিল। কালিকা পুৰাণৰ মতে ভগদত্তৰ পিতাক নৰক বা নৰকাসুৰে প্ৰাচীন প্ৰাগ্জ্যোতিষ ৰাজ্যৰ ৰজা ঘটকাসুৰক পৰাস্ত কৰি এই দেশৰ ৰজা হয় আৰু প্ৰাগ্জ্যোতিষপুৰত ৰাজধানী পাতে। পশ্চিমে কৰতোয়াৰ পৰা পূবে দিকৰঙলৈকে এওঁৰ ৰাজ্য আছিল। মহাভাৰতত উল্লেখিত বিভিন্ন উক্তিৰ পৰাই প্ৰাচ্য তত্ত্ববিদসকলে অনুমান কৰে যে মহাভাৰতৰ যুদ্ধৰ সময়ত প্ৰাগ্জ্যোতিষ ৰাজ্যৰ ভিতৰত আছিল - বৰ্তমান অসমৰ অধিকাংশ ঠাই, জলপায়গুৰি, কোচবিহাৰ, ৰংপুৰ, বোগৰা, ময়মনসিং, ঢাকা, ত্ৰিপুৰা, পাবনাৰ কিছু অংশ আৰু পূব নেপালৰ কিছু অংশ।

প্ৰাগ্জ্যোতিষ নামটো যেনেকৈ অতি প্ৰাচীন তেনেকৈ কামৰূপ নামটোও প্ৰাচীন। কামৰূপ নামৰ উৎপত্তি সম্বন্ধেও বিভিন্ন ব্যাখ্যা পোৱা যায়। পৌৰাণিক জনশ্ৰুতি মতে প্ৰেমৰ দেৱতা কামদেৱে এই ঠাইতে পুনৰ্জীৱন পাই নতুন ৰূপ পাইছিল কাৰণে ঠাইখনৰ নাম 'কামৰূপ' হ'ল। এই সম্বন্ধীয় কাহিনী পোনতে গোপথ ব্ৰাহ্মণও পোৱা যায়। কালিকা পুৰাণমতে কিন্তু নৰকে প্ৰাগ্জ্যোতিষপুৰত ৰাজত্ব স্থাপন কৰাৰ পিছৰ পৰাহে এই দেশৰ নাম 'কামৰূপ' হয়। খ্ৰীঃ ৪ৰ্থ-৫ম শতিকামানৰ পৰা এই দেশখনৰ প্ৰাচীন নাম 'প্ৰাগ্জ্যোতিষ' তলপৰি ক্ৰমে 'কামৰূপ' নামটোৰ প্ৰচলন হ'বলৈ ধৰে। খ্ৰীঃ ৪ৰ্থ-৫ম শতিকাৰ সমুদ্ৰগুপ্তৰ বিখ্যাত 'এলাহাবাদ শিলালিপি' য়েই কামৰূপ নামটোৰ উল্লেখ থকা প্ৰাচীনতম প্ৰত্নতাত্ত্বিক নিদৰ্শন। ইয়াত কামৰূপক ভাৰতৰ পূব সীমান্তৰ দেশ (Frontier territory) হিচাপে উল্লেখ কৰিছে। খ্ৰীঃ ৪ৰ্থ শতিকামানৰ পৰা খ্ৰীঃ ১০ম-১১শ শতিকাৰ ভিতৰৰ যিবোৰ সংস্কৃত পুথিত এই দেশখনৰ নাম আছে সেইবোৰৰ কোনো ঠাইত 'কামৰূপ' আৰু কোনো ঠাইত 'প্ৰাগ্জ্যোতিষ' নামৰ উল্লেখ কৰা দেখা যায়।

খ্ৰীঃ ১০ম শতিকাত ৰচিত কালিকা পুৰাণ আৰু খ্ৰীঃ ১৬শ শতিকাত ৰচিত যোগিনী-তন্ত্ৰ নামৰ পুথি দুখনত এই দেশখনক কামৰূপ বুলি উল্লেখ কৰিছে। বিষ্ণু পুৰাণ মতে কামাখ্যা মন্দিৰৰ চাৰিওফালে এশ জনলৈ এই ৰাজ্যখন বিস্তৃত আছিল। কালিকা পুৰাণ মতেও ৰাজ্যখনৰ সোঁমাজতে কামাখ্যা মন্দিৰ অৱস্থিত আছিল। যোগিনী-তন্ত্ৰৰ একাদশ অধ্যায়ত কামৰূপ ৰাজ্যৰ সীমাৰ উল্লেখ এইদৰে কৰিছে উত্তৰে নেপালৰ কাঞ্চন পৰ্বত আৰু কঞ্জগিৰি, দক্ষিণে ব্ৰহ্মপুত্ৰ আৰু লাক্ষা নদীৰ সঙ্গমস্থলী, পূবে তীৰ্থ শ্ৰেষ্ঠা দিক্ষু নদী, পশ্চিমে কৰতোয়া-ইয়াৰ মাজৰ ভূখণ্ড কামৰূপ নামে সকলো শাস্ত্ৰতে খ্যাত। এইদৰে মোটামোটিকৈ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকা, ভুটান, ৰংপুৰ আৰু কোচবিহাৰ কামৰূপ ৰাজ্যৰ অন্তৰ্ভূক্ত আছিল। মধ্যযুগত ৰচিত 'হৰ-গৌৰী সংবাদ' নামৰ সংস্কৃত পুথিখনৰ মতে প্ৰাচীন কামৰূপ ৰাজ্য চাৰিখন পীঠত বিভক্ত আছিল; যেনে - (১) ৰত্নপীঠ-কৰতোয়াৰ পৰা সোনকোষলৈ, (২) কামপীঠ-সোনকোষৰ পৰা কপিলীলৈ, (৩) স্বৰ্ণপীঠ-পুস্পিকা নদীৰ পৰা ভৈৰবী নদীলৈ ; আৰু (৪) সৌমাৰপীঠ-ভৈৰবীৰ পৰা দিক্ৰাই নদীলৈ বিস্তৃত হৈ থকা অঞ্চল। কালিকা পুৰাণ আৰু যোগিনী



তন্ত্ৰতো এই পীঠসমূহৰ উল্লেখ আছে যদিও ভৌগোলিক পৰিসীমা সম্বন্ধে কিছু তাৰতম্য দেখা যায়।

খ্ৰীঃ ১৩শ শতিকামানলৈ এই দেশৰ নাম কামৰূপ আছিল। সেই শতিকাৰে ৩য় দশকত (১২২৮ চনত) 'শান' বা 'শাম' সকল পাটকাই পৰ্বত পৰা হৈ সৌমাৰপীঠত সোমায় আৰু ক্ৰমে ইয়াত ৰাজত্ব স্থাপন কৰে। সম্ভৱতঃ তেতিয়াৰ পৰাই 'শান' সকল 'আচম', 'অসম', 'অহম' বা 'আহোম' নামেৰে জনাজাত হয়। পিছলৈ তেওঁলোকে জয় কৰা ৰাজ্যখনৰ নাম অসম হয়। 'অসম' বুলিলে আগতে সৌমাৰপীঠকে ধৰি বৰ্তমানৰ অসমৰ পূৱখণ্ডকহে বুজাইছিল। খ্ৰীঃ ১৬-১৭ শ শতিকাৰ ভিতৰত ৰচিত 'দৰং ৰাজবংশাৱলী', দৈত্যাৰি ঠাকুৰৰ 'শঙ্কৰ চৰিত', 'কথা-গুৰুচৰিত' আদি পুথিত আৰু ইয়াৰ আগতে ৰচিত শঙ্কৰদেৱ আৰু তেওঁৰ সমসাময়িক বৈষ্ণৱ সাহিত্যিকসকলে ৰচনা কৰা পুথি সমূহত বুজোৱা হৈছিল। বৈষ্ণৱ সাহিত্যৰ সমসাময়িক বুৰঞ্জী সমূহত অচম, আচাম, আসাম, অহম, আহোম আদি শব্দ দেশ আৰু জাতিবাচক উভয় অৰ্থতে ব্যৱহৃত হৈছে। ইংৰাজ আগমনৰ সময়ৰে পৰা (১৮২৬ চন) দেশখন বুজাবলৈ আচাম আৰু আসাম ব্যৱহাৰ হ'বলৈ ধৰে। পাছত অসম সাহিত্য সভাই এটা প্ৰস্তাৱ যোগে 'অসম' শব্দটো সৰ্বজন গ্ৰহণযোগ্য কৰি দাঙি ধৰে আৰু পূৰ্বতে ব্যৱহৃত হোৱা 'অসমিয়া' শব্দৰ পৰিবৰ্তে 'অসমীয়া' (অসম + ঈয়া) সংশোধিত ৰূপত গৃহীত হয়। এইদৰে প্ৰাচীন কামৰূপ সংকুচিত হৈ কামৰূপ জিলা হিচাপেহে অৱশিষ্ট হৈ থাকে।

**অসমীয়া জাতি ঃ সমন্বয়ৰ প্ৰক্ৰিয়া**

বৈচিত্ৰপূৰ্ণ আৰু বৰ্ণাঢ্য অসমীয়া জাতি সুদীৰ্ঘ ঐতিহাসিক প্ৰক্ৰিয়াৰ মাজেদি গঢ় লৈ উঠিছে। বিভিন্ন জনসমষ্টিৰ আবাসভূমি এই অসমে অতি প্ৰাচীন কালৰে পৰা শতিকাৰ পিছত শতিকা ধৰি নানান উত্থান-পতনৰ সন্মুখীন হৈ বৰ্তমান ৰূপ পৰিগ্ৰহ কৰিছে। ভৌগোলিক অসম আৰু ঐতিহাসিক অসমৰ সীমা কেতিয়াও একে হোৱা নাই। সেইদৰে ৰাজনৈতিক অসম আৰু সাংস্কৃতিক অসমৰ সীমাও একে নহয়। প্ৰাচীন অসম আৰু আধুনিক অসমৰ সীমাৰ কোনো তুলনাই নহয়। সেইদৰে অসমীয়া বুলি কোনো নিৰূপিত জনগোষ্ঠীয়ে প্ৰতিনিধিত্ব কৰিব নোৱাৰে। বিভিন্ন যুগত বিভিন্ন প্ৰজাতি-উপপ্ৰজাতি আৰু ভাষা-ভাষী মানুহ আহি যিয়ে এই অসমৰ বৈশিষ্ট্যৰ লগত মিলাই দিছে, তেৱেঁই অসমীয়া। অসমীয়া সংস্কৃতি যেনেকৈ এক সমন্বয়ৰ সংস্কৃতি, তেনেকৈ অসমীয়া জাতিও গঢ়ি উঠিছে এক মহা সমন্বয়ৰ প্ৰক্ৰিয়াৰ মাজেদি। একোটা জাতিসত্তাৰ মাজত যিবোৰ উমৈহতীয়া সাধাৰণ গুণ আৰু বৈশিষ্ট্য থাকে, অসমীয়া জাতিৰ অংশীদাৰ সকলো জনসমষ্টিৰ মাজত সেই গুণ আৰু বৈশিষ্ট্য সমূহ বিয়পি আছে। বৰ্তমান অসমৰ আদিম বাসিন্দা বুলি ক'বলৈ কোনো নাই। অতি প্ৰাচীন কালৰে পৰা অসমলৈ হোৱা অবাধ প্ৰব্ৰজনে অসমীয়া জাতিসত্তাক এক সন্মিলিত নতুন ৰূপ দি সমন্বয় আৰু সংমিশ্ৰণৰ মহান বেদীত উপনীত কৰাইছে। ইয়াত নৱপ্ৰস্তৰ যুগৰ মানুহৰ বসবাস আছিল যদিও তেওঁলোকৰ বংশধৰ বা তেজৰ কণিকা আজিৰ অসমীয়াৰ মাজত পাবলৈ নাই। ইয়াৰ বাহিৰেও বিভিন্ন যুগত ৰাজ্য পাতি এই দেশৰ শাসক তথা গৰাকী বোলোৱা আটাইবোৰ জাতি বা প্ৰজাতিয়েই আপেক্ষিক ভাৱে নতুন বা পুৰনি পমুৱা। প্ৰাক্ ঐতিহাসিক যুগৰ পৰাই এই প্ৰব্ৰজন অবিৰত ভাবে নানা ধৰণে নান ৰূপত অব্যাহত আছিল।

আজিৰ অসমীয়াৰ গাত পৃথিৱীৰ মূল জনগোষ্ঠী সমূহৰ প্ৰায় আটাইকেইটাৰে তেজৰ সংমিশ্ৰণ আছে আৰু সকলো প্ৰজাতিৰ মানুহ মিহলি হৈ এই নতুন জাতিটোৰ জন্ম হৈছে।

**অসমৰ আদিম অধিবাসী**

ভাৰতৰ প্ৰাচীন গ্ৰন্থসমূহৰ মতে কিৰাতসকলেই অসমৰ অতি প্ৰাচীন আদিম অধিবাসী। মহাভাৰতৰ কুৰুক্ষেত্ৰ যুদ্ধত যোগদান কৰা প্ৰাগ্‌জ্যোতিষপুৰৰ অধিপতি ভগদত্ত সৈনিক সকলক কিৰাত আৰু চীন বুলি উল্লেখ কৰিছে। সংহিতাসমূহত এই লোকসকলক পৰ্বতৰ গুহাত বাস কৰা কিৰাত বুলি বৰ্ণনা কৰা হৈছে। বিভিন্ন পুৰাণত এওঁলোকক বনবাসী, বৰ্বৰ আৰু পৰ্বতীয়া জাতি বুলি আখ্যা দিয়া হৈছে। অথৰ্ব্ববেদতো কিৰাত ছোৱালী (কৈৰাতিকা) নামটোৰ উল্লেখ আছে। মহাভাৰতত কিৰাতসকলৰ বাসস্থান ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ আশেপাশে বুলি উল্লেখ কৰিছে। আনহাতে, কালিকা পুৰাণত অসমৰ এই আদিম অধিবাসীসকলক বৰ্বৰ, মাংসভোজী, হৰিৎ বৰ্ণৰ দুৰ্দান্ত সাহসী লোক বুলি বৰ্ণনা কৰিছে। দেহৰ আৱয়বিক গঠন, বৰ্ণ আৰু সামাজিক চৰিত্ৰৰ ভিত্তিত এই কিৰাতসকলক মংগোলীয় প্ৰজাতিৰ মানুহ বুলি গোষ্ঠীভূক্ত কৰিব পাৰি।

ইতিহাস, প্ৰত্নতত্ব আৰু নৃতাত্বিক অধ্যয়ণৰ পৰা জনা যায় যে প্ৰাক্ ঐতিহাসিক যুগৰ পৰাই ভাৰতৰ উত্তৰ-পূৱ সীমান্ত অঞ্চলত বিভিন্ন মানৱ গোষ্ঠীৰ মানুহে ক্ৰমাগত বসবাস কৰি আহিছে। বুৰঞ্জীবিদ আৰু নৃতত্ত্ববিদসকলৰ মতে প্ৰথমতে এই অঞ্চললৈ আহিছিল চীন, তিব্বত-বৰ্মী, অষ্ট্ৰিক, দ্ৰাবিড় আদিৰ অন্তৰ্গত মানব গোষ্ঠীৰ লোক। তাৰ পাছত আহিল আৰ্যীয় বংশোদ্ভৱ অনেক জাতি-উপজাতিৰ লোক। এইদৰে আৰ্য-অনাৰ্যৰ লোকে ইতিহাসৰ বিভিন্ন যুগত আৰু বিভিন্ন পৰিস্থিতিত এই উত্তৰ-পূৱ সীমান্ত অঞ্চলত তথা প্ৰাচীন অসমত পৰ্বতে ভৈয়ামে বসবাস কৰিবলৈ লয়।

**জনগোষ্ঠীসমূহৰ বিভাজন ঃ**

অসমত বসবাস কৰা বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলৰ প্ৰাচীনত্ব সম্পৰ্কে পণ্ডিতসকলৰ মাজত মতভেদ দেখা যায়। বিভিন্ন পণ্ডিতৰ মতামতৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি অসমৰ জাতি আৰু জনজাতি সকলক প্ৰধানকৈ পাঁচোটা জাতিগত ভাগ কৰিব পৰা যায়। অৱশ্যে এইটো উল্লেখযোগ্য যে জাতিগত আৰু ভাষাগত বিভাগ একে নহয়। এই জাতিগত বিভাগ পাঁচটো হ'ল- (১) নেগ্ৰিটো জাতি, (২) প্ৰট-অষ্ট্ৰলয়ড, (৩) মঙ্গলয়দ বা মংগোলীয়, (৪) মেডিটেৰানীয়ান বা ভুমধ্যসাগৰীয় জাতি, আৰু (৫) ককেছীয়। কিছুমান পণ্ডিতৰ মতে নেগ্ৰিটো গোষ্ঠীৰ লোকসকলেই অসমৰ প্ৰাচীনতম বাসিন্দা। অসমৰ নগা জনজাতিৰ লোকসকলৰ মাজত নেগ্ৰিটো জাতিৰ সঁচ থকা বুলি পণ্ডিতসকলে অনুমান কৰে। প্ৰট অষ্ট্ৰলয়ড বা অষ্ট্ৰিক গোষ্ঠীৰ লোকসকলক সুনিতী কুমাৰ চেটাৰ্জী আদি বহুতো পণ্ডিতে 'অসমৰ আদিমতম আধিবাসী' বুলি অভিহিত কৰিছে। অষ্ট্ৰিকৰ নিম্নশ্ৰেণীৰ লোককে নিষাদ, কোল্ল, ভিল্ল বোলা হয়। এই গোষ্ঠীৰ অন্তৰ্ভূক্ত জনজাতিসমূহ হ'ল কোল, মুণ্ডা, চাওতাল আদিৰ বাহিৰেও খাছি আৰু জয়ন্তীয়া সকল। মঙ্গলয়দ জাতিকে 'কিৰাত' বুলি বিভিন্ন প্ৰাচীন গ্ৰন্থত উল্লেখ কৰা হৈছে। কিৰাত সকলক ম্লেচ্ছ আৰু অসুৰ বুলিও ব্যাখ্যা কৰা পোৱা যায়। ড° চেটাৰ্জীৰ মতে 'কিৰাত' বুলিলে হিমালয়ৰ পাহাৰীয়া অঞ্চল আৰু পূৱ অঞ্চলৰ বসবাস কৰা মঙ্গোলীয় গোষ্ঠীৰ অনাৰ্য লোকক বুজায়। অসমৰ জনজাতিৰ অধিক সংখ্যক



লোকেই এই মঙ্গলয়দ (মঙ্গোলীয়) গোষ্ঠীৰ অন্তৰ্গত। 'মেডিটেৰানীয়ান' জাতিৰ ভিতৰত দ্ৰাবিড় ভাষী লোক সকলক ধৰা হয়, অসমৰ চাহ বাগিছাৰ বনুৱা সকলৰ মাজত প্ৰট-অষ্ট্ৰলয়দ আৰু মেডিটেৰনীয়ান (দ্ৰাবিড়) জাতিৰ বিভিন্ন ভাষা-ভাষী, আৰু আচাৰ পদ্ধতিৰ জনজাতি আছে। আৰ্য ফৈদৰ লোকসকল আৰু এওঁলোকৰ বংশধৰ সকলেই ককেছীয় প্ৰজাতিৰ লোক বুলি কোৱা হয়। ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ সৰ্বত্ৰতে এওঁলোক বিয়পি আছে। মুঠতে অতি প্ৰাচীন কালৰ পৰা বিভিন্ন কাৰণৰ বশবৰ্তী হৈ আৰ্য আৰু অনাৰ্য সকলৰ মাজত এক মিলনৰ প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ হৈছিল বুলি ক'ব পাৰি। অসমৰ কিৰাত জনগোষ্ঠীৰ লোক আৰু প্ৰথমতে অহা আৰ্য-ফৈদৰ লোকৰ তেজৰ সংমিশ্ৰণত ওপজা জনগোষ্ঠীয়েহে ইয়াত প্ৰথম সম্বন্ধ স্থাপন কৰিছিল বুলি ভালেমান পণ্ডিতে মত পোষণ কৰে।

আনহাতে ভাষা আৰু সাংস্কৃতিক সমতাৰ ভিত্তিত প্ৰতিষ্ঠিত হোৱা অসমৰ বিভিন্ন জনগোষ্ঠী সমূহৰ ভাষাই প্ৰতিনিধিত্ব কৰা মূল ভাষাগোষ্ঠী কেইটা হ'ল - (১) চীন-তিব্বতীয় ভাষা গোষ্ঠী, (২) অষ্ট্ৰিক ভাষাগোষ্ঠী, আৰু (৩) ভাৰতীয় আৰ্য ভাষাগোষ্ঠী। নৃতাত্বিক বিচাৰত অসমৰ সৰহভাগ জনজাতিয়েই মঙ্গোলীয় গোষ্ঠীৰ। এওঁলোকৰ ভাষাৰ গুৰি আছিল চীন-তিব্বতীয় ভাষা গোষ্ঠী। এই ভাষাগোষ্ঠী প্ৰধানকৈ দুটা শাখাত বিভক্ত - (ক) তিব্বত বৰ্মী আৰু (খ) শ্যাম চীনীয়। তিব্বত বৰ্মীৰ চাৰিটা প্ৰধান উপশাখা আছে-হিমালয়ী, উত্তৰ অসম, অসম বৰ্মী আৰু তিব্বতী। শ্যাম চীনীয় গোষ্ঠীৰ ভিতৰত টাই ভাষাই প্ৰধান। ইয়াৰ শাখা হ'ল আহোম, খামটি, আইটন, নৰা, টাইফাকে ইত্যাদি। তিব্বত বৰ্মীৰ পৰাই অসমৰ বিভিন্ন জনজাতীয় ভাষাবোৰৰ উৎপত্তি বুলি ক'ব পাৰি। এই গোষ্ঠীৰ উত্তৰ অসম শাখাৰ পৰাই আদি বা আবৰ, মিছিমি, মিছিং, ডফলা, অঁকা আদি ভাষা ওলাইছে। তিব্বত বৰ্মীৰ অন্য এটা উল্লেখযোগ্য উপশাখা অসম বৰ্মীৰ ভিতৰত বড়ো, নগা, কুকিচীন পৰে। বড়োভাষী জনগোষ্ঠীসমূহ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ পূৱ কোণৰপৰা পশ্চিম কোনলৈ বিস্তৃত হৈ আছে। ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ এনে এখন জিলা নাই যত বড়োভাষী জনগোষ্ঠী নাই। বড়ো শাখা আকৌ বড়ো কছাৰী, কোঁচ, ৰাভা, গাৰো, লালুং, ডিমাছা, হাজং, ত্ৰিপুৰী, চুতীয়া, মৰাণ আদি বিভিন্ন গোষ্ঠীৰ উপভাষাত ভাগ কৰা হয়। নগা শাখাৰো আকৌ আঁও, আংগামী, তাংচা, লুথা, ছেমা, টাংমূল, ছংটেম আদি ভাগ আছে। কুকিচীনত মেইতেই বা মণিপুৰী, লুচাইসকলৰ ভাষা মিজো পৰে।

অষ্ট্ৰিক ভাষা গোষ্ঠীক অষ্ট্ৰ-এছীয় আৰু অষ্ট্ৰ-নেছীয় এই দুটা ভাগত বিভক্ত কৰা হৈছে। অষ্ট্ৰ-এছীয় শাখাক কোল বা মুণ্ডা আৰু মন্‌খমেৰ এই দুটা প্ৰধান উপশাখাত ভাগ কৰিব পাৰি। কোল বা মুণ্ডা পৰিয়ালৰ ভিতৰত চাওতালী, মুণ্ডাৰী আদি উল্লেখযোগ্য ভাষা। মন্‌খমেৰ উপশাখাৰ অন্তৰ্গত উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ মেঘালয়ৰ খাছি আৰু ছিনটেং লেখত লবলগীয়া। মেঘালয় খাছি-জয়ন্তীয়া আৰু ছিনটেং সকল মূলতে তিব্বত বৰ্মীয় অৰ্থাৎ মঙ্গোলীয় গোষ্ঠীৰ লোক। এওঁলোকে অষ্ট্ৰিক ভাষা ব্যৱহাৰ কৰা বাবে অষ্ট্ৰিক জাতি হিচাপে জনাজাত।

অসমৰ প্ৰধান ভাষা অসমীয়া। এই ভাষা ভাৰতীয় আৰ্য ভাষাগোষ্ঠীৰ পূৱ শাখাৰ ভাষা। যদিও এই ভাষা আৰ্য গোষ্ঠীৰ তথাপি অসমত শ শ বছৰ ধৰি ইয়াৰ ওপৰত পৰা আন আন ভাষা গোষ্ঠীৰ বিশেষকৈ তিব্বত-চীন গোষ্ঠীৰ আৰু অষ্ট্ৰিক গোষ্ঠীৰ

প্ৰভাৱ ভালদৰে পৰিলক্ষিত হয়। বৰাক উপত্যকাত ব্যৱহৃত বঙলা ভাষাও ভাৰতীয় আৰ্যগোষ্ঠীৰ পূৰ্ব শাখাৰ ভাষা। অসমীয়া জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলৰ উমৈহতীয়া বিশেষত্ব হ'ল অসমীয়া ভাষাৰ ব্যৱহাৰ। অসমৰ বিভিন্ন অঞ্চলত অসমীয়া ভাষাৰ কথিত ৰূপ বেলেগ বেলেগে হ'লেও আৰু বহুতে এতিয়া নিজ জনজাতীয় ভাষা মাতৃভাষাৰূপে ব্যৱহাৰ কৰিলেও, সকলোৱে লিখা-পঢ়া আৰু উচ্চ ভাৱধাৰা প্ৰকাশৰ বাবে অসমীয়া মান্য ভাষাকে ব্যৱহাৰ কৰে। যি কি নহওক, প্ৰাচীন ভাৰতীয় আৰ্য ভাষা গোষ্ঠীৰ লোকসকলেই ভাৰত তথা অসমৰ আৰ্য ভাষা, সংস্কৃতি আৰু সভ্যতাৰ বাহক বুলি ক'ব পৰা যায়।

**জনগোষ্ঠী সমূহৰ অসমলৈ প্ৰব্ৰজন ঃ**

মানৱ জাতিৰ প্ৰব্ৰজনৰ ইতিহাস অতি প্ৰাচীন। ইতিহাসে ঢুকি নোপোৱা কালৰে পৰা ই এটা নিত্য-নৈমিত্তিক ঘটনাৰূপে অতি স্বাভাৱিক প্ৰক্ৰিয়াত চলি আছিল। ওপৰত উল্লেখিত জনগোষ্ঠী সমূহ কোন, কেতিয়া, কোন বাটেৰে অসমলৈ অনুপ্ৰবেশ কৰিছিল সঠিককৈ কোৱা টান। সাধাৰণতে তিনিটা কাৰণত প্ৰব্ৰজন ঘটে ঃ ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক আৰু ভৌগোলিক। অতীজৰে পৰা অসমলৈ ঘাইকৈ চাৰিটা পথেৰে ভিন ভিন জনগোষ্ঠীৰ প্ৰব্ৰজন হৈছিল। সেইকেইটা হ'ল -

(১) অসমৰ পূৱ প্ৰান্তত অসম ব্ৰহ্মদেশ সীমান্ত অঞ্চলত বিশেষকৈ পাটকাই পৰ্বমালা ;

(২) উত্তৰাংশৰ নেপাল, ভুটান আৰু তিব্বতৰ পৰ্বতমালাৰ গিৰিপথ সমূহ ;

(৩) অবিভক্ত বঙ্গদেশৰ মাজেদি বঙ্গোপসাগৰৰ পৰা সাগৰীয় পথ ;

(৪) ব্ৰহ্মপুত্ৰ আৰু পঞ্জাৱ সমতল ভূমিৰ মাজেদি ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰধান ভূ-ভাগৰ পৰা অহা পশ্চিমাভিমুখী পথ।

ভাৰতবৰ্ষৰ উত্তৰ ভাগৰ আন আন অংশত প্ৰাক্ ঐতিহাসিক আৰু ঐতিহাসিক যুগত প্ৰব্ৰজন হৈছিল প্ৰধানকৈ পশ্চিমৰ পৰা পূবলৈ, কিন্তু অসমৰ ক্ষেত্ৰত ই সম্পূৰ্ণ বেলেগ। অসমৰ পূৱ আৰু উত্তৰ সীমাত যদিও অসংখ্য পৰ্বতমালা আছে, তথাপি প্ৰাক্ ঐতিহাসিক যুগৰ পৰা আজিলৈকে অসমৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত পূব ফালৰ বিভিন্ন সময়ত জনগোষ্ঠী সমূহে চামে চামে অনুপ্ৰৱেশ কৰি আছিল। অৱশ্যে ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত পশ্চিমফালৰ পৰাও উল্লেখযোগ্য প্ৰব্ৰজন নোহোৱা নহয়। ভাৰতীয় আৰ্য সংস্কৃতিৰ বাহকসকল পশ্চিমৰ পৰা ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰে উজাই আহে আৰু এওঁলোকেই বিশাল ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ অসমীয়া ভাষা-সংস্কৃতিৰ প্ৰধান উপাদান যোগাইছে। সুদূৰ মিথিলাৰপৰা আৰ্য বংশোদ্ভৱ নৰকে আহি কামৰূপত ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ পিছৰে পৰা কামৰূপলৈ আৰ্য সকল আহিছিল বুলি জনা যায়। তেওঁ নিজ আৰ্যীয় বৈদিক হিন্দু ধৰ্ম এৰি স্থানীয় প্ৰজা শাক্ত ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিছিল যদিও বৈদিক পদ্ধতিৰে পূজা অৰ্চনা কাৰাৰ নিয়ম কিছু পৰিমানে প্ৰৱৰ্তন কৰিলে। এইদৰে আৰ্য-অনাৰ্য যোগসূত্ৰ আৰম্ভ হ'ল।

বৈদিক আৰ্যবিলাকে খ্ৰীঃ প্ৰায় ২০০০ বছৰ আগেয়ে উত্তৰ-পশ্চিম ফালৰ পৰা ভাৰতবৰ্ষত সোমাই প্ৰথমে অবিভক্ত পাঞ্জাব আৰু তাৰ পৰা কালক্ৰমে উত্তৰ ভাৰতৰ পূৱফালে আগবাঢ়ি শেষত কামৰূপ ৰাজ্য পাইছিলহি। এই প্ৰব্ৰজনতেই উত্তৰ ভাৰতত পশ্চিমৰ পৰা পূবলৈ আৰ্যভাষা আৰু কৃষ্টি বিস্তাৰিত হৈছিল। আন এক মতবাদ অনুসৰি বৈদিক আৰ্য সকল ভাৰত বৰ্ষলৈ অহাৰ পূৰ্বেই অবৈদিক এদল আৰ্যৰ ভাৰতবৰ্ষৰ পূৱ ফাললৈ আগমন হৈছিল। সেয়ে ভাৰতৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ বিশেষকৈ মগধ, বিদেহ,



প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ আদি ঠাইৰ ব্ৰাহ্মণ, ক্ষত্ৰিয় আদি অধিবাসী বিলাক এওঁলোকৰে সতিসন্ততি বুলি অনুমান কৰা হয়। সম্ভৱতঃ খ্ৰীঃ প্ৰথম শতিকাতে অসমলৈ ব্ৰাহ্মণ, কায়স্থ আৰু কলিতা শ্ৰেণীৰ উচ্চবৰ্ণৰ আৰ্যসকলৰ আগমন হয়। এই কলিতাসকলক ক্ষত্ৰিয় বুলি জনা যায়। কোনো কোনোৰ মতে এওঁলোক উত্তৰ-পশ্চিম দিশেৰে ভাৰতত প্ৰৱেশ কৰি উত্তৰ ভাৰতত বসতি স্থাপন কৰে, আৰু কালক্ৰমে ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকালৈ গতি কৰে। আন এচাম পণ্ডিতৰ মতে এওঁলোক অসমলৈ অহা বৈদিক আৰ্যসকলৰ পূৰ্বৱৰ্তী অনাৰ্য লোক। ড° কাকতিদেৱে কলিতাসকলৰ বিস্তাৰ বৈদিক যুগতে অসমৰ উত্তৰ-পূৱ অঞ্চলৰ শদিয়া লৈকে থকাৰ কথা উনুকীয়ায়। আন কিছুমান পণ্ডিতে কলিতাসকলকে ভাৰতীয় কায়স্থ জাতিৰ বংশধৰ বুলিও কয়।

মঙ্গোলীয় প্ৰজাতিৰ লোকসকলৰ ভিতৰত কছাৰী সকলেই প্ৰথমে তিব্বত আৰু উত্তৰ পশ্চিম চীনৰ হোৱাংহো আৰু ইয়াংচিকিয়াং উপত্যকাৰ পৰা অসমহে প্ৰব্ৰজন কৰে। তেওঁলোকে চীনৰ উত্তৰ-পশ্চিম অঞ্চলৰ পৰা দক্ষিণফালে যাত্ৰা কৰি উত্তৰ ব্ৰহ্মাৰ ওচৰত দুভাগ হয়। এভাগে হিমালয় পৰ্বতেদি পশ্চিমফালে যাত্ৰা কৰি উত্তৰ ফালেদি তিস্তা, দ্বালা আৰু সোনকোষ নদীৰ উপত্যকাইদি আহি কামৰূপত ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা কৰে। অন্য এটা ভাগে উত্তৰ পূৱ বাটেৰে সোৱনশিৰি, দিবং আৰু দিহং উপত্যকাইদি আহি অসমত প্ৰৱেশ কৰে। তিব্বত বৰ্মীয় ভাষাৰ এটা ঠাল বড়ো ভাষা-ভাষী লোকসকলে বেলেগ বেলেগ সময়ত চীন দেশৰ পৰা আহি উত্তৰ ফালেদি অসমত সোমায়হি। গাৰো সকল তিব্বতৰ পৰা গোৱালপাৰাইদি ব্ৰহ্মপুত্ৰ পাৰ হৈ গাৰো পাহাৰলৈ আহে। সেইদৰে ৰাভা, হাজং, মেচ আদিয়ে কামৰূপ আৰু গোৱালপাৰাত বসতি কৰেহি। বড়োসকলৰ কিছুমানে দক্ষিণ-পূৱফালে আগুৱাই আহি উত্তৰ কাছাৰত ডিমাছা নাম ল'লে। আন এটা ঠাল পূবলৈ আগুৱাই আহি নগাৱত লালুং (তিৱা) হিচাপে খ্যাত হৈ ৰল, আৰু অন্য এটা ঠাল দক্ষিণ-পশ্চিমফালে আহি ত্ৰিপুৰাত ত্ৰিপুৰী হ'ল। দেউৰী, চুতীয়া সকলে উত্তৰ-পূৱফালেদি আহি অসমৰ শদিয়াত ১২০৪ খ্ৰীঃত চুতীয়া ৰাজ্য স্থাপন কৰে। মৰাণ-বৰাহীসকলেও উত্তৰ-পূৱ ফালেদি অসমত প্ৰৱেশ কৰি মৰাণ আৰু বৰাহী ৰাজ্য স্থাপন কৰিছিল। মঙ্গোলীয় প্ৰজাতিৰ টাই বংশৰ আহোম সকলে ১২২৮ খ্ৰীঃত পাটকাই পৰ্বত পাৰ হৈ আহি উত্তৰ-পূৱ ফালেদি অসমত সোমায়। তেওঁলোকে প্ৰথমে চৌমাৰত ৰাজ্য স্থাপন কৰিলেও পিছলৈ কৰতোৱা নদী পৰ্যন্ত ৰাজ্য বিস্তাৰ কৰিছিল।

ককেছীয় সকলৰ ভিতৰত ভূমধ্য সাগৰীয়সকলে প্ৰথমে অসমলৈ আহে। সেয়ে তেওঁলোকৰ মাজত অষ্ট্ৰেলীয় লক্ষণ পৰিলক্ষিত হয়। ভূমধ্য সাগৰীয়, আলপাইন, আৰ্মেনীয়, ইন্দ আৰ্য, ইৰানীটীথীয় আদি ককেছীয় সকল পশ্চিমৰ পৰা গঙ্গা, ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাদি অসমলৈ আহে আৰু অসমৰ সকলো অঞ্চলতে বিয়পি পৰে। অসমৰ ব্ৰাহ্মণ, কলিতা, কায়স্থ, কৈৱৰ্ত, সুৰী, গণক, মালী, মহন্তসকল বৈদিক যুগতে অসমলৈ অহা ককেছীয় সকলৰ সতি-সন্ততি। প্ৰাক্ ঐতিহাসিক যুগৰ নৰক-ভগদত্তৰ পাছত ধৰ্মপাল নামৰ এজন ৰজাই গৌড়ৰ পৰা অসমলৈ আহি ৰাজ্য স্থাপন কৰাৰ কথা অসমৰ পুৰণি ইতিহাসত পোৱা যায়। এই গৰাকী ৰজাই গৌড়, কনৌজ, তিৰহুত আদি ঠাইৰ পৰা ব্ৰাহ্মণ আৰু কায়স্থ পুৰোহিত লৈ আহিছিল। ধৰ্মপালৰ ৰাজত্বৰ পৰৱৰ্তী কালছোৱাত অন্য ৰজাসকলেও অসমৰ বাহিৰৰ পৰা অনেক পণ্ডিত

পুৰোহিত মাতি আনি অসমত ধৰ্ম, কাব্য, শাস্ত্ৰ আদি চৰ্চাত নিয়োগ কৰায় আৰু প্ৰয়োজন অনুসৰি ঠায়ে ঠায়ে মঠ মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰি দিয়ে ।

খ্ৰীষ্টীয় ১২০৫-১২০৬ চনৰ পৰা অসমলৈ মুছলমানৰ আগমন হয় । ত্ৰয়োদশ শতিকাৰ পৰা অষ্টাদশ শতিকাৰ ভিতৰত প্ৰায় উনৈশবাৰ মুছলমান সকলে (তুৰ্ক, পাঠান আৰু মোগল) অসম আক্ৰমণ কৰে ; কিন্তু কোনো বাৰতেই তেওঁলোক পূৰ্ণ সাফল্য লাভ কৰিব পৰা নাছিল যদিও নামনি অসমখন ছেগা-চোৰোকাকৈ প্ৰায় অৰ্দ্ধ শতাব্দী ধৰি মুছলমানৰ (পাঠান আৰু মোগল) কবলত আছিল । আনহাতে উজনি অসম মাত্ৰ দশমাহ (খ্ৰীঃ ১৬৬২-৬৩ চন) সময়হে মোগলৰ অধীনত আছিল । প্ৰকৃত পক্ষে, অসমত ইছলাম ধৰ্মৰ সূচনা হয় মুছলমান আৰু অসমৰ ৰাজশক্তিৰ সংঘৰ্ষৰ পৰাই । বহুতো মুছলমান পশ্চিমৰ পৰা আহি অসমত বসবাস কৰিবলৈ লয় আৰু কালক্ৰমত অসমৰ থলুৱা সংস্কৃতিৰ লগত নিজকে বিলীন কৰি দিয়ে।

উনৈশ শতিকাৰ ৩য় দশকৰ পৰাই এক বুজন সংখ্যক নেপালীৰ অসমলৈ প্ৰব্ৰজন ঘটে, আৰু তেওঁলোক কৃষিকৰ্ম, গো-পালন আদিক জীৱিকাৰ সম্বলৰূপে গ্ৰহণ কৰি অসমৰ স্থায়ী বাসিন্দা হৈ পৰে। আনহাতে এই শতিকাৰে দ্বিতীয়াৰ্দ্ধৰ পৰা সৈনিক বিভাগত কাম কৰা ভালেমান পাঞ্জাবী পৰিয়ালো অসমত স্থায়ীভাবে বসবাস কৰিবলৈ ল'লে। চাওতাল, মুণ্ডা, ভীল আদি প্ৰট-অষ্ট্ৰেলীয় জনগোষ্ঠীৰ লোকসকল ১৮৪০ খ্ৰীঃৰ পৰাই অসমলৈ আহিবলৈ ধৰে, আৰু ১৯২৬ খ্ৰীঃৰ পৰা অসমৰ স্থায়ী বাসিন্দা হৈ অসমৰ জাতীয় জীৱনৰ লগত মিলি যায় ।

অসম, শতিকাৰ পিছত শতিকা ধৰি বিভিন্ন জাতি-উপজাতিৰ দ্ৰৱীভূত স্থলৰূপ পৰিগণিত হৈ আহিছে । অতি প্ৰাচীন কালৰে পৰা বৈ অহা নেগ্ৰিট, প্ৰট-অষ্ট্ৰেলীয়, দ্ৰাবিড়, মঙ্গোলীয় আৰু ককেছীয় গোষ্ঠীৰ জনস্ৰোতত অসমত এটি জটিল অথচ সুমিশ্ৰিত সমন্বয়শীল সংস্কৃতি গঢ়ি উঠিছে । বৰ্ত্তমান অসমত মূল ছয়টা ধৰ্মাৱলম্বী সম্প্ৰদায়ৰ লোকে প্ৰায়, দেৰকুৰিৰো অধিক ভাষা ব্যৱহাৰ কৰে । তাৰে ভিতৰত অসমীয়া, বঙলা, হিন্দী, বড়ো, ৰাভা, মিছিং, দেউৰী, মিকিৰ, গাৰো, নেপালী, উড়িয়া, ডিমাছা, লালুং, কুকি, চাওতালী, মণিপুৰি, বিষ্ণুপুৰীয়, নাগা, ত্ৰিপুৰী, ওৰাও, উৰ্দু, পাঞ্জাবী, মিজো, মুণাডা, তেলেগু, খৰিয়া আদি ভাষা-ভাষী লেকেই প্ৰধান ।

এইদৰে যুগে যুগে বহুতো জনসমষ্টি অসমলৈ আহি অসমক মাতৃভূমি জ্ঞান কৰি অসমীয়া ভাষাক নিজৰ ভাষা (মাতৃভাষা বা মান্য ভাষা) হিচাপে গ্ৰহণ কৰি অসমীয়া সমাজ আৰু সংস্কৃতিৰ এবাব নোৱাৰা অঙ্গ হৈ অসমীয়া হৈ পৰিল । উদাহৰণ স্বৰূপে অসম চাহ বাগিচাত কাম কৰিবলৈ আহি অসমত স্থায়ীভাবে থাকিবলৈ লোৱা উৰিষ্যা, বিহাৰ, মধ্যপ্ৰদেশ আদি বিভিন্ন ৰাজ্যৰ নানান জনগোষ্ঠীৰ লোক, আৰু পূৰ্ববঙ্গৰ পৰা প্ৰব্ৰজন কৰা বুজন সংখ্যক খেতিয়ক শ্ৰেণীৰ লোকসকলে অসমলৈ আহি ইয়াৰ মাটি, পানী, বায়ু আৰু ভাষা-সংস্কৃতিক আকোৱালি লৈ তেওঁলোকৰ পূৰ্বৰ মাতৃভূমিৰ লগত সম্পৰ্ক ছেদ কৰি এই অসমকেই নিজৰ মাতৃভূমি জ্ঞান কৰি ইয়াতে স্থায়ীভাবে বসবাস কৰিবলৈ লয় আৰু বৃহৎ অসমীয়া জাতি সত্তাৰ লগত বিলীন হৈ যায়। কিন্তু এই লোকসকল প্ৰকৃতাৰ্থত তেতিয়াহে অসমীয়া হ'ব, যেতিয়া তেওঁলোকৰ চিন্তাধাৰা, মূল্যবোধ, আৰ্থ-সামাজিক দায়বদ্ধতা, মন, জাতীয় স্বাৰ্থ, ভাষা তথা কলা-কৃষ্টিৰ সামগ্ৰিক ৰূপ অসমীয়া হৈ পৰিব ।



### ভাৰতৰ পঞ্চমজনা প্ৰয়াত ৰাষ্ট্ৰপতি

# ফখৰুদ্দিন আলী আহমেদ

### চাহাবৰ জীৱন আদৰ্শত এভূমুকি

**ছাইফুল ইছলাম**
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)

স্বাধীন ভাৰতৰ পঞ্চমজনা ৰাষ্ট্ৰপতি, অক্লান্ত স্বাধীনতা সংগ্ৰামী, আদৰ্শবান কংগ্ৰেছ নেতা, উদাৰ ৰাজনীতিজ্ঞ তথা মহান ব্যক্তিত্বৰ অধিকাৰী ফখৰুদ্দিন আলী আহমেদ আমাৰ সকলোৰে স্মৰণীয় পুৰুষ ।

থোৰতে ক'বলৈ গ'লে বৃটিছ শাসনকালৰ প্ৰতাপী অসমীয়া সামৰিক বিভাগৰ চিকিৎসক জালনূৰ আলী আহমেদ গোলাঘাটৰ কাছাৰীঘাট নিবাসী অসমৰ এজন অতি সুযোগ্য সন্তান আছিল। তেখেতে দিল্লীৰ উৰ্দ্দু-ভাষী সম্ভ্ৰান্ত পৰিয়ালৰ জীয়ৰী ৰোকিয়া বেগমক বিয়া কৰাই দহ গৰাকী সতি সন্ততিৰ পিতৃত্ব লাভ কৰিছিল। তাৰে মাজত ফখৰুদ্দিন আলী আহমেদ আছিল অন্যতম। বাল্যকালৰ পৰা তেখেত আছিল তীব্ৰ চকুযুৰিৰে উজ্জ্বল চেহেৰাযুক্ত, মৃদু স্বভাৱৰ আৰু অল্পভাষী। তেখেতৰ জন্ম হৈছিল পুৰণা দিল্লীৰ হাউচ খাচ এলেকাধীন কৰ্ণেল পিতৃৰ আবাস গৃহত ১৯০৫ চনৰ ১৩ মে' তাৰিখত।

যিকোনো দেশৰ ৰাষ্ট্ৰপতিৰ আসনলৈ নিৰ্বাচিত হোৱাটো ব্যক্তিজনৰ বাবে সৌভাগ্যৰ কথা। পিছে তেনে সৌভাগ্য এনেয়ে নাহে। জীৱনজুৰি অশেষ কষ্ট আৰু ত্যাগ স্বীকাৰ কৰাৰ ফলতহে মানুহে তেনে সৌভাগ্যৰ অধিকাৰী হ'ব পাৰে।

ফখৰুদ্দিন আলী চাহাবে তেওঁৰ স্কুলীয়া শিক্ষা উত্তৰ প্ৰদেশৰ বান্দ্ৰা হাইস্কুল আৰু দিল্লীৰ চৰকাৰী হাইস্কুলৰ পৰা লাভ কৰি ১৯২১ চনত পাঞ্জাব বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধীনত কলেজীয়া শিক্ষা সমাপ্ত কৰিছিল। উচ্চ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত কৰ্ণেল পিতৃয়ে নিজ পুত্ৰক আই, চি, এছ কৰিব খুজিলেও ফখৰ উদ্দিন চাহাবে বিলাতলৈ গৈ একে কোবে বেৰিষ্টাৰী পাছ কৰে। বিলাতত থকা সময়ত ভাৰতীয় মূলৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী প্ৰমুখ্যে নেতাসকলৰ লগত যোগাযোগ ৰাখিছিল। জৱাহৰলাল নেহৰুৰ লগত বিলাতত

থাকোতেই ঘনিষ্ঠতা গঢ়ি তুলি তেওঁ দেশ আৰু জনগণৰ বাবে কাম কৰাৰ মানসিকতাক গঢ় দিছিল। তাৰ পিছত ভাৰতলৈ ঘূৰি আহি তেওঁ পঞ্জাৱ উচ্চ ন্যায়ালয়ত প্ৰথমে ওকালতি আৰম্ভ কৰে কিন্তু পাঞ্জাৱত আইনৰ ব্যৱসায় ভাল নোপোৱাত অসমলৈ ঘূৰি আহে আৰু অসমতে নিগাজিকৈ থাকিবলৈ ল'য়।

১৯৩১ চনত ভাৰতীয় জাতীয় কংগ্ৰেছত যোগদান কৰা ফখৰুদ্দিনে ১৯৩৫ চনত অসম বিধান সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত প্ৰতিদ্বণ্ডিতা কৰি বিপুল ভোটত নিৰ্বাচিত হয়। ১৯৩৭ চনত গোপীনাথ বৰদলৈ মন্ত্ৰী সভাত বিত্ত আৰু ৰাজহ দপ্তৰৰ মন্ত্ৰী হিচাপে দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰে। ১৯৪৬ চনত অসমৰ এডভোকেট জেনেৰেলৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰে।

১৯৫২ চনত স্বাধীন ভাৰতৰ প্ৰথম সাংসদীয় নিৰ্বাচন অনুষ্ঠিত হয়। এই নিৰ্বাচনৰ কিছুদিন পিছতেই ভাৰতীয় জাতীয় কংগ্ৰেছৰ প্ৰাৰ্থীৰূপে ফখৰুদ্দিন চাহাব ৰাজ্য সভালৈ নিৰ্বাচিত হয়। ১৯৫৭ চনত অসম বিধান সভা নিৰ্বাচনত ফখৰুদ্দিন আলী চাহাবে জয়লাভ কৰি বিমলা প্ৰসাদ চলিহা মন্ত্ৰীসভাত কেবিনেট মন্ত্ৰীৰ পদ লাভ কৰে।

১৯৬৬ চনৰ ২৯ জানুৱাৰী তাৰিখে প্ৰয়াত প্ৰধানমন্ত্ৰী ইন্দিৰা গান্ধীৰ নেতৃত্বাধীন কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰত যোগদান কৰি শক্তি আৰু জলসিঞ্চন দপ্তৰৰ মন্ত্ৰীৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰে।

ভাৰতৰ ৰাষ্ট্ৰপতি ড° জাকিৰ হুছেইনৰ অকাল বিয়োগৰ পিছত নতুনকৈ ৰাষ্ট্ৰপতি নিৰ্বাচন কৰিবলগীয়া হোৱাৰ সময়ত ভাৰতৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী ইন্দিৰা গান্ধীয়ে ৰাষ্ট্ৰপতি পদৰ প্ৰাৰ্থীৰূপে অ-কংগ্ৰেছী প্ৰাৰ্থী বৰাহগিৰি ভেঙ্কটগিৰিৰ প্ৰতি সমৰ্থন আগবঢ়ায়। নিৰ্বাচনত কংগ্ৰেছ দলৰ নীলম সঞ্জীৱ ৰেড্ডী পৰাজিত হয়। ফলত কংগ্ৰেছ দলৰ অৰ্ন্তকলহ ঘটে আৰু দলটো দুভাগত বিভক্ত হয়। খণ্ডিত দলটোৰ এভাগৰ নেতৃত্ব দিয়ে নীলম সঞ্জীৱ ৰেড্ডীয়ে আৰু আনটো ভাগৰ নেতৃত্ব দিয়ে প্ৰধান মন্ত্ৰী ইন্দিৰা গান্ধীয়ে। ফখৰুদ্দিন আলী আহমেদে ইন্দিৰা গান্ধীৰ পক্ষ লয়। দুৰ্দিনৰ সময়ত তেওঁ ইন্দিৰা গান্ধীক বুদ্ধি ভৰসা দি সহায় কৰে। আলী আহমেদক ইন্দিৰা গান্ধীয়ে সহযোগী হিচাপে পাই সকলো বাধা বিঘিনী হেলাৰঙে নেওচি লক্ষ স্থানত ধাৱমান হোৱাৰ সক্ষমতা অৰ্জন কৰে।

১৯৭০ চনত প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে ফখৰুদ্দিন আলী আহমেদৰ আগৰ দপ্তৰ সলনি কৰি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ কৃষি দপ্তৰৰ মন্ত্ৰী পাতে। আলী আহমেদ চাহাবে কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী থকা এই কালছোৱাতে অসম তথা পূৰ্বাঞ্চলৰ বহুকেইটা উন্নয়নমূলক আঁচনিৰ পাঁতনি মেলিছিল। যাতায়ত-পৰিবহন, শিল্প, সাহিত্য-সংস্কৃতি, খেল-ধেমালী, শিক্ষা আদিৰ ক্ষেত্ৰত তেখেতৰ অৱদান অলেখ। তেখেতে নিজে গ'লফ, বেডমিন্টন, টেনিছ, ক্ৰিকেট, ফুটবল আদি খেলত অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল।

ফখৰুদ্দিন আলী আহমেদ চাহাবে ৬৯ বছৰ বয়সত ভাৰতবৰ্ষৰ পঞ্চমজন ৰাষ্ট্ৰপতি হিচাপে ১৯৭৪ চনৰ ২৪ আগষ্ট তাৰিখত বিৰোধী পক্ষৰ সন্মিলিত প্ৰাৰ্থী শ্ৰীযুত ত্ৰিদীৱ চৌধুৰীক ৫৭৬ টা ভোটত হেৰুৱাই নিৰ্বাচিত হয়। ৰাষ্ট্ৰপতি থকা সময়ছোৱাত তেখেতে কৰা কৰ্মৰাজিত অতিকৈ আকৃষ্ট হোৱাৰ বিষয় ।

১৯৭৬ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহত কামৰূপ জিলাৰ টিহুত অসমীয়া মানুহৰ মহান সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান, অসম সাহিত্য সভাৰ অধিবেশন অনুষ্ঠিত হয়। সন্মানিত অতিথিৰূপে নিমন্ত্ৰিত হৈ ৰাষ্ট্ৰপতি



ফখৰুদ্দিন আলী আহমেদে এই অধিবেশনত যোগদান কৰে।

ফখৰুদ্দিন আলী চাহাবে অসমৰ উচ্চ আদালত অৰ্ডাৰ, ১৯৪৮ ৰ মৰ্মে সতেন্দ্ৰ মোহন লাহিড়ী, হৰেশ্বৰ গোস্বামী, হলিৰাম বৰ্মন, দীননাথ মেধি আৰু অন্যান্য আইনজীৱি সকলৰ লগ লাগি গুৱাহাটী উচ্চ আদালতৰ ভেটি প্ৰতিষ্ঠা কৰে। ১৯৪৮ চনৰ ৫ এপ্ৰিলৰ আগলৈকে অসম তথা পূৰ্বাঞ্চলৰ নিৰ্বাচিত গোচৰ কলিকতা উচ্চ আদালতলৈ নিব লাগিছিল। ফলত গোচৰীয়া আৰু প্ৰতিপক্ষ সীমাহীন অসুবিধাৰ সন্মূখীন হৈছিল। এইবোৰ অসুবিধা দূৰ কৰি 'অসম হাইকোৰ্ট' বাৰ এছোচিয়েচন' গঠন কৰা হৈছিল আৰু তেখেতে ছ-জনীয়া প্ৰতিষ্ঠাপক সদস্যৰ অন্যতম তথা প্ৰতিষ্ঠাপক প্ৰথম সভাপতি পদ অলঙ্কৃত কৰিছিল। অসমৰ আইন ব্যৱসায়ৰ এজন বৰেণ্য ব্যক্তি হিচাপে তেখেত চিৰস্মৰণীয় হৈ জিলিকি আছে।

১৯৭৭ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহত ৰাষ্ট্ৰপতি ফখৰুদ্দিন আলী আহমেদ চাহাব চৰকাৰী ভ্ৰমণত মালয়েছিয়ালৈ যায়। কিন্তু হঠাৎ অসুস্থ হৈ পৰাত অসমাপ্ত অৱস্থাৰে বিদেশ ভ্ৰমণৰ সামৰণি মাৰি স্বদেশলৈ ঘূৰি আহে। বিদেশৰ পৰা ঘূৰি আহি স্বদেশৰ মাটিত ভৰি দিয়াৰ কেইঘন্টামান পাছতেই অৰ্থাৎ ইং ১৯৭৭ চনৰ ১১ ফেব্ৰুৱাৰীৰ নিশা ৮ বাজি ৫২ মিনিটত হৃদৰোগত আক্ৰান্ত হৈ তেখেতে ইহলীলা সম্বৰণ কৰে। এতিয়ালৈকে তেখেতৰ কবৰটো দিল্লীত সজীৱ হৈ আছে।

ধৰ্ম নিৰপেক্ষতাৰ জীৱন্ত প্ৰতীক ফখৰুদ্দিন আলী আহমেদ অসমৰ বাহিৰত ডাঙৰ দীঘল হ'লেও অসমক সদায় মাতৃভূমি জ্ঞান কৰিছিল। অসমত শিক্ষা, সংস্কৃতি, খেলাধূলা আদিৰ বিকাশ সাধন কৰিবলৈ তেখেতে সদায় যত্ন কৰিছিল। অসমত বিশ্ববিদ্যালয় স্থাপন, অসমীয়া ভাষাক ৰাজ্য ভাষাৰ মৰ্যদা প্ৰদান, নেহৰু ষ্টেডিয়াম আদি স্থাপন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত আলী আহমেদ চাহাবে আগবঢ়াই নিয়া সেৱাৰ কথা অসমীয়াই চিৰদিনে শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিব।

* In order to succeed, your desire for success should be greater than your fear of failure.

* Care should be in Heart and not in Words...Anger should be in Words and not in Heart.

# ইচ্ছা আৰু অনুশোচনা

**অমৰেশ ঘোষ**
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

সাধাৰণতে ফুলনি বাগিছা এখনে মানুহৰ মন আকৰ্ষণ কৰিব পাৰে। সেই বুলি কেতিয়াবা আমাৰো ইচ্ছা হয় যে এপাহ ফুল তুলি লওঁ। কিন্তু গছজোপাত থাকি ফুলপাহে যেনেকৈ হাঁহি বিলাব তেনেকৈ আমাৰ ওচৰত থাকিও হাঁহিব নোৱাৰে। সি মৰহি যায়। পিছতহে আমাৰ ধাৰণা হয়, ফুলপাহ নিছিগাই ভাল আছিল।

ইচ্ছা হ'ল মানুহৰ মনৰ মাজত লুকাই থকা প্ৰবল বাঞ্চনা। ইচ্ছা হ'লেই আমি সকলো কাম কৰিব পাৰোঁ। সেই বুলি ইচ্ছাৰ দ্বাৰা কৰা কামে কেতিয়াবা আমাক আনন্দ নিদিবও পাৰে। উদাহৰণ স্বৰূপে প্ৰবল ইচ্ছাৰ ফলত তুলি অনা ফুলপাহ মৰহি যোৱাৰ লগে লগে আমাৰ ইচ্ছাই ধাৰণা কৰিলে যে ফুলপাহ নিছিগাই ভাল আছিল। আমাৰ এই ধাৰণাই হ'ল অনুশোচনা।

এতিয়া কথা হ'ল যে মানুহে ইচ্ছা কৰাৰ আগতে 'কিয়' অনুশোচনা নকৰে। কোনো এটা বস্তু বা কামৰ প্ৰতি ইচ্ছা হ'লেই যে কৰিব লাগিব, তেনে কোনো কথাই নাই। সাধাৰণতে মানুহৰ মনত ইচ্ছা তেতিয়াহে উপজে যেতিয়া কোনো এটা বিষয়ে মানুহজনক আকৰ্ষণ কৰিব পাৰে। কোনো এটা বস্তুই যেতিয়া মানুহৰ মনত অধিকাৰ সাব্যস্ত কৰিব তেতিয়াই মানুহৰ ইচ্ছা উপজে। অৰ্থাৎ যিবোৰ বিষয়ে আমাৰ মনত অনুভূতিৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে তেতিয়াই আমাৰ ইচ্ছাৰ সীমা বাঢ়ি আহে আৰু অনুশোচনাই কোনো প্ৰভাৱ নেদেখুৱায়। বৰ্তমান সমাজত প্ৰচলিত এটা জাগ্ৰত উদাহৰণ টেলিভিছন। আজিৰ মানুহে অধিক প্ৰেৰিত হৈছে টেলিভিছনৰ মাধ্যমেৰে। টেলিভিছনত দেখুওৱা যিকোনো বিষয়ৰ বিজ্ঞাপনে যেতিয়া মানুহৰ মনত অনুভূতি জগাব তেতিয়াই মানুহজন বিষয়টোৰ প্ৰতি ইচ্ছুক হ'ব; কিন্তু তেতিয়া অনুশোচনাৰ কথা মনলৈ নাহে, অনুশোচনা হয় যেতিয়া ইয়াৰ ব্যৱহাৰ হয় বা সেই বিষয়ক ফেৰ মাৰিব পৰা আন বিষয়ে অনুভূতি জগায়।

মানুহে নিজৰ জীৱনত তেতিয়াৰ পৰাই ইচ্ছুক হয় যেতিয়া জীৱনৰ অনুভূতিয়ে আমাক স্পৰ্শ কৰে। প্ৰতিটো ইচ্ছাৰেই অনুশোচনা থাকিব। আমাৰ জীৱনত ইচ্ছা আৰু অনুশোচনা এনে দুটা স্তম্ভ যি



দুটাই প্ৰতিটো খাপতে আমাক জীৱনৰ বাস্তৱতাৰ পৰিচয় দিয়ে; শিশু এজনে যদি খোজ কাঢ়িবলৈ গৈ কোনো এক দ' ঠাইত পৰে তেতিয়া শিশুজনে খোজ কাঢ়িবলৈ বাদ নিদিয়ে। বৰঞ্চ খোজ কাঢ়োতে ক'ত দ' আছে সেইটোহে ভালদৰে লক্ষ্য কৰিব। তেনে ক্ষেত্ৰত শিশুজনৰ খোজকঢ়াৰ প্ৰতি ইচ্ছা আৰু সবল হ'ব তেওঁ কৰা অনুশোচনাৰ দ্বাৰা।

মানুহৰ জীৱনত এনে কিছুমান ইচ্ছাও আছে যিবোৰে মানুহজনক অনুশোচনাৰ অনুভূতি প্ৰায় নিদিয়েই। উদাহৰণ হিচাপে ভাৰতৰ ভূতপূৰ্ব ৰাষ্ট্ৰপতি ডা° এ.পি.জে আব্দুল কালামৰ আদৰ্শ হ'ল মহাত্মা গান্ধী (তেওঁৰ আত্মজীৱনী মতে)। তেনেকৈ বাল্যাৱস্থাৰ পৰাই যদি শিশু এজন কোনো আদৰ্শৰ প্ৰতি ইচ্ছুক হৈ পৰে তেনে ক্ষেত্ৰত অনুশোচনাৰ কথা খুব কম পৰিমানেই দেখা যায়। হওঁতে ব্যক্তিজন যি আদৰ্শৰ প্ৰতি অনুপ্ৰেৰিত হৈছিল তাৰ কাৰণে তেওঁ জীৱনৰ কিছু আধুনিকতা এৰাই চলিব লগা হ'ব পাৰে; কিন্তু তেওঁৰ ভৱিষ্যতৰ সুদীৰ্ঘ কাল সুযম হৈ পৰিব।

গতিকে মানুহে তেনে কাম আৰু বিষয়বস্তুৰ প্ৰতিহে ইচ্ছুক হোৱা উচিত যিবোৰ চিৰস্থায়ী হোৱাৰ সম্ভাৱনা বেছি, অন্যথাই অনুশোচনা ওৰে জীৱন লগত থাকিব। আজিকালিৰ এটা অতি সাধাৰণ কথা হৈছে প্ৰেম। আজিকালিৰ যুৱক-যুৱতীৰ নিজৰ প্ৰতি ইচ্ছুকতা বেছি হোৱাৰ কাৰণে প্ৰেম কৰাৰ পাছত অৰ্দ্ধশতাংশ মানুহ অনুশোচনাত ভুগে। যদিহে 'প্ৰেম' বোলা শব্দৰ মৰ্ম মানুহে বুজি পায় তেন্তে জীৱনৰ সকলো দিশৰ লগত ইয়াকো এটা অংশ হিচাপে কৰি ল'ব পাৰি অন্যথাই ই জীৱনৰ এটা নহয় এটা অধ্যায়ৰ সামৰণি কৰিব। অৰ্থাৎ যদি প্ৰেমৰ পাছত জীৱনত অনুশোচনা হয় তাৰ মানে হ'ব অনুশোচনাই জীৱনৰ বাস্তৱতাৰ এটা ৰূপ দৰ্শন কৰাইছে।

অৰ্থাৎ জীৱনৰ প্ৰতিটো অধ্যায়তে মানুহ ইচ্ছুক হ'ব আৰু তাৰ ফলাফলৰ পাছত হয়তো অনুশোচনা কৰিবও পাৰে নকৰিবও পাৰে। এইটোও হয় যে মানুহে যদি ইচ্ছুক হৈ আধুনিকীকৰণ নকৰিলেহেঁতেন হয়তো মানুহ আজি উন্নতিৰ পথত আগ-নাবাঢ়িলেহেঁতেন। লগতে এইটোও হয় যে আধুনিকতাৰ ফলত মানুহে আজিও অনুশোচনা কৰি আছে আৰু ভৱিষ্যতেও কৰিব।

মুঠৰ ওপৰত মানুহৰ ইচ্ছাই মানুহক এক নতুন অধ্যায়, এক নতুন জীৱন, এক নতুন পৰিৱেশৰ লগত সাক্ষাৎ কৰায় আৰু তাৰ ফল স্বৰূপে অনুশোচনাই মানুহক বাস্তৱতাৰ পাঠ শিকায়।

মই আজি ইচ্ছা আৰু অনুশোচনাৰ প্ৰতি ইচ্ছুক হৈছোঁ, সেয়ে ইয়াক লিখিছোঁ আৰু হয়তো ....... লিখাৰ পিছত অনুশোচনাও কৰিম। হয়তো এয়ে মোৰ ইচ্ছা আৰু ..... অনুশোচনা।

* Do you want happiness in life? Then Never be beggars of love, always be donors of love.
* "Imagination is more powerful than knowledge". So be more vivid in visualizing your goals.

# গোৱালপৰীয়া লোক সমাজত ফকৰা যোজনা প্ৰবাদ বচনাদিৰ প্ৰাসঙ্গিকতা

ড° খৰ্গেশ্বৰ নায়ক
মুৰব্বী, অসমীয়া বিভাগ

লোকবিদ্যাবিদ এলান ডাণ্ডেজ এ (Alan Dunges) লোকবিদ্যা অধ্যয়ন আৰু বিচাৰ বিশ্লেষণৰ ক্ষেত্ৰত তিনিটা স্তৰৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। যেনে ঃ (১) পাঠ (Text) (২) জমিন (Texture) (৩) প্ৰসঙ্গ (Context)। লোকবিদ্যাৰ যি কোনো উপাদানেই এই তিনিটা স্তৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি বিশ্লেষণ কৰিব পাৰি। এই প্ৰসঙ্গত Dan Ben Amos ৰ মন্তব্য এনেধৰণৰ ঃ

" The laws of the coventions marking the boundaries between folklore and non-folklore is the text, texture and context of the forms, to apply Dundes' three levels for the analysis of folklore in some what modified form".

পাঠ (Text) হ'ল - এটা সাধুকথা এবাৰ, কোৱাই তাৰ পাঠ, অথবা এটা গীত বা এটা প্ৰবচনৰ এবাৰ আবৃত্তিয়েই সেই গীত বা প্ৰবচনৰ পাঠ। জমিন (Texture) হ'ল - লোকবিদ্যা সম্পৰ্কীয় পাঠৰ ভাষাতাত্বিক বৈশিষ্ট্য। প্ৰবচনৰ জমিন বুলিলে তাৰ লয় আৰু অনুপ্ৰাসৰ ক্ষিপ্ৰতাক বুজায়। শ্বাসাঘাত, সুৰ, সংযোগ, সুৰ লহৰ আদি জমিনৰ আন কিছুমান উল্লেখযোগ্য বৈশিষ্ট্য। প্ৰসঙ্গ হ'ল লোকবিদ্যাৰ বিশেষ এবিধ সমলৰ সুনিৰ্দিষ্ট সামাজিক পৰিৱেশ। পাঠ, জমিন আৰু প্ৰসঙ্গ এই তিনি প্ৰকাৰৰ স্তৰৰ ভিতৰত প্ৰসঙ্গৰ গুৰুত্ব সৰ্বাধিক।

ডাণ্ডেজৰ (Dundes) মতে বৰ্তমানলৈকে লোকবিদ্যাবিদসকলে প্ৰবচনৰ পাঠ সংগ্ৰহে কৰিছিল, তেওঁলোকে প্ৰসঙ্গৰ ওপৰত কোনো গুৰুত্বই আৰোপ কৰা নাছিল ; কিন্তু প্ৰবচনৰ অৰ্থ ব্যাখ্যাৰ বাবে প্ৰসঙ্গ অপৰিহাৰ্য।

" The text, of course, is extremely important, but without the context it remains lifeness."- (Bronislaw Malinoloski).

সেইকাৰণে প্ৰবচন সংগ্ৰহ কৰোতে ইয়াৰ জমিন (Texure) অবিকৃত ভাবে ৰাখিব লাগে, লগতে ইয়াৰ সামাজিক প্ৰসঙ্গৰ বিষয়েও তথ্য পাতি সংগ্ৰহ কৰিব লাগে।



অসমীয়া ভাষাত বৰ্তমানলৈকে প্ৰাসঙ্গিক দৃষ্টি ভঙ্গীৰ ফালৰপৰা প্ৰবচনৰ অধ্যয়ন কৰা হোৱা নাই। সংগৃহীত বেচিভাগ প্ৰবচনই পাঠৰ (Text) ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত। এনেকি কিছুমান প্ৰবচনৰ পাঠবোৰৰ জমিনো বিকৃত হৈ থকা লক্ষ্য কৰা যায়। অনেক ক্ষেত্ৰত অসমীয়া প্ৰবচনৰ প্ৰাসঙ্গিক অৰ্থ পৰিহাৰ কৰা হৈছে। তথাপিও অসমীয়া ভাষাত প্ৰচলিত অনেক প্ৰবচনৰ প্ৰাসঙ্গিক অৰ্থ নিৰ্ণয় কৰিব পাৰি। উদাহৰণ স্বৰূপে -

'অস্ত্ৰত শিল তিৰীত কিল'

পুৰুষ সমাজত নাৰীৰ প্ৰতি কঠোৰ ভাব পোষণ কৰাৰ প্ৰসঙ্গত এই প্ৰবচন ফাকিৰ সৃষ্টি হৈছে। পুৰুষৰ দৃষ্টিত নাৰীক যিমান পাৰি সিমান নিয়ন্ত্ৰন কৰা উচিত।

কম কথাত অধিক ভাব প্ৰকাশ অথচ জনশিক্ষাৰ অৰ্থে ব্যৱহাৰ হোৱা প্ৰবাদবচন, সাথৰ আদিয়ে এটা জনগোষ্ঠীৰ বক্তাৰ বাক্‌চাতুৰ্য আৰু শ্ৰোতাৰ চিন্তা শক্তিৰ উৎকৰ্ষ সাধন কৰে। পৰম্পৰাগতভাবে প্ৰচলিত হৈ অহা এই প্ৰবাদবচন, সাথৰ আদিবোৰ সেয়ে এটা জনগোষ্ঠীৰ সাংস্কৃতিক জীৱনৰ দলিল বুলিব পাৰি।

অসমৰ পশ্চিম প্ৰান্তত অৱস্থিত গোৱালপাৰা জিলাৰ বিভিন্ন অঞ্চলৰ লোক সমাজত প্ৰচলিত হৈ অহা ফকৰা যোজনা, প্ৰবাদবচন আৰু সাথৰবোৰে জিলাখনৰ প্ৰতিটো অঞ্চলৰ লোক সমাজৰ জীৱন ধাৰাৰ ইঙ্গিত বহন কৰে। লগতে এইবোৰে লোক সমাজৰ স্বৰূপ এটিও দাঙি ধৰে।

লোক সমাজ, লোকমন বিশ্বাস-অন্ধবিশ্বাসৰ দ্বাৰা পৰিচালিত। ফকৰা যোজনা প্ৰবাদবচন আদিত তাৰ সঁচা চিত্ৰ পোৱা যায়। ডাণ্ডেজৰ ধাৰণাৰে পাঠ, জমিন আৰু প্ৰসঙ্গৰ ভিত্তিৰ সেইবোৰৰ আলোচনা কৰিব পাৰি। উদাহৰণ হিচাপে ---

১) 'সকালে উঠিয়া দেখোং
আঠকুৰাৰ মুখ,
সাৰা দিন গুচিয়া যায়
ভোজনে নাই সুখ।'

গোৱালপাৰাৰ গাঁও অঞ্চলত ল'ৰা-ছোৱালী নথকা মানুহক 'আঠকুৰা' বুলি কোৱা হয়। তেনে মানুহক ৰাতিপুৱাই উঠিয়েই দেখিলে গোটেই দিনটো ভালেৰে নাজায় বুলি জন বিশ্বাস এটি প্ৰচলিত হৈ আছে। সমাজৰ মানসিকতাত গভীৰ সাঁচ পেলোৱা এই বচনফাকিয়ে যিটো দিশ প্ৰতিফলিত কৰিছে সি বিশেষ তাৎপৰ্যপূৰ্ণ। সন্তানহীনা দম্পতীৰ দুখ কাৰুণ্যও বচন ফাকিৰ অন্তৰালত নিহীত হৈ আছে। বচন ফাকিৰ পাঠ, তাৰ আবৃত্তিত আৰু জমিন, গঠিত হৈছে গোৱালপৰীয়া উপভাষাৰে, অন্ত্যধ্বনি মিল, শ্বাসাঘাত, সুৰ আদিয়ে জমিনৰ বৈশিষ্ট্য হিচাপে পৰিগণিত হৈছে। তেনেদৰে ---

২) "সন্ধা বাৰা লক্ষী চাৰা
লক্ষী কয় চাৰো পাৰা।"

বচন ফাকিত 'সন্ধা' শব্দই 'সন্ধিয়া অৰ্থাৎ দিন আৰু ৰাতিৰ সন্ধিক্ষণ আৰু 'বাৰা' শব্দই ধান বন্ধা অৰ্থ সূচাইছে। এই সন্ধিক্ষণত যদি কাৰোবাৰ ঘৰত ঢেকীত ধান বান্ধে (খুণ্ডে) তেতিয়া সেই ঘৰৰ পৰা লক্ষ্মী আঁতৰি যায় বুলি এটি জন প্ৰবাদ গোৱালপাৰা গাঁও অঞ্চলত প্ৰচলিত হৈ আছে; এনেকি সেই চুবুৰীৰ পৰাই লক্ষ্মী আঁতৰি যায় বুলি জন জীৱনে বিশ্বাস কৰে।

৩) "খালি কলসি যদি ভৰিতে যায়
যাত্ৰা কালে যদি পিচে ডাকে মায়।"

লোক বিশ্বাস মতে কোনো ঠাইলৈ যাত্ৰা কৰি যোৱাৰ সময়ত যদি খালি কলসী দেখে তেতিয়া হ'লে সেইটো অশুভ লক্ষণ; কিন্তু যদি কোনো তিৰোতাই খালি কলসী লৈ পানী ভৰাবলৈ যায় তেতিয়া সি শুভ বুলি বিশ্বাস কৰে। আকৌ যাত্ৰা কৰি যোৱা জনক পিচৰ পৰা মাতিব নেপায়। মাতিলে অমঙ্গল হয় বুলি গোৱালপৰীয়া জন সমাজে বিশ্বাস কৰে, কিন্তু সেই সময়ত যদি মাকে (ডাকায়) মাতে তেতিয়া সি শুভ বুলি বিশ্বাস এটি সমাজত প্ৰচলিত হৈ আহিছে।

৪) "ভাত ৰান্ধিয়া যিবা নাৰী
স্বামীৰ আগে খায়,
ভৰা কলসেৰ জল
তুৰলে শুকাই।"

প্ৰবাদ ফাকি নাৰী সম্পৰ্কীয়। লোক সমাজৰ পৰম্পৰা অনুসৰি ভাত ৰান্ধি ঘৈনীয়েকে আগতে গিৰীয়েকক খুৱাই ধুৱাইহে নিজে খাব লাগে। যি নাৰীয়ে ভাত ৰান্ধি নিজে আগতে খায় তেনে নাৰী কুলক্ষিণী, তেনে তিৰোতা থকা ঘৰ ৰসাতলে যায়, এনেকি কলসত থকা পানীও আপোনা আপুনি শুকাই নাইকীয়া হয় বুলি জন সমাজে বিশ্বাস কৰে।

৫) "টেৰা চকু মেচেঙা দাড়ি
সেই শাল হৈল
সয়তানেৰ তাৰী।"

জন বিশ্বাস মতে কোনো মানুহৰ যদি চকু কেৰা হয়, আৰু দাড়ি বিলাক যদি পাতল হয় তেতিয়া হ'লে সেই মানুহজন চয়তান মনোবৃত্তিৰ হয়। তেনে লক্ষণ যুক্ত মানুহৰ প্ৰতি গোৱালপৰীয়া লোকসমাজৰ দৃষ্টি ভাল নহয়। তেনে মানুহৰ সংগ কোনেও ল'ব নিবিচাৰে।

৬) "কলি কাল মণ্ড কাল
কলিৰ সাত ভাও
জোৱান বেটা নাপোযে
বৃদ্ধ বাপ মাও।"

বচন ফাকিত যুগ-প্ৰভাৱৰ কথা দাঙি ধৰা হৈছে। কলি কালৰ মানুহৰ প্ৰবৃত্তি কিমান নীচ তাৰো ইঙ্গিত বহন কৰিছে এই ফাঁকি বচনে। কলিকালৰ সন্তানৰ বৃদ্ধ মাক বাপেকৰ প্ৰতি কোনো দায়বদ্ধতা নাই, জন সমাজত প্ৰচলিত এই বচন ফাকিয়ে সমাজৰ এই দিশটো প্ৰতিফলিত কৰিছে।

৭) "নদী দেখি কৰি চান,
পাতৰ দেখি বেটি দান।"

গোৱালপৰীয়া লোক সমাজত প্ৰচলিত এই প্ৰবাদ বচন ফাকিয়ে বিয়া বাৰুৰ ক্ষেত্ৰত দৰা নিৰ্বাচনৰ ইঙ্গিত বহন কৰিছে। কন্যা দান কৰিবলৈ হ'লে দৰাৰ চৰিত্ৰ চাই হে কৰিব লাগে। লোক সমাজৰ দৃষ্টিত অসৎ চৰিত্ৰৰ পাত্ৰত কেতিয়াও জীয়ৰী ছোৱালী বিয়া দিয়া উচিত নহয়।

৮) "মাত গুণে চাও
কুলা গুণে বাও।"

লোক সমাজত মাতৃৰ প্ৰতি থকা দৃষ্টিভঙ্গী বচন ফাকিৰ তাৎপৰ্য। মাক ভাল হলেহে সন্তান ভাল হয়। সন্তানৰ স্বভাৱ চৰিত্ৰ বহু পৰিমানে মাকৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। কামৰূপী উপভাষাত আছে - "মাক ইচ্ছাই চলি, কল ইচ্ছাই পলি"। দুয়ো উপভাষাতে প্ৰচলিত হৈ থকা এই বচন ফাকিত মাতৃৰ চৰিত্ৰৰ উল্লেখ কৰা হৈছে।



৯) "জমি কিনো মাজ খাল,
কঞা আনো মাও ভাল।"

নাৰী সম্পৰ্কীয় এই প্ৰবাদ ফাকিত বিয়া বাৰুৰ ক্ষেত্ৰত কইনা চাওতে মাকৰ স্বভাৱৰ কথাহে জন সাধাৰণে বিচাৰ কৰে। জন সমাজৰ বিশ্বাস মতে মাক ভাল হলেহে ছোৱালী ভাল হয়।

১০) "বাঘেৰ চঙত কুন্‌বা দিনা
চাগল সোমায়,
চিকাৰ গা কখন কি
আতৰ আতৰ গোন্ধায়।"

সমাজৰ এক শ্ৰেণীৰ মানুহক কটাক্ষ কৰি বচন ফাকিৰ সৃষ্টি হৈছে। যাৰ যি স্বভাৱ সি কেতিয়াও এৰিব নোৱাৰে। অসৎ প্ৰবৃত্তিৰ মানুহে কেতিয়াও নিজৰ স্বভাৱ সংশোধন কৰিব নোৱাৰে সেই কথা প্ৰবাদ ফাকিৰ মাজেৰে দাঙি ধৰা হৈছে।

১১) "মইত তোৰ কি গুণ'
ৰান্ধা শাকত তই দিছা নুন্।"

নাৰীৰ চাৰিত্ৰিক বৈশিষ্ট্য বহন কৰা এই প্ৰবাদ ফাকিৰে সমাজৰ এক শ্ৰেণী নাৰীৰ কথা দাঙি ধৰিছে। ব্যাজস্তুতি অলংকাৰ যুক্ত বচন ফাকিয়ে সমাজৰ সেই শ্ৰেণী নাৰীৰ কথা দাঙি ধৰিছে, যিয়ে গাঁও/চুবুৰী নষ্ট কৰে।

১২) "তৃষ্ণাই নাজানে ঘাট কি অঘাট,
নিন্দে নাজানে ভঙা খাট
পিৰিটি নাজানে জাত কি অজাত।"

গোৱালপৰীয়া লোক ভাষাত 'নিন্দ' শব্দটোৱে টোপনীক বুজায়। বচন ফাকিত লোক সমাজত প্ৰেম সম্পৰ্কে থকা ধাৰণাৰ কথাহে দাঙি ধৰা হৈছে। তৃষ্ণাতুৰে ঘাট, অঘাট বিচাৰ নকৰাৰ দৰে, টোপনীয়ে বিচনাৰ উৎকৃষ্টতা নিবিচৰাৰ দৰে প্ৰেমেও জাত; অজাত বিচাৰ নকৰে।

১৩) "কাউৱাৰ বাসাত
কোকিলেৰ চাও
জাত স্বভাৱে
কাঢ়ে ৰাও।"

প্ৰবাদ বচন ফাকিত সহজাত স্বভাৱৰ কথা কোৱা হৈছে। মানুহৰ কিছুমান স্বভাৱ জন্মৰ লগে লগে আহে আৰু তেনে স্বভাৱৰ কেতিয়াও পৰিৱৰ্তন নহয় বুলি লোক সমাজে বিশ্বাস কৰে।

১৪) "ধান খায়া মুৰ্গী যায় কাহা।"

প্ৰবাদ বচন ফাকিৰ তাৎপৰ্য হ'ল এবাৰ হাতলৈ অহা মানুহ কেতিয়াও আঁতৰি যাব নোৱাৰে। টকা ধাৰলৈ লোৱা মানুহৰ ক্ষেত্ৰতো এই কথা প্ৰযোজ্য। মহাজনৰ পৰা এবাৰ ধাৰ লোৱা মানুহৰ আৰু মুক্তিৰ উপায় নাই। আচলতে বচন ফাকিত মহাজনৰ কবলত পৰা মানুহক মুৰ্গীৰ লগত তুলনা কৰা হৈছে।

গোৱালপাৰাৰ লোক সমাজত প্ৰচলিত হৈ থকা প্ৰবাদ বচন, ফকৰা আদিৰ মাজতে সোমায় আছে তেওঁলোকৰ ৰীতি-নীতি, বিশ্বাস অন্ধ বিশ্বাস আদি আৰু সাথৰবোৰ য'ত আছে লোক সমাজৰ বাক্ চাতুৰ্য আৰু আছে প্ৰত্যুৎপন্নমতি সম্পন্ন মনোভঙ্গীৰ প্ৰকাশ।

উদাহৰণ স্বৰূপে ঃ

১) টি, টি, টি
নেলু দিয়া জল খায়
তাৰ নাম কি ?

২) ধুম কলাৰ এক পই
ঘৰ আছে মান্‌শি নাই।

৩) ইতি গেলং সিতি গেলং
গেলং খুটাঘাট
খুটাঘাটত দেখিয়া আহিলং
ফালেৰ মাথাত পাত।

৪) ক'ত যাইবে বুঢ়াৰ বেটা
কান্ধত কুঠাৰ লইয়া
গাছ নাই তাৰ ফল আছে
কি কাতিবি যাইয়া।" ইত্যাদি।

গোৱালপাৰাৰ বিভিন্ন জন-গোষ্ঠীৰ মাজত এনে বহু ফকৰা, প্ৰবাদ-বচন, সাথৰ আদি পৰি আছে, যিবোৰ সংগ্ৰহ কৰাৰ প্ৰয়োজনীয়তা আছে আৰু এইবোৰ 'গৱেষণাৰ' এক মূল্যৱান বিষয় হিচাপে স্বীকৃত হ'ব পাৰে। ইবোৰৰ সংগ্ৰহ আৰু সংৰক্ষণে অসমীয়া লোক-সংস্কৃতিৰ ভঁৰাল যে টনকিয়াল কৰি তুলিব সেয়া ধ্ৰুৱপ। গতিকে এইবোৰৰ সংগ্ৰহৰ কাম আৰম্ভ হ'লে অসমীয়া লোক-সংস্কৃতিৰ এটি অমূল্য সম্পদ উদ্ধাৰ হ'ব বুলি দৃঢ়তাৰে ক'ব পাৰি।

বিঃ দ্ৰঃ - গোৱালপাৰা জিলাৰ বিভিন্ন অঞ্চলৰ সামগ্ৰীদাতাৰ পৰা সংগৃহীত তথ্যৰ ভিত্তিত প্ৰবন্ধটি লিখা হৈছে।

* The reason for loss of peace in the world is the disappearance of fear sin.
* I love photos because the best thing about them is that they never change when the people in them do.
* Why do men cheat? Because they know it's easier to get forgiveness than permission.
* Giving up does not always mean you are weak, sometime it means you are strong to let go.



# সৰ্বনাশী AIDS

চম্পক লাংথাছা
উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

বৰ্তমান সময়ত সকলোৱে ভয়ানক ৰোগ AIDS ৰ বিষয়ে জানে। AIDS বুলিলে দেহৰ ভিতৰত কিবা এক সিহঁৰণ জাগে। এইড্‌ছ ভাইৰাচটো পোন প্ৰথমে আৱিস্কাৰ কৰে ফৰাচী বৈজ্ঞানীক লা-মন্টেগীয়াই ১৯৮১ চনত আমেৰিকাৰ লচ এঞ্জেলচ চহৰত। এইড্‌ছৰ অৰ্থ হ'ল Acquired Immuno Deficiency Syndrome অৰ্থাৎ, আমাৰ শৰীৰৰ ৰোগ প্ৰতিৰোধ ব্যৱস্থাৰ ধ্বংসৰ ফলত বহুতো বেমাৰৰ সৃষ্টি হয় আৰু তাৰ লক্ষণ সমূহৰ সমষ্টিকে এইড্‌ছ বোলে। এই এইড্‌ছ ৰোগটো এবিধ জীৱানু (এইছ. আই. ভি.) ৰ আক্ৰমনৰ দ্বাৰা শৰীৰত উৎপত্তি হয়। ইয়াৰ ফলত শৰীৰত স্বাভাৱিক ৰোগ প্ৰতিৰোধ ক্ষমতা প্ৰায় সম্পূৰ্ণ ৰূপে ধ্বংস হয়। লগে লগে সামান্য ৰোগ সংক্ৰমণ হ'লেও শৰীৰে সেইটো প্ৰতিৰোধ কৰিব নোৱাৰে। প্ৰতিৰোধ ক্ষমতা নোহোৱা হৈ যোৱাৰ ফলত এইড্‌ছৰ ৰোগী যিকোনো সাধাৰণ বেমাৰতে আক্ৰান্ত হ'ব পাৰে আৰু মৃত্যু হ'ব পাৰে। HI(D)V ৰ অৰ্থ হ'ল Human Immuno Deficiency Virus এইচ আই ভি বা হিউমেন ডেফিচিয়েঞ্চি ভাইৰাচ নামৰ এবিধ বীজানুৰপৰা এইড্‌ছ ৰোগ হয়। ই অতি ক্ষুদ্ৰ এডাল চুলিৰ এহেজাৰ ভাগৰ এভাগতকৈ কম ডাঠ। ই ৰেক্ৰো ভাইৰাচ পৰিয়ালৰ অন্তৰ্ভূক্ত ভাইৰাচ বিলাক অতি ক্ষুদ্ৰতম জীৱ কোষ। ইহঁত ইমান সৰু যে সাধাৰণ অনুবীক্ষণ যন্ত্ৰত ধৰা নপৰে। পৰমানুবীক্ষণ যন্ত্ৰতহে ইহঁতক চাব পাৰি। ইহঁতে মানুহৰ শৰীৰতে বিভিন্ন ধৰণৰ বেমাৰৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে। যেনে ঃ বসন্ত, পলিঅ', যদুমনি ইত্যাদি। HIV য়ে মানুহৰ দেহৰ বেমাৰৰ লগত যুঁজিব পৰা শক্তি কমাই দিয়ে।

ইমিউন ডেফিচিয়েঞ্চি অৰ্থাৎ, দেহত বেমাৰক বাধা দিব পৰা শক্তিৰ অভাৱ শৰীৰে বিভিন্ন বেমাৰৰ বিৰুদ্ধে যুঁজ দিব পৰা শক্তি ইমিউন ব্যৱস্থাত থাকে। আমাৰ শৰীৰত কিছুমান বিন্ধাৰ যোগেদি আত্মৰক্ষাৰ ব্যৱস্থা আছে, যেনে ঃ মুখ গহ্বৰ, শৌচদ্বাৰ, নাক-কান-চকু আৰু চকুপানী ইত্যাদি। কিন্তু আমাৰ আত্মৰক্ষাৰ আটাইতকৈ শক্তিশালী ব্যৱস্থা আছে তেজত। বিভিন্ন বেমাৰৰ বিৰুদ্ধে যুঁজ দিবলৈ তেজৰ শ্বেত কণিকাবোৰেই মূল কোষ। শ্বেত কণিকাবোৰে

এইছ আই ভি ভাইৰাছক আকৰ্ষণ কৰে আৰু ভাইৰাচবোৰে শ্বেত কণিকাত সোমাই তাত থকা নিউক্লিয়াচৰ জেনেটিক পদাৰ্থত লাগি ধৰে আৰু শৰীৰত লাখ লাখ নতুন ভাইৰাচৰ বৃদ্ধি কৰে। HIVয়ে ইমিউন ব্যৱস্থাক দুৰ্বল কৰি দিয়াৰ ফলত যি সংক্ৰমণৰ সৃষ্টি হয় সুবিধাবাদি সংক্ৰমণ বোলে। এইবিলাকৰ ভিতৰত হাওঁ-ফাওঁ সংক্ৰমণ। যেনে ঃ টি.বি., নিউমোনিয়া; পৰিপাক সংক্ৰমণ যেনেঃ ডায়েৰীয়া আৰু মগজুৰ সংক্ৰমণ অন্যতম। ভাৰতৰ প্ৰায় ছয় শতাংশ এইড্ছৰ ৰোগীৰ টি.বি. হয়। যি ব্যক্তিৰ তেজত এইছ আই ভি পোৱা যায় তেওঁক এইছ আই ভি পজিটিভ ব্যক্তি বুলি চিনাক্ত কৰা হয়। এই ব্যক্তিজনে এইডছত ভোগা নাই। এজন এইছ আই ভি পজিটিভ ব্যক্তি প্ৰথমে সম্পূৰ্ণ সুস্থ হৈ থাকিব পাৰে কিন্তু পিছত এইড্ছৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হ'বই। এনেকুৱা ব্যক্তিৰ যেতিয়া ইমিউন ব্যৱস্থা সম্পূৰ্ণ ধ্বংস হৈ যায় তেতিয়া তেওঁৰ এইডছ হোৱা বুলি কয় আৰু কোনো চিকিৎসাই ফল নিদিয়ে। গড় হিচাপে এজন এইছ আই ভি ব্যক্তি ৭-৮ বছৰ পিছতহে এইড্ছত আক্ৰান্ত হয়।

**এইডছৰ সাধাৰণ লক্ষণ সমূহ ঃ**

১) সাধাৰণতে শৰীৰৰ ওজন শতকৰা দহ ভাগৰো বেছি কমি যোৱা।

২) মাজে মাজে বা একেৰাহে অধিক সময় জ্বৰ হোৱা।

৩) শৰীৰত থকা কোনো গ্ৰন্থী বা পেশী ফুলি উঠা।

৪) একেৰাহে এক মাহৰ বেছি পানীৰ নিচিনা শৌচ কৰা।

৫) ৰাতি ঘামি যোৱা আৰু শৰীৰ বিষোৱা।

৬) মুখৰ ভিতৰত বগা মাংস পিণ্ড চামনি অথবা ঘাঁ হোৱা।

ইয়াৰ বাহিৰেও হাওঁ-ফাওঁ আৰু স্নায়ুতন্ত্ৰৰ নানা ৰোগত ভুগিব পাৰে। অৱশ্যে ওপৰত উল্লেখ কৰা লক্ষণবোৰ এইড্ছৰ ৰোগৰ নিশ্চিত লক্ষণ নহয়। এইবোৰ অন্যান্য বেমাৰৰ ক্ষেত্ৰতো দেখা দিব পাৰে। সেইবাবে তেজ পৰীক্ষা কৰি এইড্ছ ৰোগ নিশ্চিত ৰূপে চিনাক্ত কৰা দৰকাৰ।

**AIDS বেমাৰৰ কাৰণ সমূহ ঃ**

১) আক্ৰান্ত ব্যক্তিৰ লগত অসুৰক্ষিত যৌন সংগম।

২) সংক্ৰমিত তেজ গ্ৰহণ।

৩) ষ্টেৰিলাইজ নকৰা বেজী।

৪) আক্ৰান্ত মাতৃৰ পৰা গৰ্ভত থকা সন্তানলৈ।

৫) জীৱানুমুক্ত নকৰা সজুলিৰে নাক-কাণ বিন্ধোৱা।

৬) অন্যান্য।

**আক্ৰান্ত ব্যক্তিৰ লগত অসুৰক্ষিত যৌন সংগম ঃ**

এইছ আই ভি সংক্ৰমণৰ এইটোৱে আটাইতকৈ সহজ পদ্ধতি। বিশ্বৰ ৮০ শতাংশ ব্যক্তিয়ে এই পথেৰেই আক্ৰান্ত হয়। আক্ৰান্ত ব্যক্তিৰ বীৰ্য বা ধাতু স্ৰাৱৰ তেজক ধৰি তৰল পদাৰ্থত এইছ আই ভি ভাইৰাছ বহু পৰিমানে থাকে। যৌন সংগমত লিংগ আৰু যোনী পথৰ পোনপটীয়া সংস্পৰ্শ হ'লেই এইছ আই ভি সংক্ৰমিত হয়। পুৰুষতকৈ তিৰোতাই সহজে এইছ আই ভিৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হয়।

**সংক্ৰমিত তেজ গ্ৰহণ ঃ**

সংক্ৰমিত ব্যক্তিৰ পৰা তেজ গ্ৰহণ কৰিলে লওঁতাৰ শৰীৰলৈ পোনপটীয়া ভাৱে এইছ আই ভি সংক্ৰমিত হয়। গতিকে তেজ লোৱাৰ আগতে এইছ আই ভিৰ কাৰণে পৰীক্ষা কৰাটো বাধ্যতামূলক।



আনহাতে যিয়ে ৰক্তদান কৰে তেওঁৰ এইছ আই ভি সংক্ৰমণৰ কোনো ধৰণৰ সম্ভাৱনা নাথাকে।

**ষ্টেৰিলাইজ নকৰা বেজী ঃ**

ষ্টেৰিলাইজ নকৰা বেজী ব্যৱহাৰ কৰিলেও এইছ আই ভি সংক্ৰমিত হ'ব পাৰে। ব্যৱহাৰ কৰা বেজীত সামান্য তেজ বৈ যায়। গতিকে সেই বেজী ব্যৱহাৰ কৰিলে পোনপটীয়াকৈ এজনৰ পৰা আনজনলৈ এইছ আ ভি সংক্ৰমিত হ'ব পাৰে। নিচাযুক্ত দ্ৰব্য সেৱনকাৰী কিছুমানে খৰছ কমাবলৈ এটা বেজীৰেই ষ্টেৰিলাইজ নকৰাকৈ ইজনৰ পিছত সিজনকৈ গ্ৰহণ কৰে। যদি তেওঁলোকৰ ভিতৰত কোনোবা এজন এইছ আই ভিৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত আছিল তেনেহ'লে বাকীকেইজন সংক্ৰমণ হ'ব পাৰে।

**আক্ৰান্ত মাতৃৰপৰা গৰ্ভত থকা সন্তানলৈ ঃ**

আক্ৰান্ত মাকে তেওঁৰ গৰ্ভত থকা সন্তানলৈ এইছ আই ভি সংক্ৰমিত কৰিব পাৰে। এই ভাইৰাচে গৰ্ভত থকা সন্তানৰ সংক্ৰমণত ত্ৰিশ শতাংশই সম্ভাৱনা থাকে। এইছ আই ভি পজিটিভ মাকে সন্তান জন্ম দিলে সন্তান মাকৰ গৰ্ভতেই এইছ আই ভিৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হ'ব পাৰে নাইবা প্ৰসৱৰ সময়ত আৰু কেতিয়াবা মাতৃদুগ্ধ ঘৰতে আক্ৰান্ত হ'ব পাৰে।

**জীৱানুমুক্ত নকৰা সজুলিৰে নাক-কান বিন্ধোৱা (চুন্নত কৰণ প্ৰথা) ঃ**

আমাৰ সমাজত কিছুমান ৰীতি-নীতি আছে, যেনে ঃ ছোৱালীবোৰক নাক-কাণ বিন্ধোৱা হয় আৰু ধৰ্মীয় ৰীতি নীতি মতে ল'ৰাক চুন্নত কৰণ (মুছলমানী হয়)। কেতিয়াবা যৌথ পৰিয়ালত দুই তিনিজনী বাই-ভনীক একেলগে এটা সজুলীৰেই নাক-কাণ বিন্ধোৱা হয়। কিন্তু সেই সকলৰ মাজত যদি কোনোৱা এইচ আই ভি পজিটিভ থাকি যায় তেতিয়া হ'লে এজনীৰ পৰা আনজনীলৈ এই ভাইৰাচটো সংক্ৰমিত হ'ব পাৰে। ঠিক তেনেদৰে ল'ৰাৰ চুন্নত কৰণৰ ক্ষেত্ৰতো একে ঘটনাৰে পুনৰাবৃত্তি হ'ব পাৰে।

**অন্যান্য ঃ**

ওপৰত উল্লেখ কৰা কাৰণবোৰৰ বাহিৰেও আৰু বহুতো উল্লেখযোগ্য কাৰণ আছে। তাৰ ভিতৰত কেইটামান হ'ল ঃ শৰীৰত কোনো অংগ সংস্থাপন, কৃত্ৰিম প্ৰজনন আদি।

**এইড্ছ কিদৰে প্ৰতিৰোধ কৰিব পাৰি ঃ**

১) বহু সংখ্যক বা অচিনাকী যৌন সংগী পৰিত্যাগ কৰা।

২) যৌন সম্পৰ্কৰ পৰা উদ্ভৱ হ'ব পৰা ৰোগীৰ পৰা দূৰত থকা।

৩) বিপদজনক যৌন সম্পৰ্কত কনদম (Condom) ব্যৱহাৰ কৰা।

৪) বেজী লোৱাৰ সময়ত বিজানুমুক্ত চিৰিঞ্জ ব্যৱহাৰ কৰা।

৫) এইড্ছ আক্ৰান্ত মহিলাৰ গৰ্ভ ধাৰণৰ পৰা দূৰত থকা।

এইড্ছ ৰোগৰ চিকিৎসাৰ বাবে এতিয়াও কোনো ঔষধ বা প্ৰতিষেধক টীকা উলিয়াব পৰা নাই। যদি কোনো ব্যক্তি এইড্ছ ৰোগৰ বীজানু এইছ আই ভিৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হয় তেতিয়া হ'লে ফল অতি বিপদজনক। এইড্ছৰ লক্ষণবোৰ আক্ৰান্ত হোৱাৰ বহুত পাছত হে প্ৰকাশ পায়। যদি কোনো ব্যক্তি এইড্ছ ৰোগ হোৱা বুলি সন্দেহ হয় তেনেহ'লে অতি সোনকালে চিকিৎসকৰ পৰামৰ্শ লোৱা উচিত।

# অসমীয়া ভাষা - *কিছু চিন্তা*

**চিত্তৰঞ্জন দাস**
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)

ভাষা, কোনে কেনেকৈ ইয়াক সৃষ্টি কৰিছিল? এই বিষয়ে প্ৰাচীন ভাৰতৰ বৈয়াকৰণিক সকল নিমাত। কিন্তু প্ৰাচীন গ্ৰন্থবোৰেই প্ৰমান কৰে আৰু বিভিন্ন পণ্ডিতেও ইয়াক স্বীকাৰ কৰিছে যে সকলো ভাষাৰ মূল হ'ল সংস্কৃত ভাষা।

অসমীয়া ভাষাটো কি ? ই কেনেকৈ উদ্ভৱ হ'ল ? এই বিষয়ে জানিবলৈ হ'লে আমি যাব লাগিব পণ্ডিত হিউৱেন চাঙৰ সময়লৈ। সপ্তম শতিকাত ভাস্কৰ বৰ্মাৰ ৰাজত্ব কালত হিউৱেন চাং চীন দেশৰ পৰা কামৰূপ ভ্ৰমণলৈ আহিছিল। তেওঁ কামৰূপৰ ভাষা মধ্য ভাৰতৰ ভাষাৰ লগত সামান্য অমিল থকা বুলি কৈ গৈছে। সেই কাৰণেই পণ্ডিত সকলে ঠাৰৰ কৰিছে যে আৰ্য্যমূলীয় প্ৰান্তীয় ভাষা সমূহ তেতিয়াই সংস্কৃতৰ পৰা পালি-প্ৰাকৃত অপভ্ৰংশৰ পৰা ক্ৰমে পৰিবৰ্তিত হৈ আহি স্বকীয় ৰূপ লাভ কৰিছে। যিয়েই নহওক, বিভিন্ন ঐতিহাসিক তথা ভৌগোলিক কালচক্ৰ অতিক্ৰমি আৰু বিভিন্ন ভাষা-সংস্কৃতিৰ ঘটনাচক্ৰত পৰি, এক সুকীয়া ৰূপ লৈ অসমীয়া ভাষাই আদিম ৰূপটো পাইছে।

বৰ্তমান অসমৰ ভূখণ্ডৰ ভিতৰতে, এই অসমীয়া ভাষাই নিশ্চয় তাৰেই বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ মাজত যোগাযোগ তথা ভাব বিনিময়ৰ ভাষা হৈ পৰিছে। কিন্তু অসমত বসবাস কৰা বেলেগে-বেলেগ জনগোষ্ঠীৰ মাজত প্ৰচলন হোৱা উমৈহতীয়া ভাষাবোৰো মন কৰিবলগীয়া। যেনে ধৰা ৰাভা জনজাতিও লোকৰ মাজত প্ৰচলিত ৰাভা ভাষা, বড়ো সকলোৰ মাজত প্ৰচলিত বড়ো ভাষা ইত্যাদি।

আচলতে কোনো এক বিশেষ অঞ্চলৰ কথিত এটা ভাষা ঐতিহাসিক পৰিবৰ্তনৰ ফলত যেতিয়া লিখিত ৰূপত গঢ় লৈ উঠে তেতিয়া সেই অঞ্চলটোৰ কথিত ভাষাটো সেই ৰাজ্যৰ স্বীকৃত ভাষাৰূপে অধিকাৰ পায়। অসমীয়া ভাষাটোত এনে এটা কাৰণতে গঢ় লৈ উঠিছে, ফলস্বৰূপে আজি বিভিন্ন ভাষাৰ উপস্থিতি সাপেক্ষেও অসমীয়া ভাষাই অসমত মান্য ভাষাৰূপে স্বীকৃতি লাভ কৰিছে। স্বৰ্গীয় হেমচন্দ্ৰ বৰুৱাদেৱে 'হেমকোষ' নামেৰে অসমীয়া অভিধানখন লিখি আৰু লগতে অসমীয়া ভাষাৰ ব্যাকৰণ তথা বিভিন্ন পুথিৰ আৰু লগতে



অসমীয়া ভাষাৰ ব্যাকৰণ তথা বিভিন্ন পুথিৰ জৰিয়তে অসমীয়া ভাষাটোক বৰ্তমান ৰূপ দি থৈ গৈছে। অৱশ্যে ইয়াৰ আগতেও ইংৰাজ চাহাব কিছুমানে অসমীয়া ভাষাক লিখিত ৰূপ দিছিল। ডঃ মাইল্‌ছ ব্ৰন্সনৰ "অছমীয়া আৰু ইংৰাজী অভিধান" যিখন ১৮৬৭ চনত প্ৰকাশিত হয়। য'ত প্ৰায় ১৪,০০০ শব্দ সন্নিৱিষ্ট আছিল। ১৯০০ চন পৰ্যন্ত ইয়ে অসমীয়া ভাষাৰ একমাত্ৰ পথ প্ৰদৰ্শক আছিল।

অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যলৈ মিছনেৰী সকলৰ অৱদান স্মৰণীয় হৈ ৰ'ব। তেওঁলোকৰ সৰ্বোৎকৃষ্ট আৰু বিচক্ষণ বৰঙণি আছিল "অৰুণোদই" সংবাদ পত্ৰৰ প্ৰকশ। ১৮৪৬ চনৰ জানুৱাৰী মাহত প্ৰকাশিত হোৱা এইখনেই আছিল প্ৰথম অসমীয়া সংবাদপত্ৰ। এই সংবাদ পত্ৰখন মিছনেৰী সকলে শিৱসাগৰীয় ভাষাটোতহে লিপিবদ্ধ কৰিছিল। যিটো প্ৰকৃতাৰ্থত স্বকীয় অসমীয়া নাছিল।

হেমচন্দ্ৰ বৰুৱাদেৱৰ মৃত্যুৰ ১৯০০ চনত "হেমকোষ" ছপা হৈ ওলায়, যিয়ে অসমীয়া ভাষাক নতুনকৈ গঢ় দিলে। এওঁৰ আগতেওঁ অৱশ্যে ১৮৩৯ চনতে যাদুৰাম ডেকাবৰুৱাই এখন অসমীয়া অভিধান সংকলন কৰিছিল, যদিও ই অপ্ৰকাশিত হৈ ৰয়।

এতিয়া প্ৰশ্ন হ'ল যদি অৰুণোদয় যুগেই অসমীয়া ভাষাৰ ভেটি তেন্তে - মাধৱ কন্দলি, শংকৰ মাধৱ তথা ৰাম সৰস্বতীৰ লিখনি বাৰু কি ভাষাত আছিল ? সাধাৰণতে প্ৰাক্ শংকৰী আৰু শংকৰী সাহিত্যৰ ভাষাও অসমীয়া কিন্তু প্ৰকৃত অসমীয়া ভাষাতকৈ ইয়াৰ ৰূপ বেলেগ। গতিকে এইটো স্বীকাৰ কৰিব লাগিব যে প্ৰাক্ শংকৰী তথা শংকৰী সাহিত্যৰ ভাষা মান্য অসমীয়া ভাষা নহয়।

এই ক্ষেত্ৰত কোৱা বাহুল্য যে বৰ্তমানৰ অসমীয়া ভাষা গঢ় দিয়াত মিছনেৰী সকলোৰ ভূমিকা আছিল যথেষ্ট গুৰুত্বপূৰ্ণ। তেওঁলোকৰ উদ্যোগতেই আনন্দৰাম ঢেকীয়াল ফুকন, যাদুৰাম ডেকা বৰুৱা, গুণাভিৰাম বৰুৱা আদি অসমীয়া লেখক সকলেও অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যলৈ উল্লেখযোগ্য বৰঙণি যোগাইছিল।

মনকৰিবলগীয়া কথা এই যে বৰ্তমানৰ অসমীয়া ভাষাই বিভিন্ন সমস্যাৰ সন্মুখীন হৈছে। যিটো বৰ্তমান প্ৰায়েই সংবাদ পত্ৰই আলোচনা হৈয়ে থাকে। ইয়াৰ মূলতেই হ'ল — আগতে উল্লেখ কৰি অহা হৈছে যে - বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ মাজত প্ৰচলিত বিভিন্ন ভাষা। গতিকে অসমীয়া ভাষা তথা উপভাষাৰ লগত যোগসূত্ৰ স্থাপন কৰা নিতান্তই প্ৰয়োজন।

প্ৰকৃতাৰ্থত ভাষা জড় পদাৰ্থ নহয়। এটা স্বকীয় ভাষা বিভিন্ন ভাষা-উপভাষাৰ সংমিশ্ৰণ আৰু লগতে গতিশীলতা আৰু পৰিবৰ্তনশীলতাৰ ফল। আকৌ ভাষা এটা, সমাজ এখনৰ আত্মা স্বৰূপ। ভাষা অবিহনে মানৱ সমাজ এখন নিস্প্ৰাণ মৰুভূমি।

অসমীয়া সমাজৰ আত্মা আসমীয়া ভাষা। অসমীয়া সমাজ জীয়াই থাকিবলৈ হ'লে অসমীয়া ভাষাক নিৰাপদ কৰাটো যথেষ্ট প্ৰয়োজন। নহ'বও পাৰে ভাষা স্থিৰ, কিন্তু আধুনিক সমাজৰ পক্ষে ইয়াক সজীৱ কৰি ৰখাটো একো অসম্ভৱ নহয়। মাত্ৰ চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰা বিভিন্ন ব্যৱস্থাৰ লগতে আমিও সংযুক্ত হৈ ইয়াক নিৰাপদ কৰি ৰাখিব লাগিব। আশা ৰাখিছো ভৱিষ্যত প্ৰজন্মইও অসমীয়াতে গান গাব, কবিতা তথা গদ্য লিখিব পাৰিব .... অসমীয়া হিচাপে "আমি অসমীয়া" বুলি ডাঠি ক'ব পাৰিব।

# যুৱ মহোৎসৱৰ অভিজ্ঞতা

**ভাস্বতী দাস**
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ (কলা)

মানুহৰ মনত কিছুমান অভিজ্ঞতা সদায় ৰৈ যায়। যি অভিজ্ঞতাই আমাক সদায় মিঠা সোঁৱৰণ দিয়ে আৰু হৈ ৰয় আমাৰ জীৱনৰ পাহৰিব নোৱাৰা স্মৃতি। তেনে এক পাহৰিব নোৱাৰা অভিজ্ঞতা মোৰো হৈছিল। এইবাৰ ২০০৬-০৭ বৰ্ষৰ আন্তঃ মহাবিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱত গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ হৈ অংশগ্ৰহণ কৰাৰ সুযোগকণ মই পাইছিলো। মোক এই সুযোগকণ দিয়াৰ বাবে চন্দনদা আৰু নিৰূপমদাৰ ওচৰত সদায় ঋণী হৈ থাকিম। এই সুযোগকণ পোৱাৰ বাবে মই আনন্দিত হৈছিলো। গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সন্মুখেৰে অহা-যোৱা কৰোঁতে মোক সদায়ে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ মনোৰম সেউজীয়া পৰিবেশে আৰ্কষিত কৰিছিল।

পূৰ্ব নিৰ্দ্ধাৰিত সূচী মতে, মই ২৭ এপ্ৰিলৰ দিনা ডেৰটা বজাত গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় চৌহদত উপস্থিত হৈছিলো। আঢ়ৈটা মান বজাত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় অভিমুখে আমাৰ যাত্ৰা আৰম্ভ হৈছিল। ভূগোল বিভাগৰ প্ৰবক্তা জ্যোতিষ দাস ছাৰৰ তত্ত্বাৱধানত আমাৰ দলটোত প্ৰায় ২৫ জন মান ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আছিল। প্ৰায় আঠটামান বজাত আমি গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ চৌহদত উপস্থিত হৈছিলো। মই যেতিয়া বিশ্ববিদ্যালয়ৰ চৌহদত ভৰি দিছিলো এক অজান ভাৱত পুলকিত হৈছিলো। কাৰণ সেই মূহুৰ্তত অসমৰ বিভিন্ন মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন বিষয়ত পাৰ্গত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সমূহ গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত উপস্থিত আছিল। আমি গৈ পোৱাৰ লগে লগে মেঘনা বাই (গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন ছাত্ৰী) আমাক R.C.C-1 হোষ্টেললৈ লৈ গ'ল। হোষ্টেলত আমাৰ গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰে প্ৰাক্তন ছাত্ৰী অনামিকাবা আৰু পিনাকীবা আমাৰ বাবে ৰৈ আছিল। তেওঁলোকে আন আন ছাত্ৰীবোৰৰ সৈতে আমাক পৰিচয় কৰাই দিছিল। তাৰ পিছত ৰাতি চাৰে দহমান বজাত ডিনাৰ হলত আমি ৰাতিৰ আহাৰ গ্ৰহণ কৰিলো। গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰত্যেকজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে আমাক ইমান সন্মান যাচিলে, সচাঁকৈয়ে শলাগ ল'বলগীয়া। ২৮ তাৰিখে ৰাতিপুৱা দহমান বজাত আমি Auditorium Hall ৰ সন্মূখত উপস্থিত হৈছিল। এঘাৰটা মান বজাত সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰা আৰম্ভ



হৈছিল। শোভাযাত্ৰাত অংশগ্ৰহণ কৰা দলবোৰৰ ভিতৰত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আটাইতকৈ ভাল হৈছিল। তাৰ পিছত Indoor Stadium ত আমাৰ আৰ্টৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহ আৰম্ভ হৈছিল। গৌৰৱ দাই অংশগ্ৰহণ কৰা কাৰ্টুনিং প্ৰতিযোগিতা হোৱাৰ পিছত Poster making ৰ প্ৰতিযোগিতাত মই গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ হৈ অংশগ্ৰহণ কৰিছিলো। সন্ধিয়া প্ৰায় ছয় বজাত আমাৰ আৰ্টৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহ শেষ হৈছিল। আৰ্টৰ প্ৰতিযোগিতাৰ বিচাৰকসকল আছিল - চিত্ৰশিল্পী ধ্ৰুৱ দাস ছাৰ, মৃণাল দাস ছাৰ আৰু বন্দনা চৌধুৰী বাইদেউ। আৰ্টৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহ আৰম্ভ হোৱাৰ আগতে ধ্ৰুৱ ছাৰ আৰু বন্দনা বাইদেউৱে (আৰ্টৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহত অংশগ্ৰহণ কৰা অংশগ্ৰহণকাৰী সকলক) কেনেকৈ নিজৰ দৃষ্টিভংগী প্ৰতিফলিত কৰিব পাৰি তাকে শিকাইছিল। তেওঁলোকে শিকোৱা কথাবোৰ মোৰ জীৱনৰ বাবে সদায়ে প্ৰেৰণা হৈ ৰ'ব। তাৰ পিছত শুনিলো গৌৰৱদাই কাৰ্টুনিংৰ প্ৰতিযোগিতাত সোণৰ পদক অৰ্জন কৰিছে। সেই মূহুৰ্তত মই সচাঁকৈয়ে বৰ আনন্দিত হৈছিলো। তাৰ পিছদিনা দুপৰীয়া বাৰ বজাত আৰ্টৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহ আৰম্ভ হৈছিল। ময়ো গৌৰৱদাৰ লগত সময়মতে ইনডৰ ষ্টেডিয়ামত উপস্থিত হৈছিলো। প্ৰথমে স্পট পেইন্টিং আৰু তাৰ পিছত কলাজৰ প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হৈছিল। উক্ত প্ৰতিযোগিতাত মঙ্গলদৈৰ এজন চিত্ৰশিল্পী শৰৎ শৰ্মা দেৱৰ জীয়ৰী কল্পনা বাইদেউৰ লগত প্ৰথম পৰিচয় হৈছিলো। উক্ত প্ৰতিযোগিতা সমূহত অসমৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ বিভিন্ন মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সমূহৰ লগত পৰিচয় হৈছিলো। তাৰ ভিতৰত তেজপুৰৰ জুৰি শৰ্মা আৰু ঢেকীয়াজুলিৰ প্ৰাণজিৎৰ নাম উল্লেখযোগ্য। সেইদিনা প্ৰতিযোগিতা শেষ হোৱাৰ পিছত মই গোৱালপাৰালৈ উভতি অহাৰ কথা আছিল যদিও সেইদিনা অহা নহ'ল। সেইদিনা সন্ধিয়া লুকুৱা, মামণি, নৱনীতা আৰু মই, শৰ্মিষ্ঠাবাৰ ৰবীন্দ্ৰসংগীতৰ প্ৰতিযোগিতা চাবলৈ গৈছিলো। শৰ্মিষ্ঠাবাই ৰবীন্দ্ৰসংগীতটো বৰ সুন্দৰভাৱে গাইছিল। শৰ্মিষ্ঠাবাই গানটো গাই মঞ্চৰ পৰা নামোতে হঠাতে ভৰি মোচোকা খাই পৰি গ'ল। লগে লগে শৰ্মিষ্ঠা বাক হস্পিটাললৈ লৈ যোৱা হ'ল। তাৰ পিছত বাহিৰে বাহিৰে শৰ্মিষ্ঠা বাক হোষ্টেললৈ লৈ যোৱা হ'ল। ৰাতি আমি কেইজনমানে নাটক চাবলৈ গলো। নাটকখন চাই ভাল লাগিছিল। তাৰ পিছত ৰাতি যেতিয়া শুবলৈ ওলাইছিলো, মনত এক অবুজ বেদনাই ঠাই লৈছিল। অনিচ্ছা স্বত্বেও মই বাকীবোৰতকৈ দুদিন আগতে মানে ৩০ তাৰিখে উভতি আহিবলগীয়া হ'ল। কাৰণ মে'ৰ ১ তাৰিখে মোৰ আৰ্টৰ পৰীক্ষা আছিল। দুপৰীয়া বাৰমান বজাত মই গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা বিদায় মাগিছিলো। আন্তঃ মহাবিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱৰ স্মৃতিবোৰ হয়তো কেতিয়াও মই মোৰ মনৰ পৰা মোহাৰি পেলাব নোৱাৰিম। গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত কটোৱা মূহুৰ্তবোৰ মোৰ জীৱনৰ আটাইতকৈ স্মৰণীয় মূহুৰ্ত।

আমাৰ বাবে অতি গৌৰৱৰ বিষয় যে- আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে কোৰাচ, ৰবীন্দ্ৰসংগীত আৰু কাৰ্টুনিংত সোণৰ পদক অৰ্জন কৰিছে আৰু লোকগীতত ৰূপৰ পদক অৰ্জন কৰিছে। মোক যোৱাৰ আগতে বহুমূলীয়া পৰামৰ্শ দিয়া বাবে মোৰ বন্ধু গৌতম সিন্হা (চানু) ক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো। লিখনিৰ সামৰণিত মোক প্ৰতিটো দিশতে সহায় কৰা বাবে চন্দনদা আৰু নিৰূপম দালৈ আকৌ এবাৰ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো।

# জীৱন স্পৃহা

মোঃ জাহিদুল ইছলাম
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

জন্ম মুহুৰ্তৰ পৰা দীৰ্ঘদিনৰ বাবে ঘৰত পিতৃ মাতৃয়ে পৰম যত্নেৰে তুলি-তালি ডাঙৰ দীঘল নকৰিলে আৰু তাৰ পাছত কেইবা বছৰ ধৰি (মাত মাতিব পৰা হোৱাত) বিদ্যালয়ত শিক্ষকে সজ আচৰণ শাৰীৰিক ব্যায়ামকে ধৰি মৌলিক পৰ্যায়ত কিছু পৰিমাণৰ ভাষা, বিজ্ঞান, গণিত আদি নিশিকালে কোনো মানৱ শিশুই এই সংহাৰত অৰ্থপূৰ্ণভাবে জীয়াই থাকিব নোৱাৰে। অন্য জীৱ জন্তু চৰাই চিৰিকতিৰ ক্ষেত্ৰত কিন্তু কথাটো সুকীয়া, সিবিলাকৰ জন্মক্ষণত প্ৰকৃতিয়ে কিছুমান কৰিব পৰা ক্ষমতা ভ্ৰূণ অৱস্থাতে দিছে আৰু তাৰ ফলত নিজৰ নিজৰ ব্যক্তিগত জীৱনত কোনো কথা নিশিকাকৈয়ে ইহঁতৰ প্ৰাণীবিলাকে সুকলমে জীৱন নিৰ্বাহ কৰিব পাৰে। উদাহৰণ স্বৰূপে অন্য বয়সীয়াল চৰাইৰপৰা কোনো প্ৰশিক্ষণ নোলোৱাকৈয়ে কিম্বা কোনো চৰাইৰ আচৰণক পৰ্যবেক্ষণ নকৰাকৈয়ে প্ৰতি জাতিৰ চৰাইয়ে উপযুক্ত বয়সত খেৰ কুটা আদি গোটাই নিৰ্দিষ্ট আকাৰ আৰু আকৃতিৰ বাঁহ সাজিব পাৰে। সিহঁতৰ এই জন্মগত গুণ বা আচৰণক জন্মগত প্ৰকৃতি বুলি কোৱা হয়। জীৱ জন্তুৰ দৰে মানুহৰো কিছুমান জন্মগত প্ৰকৃতি আছে। কিন্তু মানুহৰ জীৱন জীৱ জন্তুৰ জীৱনৰ দৰে ইমান সম্পূৰ্ণৰূপে আৰু দৃঢ়ভাবে জন্মগত প্ৰকৃতিৰ দ্বাৰা নিয়ন্ত্ৰিত নহয়, ই বহু পৰিমাণে নিয়ন্ত্ৰিত হয় মানুহে নিজে জীৱনত আহৰণ কৰা শিক্ষা দীক্ষা আৰু বুদ্ধি বিদ্যাৰ দ্বাৰাহে। জন্মগত প্ৰকৃতিকে সকলোৱে শুদ্ধ বুলি মানি লৈছে। মহাবিদ্যালয় স্তৰত মনোবিজ্ঞান বা শিক্ষাতত্ত্ব অধ্যয়ন কৰিলেহে আমি এই বিষয়ে বিশদভাবে জানিবলৈ সক্ষম হ'ম। অষ্ট্ৰিয়াৰ মনো চিকিৎসক এজনে যুক্তি সহকাৰে আমাক ফঁহিয়াই দেখুৱাইছে যে মানুহৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰকৃতি মাত্ৰ দুবিধ হে ঃ জীৱন স্পৃহা (Life urge) আৰু মৃত্যু স্পৃহা (Death urge)।

মানুহৰ মনত জীৱন স্পৃহা আৰু মৃত্যু স্পৃহা দুয়োটাই থাকে। পৰিৱেশীয় উপাদান সমূহৰ পৰা ইয়াৰে কোনোবা এটাই অধিক মাত্ৰাত পৰিপুষ্টি লাভ কৰে আৰু সেই অনুসৰিয়েই ব্যক্তিজনৰ চাৰিত্ৰিক বৈশিষ্ট্য নিৰ্দ্ধাৰিত কৰে। যিসকলৰ মানসিকতাত মৃত্যু স্পৃহা অধিক প্ৰৱল সেই সকল ব্যক্তি ধ্বংস, হিংসা, আক্ৰমণ আদিৰ প্ৰতি সততে আকৰ্ষিত হয় এওঁলোকৰ কাৰ্যকলাপ ধ্বংসমুখী, মৃত্যুমুখী। আত্মহত্যা কৰা, কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা ব্যক্তি সকলৰ মৃত্যু স্পৃহা প্ৰৱল আনহাতে যিসকলৰ জীৱন স্পৃহা বেছি শক্তিশালী সেই সকল সংগঠন, স্নেহ সহযোগীতা আদিৰ প্ৰতি আকৃষ্ট হয়। এই সকলৰ কাৰ্যকলাপ আৰু মনোভাৱ গঠন মূলক, জীৱন সুখী।

এই প্ৰবন্ধ লেখাৰ উদ্দেশ্য হ'ল মানৱৰ জীৱন স্পৃহা শক্তি শালী কৰি তোলা আৰু মৃত্যু স্পৃহাক দুৰ্বল কৰা। মৃত্যু স্পৃহাই আমাক সকলো কথাতে সংকোচৰ প্ৰতি আকৰ্ষণ কৰে। আনহাতে জীৱন স্পৃহাই আমাক সকলো কথাতে আহ্বান জনায় সম্প্ৰসাৰণৰ প্ৰতি।



# মানসিক সুখ বনাম শাৰিৰীক সুখ

বিনিতা দেৱী
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

এজন ব্যক্তিক যদি হঠাতে প্ৰশ্ন কৰা হয়, আপুনি মানসিক সুখ আৰু শাৰিৰীক সুখৰ কোনটো বেছি পছন্দ কৰে ? তেওঁ হয়তো তৎক্ষণাত উত্তৰ দিব শাৰিৰীক সুখ। কিন্তু আমি গভীৰভাৱে উপলব্ধি কৰিলে বুজি পাম যে শাৰিৰীক সুখ ক্ষণস্থায়ী, আনহাতে মানসিক সুখ স্থায়ী। অৰ্থাৎ মানসিক সুখ শাৰিৰীক সুখতকৈ শ্ৰেষ্ঠ। এজন মানুহ শাৰিৰীক ভাৱে অসুখী হৈও তেওঁ মানসিক ভাবে শান্তি পাই থাকিব পাৰে। কিন্তু এজন মানুহ মানসিক অশান্তিত ভূগি থাকিলে তেওঁ যিমানে শাৰিৰীক সুখ পাওঁক কিয়, তেওঁ কেতিয়াওঁ প্ৰকৃত শান্তি আৰু সুখ লাভ কৰিব নোৱাৰে।

এই খিনিতে প্ৰশ্ন এটি আহে মানসিক শান্তি বা সুখ বুলিলেনো কি বুজায় ? সৰল অৰ্থত ক'বলৈ গ'লে এই সুস্থ, পবিত্ৰ মনৰ অধিকাৰী, মানসিক ভাবে আনন্দত থকা ব্যক্তি এজনক মানসিক ভাবে সুখী বুলি ক'ব পাৰি। প্ৰকৃত মানসিক সুখ আহে ত্যাগৰ পৰা। যেতিয়ালৈকে ব্যক্তি এজনে তেওঁৰ নিত্যাৱশ্যকীয় সামগ্ৰীৰ উপৰিও আন সামগ্ৰীৰ ওপৰত লোভ ৰাখে, তেতিয়ালৈকে তেওঁ কেতিয়াও মানসিক ভাবে সুখী হ'ব নোৱাৰে। ব্যক্তি সদায় নিজৰ প্ৰাপ্য সামগ্ৰী বা সম্পত্তিত আৰু ক্ষমতাত সন্তুষ্ট হৈ থকা উচিত। আনহাতে নিজৰ সামৰ্থ অনুযায়ী আন কাৰোবাৰ সহায় কৰিব পাৰিলে নিজেও মনত শান্তি পাব পাৰে লগতে সমাজৰো কিছু মঙ্গল হয়।

ঈৰ্ষাকাতৰ মনে মানসিক সুখ আহৰণত এক প্ৰাচীৰ ৰূপে থিয় দিয়ে । মানসিক সুখ আহৰণত প্ৰতিজন ব্যক্তিৰ নিজৰ মন বা বিবেকৰ ওপৰততহে নিৰ্ভৰ কৰে।

কৰ্মৰ সফলতাৰ পৰাও মানসিক সুখ আহৰণ কৰিব পাৰি। কৃতকাৰ্য্যতাই ব্যক্তিৰ মনত আনন্দভাব জগায়, উদগনি দিয়ে আৰু লগতে মানসিকভাবে সুখী কৰি তোলে। মানসিক সুখে ধনী - দুখীয়া বাচ বিচাৰ নকৰে । এজন মজদুৰে গোটেই দিনটো হাড়ভঙা কষ্ট কৰি এমুঠি খায়ও মানসিক ভাবে সুখী হৈ থাকিব পাৰে । আনহাতে এজন কোটি পতি ব্যক্তিয়ে মানসিক অশান্তিত ভুগি ৰাতি উজাগৰে কটাব লগাত পৰিব পাৰে ।

অৱশ্যে এইটো ঠিক যে প্ৰকৃত মানসিক সুখৰ বাবে আমাক এটা সুস্থ সবল ৰোগ মুক্ত দেহৰ প্ৰয়োজন। আজি মানুহে যিমানে সফলতাৰ পথত আগবাঢ়িছে, সিমানে মানসিক অশান্তিত ভুগিছে । যাৰ ফলত প্ৰেম, মৰম, ভালপোৱা আদি শব্দৰ প্ৰকৃত অৰ্থও নোহোৱা হ'ব ধৰিছে। সমাজত অপৰাধ, বিদ্ৰোহ, হত্যা, লুণ্ঠনৰ সংখ্যাও বাঢ়িছে । কিন্তু সমাজৰ প্ৰতিজন ব্যক্তিয়ে যদি নিজেই এই দিশত কিছু মনযোগ দিয়ে তেতিয়া হ'লে আমি নিশ্চিত হ'ব পাৰিম যে সমাজত শান্তি, প্ৰেম, ভালপোৱা আদি মানৱতা গুনবোৰেৰে ভৰি পৰিছে আৰু তাৰ ফলত প্ৰতিজন ব্যক্তিয়ে মানসিক শান্তি আহৰণ কৰা বুলি দাবী কৰিব পাৰিব।

* Obstacles are those frightful things you can see when you take your eyes off your goal.
* Truth is the highest virtue, but higher still is truthful living- Guru Nanak.
* Stronger is the man who masters his will, stronger yet is he who is mastered by his conscience.
* The true man has no ideals. He lives moment to moment, he always lives as he feels in the moment.



# হাতী, মানুহ আৰু অসম

শিৱ প্ৰসাদ ডেকা
ভূগোল বিভাগ

সুচনা ঃ বনাঞ্চল বাসী ভূ-চৰ প্ৰানী সমাজৰ সম্ভৱতঃ হাতীয়েই বৃহৎ দেহাবয়বৰ প্ৰানী । ভাৰতত পোৱা হাতী এচিয়ান হাতী (Elephus meximus) বুলি বিখ্যাত । বিশাল জীৱদেহৰ আকৰ্ষনীয় গুৰু-গম্ভীৰ স্বভাৱৰ তৃণ ভোজী প্ৰাণীটো বৰ অসমৰ অৰণ্য ভুমিত অবাধে বিচৰণ কৰাৰ তথ্য পোৱা যায়। অসমৰ ভু-পাৰিপাৰ্শ্বিক অৱস্থা অৰণ্য ভুমিৰ বিতৰণ আৰু গঠন হাতীৰ বস-বাসৰ উপযোগী। উত্তৰ- পূৰ ভাৰতৰ সাতোখন ৰাজ্যতে কম বেচি সংখ্যক হাতী বাস কৰে । ইয়াৰ ভিতৰত অসম, মেঘালয় আৰু অৰুনাচল প্ৰদেশতে সৰ্বাধিক বণৰীয়া হাতী পোৱা যায়। এই তিনিওখন ৰাজ্যৰ ভিতৰত অসমতে ৫৩১২ টা বন্যহাতী পোৱা যায়। মণিপুৰত আটাইতকৈ কম সংখ্যক বন্য হাতী পোৱা যায়।

অসমৰ অৰণ্য ভুমিত হাতীৰ উপস্থিতি আৰু হাতী মানুহৰ সম্বন্ধ কেতিয়া কি পৰিৱেশত ঘটিছিল সেই কথা ঠাৰৰ কৰা কঠিন। তথাপিও মহাকাব্য যুগৰ মহাভাৰতত প্ৰাচীন অসমৰ (কামৰূপ ৰাজ্য) ৰজা ভগদত্তই এটি সু-প্ৰশিক্ষিত হস্তী বাহিনীৰে সু-সৰ্জ্জিতহৈ কুৰুক্ষেত্ৰ মহাৰণত কৌৰৱৰ পক্ষত যোগদান কৰাৰ উল্লেখ পোৱা যায়। সপ্তম শাতিকাত চীনা পৰিব্ৰাজক হিউৱেনচাঙ কামৰূপ ৰাজ্যলৈ আহোতে তেতিয়াৰ ৰজা কুমাৰ ভাস্কৰ বৰ্মাৰ ৰাজধানী চহৰ প্ৰাগ্‌জ্যোতিষপুৰৰ উত্তৰ- পূৰ ভাগত বন্যহস্তীৰ দল দেখা পোৱা বুলি তেখেতৰ টোকাত উল্লেখ কৰিছে। আনহাতে কামৰূপৰ ৰজা কুমাৰ ভাস্কৰ বৰ্মাই ২০,০০০ হাতীৰে গঠিত এটা বৃহৎ দল সহ হৰ্ষবৰ্দ্ধনৰ ৰাজধানী নগৰ কনৌজলৈ যোৱা তথ্য বুৰঞ্জীত পোৱা যায়। ভাৰতীয় সংস্কৃতিত মহাদেৱ আৰু পাৰ্বতীৰ পুত্ৰ গনেশৰ মূৰটো হাতীৰ আকৃতিত ৰূপায়িত কৰি হস্তীকে গনেশ দেৱতাৰ ৰূপত পূজা কৰিছে। আকৌ যান্ত্ৰিক সভ্যতাৰ প্ৰতীক বিশ্বকৰ্ম্মাৰ বাহন ৰূপে হাতীক উপস্থাপন কৰি আওপকীয়াকৈ হাতীকে পুজা কৰা হৈছে। অসমৰ বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ মাজত জীৱন্ত হস্তীক গজৰাজ বুলি ভয়তে হওঁক বা আকৰ্ষণতে হওক নানা পদ্ধতিৰে হাতীক পূজা সেৱা কৰা দেখা যায় । অসমৰ লোক সংস্কৃতি, ৰূপ কথা, হস্তী কন্যা আদিয়ে অসমৰ জন-জীৱনৰ লগত হাতীৰ

সম্বন্ধৰ কথাকে প্ৰকট কৰে। অসমৰ জন বিশ্বাসত হাতী সৰ্বজ্ঞানী প্ৰানী হাতীক গালি পাৰিলে বা কোনো প্ৰকাৰৰ অন্যায় সাধন কৰিলে হাতীয়েও মানুহৰ অন্যায় সাধন কৰে বুলি বিশ্বাস কৰে। গজেন্দ্ৰ উপাখ্যান যেনেদৰে অসমীয়া সমাজত প্ৰিয় থিক তেনেদৰে হাতী অসমীয়া সমাজত প্ৰিয়।

ইয়াৰ প্ৰতিফলন দেখা যায় যেতিয়া কোনো পোহনীয়া হাতী গাওঁলৈ আহে। গাওঁৰ মানুহে হাতীটোক ঘৰলৈ মাতি আনি দলা ভৰাই ধান আৰু বাৰীৰ কলগছ খাবলৈ দি সন্মান বা মৰম কৰে। এনে দৰে হাতী অসমৰ জন সমাজৰ লগত জড়িত।

**প্ৰয়োগ ঃ** বন্য হাতীক অৰণ্যৰ পৰা ধৰি আনি প্ৰশিক্ষণ দি সৈন্য বাহিনী, চিকাৰ কাৰ্য, অসমৰ দুৰ্গম পথত অতি পুৰণিকালৰে পৰা পৰিবহন কাৰ্যত ব্যৱহাৰ কৰি আহিছে। আনকি ৰজা-মহাৰজাৰ দিনত অসমত হাতীক ৰাজহ আদায় দিয়া ব্যৱস্থাতো ব্যৱহৃত হৈছিল। ৰাজ পৰিয়াল, ৰজাৰ-দা-ডাঙৰীয়া আৰু সমাজৰ উচ্চ শ্ৰেনী মানুহে হাতীক আভিজাত্যতাৰ প্ৰতীক ৰূপে গন্য কৰিছিল। হাতীৰ এই মৰ্যদা বৰ্ত্তমান চাৰি চকীয়া সৰু মটৰ গাড়ীয়ে দখল কৰিছে যদিও হাতীৰ মৰ্যদা কমা নাই বৰং বাঢ়িছেহে। আজিৰ পৰা কেইটামান দৰ্শকৰ আগলৈকে অসমত উন্নত ৰাস্তাৰ অভাৱ আৰু মটৰ গাড়ীৰ অধিক প্ৰচলনৰ পৰিপেক্ষিতত অসমীয়া বিয়া বোৰত দৰাই হাতীত উঠি বিয়া কৰাবলৈ কন্যাৰ ঘৰলৈ গৈছিল। এতিয়াও কোনো সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰা অনুষ্ঠিত কৰিলেই হাতীক সজাই পৰাই শোভাযাত্ৰাৰ সবতোকৈ আগত স্থান দিয়ে। এতিয়া আকৌ কাজিৰঙা ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যানত অনুষ্ঠিত কৰা হস্তী মহোৎসৱত হাতীক ফুটবল খেলোৱা দেখা যায়। অতীততো অৰণ্যে হস্তী যুদ্ধ খেল অনুষ্ঠিত হৈছিল। হাতী মৰাৰ পিছতো দাঁতবোৰ কেঁচা মাল হিচাবে প্ৰয়োগ কৰি নানা বিধ মূল্যৱান অলংকাৰ, আসন, নানা বিধ সজুলিৰ নাল, বিছনী আদি প্ৰস্তুত কৰা কুটিৰ শিল্প অসমৰ বিভিন্ন ঠাইত গঢ় লৈ উঠিছিল। ইয়াৰ ভিতৰত বৰপেটাৰ হাতী দাঁত শিল্প উল্লেখনীয়। বৰ্তমান এই শিল্প কেঁচা মালৰ অভাৱত মৃতপ্ৰায়। অদূৰ ভৱিষ্যতে এই শিল্প চিৰদিনৰ বাবে অসমীয়া সমাজৰ মাজৰ পৰা হেৰাই যোৱা উপক্ৰম হৈছে।

**হাতী পৰিয়াল ঃ** বন্য হাতীয়ে সদায় সিহঁতৰ মাজত সমাজ পাতি দলবদ্ধ ভাবে অৰণ্যত বাস কৰে। একোটা বন্য হাতীৰ দলক একোটা পৰিয়াল বুলিব পাৰি। একোটা হাতীৰ দলৰ আটাইতকৈ বয়সীয়াল বয়োজ্যেষ্ঠ হাতী জনীক দলৰ মুৰব্বী বুলি গণ্য কৰে। এটা হাতীৰ দলত বয়োজ্যেষ্ঠ হাতী জনীৰ ওপৰিও কেইবাটাও প্ৰাপ্তবয়স্ক দঁতাল বা মখনা হাতী, কেইবা জনীও মাইকী হাতী, আধা বয়সীয়া মতা আৰু মাইকী হাতীৰ লগতে বিভিন্ন বয়সৰ পোৱালী হাতী থাকে। কেতিয়াবা বিভিন্ন কাৰণত একোটা ডাঙৰ হাতীৰ দল কেইবাটাও সৰু সৰু দলত বিভক্ত হৈ একোজনী প্ৰাপ্ত বয়স্ক ডাঙৰ হাতীৰ নেতৃত্বত একোটা গোটত পৰিণত হৈ ওচৰা-ওচৰিকৈও অৰণ্যত বাস কৰে। হাতীয়ে সাধাৰণতে কিছুমান সিহঁতৰ নিৰ্দিষ্ট শব্দৰ মাধ্যমত দলবোৰৰ মাজত খবৰ বাৰ্তা লয়। কেতিয়াবা কোনো এটা মতা হাতী দল ছুটহৈ অকলে অকলে মূল দলটোৰ আশে-পাশে বিচৰণ কৰে যদিও সি উগ্ৰ নহয়। কেতিয়া এনে কেইবাটাও দলছুট হাতী লগ-গাগি থাকে। হাতী স্বভাৱতে শান্তি প্ৰিয়। ইহঁতে কাৰো ক্ষতি নকৰাকৈ অৰণ্যত বিচৰণ কৰে আৰু পৰাপক্ষত সংঘাট এৰাই ফুৰে।

**বিচৰণ ভূমি ঃ** হাতীৰ প্ৰকাণ্ড দেহটো ঠাণ্ডা কৰি ৰাখিবৰ বাবে যথেষ্ট পানীৰ আৱশ্যক। গৰমত হাতীয়ে নিৰ্জন নদী বা জলাশয়ত নামি পানী খায় গা ধুবলৈ ভাল পায়। পানীৰ লগতে বৃহৎ জীৱদেহৰ প্ৰানীটোৰ জীৱন ধাৰনৰ বাবে একোটা হাতীক দৈনিক ২৫০ কেজিৰ পৰা ৩৫০ কেজি পৰ্যন্ত ঘাহঁৰ প্ৰয়োজন আৰু সেই অনুপাতে পানী। প্ৰকাণ্ড দেহৰ ওখ-পাখ দেখনীয়াৰ জন্তুটোৱে দৈনিক বিচৰণ কৰে ৫০ কিঃ মিঃ পথ ; উত্তৰ-পুব ভাৰতৰ ভূ-প্ৰাকৃতিক গঠন অনুসাৰে দৈনিক গড়ে ১০-২০ কিঃ মিঃ পথ বিচৰণ কৰে। হাতীয়ে এনেদৰে নিজৰ প্ৰাকৃতিক প্ৰদত্ত বিচৰণ ভূমিকা নিৰ্দিষ্ট পৰিসৰৰ মাজত বিচৰণ কৰোতে কেতিয়াবা হঠাতে গৈ কোনো জন বসতি অঞ্চল বা খেতি পথাৰত গৈ উপস্থিত হয়। তেতিয়াই হাতীৰ জীৱনলৈ নামি আহে সংশয়। এনে পৰিস্থিতিৰ পৰিপেক্ষিততেই সম্ভৱ বৃটিছ সকলে অসমত বনৰীয়া হাতীক গুলিয়াই মাৰা বা বনৰীয়া হাতী ধৰি ৰাজহ আদায়ৰ বাবে উদ্‌গনি দিছিল। হাতী ধৰা মহলবোৰ ডাকত দিছিল। আনকি হাতী মাৰাৰ বাবে বন্দুকৰ অনুজ্ঞা পত্ৰ দি উপহাৰ প্ৰদানো কৰাৰ তথ্য পোৱা যায়। মোগল সম্ৰাট আৰু বৃটিছ চৰকাৰে অসমৰ অৰণ্য হাতী ৰাজহ হিচাবেও অসমৰ ৰজাৰ পৰা আদায় কৰিছিল। যিয়ে বন্য হাতী ধৰা বা বন্য হাতী হত্যা কৰি হাতী দাঁত সংগ্ৰহৰ জৰিয়তে ৰাজহ উপাৰ্জনৰ বাবে মানুহক উদ্‌গনি যোগাইছিল। যাৰ ফল স্বৰূপে হাতীৰ চোৰাং চিকাৰ আৰম্ভ হোৱা বুলি ভাবিব পৰাৰ থল আছে।

বৃটিছ সকল ১৮২৬ চনত অসমলৈ অহাৰ সময়ত ভূ-ভাগটোত জন-সংখ্যা বিৰল আছিল। সমগ্ৰ ভূ-ভাগটোৰ প্ৰায় চাৰি ভাগৰ তিনি ভাগ অঞ্চলেই ডাঠ অৰণ্য, নল-খাগৰী ইকৰাৰে ভৰা চৰনীয়া পথাৰ আৰু জলাশয়ৰে ভৰা আছিল। ১৮৫৩ চনত অসমৰ মুঠ ৮৮৭৫৭.২ বৰ্গ কিঃ মিঃ মাটি কালিৰ ভিতৰত মাত্ৰ ৫৭১০.৪ বৰ্গ কিঃ মিঃ ভূমিতহে স্থায়ী ভাৱে খেতিৰ ব্যৱস্থা আছিল। সেই সময়ত বা তাৰো আগতে এই সু-বৃহৎ ভূমি, চৰনীয়া পথাৰ আৰু জলাশয়ৰ সমষ্টিৰে গঠিত সু-বিশাল ভূ-ভাগটোৱে বন্য হস্তী সমাজক অপৰ্যাপ্ত ঘাঁহ-পানী যোগানৰে মুক্ত বিচৰণৰ সুবিধা প্ৰদান কৰিছিল। এই ঘাহঁনি আৰু জলাশয় বোৰত পেট পুৰায় ঘাঁহ-পানী খায়। পানীত গা ধুই জলাশয়ৰ পাৰত, পাহাৰৰ পাদদেশ আৰু গিৰিপথ সমূহত থকা অনত্যম অৰণ্য ওখ গছ-বিৰিণাৰ তলৰ সুচল পৰিৱেশত নিৰ্ভয় মনে বন্য হস্তীগনে জিৰণি লৈ আনন্দ মনে জীৱন ধাৰণ কৰিছিল। হাতীয়ে সাধাৰণতে নিজৰ বিচৰণ ভূমি নিৰ্দিষ্ট পথেৰে অহা-যোৱা কৰে আৰু হাতীৰ এই পথবোৰক দণ্ডি বোলে। হাতীৰ এই দণ্ডিবোৰতে পুৰনি কালৰে পৰাই অসমত "মেলা" আৰু "খেদা" চিকাৰ পদ্ধতি আৰু কৌশলৰে বনৰীয়া হাতী ধৰি প্ৰশিক্ষণ দিয়া হাতী মহলবোৰ সিচঁৰিত হৈ আছিল।

**সংকট ঃ** বৰ্তমান অসমৰ ক্ৰমবৰ্দ্ধমান জন সংখ্যাৰ হেঁচাৰ পৰিপেক্ষিতত জনপদ আৰু কৃষি ভূমিৰ সম্প্ৰসাৰণ, উন্নয়ন মূলক কাৰ্য্য বৃদ্ধি, বনাঞ্চল ধ্বংস আৰু বনাঞ্চল বে-দখল আদিৰ কবলত পৰি পূৰ্বৰ অৰণ্য ভূমি সংকোচিত হৈ বৰ্তমান ২৫৬০১ বৰ্গ কিঃ মিঃ অৰণ্য ভূমিহে অসমত আছেগৈ। আনহাতে ২০০১ চনৰ ভাৰতীয় হাতী লোকপিয়লৰ তথ্য মতে অসমত ৫৩১২ টা বনৰীয়া হাতী আছে। অসমত যি খিনি অৰণ্য ভূমি বৰ্তমান বৰ্তি আছে বিভিন্ন কাৰণত খণ্ড বিখণ্ডিত হৈ এই বৃহৎ সংখ্যক বন্য হস্তী কুলৰ বিচৰণ আৰু প্ৰাকৃতিক বাসস্থান সমূহ বিনষ্ট হৈছে। তাৰ ঠাইত গঢ়ি উঠিছে নতুন জনপদ,

কৃষি ভুমি আৰু ৰাস্তা ঘাট। ফলত উদ্ভৱ হৈছে হাতীৰ খাদ্য সংকট আৰু বাসস্থান সংকট । বন্য হস্তীৰ দল বোৰে খাদ্যৰ সন্ধানত পুৰণি বিচৰণ ভুমি সমূহলৈ আহোতে উপস্থিত হয় মানুহৰ বসতি স্থানত কিম্বা খেতি পথাৰত । তেতিয়াই বন্য হাতী হৈ পৰে মানুহৰ শত্রু আৰু হাতীবোৰক শত্রু জ্ঞান কৰি নানা কৌশল অৱলম্বন কৰি হাতীবোৰৰ খেদাৰ নামত অত্যাচাৰ চলায় । হাতী বোৰেও হঠাৎ হোৱা পৰিবৰ্তন আৰু আক্ৰমনৰ সন্মুখীনহৈ দিশহাৰা হৈ পৰে আৰু কেতিয়াবা মানুহক খেদি আহি মহতীয়াই মাৰে । আনহাতে বহু সংখ্যক হাতী মানুহৰ নিৰ্য্যাতনৰ বলি হৈ তিল তিলকৈ মৃত্যুক সাৱতি লয় । খাদ্য সন্ধানত অহা কিছু সংখ্যক হাতী বিষ খুৱাই হত্যা কৰা বাতৰিত পোৱা যায় । অৰণ্যৰ মাজেদি যোৱা বিদ্যুত পৰিবাহী তাৰত লাগি কিছু সংখ্যক হাতীৰ মৃত্যু হৈছে । উত্তৰ-পুৰ ৰেল বিভাগৰ চলন্ত ৰেল গাড়ীৰ খুন্দাতো বহুতো ন্য হস্তী আহত হৈ মৃত্যুৰ মুখত পৰিছে । এনেদৰে ১৯৯৮ চনত কাৰ্বি আংলং জিলাত ৬ টা আৰু ২০০১ চনত তিনিচুকীয়া জিলাত ৭ টা হাতীৰ মৃত্যু হৈছে। গোৱালপাৰা, গুৱাহাটী ৰেলপথত দ্বীপৰ বিলৰ ওচৰত দুবাৰ বন্য হাতী ৰেলৰ আগত পৰি আহত আৰু মৃত্যু ঘটিছে । দৰং আৰু গোৱালপাৰা জিলাত হাতী আৰু মানুহৰ সংঘাট ক্ৰমে বৃদ্ধি পোৱা সংবাদ বৰ্তমানে শুনা যায় ।

**সংৰক্ষন ব্যৱস্থা ঃ** ভাৰত চৰকাৰে উত্তৰ-পুৰ ভাৰতৰ অৰণ্য বাসী মুঠ ৯২৬৬ টা বনৰীয়া হাতীৰ (২০০১) সুৰক্ষা প্ৰদানৰ অৰ্থে উত্তৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ, দক্ষিণ ব্ৰহ্মপুত্ৰ, কাজিৰঙা, পুৰ্বোত্তৰ দুৱাৰত আৰু গাৰো পাহাৰ নামেৰে পাঁচটা হাতী সংৰক্ষণ অঞ্চল গঠন কৰাৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে যদিও সম্পূৰ্ণ হৈ উঠিলৈ কিমান সংখ্যক বন্য হস্তী জীয়াই থাকেগৈ সেয়া এতিয়াই কোৱা অসম্ভৱ ।

* "ICE" melts when heated, "EYEs" melt when hurted.
* Yesterday, I was clever so I wanted to change the world; today I am wise, so I am changing myself.
* God has given us 'Real EYES' to 'Realise" the 'Real Lies'.
* Life is like riding a BICYCLE. To keep your balance, you must keep moving.



# প্ৰজন্মৰ সংঘাত ঃ এটি বহুচৰ্চিত প্ৰসঙ্গ

**মাজেদা চুলতানা চৌধুৰী**
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

ইতিহাসৰ পাত লুটিয়াই চালে দেখা যায়, মানৱ সভ্যতাৰ গতিপথ কোনো দিনেই সৰল আৰু মসৃন নাছিল । দন্দ্ব আৰু সংঘাতৰ মাজেদি মানৱ সভ্যতাৰ উত্তৰণ ঘটিছে । নতুন প্ৰজন্ম আৰু পুৰণিৰ মাজৰ সংঘাত কোনো নতুন কথা নহয় । ই সদায় পৃথিৱীত বৰ্তি থাকিব । সাহিত্যৰ পাতে পাতে লিখা আছে - দুই প্ৰজন্মৰ সংঘাতৰ কথা । ৰাছিয়াৰ লিখক আইতান টুৰ্গেনিভৰ পিতা-পুত্ৰৰ পৰা হোমেন বৰগোঁহাঞৰ "পিতা-পুত্ৰ" লৈকে বহুতো উপন্যাসৰ মুখ্য বিষয় হ'ল - প্ৰজন্ম সংঘাত ।

নতুন ৰাজনৈতিক চিন্তাধাৰাৰ জন্ম, বিজ্ঞানৰ নিত্য নতুন উদ্ভাৱন বা নতুন অৰ্থনৈতিক ব্যৱস্থাৰ আগমনে যে প্ৰজন্মৰ মাজত সংঘাতৰ সৃষ্টি কৰে, এই কথা সত্য । কিন্তু এই শতিকাৰ মধ্যভাগৰ পৰা সৃষ্টি হোৱা প্ৰজন্মৰ সংঘাত আগৰ লগত তুলনা বেচি । ইয়াৰ মুখ্য কাৰণ হ'ল - পশ্চিমীয়া সভ্যতাৰ দ্ৰুত প্ৰবেশ, পশ্চিমীয়া দেশ সমূহলৈ লক্ষ্য কৰিলে দেখা যায়, বৃটেইনৰ বাদে অন্যান্য দেশ সমূহত জনসংস্কৃতি, ঐতিহ্য সম্পৰ্কে আবেগময় শ্ৰদ্ধানুজাতি আদি সচেতনতা নিচেই কম ।

প্ৰকৃততে ক'বলৈ গ'লে এশ বছৰৰ আগেয়ে ইংলেণ্ড বা আমেৰিকাৰ সমাজ ব্যৱস্থা বৰ্তমানৰ দৰে নাছিল। পশ্চিমীয়া সমাজতো সেই সময়ত যৌথ পৰিয়ালৰ ব্যৱস্থা আছিল । কিন্তু শিল্প বিপ্লৱৰ সময়ৰ পৰাই পশ্চিমীয়া সমাজত পৰিয়ালৰ গঠন সলনি হ'বলৈ ধৰে। অৱশ্যে প্ৰথম অৱস্থাত পৰিবৰ্তণ আহিছিল যথেষ্ট ধীৰ গতিৰে। দুখন মহাসমৰে ইউৰোপীয়ান সমাজক সম্পূৰ্ণৰূপে বিধস্ত কৰে। যুদ্ধৰ সময়ত পশ্চিমীয়া যুৱক সকলক বাধ্য কৰা হৈছিল - সৈন্য বাহিনীত ভৰ্তি হ'বলৈ আৰু যুদ্ধ কৰিবলৈ । এনে ব্যৱস্থাই বহু পৰিয়ালক ধ্বংসৰ মুখলৈ ঠেলি দিলে। ধ্বংস আৰু যুদ্ধই ইউৰোপীয় সমাজত মূল্যবোধ নামৰ সংযম আচৰণ অৰ্থহীন হৈ পৰিল গোটেই সমাজত জাগি উঠিল এক বেপৰোৱা ভাব । জীৱনৰ মুখ্য উদ্দেশ্য হৈ পৰিল ভোগবাদ ।

ফলস্বৰূপে সকলোতে নতুন পৰিবৰ্তণ আহিল । পশ্চিমীয়া ৰাষ্ট্ৰবোৰ হৈ উঠিল জনকল্যান মূলক ৰাষ্ট্ৰ । ৰাষ্ট্ৰই পৰিয়ালৰ দৰে সমাজৰ বহুতো দায়িত্ব বহন কৰিছে । নিবনুৱা সকলে ৰাষ্ট্ৰৰ পৰা লাভ কৰিব ধৰিলে নিবনুৱা ভাট্টা আৰু বৃদ্ধসকলে পেঞ্চনৰ ব্যৱস্থা লাভ কৰিলে। ফলত পৰিয়ালৰ পৰস্পৰ নিৰ্ভৰতা যথেষ্ট কমিল । ব্যক্তি স্বাধীনতা যথেষ্ট বাঢ়িল । ব্যক্তিত্ব বিকাশৰ বাবে এই দিশটো কেতিয়াও বেয়া নহয় । কিন্তু দেখা দিলে অন্য কিছুমান সমস্যাই ।

পশ্চিমীয়া সমাজত আজি ল'ৰা-ছোৱালী বা মাক-দেউতাকে কোনেও কাৰো কথা বুজিব নোৱাৰা হৈছে । আধুনিক লাইফ ষ্টাইলৰ শিশুক দেউতাকে শাসন কৰিবলৈ বিচাৰিলে উত্তৰ দিয়ে - তুমি মোৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰিলে মই পুলিচৰ সহায় ল'ম । যদি মাক-দেউতাকৰ তৰ্কা-তৰ্কি হয় তেন্তে আঠ কি ন বছৰীয়া সন্তানে মাক দেউতাকক প্ৰশ্ন কৰে - তোমালোকৰ ডাইভোৰ্চ কেতিয়া নো হব ? ইত্যাদি ।

বহুতে ভবাৰ দৰে আৰ্থিক দিশটোৰে মূল কথা নহয় । নিৰ্ভৰতা আৰু নিৰাপত্তাৰ দুখন হাতে এটা প্ৰজন্মক অন্য এটা প্ৰজন্মই ধৰি ৰাখে । যদি হাত দুখন আঁতৰি যায় তেন্তে প্ৰজন্মৰ দূৰত্ব বাঢ়ি যাব । ফলত সৃষ্টি হয় সংঘাতৰ কিন্তু ভাৰতবৰ্ষত অশিক্ষিত শ্ৰমিক সকলৰ মাজত প্ৰজন্মৰ ব্যৱধান কোনো সমস্যা নহয় । ইয়াৰ মুখ্য কাৰণ হ'ল - এওঁলোকৰ জীৱন সংগ্ৰাম । এওঁলোকৰ জীৱন ইমানেই জটিল যে দুটা প্ৰজন্মৰ দৃষ্টি ভংগী, ধাৰণা আৰু আচাৰ-আচৰণৰ পাৰ্থক্য লৈ চিন্তা কৰাতো এওঁলোকৰ বাবে বিলাসিতা । সেয়ে আজিৰ তাৰিখলৈও এই চামৰ মাজত জেনেৰেচনৰ গেপ দেখা নাযায় ।

আমাৰ দেশৰ উচ্চ বা নিম্ন মধ্যবিত্ত শ্ৰেনীৰ ইতিহাস কিন্তু বেলেগ ধৰণৰ । পশ্চিমীয়া সভ্যতাই এওঁলোকক বেছিকৈ স্পৰ্শ কৰি আহিছে । দেখা যায়, এজন শিক্ষিত মাধ্যবিত্ত শ্ৰেনীৰ ব্যক্তিৰ মনত মানসিক অবস্থান, পাৰিবাৰিক পৰিবেশ, শিক্ষালব্ধ ধাৰণা আৰু সামাজিক সম্পৰ্কই এক নিৰ্দিষ্ট মূল্যবোধ গঢ়ি তোলে । ইয়াৰ লগত সংযুক্ত হয় অহংবোধি মূল্যবোধ । এই মূল্যবোধ ইমানেই দৃঢ় যে কোনো এটা প্ৰজন্মই ইয়াক পৰিবৰ্তন কৰাটো দুঃ সাধ্য হৈ পৰিছে ।

পশ্চিমীয়া সমাজত আৰু এক সমস্যাই দেখা দিছে সেয়া হ'ল তীব্ৰ ব্যক্তি স্বাধীনতা । যাৰ ফলত সামাজিক বিবাহ ক্ৰমান্বয়ে কমি "লিভ টুগেদাৰ"ৰ সংখ্যা বাঢ়িছে । দ্বিতীয়তে ৰাষ্ট্ৰই দিয়া সামাজিক বীমা, চিকিৎসা ভাট্টা আৰু বৃদ্ধ পেঞ্চন আদিয়ে নৱ প্ৰজন্মৰ উন্নতিত হেঙাৰ হৈ পৰিছে । বহুতৰে প্ৰশ্ন হৈছে - বৃদ্ধ সকলক এটা সময়ত দিব লগা পেঞ্চনৰ টকা যোগান ধৰিব কোনে?

আকৌ বহুতে ক'ব খোজে অসমীয়া সমাজত প্ৰজন্মৰ সংঘাতৰ বাবে প্ৰধানভাবে দায়ী বিদেশী বহিস্কাৰ আন্দোলন। কথাটো আংশিক ভাবেহে সত্য । বিদেশী বহিস্কাৰৰ সময়ৰ পৰা নতুন প্ৰজন্মই এক নতুন স্বাধীনতা লাভ কৰিলে । এই কথা অৱশ্যে সত্য।

নিৰপেক্ষ ভাবে ক'বলৈ গ'লে এই বিৰ্তকিত সংঘাতৰ বাবে প্ৰধানভাবে দায়ী টেলিভিশন যত কেবল কৰ্ম অনীহা মনোভাৱ পোষণ কৰা হয় । অসমীয়া সমাজখনৰ বহিঃ বাৰন উদঙাই পেলাইছে মাত্ৰ কেইটামান টেলিভিশনৰ চেনেল দেখিয়েই । নিম্ন মধ্যবিত্ত শ্ৰেনীৰ যুৱক যুৱতীয়ে



সপোন দেখে বিখ্যাত মডেল হোৱাৰ অথচ ফেশ্বন শ্বোৰ এটা পোচাকত খৰচ হয় লাখ টকা পৰ্য্যন্ত । জীৱন মানদণ্ডৰ কথা পাহৰি নামি পৰিছে অত্যাধিক ফেশ্বন আৰু ভোগবাদত যাৰ ফলস্বৰূপেই এই বিৰ্তকিত সংঘাত।

সৰ্বশেষত, পৃথিৱীৰ ভিতৰত সৰ্বাধিক নিবনুৱা আৰু নিৰক্ষৰ লোকে বাস কৰে ভাৰতবৰ্ষত। স্বাধীনতাৰ পাছত ভাৰতবৰ্ষ হৈ পৰিছে এক যুদ্ধহীন ৰণথলী য'ত কেবল প্ৰতি মুহুৰ্ততে সাজু হৈ থাকিব লাগে সন্ত্ৰাসবাদ আৰু বিচ্ছিন্নতাবাদৰ সৈতে মুখামুখী হ'বলৈ । দমন, উৎপীড়ন, বিবাদ হৈ পৰিছে জীয়াই থকাৰ মূলমন্ত্ৰ। ফলত নতুন প্ৰজন্ম হৈ পৰিছে শ্ৰদ্ধাহীন সেয়ে বাঢ়ি গৈছে প্ৰজন্মৰ দুৰত্ব ।

আৰু এটি অন্যতম কাৰণ হৈছে নিউক্লিয়াছ পৰিয়াল । মূলতে পশ্চিমীয়া সভ্যতাৰ অৱদান য'ত এনে পৰিয়ালত ডাঙৰ দীঘল হোৱা সন্তান দুটা দিশৰ প্ৰতিহে অত্যধিক সচেতন - (১) কেৰিয়াৰ আৰু (২) কেলৰি । বয়স্ক সকলে লাভ কৰা সহিষ্ণুতা, বিবেচক, যুক্তিনিষ্ঠ আৰু বাস্তববাদী আদি গুনবোৰ নতুন প্ৰজন্মৰ সপোনৰ অগোচৰ, ফলত কল্পনাই পাখিমেলে সৃষ্টিৰ নতুন এক অধ্যায়ত ।

এটা কথা সত্য যে, এই বিৰ্তকিত সংঘাত প্ৰজন্মৰ দুৰত্ব তথা সংঘাতৰ বৃদ্ধিৰ বাবে কেবল মাত্ৰ নতুন প্ৰজন্মই দায়ী নহয় । প্ৰবীন সকলো উমৈহতীয়া ভাবে দায়ী। প্ৰথম কথা হ'ল - প্ৰবীনচামে নতুন চামৰ বাবে নিৰাপত্তা আৰু নিৰ্ভৰতাৰ দুখন হাত আগবঢ়াই দিবলৈ সক্ষম হৈছে । স্নেহযুক্ত দৃষ্টিভংগীৰে নতুন প্ৰজন্মৰ প্ৰতি যদি প্ৰবীণ সকলে বিনয়, ধৈৰ্য্য আৰু অভিজ্ঞতাৰ দ্বাৰা অৰ্জন কৰা জ্ঞানৰ প্ৰদৰ্শন কৰে তেন্তে আধুনিকতাৰ উগ্ৰতাও যথেষ্ট কমিব।

প্ৰবীন সকলে মনত ৰখা উচিত যে আধুনিকতাৰ বহু দিনেই উপেক্ষনীয় নহয় বৰং ইয়াৰ আৱশ্যকতাও আছে প্ৰগতিৰ বাবে।

সেয়ে এই বিৰ্তকিত প্ৰজন্মৰ সংঘাত উভালি আমি সকলোৱে উন্নতিকামী মনোভাব পোষণ কৰা উচিত।

* PRAYER is not an attempt to change GOD's mind, but an attempt to let God change our minds...
* It's always at the end of something that we start realizing how beautiful the beginning was.
* People feel lonely, because they build walls instead of bridges.

# ধঁপাত এক গুৰুতৰ সমস্যা

**আফছানা নাজ তবচ্ছেম**
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যাই বৃহৎ পৃথিৱীৰ আকাশত এচপৰা মনোৰম হেঙুলীয়া মেঘ সৃষ্টি কৰিছে যদিও, তাৰ লগতে সৃষ্টি কৰিছে এচপৰা বিকৃত ক'লা ডাৱৰ।

হৃদয়ৰ আবেগ অনুভূতিৰ চিন্তাশীল আৰু বুদ্ধিজীৱি মানুহ বিধাতাৰ সৃষ্টিৰ এক সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ জীৱ। আজিৰ মানৱ সভ্যতাই উন্নতিৰ জখলাত দোপে-দোপে আগুৱাই এনে এটা স্তৰত উপনীত হৈছে য'ত বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ কৌশলেৰে মানৱ জাতিয়ে প্ৰকৃতিৰ তাণ্ডৱকো প্ৰত্যাহ্বান জনাইছে। উন্নত প্ৰযুক্তিবিদ্যাই মানৱ জীৱন কৰি তুলিছে সহজ আৰু এক শ্ৰেণীৰ মানুহৰ বাবে বিলাস বহুল জীৱন। পাৰমানৱিক অস্ত্ৰ, অত্যাধুনিক ৰণ কৌশলৰ সামগ্ৰীয়ে এফালে বিশ্বক ছানি ধৰা সন্ত্ৰাসবাদক বাধা দিছে যদিও সন্ত্ৰাস বাদতকৈও এক ভয়ানক সমস্যাই গা কৰি উঠিছে, যি শত্ৰুৱে নেকি মানৱ জাতিক এটা ক্ষন্তেকীয়া মিছা তৃপ্তিৰ সন্ধান দিয়ে। সেই শত্ৰুবিধ আন কোনো নহয়, সেয়া হ'ল ধঁপাত। মানুহৰ দৈনন্দিন জীৱনত ৰাসায়নিক দ্ৰব্যৰ ব্যৱহাৰ দ্ৰুত গতিত বাঢ়ি গৈছে । কৃত্ৰিম উপায়েৰে ৰাসায়নিক দ্ৰব্যৰ উৎপাদন কৰি, মানুহৰ অভাৱ পুৰণৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। যাৰ ফলত বায়ু, পানী, মাটিৰ লগতে খাদ্য দ্ৰব্য আৰু আনকি জীৱ কোষবোৰো দূষিত হৈছে। পৰিণতিত কৰ্কট ৰোগ, জন্ম বৈকল্য আদিৰ প্ৰকোপ দিনে দিনে বৃদ্ধি পাব ধৰিছে।

সমগ্ৰ বিশ্বত ধঁপাতক বিভিন্ন ধৰণেৰে সেৱন কৰা হয়। ধূমপান হ'ল ধঁপাত সেৱনৰ অতিশয় পুৰণি আৰু জনপ্ৰিয় আৰ্হি। আমাৰ ভাৰতবৰ্ষত সাধাৰণ লোকৰ মাজত বিড়িৰ প্ৰচলন বেছিকৈ দেখা যায়। ধঁপাতৰ কবলত প্ৰতি বছৰতে সমগ্ৰ বিশ্বৰ বহু সংখ্যক লোক মৃত্যুৰ মুখত পৰে। মাৰাত্মক ৰোগৰ জন্ম দিয়া ধঁপাতৰ বেয়া প্ৰভাৱ কেৱল সেৱন কৰাজনৰ ওপৰতেই নপৰে, ধঁপাত সেৱন কৰা মানুহজনৰ চৌপাশে থকা মানুহখিনিকো যথেষ্ট পৰিমানে ক্ষতি সাধন কৰে। ধঁপাত খেতিৰ বাবে গছ-গছনি কাটি মাটি মুকলি কৰাৰ ফলত পৰিৱেশ



প্ৰদূষণৰ দৰে বিৰাট সমস্যাই গা কৰি উঠিছে।

যেতিয়া এডাল চিগাৰেট জ্বলোৱা হয় তেতিয়া তাৰ পৰা প্ৰায় চাৰি হাজাৰ ৰাসায়নিক দ্ৰব্যৰ নিৰ্গত হয়। ইয়াৰ ভিতৰত ষাঠিটা দ্ৰব্যই কৰ্কট ৰোগৰ কাৰক বুলি প্ৰমানিত হৈছে। নিক'টিন চিগাৰেটত থকা এটি তীব্ৰ আশক্তিকাৰক দ্ৰব্য যি চিগাৰেট সেৱন কৰা মানুহজনক মানসিক আৰু শাৰীৰিক ভাৱে চিগাৰেটৰ প্ৰতি আসক্তি বঢ়াই তোলে। চাধা বা আন ধৰণৰ চোবাই খোৱা ধঁপাতে ওঠ, জিভা আৰু মুখৰ কৰ্কট ৰোগৰ সৃষ্টি কৰে। চিগাৰেট বা ধঁপাতৰ লগত খোৱা সুৰাপানে কৰ্কট ৰোগৰ সম্ভাৱনা আৰু বঢ়াই তোলে। ধঁপাত শ্বাসনলীৰ বিভিন্ন ৰোগ, দাঁতৰ বিভিন্ন ৰোগৰ প্ৰধান কাৰক হিচাপে চিহ্নিত কৰা হৈছে। তদুপৰি হাওঁফাওঁৰ কৰ্কট ৰোগত ভোগা ৰোগীসকলৰ ভিতৰত পুৰুষৰ সংখ্যা মহিলাতকৈ বেছি।

গতিকে ধঁপাত যেন মানুহৰ জীৱনত এক গুৰুতৰ সমস্যা ৰূপে গা কৰি উঠিছে। গতিকে ধূমপানৰ দৰে এনে এটা বদ অভ্যাসক ৰোধ কৰাটো জৰুৰী।

সচৰাচৰ আমি বাস কৰা ওচৰ চুবুৰীয়া সকল তথা আমাৰ সমাজত এনেকুৱা বহুত ব্যক্তি আছে যিসকল নেকি অতিপাত নিচা যুক্ত দ্ৰব্যত আসক্ত হৈ অৱশেষত কৰ্কট ৰোগত ভূগি মৃত্যুৰ মুখত পৰে। এনেবোৰ ঘটনা আমাৰ চকুৰ আগত সংঘটিত হয় যদিও আমাৰ দৰে দুৰ্ভগীয়া সমাজে কেতিয়াও স্বীকাৰ কৰিব নোখোজে তথা অৱশেষত তেওঁলোকে তেনে এটা উদাহৰণৰ পাত্ৰ হিচাপে পৰিচিত হয়।

সমজুৱা ঠাইত ধূমপান সেৱন বন্ধ কৰিবলৈ আইন প্ৰয়োগ কৰিলে তথা চিগাৰেট আৰু ধঁপাত জাতীয় সামগ্ৰীৰ কৰ তথা দাম বৃদ্ধি কৰিব পাৰিলে এনে সমস্যাৰপৰা কিছু পৰিমানে হ'লেও পৰিত্ৰাণ পাব পাৰি। অন্যথা ভৱিষ্যতে আমাৰ দেশখন নিচাযুক্ত দ্ৰব্যত পতিত অসুখীয়া দেশ হিচাপে পৰিচিত হ'ব।

* Excellence is never an Accident, it is the result of sincere efforts, with skillful execution & vision to see obstacles as opportunities.

* The happiness of your life depends on the quality of your thoughts. But the quality of your thoughts depends on the people whom you meet in your life.

সাহিত্যৰ তিনিটা স্তৰ।
উপলব্ধি,
অনুভূতি আৰু ভাৱ প্ৰকাশ।
কিছুমান শব্দৰ সমষ্টিয়ে ভাষা নহয়
শব্দৰ লগত এটা সচেতন চিন্তা নিহিত
থাকে। ইন্দ্ৰিয়ৰ সহায়ত উপলব্ধি কৰিব
পৰা অনুভূতিবিলাকৰ শব্দময়
অভিব্যক্তিয়ে ভাষা। মানুহৰ সচেতন
চিন্তাধাৰাক ভাষাই পৰিচালিত কৰি
সাহিত্য সৃষ্টি কৰে।

- ৰঘুনাথ চৌধুৰী

# অসমীয়া বিভাগ

পৃষ্ঠা মেলিলে কি পাব ?

## কবিতা


- জোনাক ৰাতিৰ নিজৰা - আতিকুৰ ৰহমান মল্লিক - ৩৯
- অনামী অনুভৱৰ সন্ধানত - জুৰিপ্ৰিয়া ব্ৰহ্ম - ৪০
- আধুনিকতা - প্ৰাঞ্জল বৰ্মন - ৪১
- দাপোন - অৰূপ জ্যোতি ৰাভা - ৪২
- এজাক বতাহৰ অপেক্ষাত - ৰূপচান আলি - ৪৩
- তুমি আঁতৰি যোৱাৰ পৰা .... - ভাস্বতী দাস - ৪৪
- অতীত - লুকুমণি খানম - ৪৫
- কবিতাৰ দৰে .. - জুৰিমণি নাথ- ৪৬
- প্ৰেম - ৰজতকান্তি নাথ - ৪৭
- সোণালী অতীতৰ স্মৃতি - মৃণাল পদ্ম দাস - ৪৮
- সপোন - হিমাশ্ৰী সিংহা - ৪৯
- অপেক্ষা- মনোৱাৰ হুছেইন - ৫০


## গল্প .....


- **প্ৰতিবিম্ব** - পাপৰি নায়ক - ৫১
- **বন্ধুত্ব** - শেৱালী দাস - ৫৪
- **ডেডবডি** - ৰাফিয়া চুলতানা চৌধুৰী - ৫
- **আৰ্টিকল** - ইপুল হুছেইন - ৬০
- **গল্প নহয়** - সুমন দাস - ৬৫
- **নিয়তিৰ খেল** - লুকুমণি খানম - ৬৯

# জোনাক ৰাতিৰ নিজৰা

আতিকুৰ ৰহমান মল্লিক
উঃমা ২য় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

(১)
যৌৱনৰ পাৰ ভাঙি
উপচি পৰা
তোমাৰ দেহৰ কোমলতা
হৃদয়ৰ সজীৱ বতৰা
মই বুকু মেলিয়েই
অপেক্ষা কৰা
তোমাৰ নীৰৱ প্ৰেমিক।

(২)
মোৰ বুকুত
তোমাৰ লাৱন্যৰ
পূৰ্ণ প্ৰতিফলন
হৃদয়ৰ গভীৰতাত
তোমাৰ প্ৰেমৰ
অভিনৱ অংকুৰণ

(৩)
যৌৱনৰ নাঙলেৰে
চহাই থৈছো
মোৰ হৃদয়ৰ ৰঙীন পথাৰ
আহা - সিঁচি দিয়া
তোমাৰ বুকুৰ আলফুল শইচ্

(৪)
তোমাৰ উৰণীয়া
প্ৰেম পাবৰ
মোৰ দুৰ্বাৰ হাবিয়াস
হৃদয়ৰ মণিকোঠাত
সিঁচৰতি হৈ আছে
মোৰ অলেখ সপোন
য'ত তোমাকে লৈ সজাম
এটি সুৰভি উপবন।।

## অনামী অনুভৱৰ সন্ধানত

**মিচ্ জুৰিপ্ৰিয়া ব্ৰহ্ম**
উঃমাঃ প্ৰথম বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

এজাক অনমী বতাহে মোক চুই যায়।
শিহৰণ জাগি উঠে হৃদয়ত
কাৰোবাৰ আঙুলিৰ কোমল স্পৰ্শই
লেতু-সেতু কৰি পেলায় বুকু।
যাযাবৰী সপোনৰ ভীৰত পাৰ হয়
জীৱনৰ প্ৰতিটো পল-অনুপল।
এক অনামী অনুভৱৰ সন্ধানত সেউজীয়া হোৱা
মোৰ আশাবোৰ ৰক্তিম হৈ উঠে।
নীলা সাগৰৰ শূণ্যতাত ভাহি উঠে তোমাৰ ছবি
নিৰব নিশাৰ এন্ধাৰৰ মাজত
হেৰায় যায় মোৰ জীৱনৰ ছন্দ।
এতিয়া আৰু মই সুৰুযৰ ভাষাত নিলিখো কবিতা।
নীলিম আকাশৰ বুকু ফালি অহা জোনটিৰ স'তে
মিতিৰালি পাতি কথা কওঁ নিৰবতাৰ ভাষাত।

## আধুনিকতা

প্ৰাঞ্জল বৰ্মন
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)

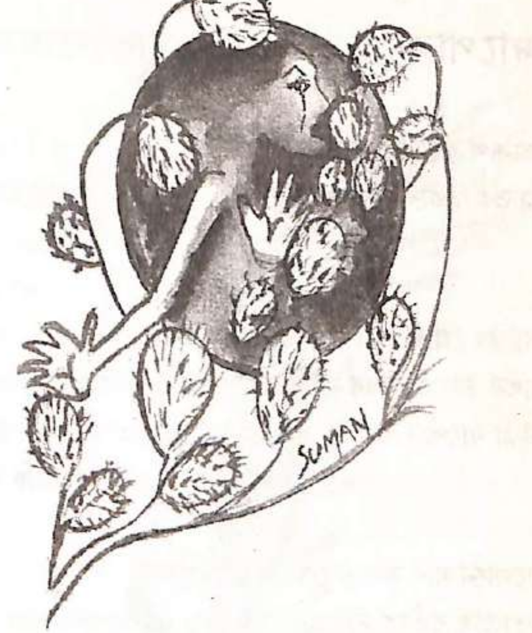


ভালপোৱাৰ খৰাঙত, মই তোমাৰ
প্ৰেমৰ তেজেৰে লুটুৰ-পুটুৰ হ'ব খোজো
উভতিব খোজো, সেই তাহানিৰ হিৰন্ময়ী
বোকা পানীৰ শৈশৱত। ৰোমন্থন কৰোঁ
পাগলাদিয়াত দুয়ো ওপঙি থকাৰ কথা
আলফুলে গঢ়া বালিৰ সৰগ নৃশংস হৈ ভঙাৰ কথা।

মোৰ জীৱনত, মই ভালেখিনি হেৰুৱালো
দেউতাৰ পথাৰত চেঁকুৰালো ৰজাঘৰীয়া ঘোঁৰা
চৈ দিয়া সেউজীয়াৰ বুকুত পঠিয়ালে বুলডোজাৰ
খেতিয়কবোৰে এথাল ভাতৰ বাবে চিৎকাৰ কৰিছিল
কেঁচুৱাবোৰে ভোকৰ কান্দোন হেৰুৱাইছিল
ভঁৰালৰ সেনে পেটেন্টে কাঢ়ি নিলে
চেমেনইনে ভঙা খেৰৰ জুপুৰিত
তুঁহ জুইৰ উত্তাপ কিঞ্চিতো নাই
তোমাৰ প্ৰেমৰ কলমেৰে বোঁৱাই আনো তেজৰ নদী
অত্যাচাৰীৰ শাসন শেষ কৰা
আলফাৰ পিচিজিৰ দলিল বচা, ক'ত যে
সমনীয়া মৃত্যুৰ চিকাৰ হ'ল
নৱজাগৰণ আনা ক'ত যে মাতৃ-ভগ্নী
ধৰ্ষণৰ বলি হ'ল। চুক্তি ৰূপায়ন কৰা
শিশুৰ বা বৃদ্ধৰ জিৰণিক লৈ
ধনী-দুখীয়াৰ ভেদৰ প্ৰাচীৰ, মাৰ্ক্স, লেনিনৰ
নীতিৰ ভঙা। চাল্লা ৰাজনীতিৰ টনা-আজোৰাত
দেশৰ সংস্কৃতি ফাটি যাব ধৰিছে।

"হিংসা নহয় অহিংসা"
বন্দুকৰ ভাষাৰে কোৱা সহজ নহয়
যন্ত্ৰনাৰ চুৰিকাঘাটেৰে জৰ্জৰিত অৰণ্য
প্ৰেমহীনবোৰে প্ৰেমক নিঃশেষ কৰি আছে
অৰণ্যৰ এক শতিকাংশতো নাই সেউজীয়াৰ ভূগোল
মানুহৰ নৃশংসতাৰ গ্ৰাসত সকলো শেষ
পত্ৰ পুষ্প বিকশিত বোধি-বৃক্ষৰ ছাঁ নাই
সেউজীয়া নাথাকিলে মই কাক লৈ কবিতা লিখিম
ভাল নালাগে উভৈনদীৰ পাছতো
ক'ম কাপোৰ পিন্ধি ফুটপাথ গৰম কৰাটো
পাৰ্ক বুলি কলেজৰ এচুকত প্ৰেমৰ অপলাপ কৰাটো
আধুনিকতা মোৰ প্ৰতিদন্দী
কি কৰিবা, মই যে ভাল নলগাৰ কবি।

# দাপোন

অৰূপ জ্যোতি ৰাভা
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)

শান্তিৰ শ্লোক প্ৰাণৰ চাৰি চুকত সজাই
এখন ভগ্ন প্ৰাচীৰৰ নাভিত গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ এদল ছাত্ৰই
নিকা দাপোন এখনৰ আৰ্তিক নাতিশীতোষ্ণ বুকুৰ উমেৰে
জীপাল কৰি তুলিছে .....

দাপোনে যদি সত্যৰ কেনভাছ দেখুৱায়
সত্যতাৰ প্ৰতীক দাপোন বাৰু কিয় নহয়

দাপোন জোনাকী নিশাৰ শুদ্ধ সপোন
দাপোনত নিজক চাই বিচাৰ কৰিব নোৱাৰাটো
ষ্টাইলৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰাটোৱেই অত্যন্ত দুখৰ বিষয় ...

জীৱ শ্ৰেষ্ঠ মানৱ! নিজৰ মাজতেই হাঁহাকাৰ
এনেকৈয়ে এদিন উদ্‌গীৰণ হ'ব মানৱ ধ্বংসৰ গেদীয় শিলা
ৰ'ব মাথো পোৰা মাংসৰ গোন্ধ ......

শান্তিৰ শ্লোক প্ৰাণৰ চাৰিচুকত সজাই
এখন ভগ্ন প্ৰাচীৰৰ নাভিত গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ এদল ছাত্ৰই
নিকা দাপোন এখনৰ আৰ্তিক নাতিশীতোষ্ণ বুকুৰ উমেৰে
জীপাল কৰি তুলিছে .........



# এজাক বতাহৰ অপেক্ষাত

ৰূপচান আলি
অংশকালিন প্ৰবক্তা, শিক্ষা বিভাগ

এজাক বতাহ অহা হ'লে
উৰুৱাই নিলেহেঁতেন
তোমাৰ মুখত পৰি থকা চুলিখিনি
যৰ পৰা আৰম্ভ হৈছিল
মোৰ সপোন দেখাৰ কাহিনী
কিয় জানা !
চুলিখিনি
কঁপালৰপৰা শীতল গালৰ ওপৰেদি
বৈ থাকিলেই
মই
কেৱল চাই ৰও তোমালৈ
সেয়ে তুমি গীত হৈ ....
সুৰ হ'বৰ মন যায়
কেৱল
তোমাৰ স'তে একান্ত হবলে
সেয়ে কৈছোঁ
চুলিখিনি পৰি থাকিবলৈ দিয়া
মই এটা সপোন দেখিম
তুমি গছ হ'লে বতাহ হ'ম মই
তোমাক নচুৱাম
তুমি নাচিবা
আনন্দত উত্ৰাৱল হৈ .......।

# দাপোন

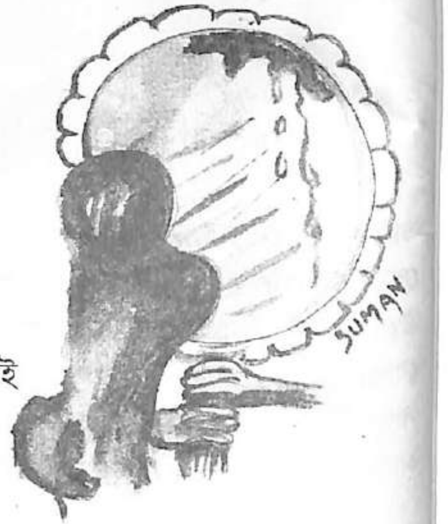


অৰূপ জ্যোতি ৰাভা
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)


শান্তিৰ শ্লোক প্ৰাণৰ চাৰি চুকত সজাই
এখন ভগ্ন প্ৰাচীৰৰ নাভিত গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ এদল ছাত্ৰই
নিকা দাপোন এখনৰ আৰ্তিক নাতিশীতোষ্ণ বুকুৰ উমেৰে
জীপাল কৰি তুলিছে .....

দাপোনে যদি সত্যৰ কেনভাছ দেখুৱায়
সত্যতাৰ প্ৰতীক দাপোন বাৰু কিয় নহয়

দাপোন জোনাকী নিশাৰ শুদ্ধ সপোন
দাপোনত নিজক চাই বিচাৰ কৰিব নোৱাৰাটো
ষ্টাইলৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰাটোৱেই অত্যন্ত দুখৰ বিষয় ...

জীৱ শ্ৰেষ্ঠ মানৱ! নিজৰ মাজতেই হাঁহাকাৰ
এনেকৈয়ে এদিন উদ্‌গীৰণ হ'ব মানৱ ধ্বংসৰ গেদীয় শিলা
ৰ'ব মাথো পোৰা মাংসৰ গোন্ধ ......

শান্তিৰ শ্লোক প্ৰাণৰ চাৰিচুকত সজাই
এখন ভগ্ন প্ৰাচীৰৰ নাভিত গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ এদল ছাত্ৰই
নিকা দাপোন এখনৰ আৰ্তিক নাতিশীতোষ্ণ বুকুৰ উমেৰে
জীপাল কৰি তুলিছে ..........



# এজাক বতাহৰ অপেক্ষাত

ৰূপচান আলি
অংশকালিন প্ৰবক্তা, শিক্ষা বিভাগ


এজাক বতাহ অহা হ'লে
উৰুৱাই নিলেহেঁতেন
তোমাৰ মুখত পৰি থকা চুলিখিনি
যৰ পৰা আৰম্ভ হৈছিল
মোৰ সপোন দেখাৰ কাহিনী
কিয় জানা !
চুলিখিনি
কঁপালৰপৰা শীতল গালৰ ওপৰেদি
বৈ থাকিলেই
মই
কেৱল চাই ৰও তোমালৈ
সেয়ে তুমি গীত হৈ ....
সুৰ হ'বৰ মন যায়
কেৱল
তোমাৰ স'তে একান্ত হবলে
সেয়ে কৈছোঁ
চুলিখিনি পৰি থাকিবলৈ দিয়া
মই এটা সপোন দেখিম
তুমি গছ হ'লে বতাহ হ'ম মই
তোমাক নচুৱাম
তুমি নাচিবা
আনন্দত উত্ৰাৱল হৈ ........।

# তুমি আঁতৰি যোৱাৰ পৰা .....

ভাস্বতী দাস
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)

তুমি আঁতৰি যোৱাৰ পৰা,
মই তোমাক বেছিকৈহে সুধিছিলো;
তোমাৰ হৃদয়ৰ কথাবোৰ।
টোকোৰা চৰাইৰ বাঁহতো,
তোমাক বিচাৰিছিলো।
তুমি বহুদূৰ গৈ পাইছিলা
মই তোমাৰ পিছে পিছে,
ধাননি পথাৰৰ আলিয়েদি
দৌৰিছিলো।
তোমাক চিঞৰি মাত লগাইছিলো,
তুমি এবাৰো উভতি নাচালা;
হয়তো তুমি শুনা পোৱা নাছিলা!
আকাশত চৰাইবোৰ উৰি আছিল,
দূৰণিত গৰখীয়াই বাঁহী বজাইছিল,
তুমি উপলব্ধি কৰা নাছিলা;
সেই মূহূৰ্তৰ সৌন্দৰ্য।
মই তোমাৰ পিছে পিছে,
দৌৰি গৈ থাকোতে,
ভাগৰি পৰিছিলো।

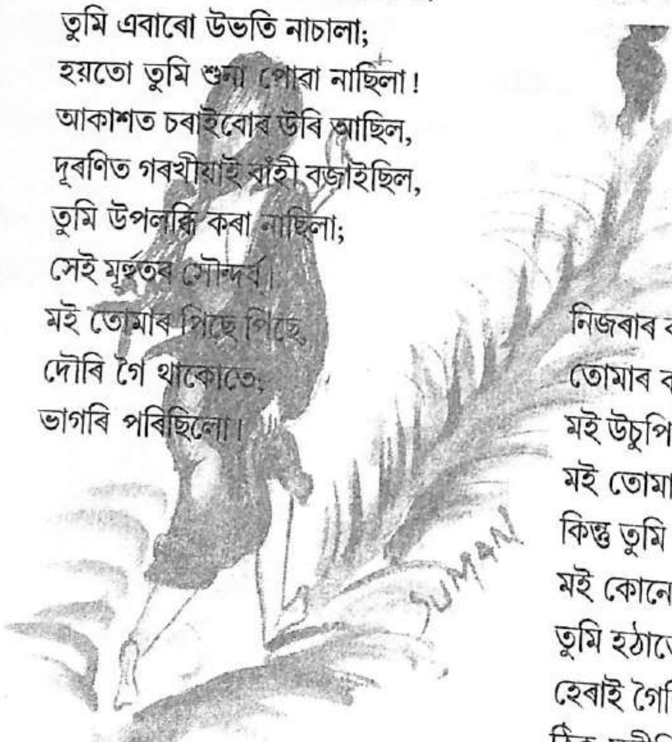


নিজৰাৰ কাষৰ ঘঁহনিত বহি পৰিছিলো।
তোমাৰ কথা সুঁৱৰি,
মই উচুপিছিলো।
মই তোমাক কাষৰত বিচাৰিছিলো,
কিন্তু তুমি বহুদূৰ গৈ পাইছিলা।
মই কোনোমতেহে তোমাক দেখা পাইছিলো,
তুমি হঠাতে কুঁৱলীৰ মাজত
হেৰাই গৈছিলা।
ঠিক মৰীচিকাৰ দৰে ............।



# অতীত

লুকুমণি খানম
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

নিশাৰ ঘোৰ নিস্তব্ধতাত,
অততীৰ কল্পনাৰ স'তে
সহবাস কৰিছো মই গোপনে।
কোনেও ঢুকি নোপোৱা,
হৃদয়ৰ এটি বন্ধ কোঠাৰ
অচেতন সপোনোবোৰে আজি .
পুনৰ জীৱন্ত ৰূপ ল'লে।
ভিন্নৰঙী সপোনৰ ছাই বৰণীয়া দুখ,
চিৰসেউজীয়া স্মৃতিৰ স্বৰূপ ......
দিনৰ পোহৰত অভিমানৰ আঁৰৰ সপোন
নিশাৰ অনুতাপৰ চকুলো।
আজি মই নিসংগতাক আমন্ত্ৰণ কৰিছো,
নিশাৰ নিস্তব্ধ এন্ধাৰৰ লগৰী হ'বলে
আবেগৰ স'তে সহবাস কৰিবলে ......
নিশাৰ হিম-চেঁচা বতাহজাকে
সপোনবোৰ যেন অতীতলে উৰুৱাই নিচে
নোৱাৰিনে পাহৰিব অততীক ?
হয়তো সঁচাকে .......

## কবিতাৰ দৰে ..

মিচ্ জুৰিমণি নাথ

আপোনাৰ সপোনৰ আকাশখনত
ডাৱৰে লুকাভাকু খেলে নে ?
দুচকুৰ পাৰাপাৰহীন সপোনবোৰ
বিলীন হৈ যায় নেকি সৌ তিনিআলিটোত !
দুখবোৰ আপোনাৰ স'তে চুপতি মাৰে নেকি ?

নিৰাশা যেনেকৈ মোৰ আজীৱন সহচৰ।
শূণ্যতাৰ আলিঙ্গণত আপুনি নিৰৱে উচুপে নে ?
অভিসাৰী এন্ধাৰৰ বিশাল বুকুত মুৰ গুজি।
নৈশব্দত আপুনি গুণগুণায় নে ?-
সুৰ-তাল নোহোৱা,
ছন্দহীন জীৱনৰ দুই এটা গান।
আপোনাৰ ছবিত প্ৰাণ পাই উঠেনে ?
অনাথ শিশু এটাৰ কৰুণ আৰ্তনাদ।
সংস্থাপন নাপাই আত্মগ্লানিত ভোগা
নিবনুৱা সকলৰ হৃদয়ৰ ৰং।
আপোনাৰ কবিতাত ঠাই পাইনে
মাৰ্ক্সবাদে!

য'ত দুখীয়াৰ প্ৰাপ্য অধিকাৰ
দুই শতাংশমানো নিশ্চিত নহয়।
আপুনিও লিখেনে ফুটপাথৰ
জীৱন্ত মৃতদেহবোৰৰ কথা
ৰিজাই চায়নে আপুনিও
গগণচুম্বী অট্টালিকাত বাস কৰা,
বিলাসী জীৱনৰ প্ৰেমিকবোৰৰ স'তে
এওঁলোকৰ লাইফষ্টাইল !



## প্ৰেম

ৰজত কান্তি নাথ
উঃমাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)

প্ৰেম
চকুত চকু
আৰু নীৰৱ শব্দৰ উৎস
প্ৰেম,
বিষাদ ডাৱৰৰ ৰহস্য
হৃদয়ৰ হেৰোৱা যৌৱন
আৰু
দুবৰী বনৰ নীৰৱ ওঁঠ
প্ৰেম,
নজনাকৈয়ে
নিৰৱে নিৰৱে
অলপ হাঁহি
অলপ স্পৰ্শ
প্ৰেম,
পুৰুষ নাৰীৰ জীৱন
আৰু দুই হৃদয়ৰ
মৌন কথা

প্ৰেম,
দুই জীৱনৰ
আলফুলীয়া সোৱাদ
এক মধুৰ জীৱন
আৰু
ৰঙীন সপোন
প্ৰেম,
তোমাৰ লগতো
মোৰ লগতো ।

# সোণালী অতীতৰ স্মৃতি

মৃণাল পদ্ম দাস
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)

পাহাৰে জানো
নৈয়ে পানীক
ৰ'দে ৰ'দালিক
জোনে জোনালীক ...
কলেজীয়া সোণালী অতীতৰ স্মৃতি
আকস্মিক ! কেনেকৈ পাহৰো

হাৰ নমনা ওঁঠৰ বছৰে
যোগান দিছিল হাঁহিৰ খোৰাক
ধেমালিৰ বসন্ত আনন্দৰ সাগৰিকা
গহীন বৰাৰ অহৰ্নিশ কাহিনীৰ পৰা
অলকেশৰ হৃদয় জুৰোৱা গীতৰ সুৰ
শিশু গছৰ তলত বহা আড্ডাৰ আমেজ
ভূগোলৰ ঘন্টাজোৰা ক্লাচ
আফতাবৰ 'গাধ নৃত্য' অভিনয়ৰ পৰা
শিযু ৰাভাৰ বদহজমী ধেমেলীয়া উন্মাদে
আমোদ দিছিল প্ৰতিজন সহপাঠীক

প্ৰণৱৰ ঘৰৰ পৰা আহোতে হয় দোভাগ নিশা
কবৰস্থানত ফেঁচাৰ অমঙ্গলীয়া চিঞৰ
'দলিভূত'ৰ পৰা ৰক্ষাৰ্থে গো গোৱাই
ঘৰলৈ ওভোতাৰ হাস্যকৰ নষ্টালজীয়া
বাৰে বাৰে হেন্দোলনি দি যায়
নৱ উদ্যমৰ তৰংগৰে হাঁহি বিলাই
কলেজৰ বুকুত খোদিছিলো বন্ধুত্বৰ পৱিত্ৰ শিকলি
কিন্তু নিস্পাপ নিথৰ দেহ এৰি 'প্ৰণৱ' যে গ'ল গ'লেই
দি গ'ল মাথো ষ্টিংচ্ নোহোৱা বেদনাৰ গীতাৰ
পাহৰিব জানো
ধৰণীয়ে প্ৰকৃতিক
ফুলে সুবাসক
বৰ্তমানে অতীতক ...
হৃদয়ত আঁকা ৰংৰ কেনভাছ
সোণালী অততীৰ স্মৃতি
আকস্মিক ! কেনেকৈ পাহৰো।



# সপোন

হিমাশ্ৰী সিংহা
উঃমাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)

নিৰিবিলি সন্ধ্যাৰ পৰত
তোমালৈ বৰ মনত পৰে
কব নোৱাৰো, নিজৰ ভাৱনাৰ কথা
কলা ভাৱকে আবৰি থকা জোনটো
যেন হঠাৎ উজলি উঠিল,
তুমি চাগে আহিলা
তোমাৰ স্পৰ্শত যেন মৰহি যোৱা
গোলাপ পাহি সজীৱ হৈ উঠিছে ।
মোৰ আগচোতালৰ
শেৱালি জোপাই শৰতৰ জোনাকত ফুলি
অহোৰাত্ৰি খিৰিকিৰ ফাঁকেদি তোমাৰ
বাবে ৰৈ আছে ।
বতাহ ছাটিয়ে আহি যেন কাণে কাণে
মোক দিলেহি তোমাৰ বতৰা,
কিন্তু হঠাৎ যেন অন্ধকাৰ
কলা ডাৱৰে চাৰিওফালে আবৰি ধৰিলে
জোনটো লাহে লাহে লুকাই গ'ল
নিশাৰ গভীৰতাত
জোনটোৰ লগতে তুমিও গুনি গ'লা উভতি
নহাৰ পত্যয়ৰে
এবাৰো তুমি ঘুৰি নাচালা ?
এইয়া কি এক সপোন আছিল ?

## অপেক্ষা

**মনোৱাৰ হুছেইন (মনু)**
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)


যিদিনা দিকচৌত দেখিছিলো তোমাক । সৌও যমুনাৰ পাৰত
বালিৰ হিল্লোলত, সৰু সৰু কনিকাৰ জিলিকণিবোৰত
জিলিকি আছিল, লাৱন্য বাগৰি তোমাৰ প্ৰেমৰ প্ৰতিচ্ছবি
সিদিনাই ভাল পাইছিলো, তিতিক্ষু মৃদুল বয়ন তোমাৰ ।।
সৌও জাক চৰাইৰ নীড় ৰাগিনী গুন গুন গান
তোমাৰ হৃদয়ৰ কুম কুম বৰষি স্নিগ্ধ পান
আছে সুৱাগত মহঙা ফেৰাৰ অমৃত, নাই ক্লেশ হন্তে,
সিদিনাই সাদৰি ছিলো ক'ত হৰিত সুৰভিত সুধা তোমাৰ ।।
তুমি হীন জীৱন মোৰ, পাৰ, তলি হীন সাগৰ
তোমাৰ প্ৰেম হীন সংঞ্জী, মোৰ সকৰন্দে হীন মুকুল (ফুল)
নভো মনি হীন আকাশত, কৌ মুদী হীন উজানাক
সিদিনাই ছানিছিল অংগীকাৰ, নন্দিতা হৃদয়ৰ প্ৰেম ।।
পামনে আকৌ লগ অ'মোৰ 'প্ৰিয়া' বসুধা-বুকুত, !
নহবা জিগিনী, আহিবানে মোৰ সিক্ত জীৱনৰ শেষ অমৃত হৈ ?
কান্তাৰত থাকিম নো ক'ত তপ কৰি বুভুক্ষা হে,
তোমাৰ আপেক্ষাত ।
সিদিনাই ক'ম তোমাক অন্তৰ্যামী হৃদয়ৰ হিয়া বানী -
এমাতিমা ল'ৰাৰ দৰে .............. ।।।

পাপৰি নায়ক
উঃমাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)


মৰমৰ স্তুতি,

মৰম ল'বা। চিঠিৰ আৰম্ভনিতেই অচিনাকি অচিনাকি যেন লাগিছে নিশ্চয় ? এৱা লাগিবৰে কথা ? কিয়নো মই সঁচাকৈয়ে তোমাৰ অচিনাকি। বাৰু, সেইবোৰ কথা এতিয়া যাওক।

তোমাৰ বিষয়ে জানিলো মোৰ এজন বন্ধুৰ 'Slam Book' ৰ পৰা। বন্ধুজন কোন সেয়া বাৰু পিছলৈ জানিবা। কিন্তু, কি জানা, তোমাৰ বয়স, হবি আদিৰ লগত মোৰ বয়স, হবি আদিৰ অদ্ভুত সাদৃশ্য আছে। তোমাৰ হবি তুমি গল্প পঢ়া, গান শুনা আৰু প্ৰেম বুলি উল্লেখ কৰিছা। 'গান'টো মিলিছে কিন্তু মোৰ ক্ষেত্ৰত শুনা নহয় গোৱাহে। পিছে প্ৰেম নামৰ কিবা এটা মোৰ জীৱনত কেতিয়াবা সংঘটিত হৈছিল নে নাই - এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিয়াত মোৰ নিজৰে খোকোজা লাগে। কিয় খোকোজা লাগে বুলি ক'লো সেয়াও পিছত গম পাবা।

বাৰু, প্ৰেম যে তোমাৰ হবি সেইটো বাৰু বুজিলোঁ। পিছে এই প্ৰেম এজনৰ ক্ষেত্ৰতহে নে এজনৰ পিছত এজনকৈ কাপোৰৰ দৰে সলনি কৰি থাকিব পৰা বিধৰ — সেইটোহে নুবুজিলোঁ। অৱশ্যে এইবোৰ ক্ষেত্ৰত মই সিমান এটা এক্সপাৰ্ট নহওঁ। তথাপি মই অনুমান কৰোঁ যে তুমি পঢ়া বেছিভাগ গল্পই নিশ্চয় প্ৰেমৰ গল্প, যাৰ ফলত তোমাৰ জীৱনত 'গল্প'ৰ লগতে প্ৰেমে নিগাজিকৈ এখন আসন পাৰি বহিল।

এগৰাকী সাংঘাতিক গল্প পঢ়ুৱৈ হিচাপে তুমি নিশ্চয় জানা যে মানুহৰ জীৱনত ঘটা কেতবোৰ সঁচা কাহিনীৰ ভিত্তিতো একোটা গল্প গঢ়ি উঠিব পাৰে। ঠিক গল্প হ'বনে নহয় নাজানো কিন্তু মোৰ জীৱনৰো এটা গোপন কাহিনী আজি তোমালৈ গল্প আকাৰে আগবঢ়াবলৈ প্ৰয়াস কৰিলোঁ। এগৰাকী গল্প প্ৰেমী হিচাপে নিশ্চয় তুমি ইয়াক ভালেই পাবা।

দুবছৰ আগৰ কথা। কোনো ছোৱালীৰ ঘনিষ্ঠ সংস্পৰ্শত তেতিয়ালৈকে অহা নাছিলোঁ যদিও গুৱাহাটীৰপৰা বদলি হৈ আহি আমাৰ কোৱাৰ্টাৰৰ গাতে লগা কোৱাৰ্টাৰটোত থাকিবলৈ লোৱা এটি পৰিয়ালৰ স্তুতি নামৰ ছোৱালীজনীৰ লগত মোৰ চিনাকী ঘটিল। স্তুতিয়েও আমাৰ কলেজত মোৰ লগত একেটা ক্লাছতেই ভৰ্তি হ'ল। আমাৰ অন্তৰংগতা বাঢ়িবলৈ ধৰিলে।

ৰ'বা এতিয়াই প্ৰেম বুলি সন্দেহ নকৰিবা। ইয়াৰ পিছত কি হ'ল শুনা।

লাহে লাহে স্তুতিৰ প্ৰতি মোৰ আকৰ্ষণ বাঢ়ি গ'ল (সম্ভৱ তাইৰো) আৰু তাইক মোৰ খুব ভাল লাগিবলৈ ধৰিলে। কিন্তু এই ভাল লগাটো এগৰাকী বান্ধৱীৰ প্ৰতি থকা স্নেহ নে আন কিবা, সেই বিষয়ে মই তেতিয়ালৈকে নিজেই নিশ্চিত নাছিলো। কিয়নো প্ৰেম আদি বিষয়ত মই অনভিজ্ঞ বুলি আগতেই উল্লেখ কৰিছোঁ।

দিনবোৰ মাহ হৈছিল.......আৰু মাহবোৰ বছৰ। কিন্তু, হঠাৎ এটা খবৰে মোক স্তব্ধ কৰি তুলিলে। ....... স্তুতি আৰু এই পৃথিৱীত নাছিল তাই আঁতৰি গৈছিল অজান ঠাইলৈ। বহুদিনৰ পৰ ভিতৰি ভিতৰি হৈ থকা অচিনাকি ৰোগ এটাত তাই ঢুকাল। এই ঘটনাই মোক কিমান আঘাত দিছিল মই তোমাক কেনেকৈ বুজাম! পৰিয়ালৰ মৰমৰ মাজত থাকিও অনুভৱ হৈছিল, এই পৃথিৱীত মই যেন ব অকলশৰীয়া হৈ গ'লো। তেতিয়াহে লাহে লাহে অনুভৱ কৰিবলৈ ধৰিলোঁ যে স্তুতিৰ প্ৰতি থকা মোৰ আকৰ্ষণ এক সুপ্ত প্ৰেমৰ বাহিৰে আন একো নাছিল

তাই ঢুকুৱাৰ পৰা আজি প্ৰায় এটা বছৰ পাৰ হৈ গ'ল। স্তুতিৰ অবিহনে মই কিমান যে দুঃসহ যন্ত্ৰণাত ছাটি-ফুটি কৰি কটাইছোঁ সেয়া তুমি কি বুজিবা। ভগৱানক যদি লগ পালোহেঁতেন আটি স্বাৰ্থপৰৰ দৰে হয়তো কৰযোৰে প্ৰথমে মোৰ স্তুতিৰ প্ৰাণ ভিক্ষা মাগিলোহেঁতেন। কেতিয়াবা মনটোক সান্ত্বনা দিওঁ, হয়তো আকৌ এই পৃথিৱীতেই আন এগৰাকীৰ মাজত মোৰ স্তুতিক বিচাৰি পাম আৰু এই আশাৰেই আজিও মই জীয়াই আছোঁ।

কেনেকুৱা লাগিল গল্পটো ? কিন্তু স্তুতি গল্পটোৰ সমল হ'লেও ই মোৰ জীৱনৰ একেবাৰে সঁচা ঘটনা। আৰু আটাইতকৈ আচৰিত কথা কি জানা? মোৰ জীৱনত গল্পৰ সমলযুক্ত এটি দ্বিতীয় সঁচা ঘটনাৰ বাবে মই সাজু হৈছোঁ। বুজি পোৱা নাই নহয় ? ৰ'বা বুজাই কৈছোঁ।

যেতিয়া 'Slam Book' খনত তোমাৰ নাম দেখিলোঁ, মোৰ এনে ভাৱ হ'ল মই যেন মোৰ স্তুতিক পুনৰ বিচাৰি পাইছো। মোৰ অন্তৰাত্মাই বাৰে বাৰে কৈছে -- তুমিয়েই মোৰ স্তুতিৰ স্থান পুৰাব পাৰিবা। তোমাক দেখা নাই যদিও কেৱল তোমাৰ নামটোৰ মাজতেই যেন মই মোৰ স্তুতিৰ ছবি দেখিবলৈ পাইছোঁ। ... আচৰিত হৈছা নহয় ? ভাবিছা চাগে, ছোৱালী এজনীৰ বিষয়ে বিশেষ একো নজনাকৈয়ে নেদেখাকৈ কেনেকৈ এজন অচিনাকি ল'ৰাই এনেকুৱা প্ৰস্তাৱ দিব পাৰে ? হয়তো নোৱাৰিলোহেঁতেন, যদি মোৰ অন্তৰত এই ঘাঁ টুকুৰা সৃষ্টি হৈ নাথাকিলেহেঁতেন। স্তুতি, মই আন্তৰিকতাৰে আশা কৰোঁ, তুমি যেন মোক নিৰাশ নকৰা। অৱশ্যে মোৰ ক'বলগীয়াখিনিতো মই কলোঁৱেই, ইয়াৰ পিছত মোক আস্থাত ল'ব পৰা- নোৱাৰাটো সম্পূৰ্ণ তোমাৰ নিজৰ কথা। তথাপি মোৰ আন্তৰিক অনুৰোধ, তুমি যেন মোৰ ক্ৰমে মৰহি যোৱা বাগিছাখনত প্ৰেমৰ পানী ছটিয়াই পুনৰ জীয়াই তোলা।

অ' পাহৰিছোঁ, তোমাৰ নিশ্চয় জানিবলৈ মন গৈছে, কোন এইজন বলিয়া প্ৰেমিক! ... মোৰ নাম, ঠিকনা খামটোত আছে। উত্তৰ সোনকালে দিবা দেই। শেষত মৰমেৰে সামৰিছোঁ।

ইতি -

তোমাৰ ......

* The purpose of relationship is not to have someone who might complete, but to have someone with whom you might share your incompleteness.

* You will not be punished for your anger. You will be punished by your anger. So, stay cool all the times- BUDDHA.

# বন্ধুত্ব

শেৱালী দাস
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা

নৱনীতা আৰু কংকনা দুয়ো নলে গলে লগা বান্ধৱী। দু একেলগে গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ত পঢ়ে। দুয়োৰে মিলনৰ স্থল হ'ল গোৱালপাৰা কলেজ। তেওঁলোকে এদিন এজনে আনজ

নেদেখাকৈ থাকিব নোৱাৰে। যদি নৱনীতা কলেজ নাহে তেনেহ'লে সকলোৱে গ'ম পাইছিল কাৰণ কংকনাই গৈ কলেজৰ পুথিভঁৰালৰ পঢ়া কোঠাত মন মাৰি বহি থকে। ঠিক তেনেকৈ কংকনা নাহিলে নৱনীতাই তেনেকৈ কৰে। কংকনাৰ দেউতাক এজন ডাঙৰ অফিচাৰ কিন্তু নৱনীতাৰ দেউতাক এজন সাধাৰণ খেতিয়ক। কিন্তু এইটো সম্বন্ধই তেওঁলোকৰ মাজত একো প্ৰভাৱ পেলোৱা নাছিল। নৱনীতা আৰু কংকনা দুয়োজনে একেলগে উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষত একেলগে পঢ়ে।

এনেদৰে দিন বাগৰিল। সিহঁতৰ পৰীক্ষা কাষ চাপিল। এতিয়া সিহঁতৰ তৰণি নাই। এতিয়া দুয়ো দুয়োকে লগ পাব নোৱাৰা হ'ল। কিন্তু সিহঁতৰ ফোনৰ দ্বাৰা কথা বতৰা চলাচলো হ'ল। এনেতে পৰীক্ষা আৰম্ভ হ'ল। পৰীক্ষাৰ শেষত সিহঁতে লগ ধৰা ধৰি কৰে আৰু প্ৰায় এক ঘন্টা সময় কথা পাতে। পৰীক্ষা শেষ হ'ল। শেষৰ দুমাহ সিহঁতে এনেদৰে কটালে। ৰিজাল্ট ওলাল। সকলো ফালে কেৱল এটা কথা "হেৰা, শুনিছানে নৱনীতাই বোলে কংকনাতকৈ বহুত বেছি নম্বৰ পাইছে ?

কংকনাই প্ৰথম বিভাগত আৰু নৱনীতাই লেটাৰসহ প্ৰথম বিভাগত উত্তীৰ্ণ হৈছে। নৱনীতাই কংকনাৰ ওচৰত গৈ কান্দি কান্দি ক'বলৈ ধৰিলে, "কংকনা, এয়া কি হ'ল ? মই ভাবিছিলো আমি দুয়ো একে নম্বৰ পাম"। তেতিয়া কংকনাইও কান্দিব ধৰিলে।

এতিয়া admission লোৱাৰ সময় হ'ল। কংকনাই গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়তে পঢ়িবলৈ ল'লে। নৱনীতাই ভাবিছিল তাই বাহিৰত পঢ়িব যাব কিন্তু ঘৰৰ আৰ্থিক অৱস্থা বেয়া হোৱা বাবে তাইও গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ত পঢ়িবলৈ ল'লে। নৱনীতাই কংকণাই লোৱা বিষয়তে মেজৰ ল'লে। পুনৰ দুয়ো একেলগ হ'ল। যদিও দুয়োৰে মাজত আগৰ দৰে ঘনিষ্ঠতা আছিল তথাপি কংকণাই পেটে-পেটে তাইক হিংসা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। কংকনাৰ মাক শ্ৰীমতী কবিতা বৰুৱাই নৱনীতাক চকুৰ কূটা দাঁতৰ শাল বুলি ভাবিছিল। সেয়ে কংকণাক সদায় বেয়া বুদ্ধি দিছিল। এনেকৈ দিন বাগৰিব ধৰিলে। মেজৰৰ পৰীক্ষাৰ এমাহ মান আগত কংকণাৰ মাতৃ শ্ৰীমতী কবিতা বৰুৱাই নিজৰ ছোৱালীক ক'লে, "মাজনী যোৱাবছৰ কি হৈছে তুমি দেখিছা গতিকে তুমি এইবাৰ বুদ্ধিৰ দ্বাৰা তাইক পৰাস্ত কৰিবা ......"

এদিনাখন নৱনীতাই কংকনাহঁতৰ ঘৰলৈ গ'ল; কংকনাৰ হেনো অসুখ হৈছে সেয়ে খবৰ ল'বলৈ। এনেতে কংকনাৰ মাকে ওলাই আহি ক'লে যে, "মাজনী তুমি মোৰ আইজনীক দেখিছাই। তুমি যদি পাৰা তেনেহ'লে তাইক তোমাৰ নোটখিনি দুদিনৰ বাবে দিবা।" নৱনীতাই একো বিচাৰ নকৰাকৈ নোটবোৰ দি দিলে।

এনেকৈ এদিন-দুদিন কৈ পোন্ধৰ দিন হ'ল। ইফালে নৱনীতাই পৰীক্ষাৰ বাবে পঢ়িবলৈ নোটখিনি পোৱা নাই। তাই কংকনাহঁতৰ ঘৰলৈ গ'ল। তাত গৈ দেখিলে ঘৰত তলা মৰা আছে। ওচৰৰ মানুহঘৰক সুধি গ'ম পালে যে তেওঁলোকে হেনো গুৱাহাটীলৈ ফুৰিব গৈছে। তেতিয়া নৱনীতাই ক'লে যে, তাইৰ দেখোন বেমাৰ হৈছিল। মানুহঘৰে ক'লে যে তাইৰ এমাহ ধৰি একো অসুখ হোৱা নাই। তেতিয়া নৱনীতাৰ মূৰত যেন সৰগ ভাগি পৰিল। তাই বুজিবলৈ একো বাকী নাথাকিলে। এনেতে পৰীক্ষা কাষ চাপিল। নৱনীতাই নোট নাই পোৱা বাবে পাগলৰ দৰে হৈ পৰিল। এনেতে পৰীক্ষাৰ তিনিদিন

আগত কংকনাহঁত আহি পালে আৰু নবনীতাক খবৰ জনাই ক'লে যে তাই অসুখৰ বাবে গুৱাহাটীলৈ যাব লগাত পৰিল বাবে তাই নোটখিনি দিব পৰা নাই। নবনীতাই কথাখিনি গম পাই কংকনাৰ বিশ্বাসঘাটকতাৰ বাবে কান্দিবলৈ ধৰিলে।

এনেতে পৰীক্ষাও শেষ হ'ল। ৰিজাল্টো ওলাল। এই বাৰ ওলোটা হ'ল। কংকনাই সকলোতকৈ বেছি নম্বৰ পালে আৰু নবনীতাই বেক সহ পাছ কৰিলে।

এইবাৰ কংকনাৰ ঘৰত আনন্দৰ সমাগম। মি. বৰুৱাই বন্ধুবৰ্গৰ লগত ফুৰ্তিতে অধিককৈ মদিৰাপান কৰিব ধৰিলে। তেওঁৰ আগৰে পৰা এটা কিড়নি নষ্ট হৈ গৈছিল আৰু ডাক্টৰে তেওঁক মদ খাবলৈ বাধা কৰিও দিছিল। কিন্তু তেওঁ পাহৰি গ'ল আৰু এদিন গম পালে যে তেওঁৰ দুয়োটা কিড়নিয়ে নষ্ট হৈ গৈছে। কংকনাহঁতৰ ঘৰত দুখে সমাগম কৰিলে।

ইফালে কলেজত নবনীতাই সদায় শিক্ষকসকলৰ পৰা গালি শপনি খাব ধৰিলে। তাই দুখ মনেৰে সকলো সহি থাকে। কংকনাই বহুত দিন কলেজলৈ নহা বাবে নবনীতাৰো দুখ লাগিল আৰু এদিন সকলোবোৰ পাহৰি সিহঁতৰ ঘৰত গ'ল। গম পালে যে কংকনাৰ দেউতাকৰ অৱস্থা একেবা বেয়া। তেওঁলোকে এটা কিড়নি দিব পাৰিছে যদি এতিয়া তেওঁক তেজ দৰকাৰ হ'ল। আৰু তেওঁ তেজৰ গ্ৰুপ কাৰো সৈতে নিমিলে। ঠিক তেনে নবনীতাই ক'লে মোৰ দউতাৰ তেজৰ গ্ৰু আপোনাৰ লগত মিলে পেহা। মোৰ দেউতা আপোনাক তেজ দিব। কংকনাই নবনীতাৰ কা দেখি আচৰিত হৈ গ'ল। নবনীতাই কথাখিনি নিজৰ দেউতাকক লৈ আহিবলৈ ঘৰলৈ গুচি গ'ল

এনেতে হস্পিতালত শ্ৰীমতী বৰুৱা তেওঁৰ গিৰিয়েকক কান্দি কান্দি ক'বলৈ ধৰিলে তাই সেই নবনীতাক বহুত দুখ দিছে। "মই সে ছোৱালীজনীক বহুত দুখ দিলো। মই লগতে নিজ ছোৱালীজনীকো বিপথে লৈ যাব ধৰিছিলো। ম মিছাকৈ কংকনাৰ অসুখ হোৱা বুলি কৈ তাইৰ প নোটবোৰ লৈ কংকনাক দিছিলো আৰু ...... তেতিয়া মি. বৰুৱাই ক'লে তোমাৰ অন্যায়ৰ এ পৰিনাম। গতিকে তুমি তাইক ক্ষমা খুজিবা আ কংকনাইও তাইৰ বান্ধৱীৰ স'তে এনে কৰি নালাগিছিল। তুমিয়ো তাইক ক্ষমা খুজিবা।

* Life is crazy- what you want, you don't get, what you get, you don't enjoy. What you enjoy is not permanent. What is permanent is boring.. that's life.

* If you don't like something, you change it; if you cant change it, Change the way you think about it.



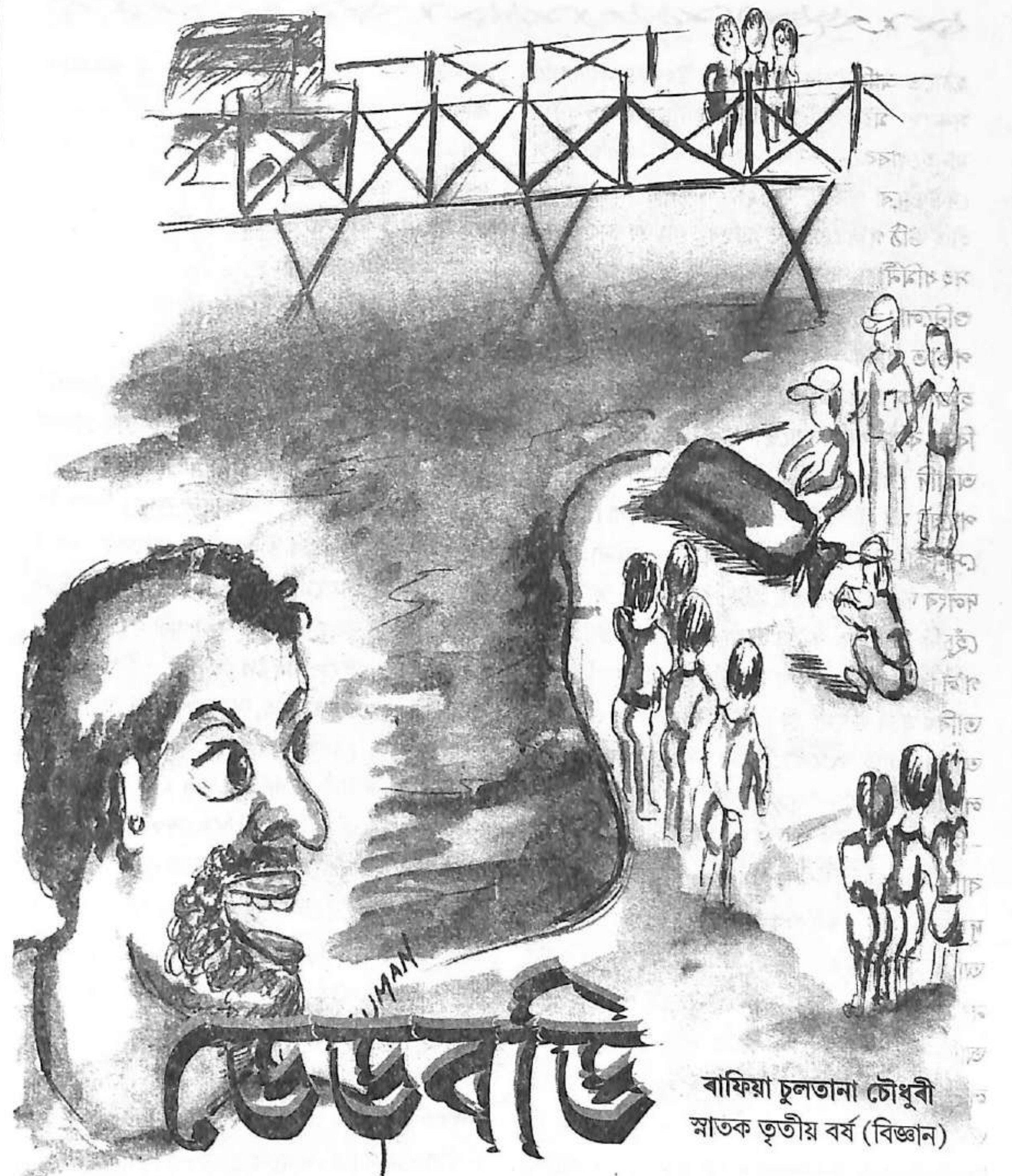

# ডেড়বডি

ৰাফিয়া চুলতানা চৌধুৰী
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

এলাৰ্মটোৰ টিক্ টিক্ শব্দত সাঁৰ পালো। ঘড়ীটোত দুটা বজাৰ এলাৰ্ম দি গৈছিলো যদিও, অভ্যাসবশতঃ তালৈ চকু গ'ল। সমুখৰ বেৰত ওলমি থকা কেলেণ্ডাৰখনলৈ চালো। ঠিকেই আছে, আজি এক তাৰিখ। চকু দুটা মুদি বিছনাত এনেয়ে পৰি থাকিলো। সৰু কালৰ কিছুমান কথাই

হঠাতে আহি মোৰ মানসপটত উৎপাত লগালেহি। সৰুতে মই অতিশয় দুষ্ট আছিলো। চুবুৰীয়া মানুহবোৰকনো কমখন নগুৰ-নাকটি কৰিছিলোনে। দেউতাৰো খুব মাৰ খাইছিলো। আপোনা-আপুনি হাঁহি উঠি গ'ল। এনেতে বাহিৰত নমিতা অৰ্থাৎ মোৰ সহধৰ্মিনীয়ে কাৰোবাৰ লগত কথাপাতি থকা শুনিলো। ৰাতিপুৱাইনো কোন আহিল বুলি কান পতাত ধৰিব পাৰিলো নমিতাই চুবুৰীয়া মিছেছ হাজৰিকা আৰু মিছেছ তালুকদাৰৰ লগত উচ্চস্বৰত কিবা কথা পাতি আছে। তাৰ পিছতে তাই দৌৰি অহাদি মোৰ ওচৰলৈ আহিল। নমিতা অহাৰ গম পায়েই মই টোপনিৰ ভাও ধৰি পৰি ৰ'লো। ঃ 'হেৰা সোনকালে উঠাছোন, উঠা; বৰ ডাঙৰ ঘটনা হৈছে। দলংৰ তলত ডেডবড়ি এটা পৰি আছে। তাই গাত হেঁচুকি দি মোক ক'লে। মোৰ মনে মনে হাঁহি উঠি গ'ল। বেচেৰীয়ে চাগৈ জনাই নাই মই আজি এক তাৰিখ বুলি জানো যে। মই টোপনিৰ ভাও ধৰিহে আছো। তাই আকৌ এবাৰ কোৱাৰ পিছত মই লাহেকৈ ক'লো – 'ওহ্ নমিতা। আজি এক তাৰিখ।' - কিন্তু মই সঁচাকৈ কৈছো। গোটেই মানুহ তাত জুম বান্ধি আছে। পুলিচো আহিছে। নমিতাৰ মাতত দৃঢ়তাৰ সুৰ। এইবাৰ মই গিৰিপকৈ উঠিলো। আজিকালি দিনকাল যি মানুহ মৰাটো কোনো কথাই নহয়। আগতে মুৰ কটা মানুহহে ওলাইছিল, আজিকালি আৰু য'তে ততে কটা মুৰহে ওলায়। ল'ৰালৰিকৈ চাৰ্টটো পিন্ধি ভোৰভোৰাই ওলাই ছিলো। চাৰিওফালে মানুহৰ জুম। তিৰোতাবোৰে পদূলিমুখত উৎকণ্ঠাৰে ৰৈ আছে। অৱশ্যে মানুহবোৰৰ মাজত পিলিঙা ডেকা কাকো নেদেখিলো। সিহঁত নিশ্চয় ঘটনাস্থলীত। কিছুমানে দেখি অহা মৰাশটোৰ বিষয়ে ৰৈ থকা তিৰোতাবোৰৰ আগত বৰ্ণনা কৰিছে। কাষেদি পাৰ হৈ আহোতে কাণত পৰা কথাৰ টুকুৰাৰ পৰা বুজিব পাৰিলো যে ডেডবডিটো বস্তাৰ ভিতৰত বন্ধা আছে বাবে চিনিব পৰা নাই। এটা জুমত দেখিলো দিহিঙীয়া, বৰদলৈ, শৰ্ম্মাহঁতৰ মাজত নৰেন শইকীয়াই খুব উত্তেজিৎ সুৰত কথা কৈ আছে।

ঃ কিহে শইকীয়া, ঘটনা কি ? মই তেওঁলোকৰ ফালেই আগবাঢ়ি গ'লো।

ঃ আহক বৰা, আজিকালি দিনকাল তেনেই বেয়া হ'ল বুজিছে। মানুহ এটা মাৰিবলৈকো কোনো ভয় নকৰা হ'ল। তাক দেখি বৰদলৈয়ে মাত লগালে। - কি ক'ব আজিকালিৰ দিনকালৰ কথা। পিছে কি হ'লনো ? কিবা ডেডবডি ওলাইছে বোলে ? - কি ? আপুনি এতিয়াও গ'মেই পোৱা নাই ? নৰেন শইকীয়াই ক'লে, আমাৰ দলঙৰ তলত বস্তা এটাত কোনোবাই মৰাশ এটা ভৰাই পেলাই থৈ গৈছে।" –ইছ্ বৰ বেয়া কথা হ'ল। পিছে কৰ মানুহ, কিবা কথা গম পাইছেনে? কথাটো শুনি বেয়াও লাগিল। - নাই বুজিছেনে। দিহিঙীয়াই ক'বলৈ ধৰোতেই প্ৰায় জেৰাৰ ধৰণেৰে তৎক্ষণাত মই প্ৰশ্ন কৰিলো, পিছে ডেডবডিটো প্ৰথমে কোনে দেখিলে ? "ৰাতিপুৱা আমাৰ নুপুৰ, বিকিহঁতে জগিং কৰিবলৈ গৈ দেখা পালে। পুলিচ অলপ আগতে আহি পাইছেহি। বলক চাই আহোঁ। এতিয়ামানে উঠালে চাগৈ। কথকী শইকীয়াই একে উশাহে কথাখিনি কৈ ঘটনাস্থলীলৈ খোজ ল'লে। আমি নীৰৱে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলো। বাটত শইকীয়াই বৰ্তমানৰ পৰিস্থিতিৰ ওপৰত ভালেমান মন্তব্য কৰি নিজৰ বিজ্ঞতাৰ পৰিচয় দিগ'ল। আমি তেওঁৰ মন্তব্যত হয়ভৰ দি গলো।

ঘটনাস্থলী অৰ্থাৎ চুবুৰীটোৰ কাষত থকা সৰু নদীখনৰ ওপৰত থকা দলঙখনৰ ওপৰতে পুলিচৰ জীপখন ৰৈ আছে। চাৰিওফালে ভালেখিনি



মানুহ গোট খাইছে। চুবুৰীটোৰ উদ্যোগী যুৱক বিকি, তিলকহঁতে অ'চি গগৈৰ সৈতে আলোচনত ব্যস্ত, পুলিচ এছ আই এজনে কেইজনমান মানুহৰ পৰা জৱানবন্দী লৈ আছে যেন দোষী তেওঁলোকহে। এনেতে দেখিলো, স্থানীয় সংবাদদাতা ভূৱন বোলা ল'ৰাটো স্কুটাৰৰ পৰা নামি অ'চিৰ ফালে হাঁহি মাৰি আগুৱাই আহিছে। আহিয়েই সি অতি ব্যস্ততাৰে নোট বহী আৰু কলম উলিয়াই অ'চিক কিবা সুধি বহীত নোট কৰিবলৈ ধৰিলে।

বিকিহঁতকো কিবা প্ৰশ্ন কৰা দেখা পালো। কাইলৈ পেপাৰত চাগৈ ঘটনাটোৰ তদন্তভিত্তিক বাতৰি এটা পঢ়িবলৈ পাম। অচিনাক্ত মৃতদেহ উদ্ধাৰ, পুলিচৰ জোৰ তদন্ত চলি আছে যদিও, হত্যাকাৰী কৰায়ত্ত হোৱা নাই। হত্যাকাৰীৰ শাস্তিৰ বাবে ৰাইজৰ দাবী ইত্যাদি কিছুমান। তেনেতে মানুহৰ গুনগুননি শুনা গ'ল। সেইফালে ঘূৰি চালো।

পুলিচ এজনে লাচটো ওপৰলৈ তুলি আনিছে। মানুহবোৰে লাচটো চাবলৈ উবুৰি খাই পৰিল। উৎসুক দৰ্শক কিছুমান ইতিমধ্যে ওচৰৰ অঞ্চলৰ কোন কোন ঘৰত নাই বা হেৰাইছে তাৰ হিচাপ উলিওৱাৰ চেষ্টা কৰিছে। কিছুমানে ইস্, আস্ কৰিবলৈ ধৰিলে। দুই এজনে আক' মৃতদেহটো চাবলৈ বেয়া লগাত আঁতৰি গ'ল। মই চাবলৈ উৎকণ্ঠিত নহ'লো যদিও বস্তাটোৰ কাষতে ৰৈ থাকিলো। কনিষ্টবলজনে মানুহবোৰক বস্তাটোৰ ওচৰৰ পৰা কিছু আঁতৰাই দিলে। তেতিয়াহে কিছু সুবিধা পাই, বস্তাটোৰ মুখখন খুলিলে। খুলিয়েই মানুহটো শিল পৰা কপৌৰ দৰে হ'ল। সকলোৰে লগতে ময়ো বস্তাৰ ভিতৰলৈ চাবলৈ উথ্‌পথ্‌প লগালো। কিন্তু যেতিয়া বস্তাটো সকলোৰে সন্মুখত ওলোটাই দিলে আৰু ভিতৰৰপা কিছুমান আজে বাজে বস্তু ওলাই আহিল, সকলোৱে কিছুসময় তবধ মানিলে। কিন্তু যেতিয়া তৎ ধৰিব পাৰিলে তেতিয়া সকলোৱে হাঁহিত বাগৰি পৰিল। ডেডবডিটোক লৈ বেছি উৎকণ্ঠিত হোৱা নূপুৰ, তিলকহঁতৰ খং উঠিছিল যদিও লাজটো ঢাকিবলৈকে দাঁতবিলাক উলিয়ালে; মানুহবোৰ সোনকালে তাৰপৰা আঁতৰিবলৈ ধৰিলে। কিছুমানে এনেধৰণে কথাত ব্যস্ত হ'ল যেন তেওঁলোকে একো গ'মেই নাপায়।

ঃ মই অলপ সন্দেহ কৰিছিলো এপ্ৰিল ফুল বুলি। নৰেন শইকীয়াৰ মন্তব্যত এইবাৰ গম্ভীৰ সুৰ। আচিয়েও খঙতে ভোৰ ভোৰাই গাড়ীত উঠি গুচি গ'ল। ভুবন সাংবাদিকেও মছলা বাতৰি এটা এনেদৰে পানী হোৱাত নিৰাশ মনেৰে স্কুটাৰত উঠিলগৈ। ইতিমধ্যে পদূলিমুখত উদিগ্নভাৱে ৰৈ থকা মহিলাবোৰ প্ৰায় অন্তৰ্ধান হৈছিল। দুই এগৰাকী প্ৰৌঢ়াই বৰ্তমানৰ পৰিস্থিতিত এনে ধেমালি কৰাৰ কাৰণে নিজৰ মাজতে গৰিহণা দিছিল। মই তলমূৰ কৰি চিধা ঘৰলৈ বাট ল'লো।

মুখ-হাত ধুই সমুখৰ বাৰাণ্ডাৰ চকী এখনতে বহিলো। এনেত পৰিবাৰে চাহৰ কাপটো হাতত দিলেহি। তাইলৈ চাই মই হঠাতে হাঃ হাঃ হাঃ কৈ হাঁহি দিলো। নমিতাই আচৰিত হৈ মোলৈ ঘোপাকৈ চাই সুধিলে – "কি হ'ল ? হাঁহি গুচাই নাই নেকি ? কোনেনো এই বদমাছিবোৰ কৰে।" মই চাহকাপ হাতপাতি লোৱাত তাই ভোৰভোৰাই ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল; বেচেৰী, তাই যদি জানিলেহেঁতেন যে তাইৰ এই পতিদেৱেই বস্তাটো যোৱা ৰাতি পেলাই থৈ আহিছে তেতিয়াহ'লেওতায়ো তাৰ লগতে সমানে হাঁহিব পাৰিলেহেঁতেন। পিছে তাইনো কেনেকৈ জানিব যে তাইৰ এই গহীন গম্ভীৰ পতিদেৱৰ হঠাতে সৰুকালৰ দুষ্ট বুদ্ধিয়ে উক্ দিব বুলি।

# আৰ্টিকল

ইপুল হুছেইন
(প্ৰাক্তন ছাত্ৰ)


আবেলি তিনি নে চাৰেতি নিমান বাজিছিল। হঠাৎ মণিকংকণাৰ মেছেজ (গোৱালপাৰা কলেজৰ আলোচনী সম্পাদিকা)। মেছেজত লিখিছে "ইপুলদা, মোৰ কলেজ মেগাজিনৰ কাৰণে আৰ্টিক্‌ল এটা লাগে। আপুনি দুই এদিনৰ ভিতৰত আৰ্টিক্‌ল এটা দিব লাগে।" মই ভাবিলো আৰ্টিক্‌ল মই কেনেকৈ লিখিম। চুইচ এটা টিপি দিলে যিদৰে বাল্ব এটা জ্বলি উঠে, আৰ্টিক্‌ল এটাতে চুইচ টিপি দিয়া কাৰবাৰ মুঠেই নহয়। এই ক্ষেত্ৰত কথাটো সম্পূৰ্ণ বেলেগ। তাৰোপৰি মই কোনো লেখক নহওঁ যে লেখক জাতীয় গুণবোৰ মোৰ গাত থাকিব। আলোচনী সম্পাদিকা মোৰ ভাল চিনাকি কাৰণেহে মোক আৰ্টিক্‌ল এটা বিছাৰি ফোন কৰে বা মেছেজ পঠিয়ায়। নহ'লে তো কোনো কাৰণতে মোক আৰ্টিক্‌ল এটা বিছাৰি ফোন কৰাৰ কথা নাথাকে। লেখক জাতীয় মানুহবোৰৰ কথাটো বেলেগ, এক্কেবহাতে ভাল কবিতা এটা নতুবা ভাল গল্প এটা লিখি শেষ কৰিব পাৰে। এই ধৰণৰ মানুহবোৰক দেখিলে এনেকুৱা লাগে যেন তেওঁলোকৰ মুখত লেখক অথবা কবি ভাব এটা সদায় থাকেই। তেওঁলোকেতো কৈ নুফুৰে "মই গল্পকাৰ, মই কবি" কিন্তু বুজা যায়। যি কি নহওক মই অলপ ভয় ভয় কৰি হ'লেও ঠিক কৰি পেলালো যে কিবা এটা লিখি দিয়া যাওক। পৰিপক্কতা নাথাকিলেও কিবা এটাতো নিশ্চয় হ'বই।

কলেজৰ পৰা পাছ আউট কৰাৰ পিছত কোনো কাৰণ নথকাকৈ কলেজত যাবলৈ সবৰে বেয়া লাগে। মোৰ ক্ষেত্ৰতো একেই। কিন্তু নীলাই প্ৰায়ে মাতি থাকে কলেজত লগ ধৰিবলৈ, মোৰ যাব মন নাযায়। তাইক মই ৰেষ্টোঁৰাত লগ ধৰিবলৈ মাতিলে তাইৰ মন নাযায়। হয়তো ইউনিফৰ্মত আহিবলৈ বেয়া পায়। গতিকে 'এজ-এ-ধৰিবলৈ কনছিকুৱেন্চ' লগ ধৰা বৰবাদ। কলেজত লগ ধৰিবলৈ যোৱা কথাটো আচলতে ঠিক নহয় কাৰণ কলেজৰ যিবোৰ চুকে-কোণে আমি বন্ধুৰ সৈতে আড্ডা মাৰিছিলো সেইবোৰ ঠাই এতিয়া বেলেগে অকুপাই কৰে। এইটোৱে নিয়ম, এচাম দেশৰ ভৱিষ্যত কলেজৰ পৰা ওলাই বিপৰীতে আন এচাম দেশৰ ভৱিষ্যতক উন্নতৰি কামত লগোৱাৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰি থকা হৈছে।

এটা শীতল যুদ্ধৰ ওৰ পেলাই নীলাই শেষত মোৰ লগত ৰেষ্টোঁৰাত যাবলৈ মান্তি হ'ল আৰু মই ধেমালীতে তাইক কৈ পেলালো - যুদ্ধওটো কিন্তু মই জিকি গলো। তাই ক'লে - প্ৰেমতো কোনো যুদ্ধ নহয়, প্ৰেম হ'ল দুখন হৃদয়ৰ মিলন, পবিত্ৰ সম্পৰ্ক ইত্যাদি ইত্যাদি। মই কলো - এইবোৰ ফিল'ছফিকেল কথা বাদ দিয়া, মোৰ মতে প্ৰেম এখন যুদ্ধৰেই নাম আৰু সেইকাৰণেইতো ফাৰ্ষ্ট ইয়েৰত নতুনকৈ অহা ধুনীয়া ছোৱালীবোৰৰ Resume বিছাৰি ছিনিয়ৰ ল'ৰাবোৰৰ মাজত এখন অঘোষিত যুদ্ধ আৰম্ভ হয়। কোনে কাক টেক্কা মাৰি নিজৰ ইমপ্ৰেশ্বন জমাব পাৰে। বাইক আৰু দামি মোবাইলৰ কথা নকলেও হ'ব। কলেজত থাকোতে মোৰ মেজৰ-মেট ৰুণুমণিয়ে এদিন কৈছিল - এনেয়ে ষ্টাইল মাৰি ছোৱালীৰ আগত পজ দি ফুৰাতকৈ নিজৰ যোগ্যতা প্ৰতিপন্ন কৰিব পৰাটোহে বোলে ছোৱালীয়ে বেছি পছন্দ কৰে। মই তাইৰ কথাত একো প্ৰতিক্ৰিয়া ব্যক্ত কৰা নাছিলো মাত্ৰ মনে মনে ভাবিছিলো হ'বও পাৰে। ৰহস্যময়ী নাৰীৰ কথা, কোনে কি পছন্দ কৰে বুজা টান। তাৰ পিছত কিবা কাৰণত কাৰোবাৰ প্ৰেম হৈ যায় কিন্তু ঘৰৰ মানুহে মানি নলয়। ইও এক যুদ্ধ। সময়ত চাকৰি নাপালে প্ৰেমিকাৰ বেলেগত বিয়া হৈ যায় বুলি চাকৰি বিছাৰি আন এক যুদ্ধ। গতিকে দেখা যায় প্ৰেম মানেই যুদ্ধ। এইবাৰ নীলাই ৰিচেন্টলি পঢ়ি শেষ কৰা কোনোবা এখন উপন্যাসৰ উদ্ধৃতি দি ক'লে - "জীৱনটো যিমানেই যুক্তিৰে পৰিচালিত কৰাৰ প্ৰয়াস কৰা নহওক কিয় জীৱনত কেতিয়াবা এনেকুৱা কিছুমান মূহুৰ্ত আহে যি মূহুৰ্তত মানুহে নিজৰ ওপৰতে নিয়ন্ত্ৰণ হেৰুৱাই পেলায়। দুৰ্বলতা আছে বাবেই মানুহ মানুহ ঃ দেবতা নহয়।" হয়তো তাই মোক প্ৰেমৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ কথা বুজাব চেষ্টা কৰিছে। মই তাইৰ কথাখিনিত বিশেষ মন নিদিয়াকৈ আকৌ এবাৰ ধেমালী কৰিয়ে ক'লো — বাদ দিয়া এইবোৰ, যুদ্ধ জিকাৰ ফুৰ্ত্তিতে পাৰ্টি এটা কৰি দিওঁ, কি খাবা কোৱা ? তাই একো উত্তৰ নিদিয়াকৈ মনে মনে থাকিল। মৌনতাও কিজানি প্ৰেমৰ আন এক

ভাষা। মই কলো ঠিক আছে কফি খাওঁ দিয়া। Situation tense হ'ব পাৰে বুলি ভাবি মই সহজ কৰিবলৈ এনেয়ে সুধিলো - নতুন চিনেমা কি চালা? তাই তপৰাই ক'লে 'জানে তু ইয়া জানে না', নতুন উপন্যাস কি পঢ়িলা ? 'অনুৰাধাৰ দেশ', উপন্যাসখন পুৰণি হ'লেও মোৰ বাবে সদায় নতুন, - তাইৰ উত্তৰ। তাৰমানে তুমি কিতাপ পঢ়ি ভাল পোৱা। তাই এক প্ৰকাৰ দুখ লগাকৈ ক'লে কিতাপ পঢ়ি ভাল পাওঁ কিন্তু কি জানা; লগৰ বান্ধৱীবোৰে মোক Boring বুলি ভাবে। দুই এজনীৰ বাহিৰে প্ৰায়বোৰৰে কিতাপ-চিতাপৰ প্ৰতি কোনো ইন্টাৰেষ্ট নাই। তাঁহতে নাজানে সাহিত্যৰো যে এখন জগত আছে। হয়তো জনাৰ প্ৰয়োজন অনুভৱ নকৰে। মই কলো, হয়তো কিতাপ পঢ়িবলৈ মানুহে সময় উলিয়াব নোৱাৰে। সবে নিজৰ নিজৰ কামত ব্যস্ত, তাৰোপৰি টি,ভি - ছিৰিয়েল চাবলৈ সময় উলিয়াব লাগে, 'কিউকি - ছাছ - ভি কভি বহু থি', 'কুমকুম', 'কছোউটি জিন্দেগি' ইত্যাদিবোৰ চাই উঠাৰ পিছত বগা বগা কাগজত কলা কলা আখৰকেইটা পঢ়িবলৈ কাৰ নো ভাল লাগিব। কিন্তু মই ভাবো, আজিৰ এই যান্ত্ৰিক যুগতো কিছু সংখ্যক মানুহে সময় উলিয়াই কিতাপ পঢ়ে। সাহিত্য সৃষ্টিৰ দিনৰ পৰাই লেখক আৰু পাঠকৰ মাজত এটা সম্পৰ্ক আছে। লেখক আৰু পাঠকৰ এই সম্পৰ্ক ঠিক যেন ট্ৰেপিজিয়ামৰ সমান্তৰাল বাহু দুটাহে। যিয়ে কোনোদিনে কোণ উৎপন্ন কৰিব নোৱাৰে। গতিকে দেখা যায় লেখক আৰু পাঠকৰ সম্পৰ্ক এক সমান্তৰাল গতিত অতীতৰে পৰা চলি আহিছে আৰু এটাৰ বাহিৰে আনটো যেন অৰ্থহীন। কথাখিনি কোৱাৰ লগে লগে Subconciously মই ভাবি থাকিলো যে মোক এটা আৰ্টিক্‌ল লিখিবলৈ কোৱা হৈছিল, মই ৰেষ্টোৰাত বহি কি কৰি আছো, মোৰ আৰ্টিক্‌লৰ কি হ'ব। এনেতে নীলাই কৈ উঠি - তুমি ঠিকেই কৈছা মানুহে কিতাপ পঢ়ে ঠিকে কি খুবেই কমসংখ্যক মানুহেহে কিতাপ পঢ়ে। আচলতে কি জানা, আজিৰ তাৰিখত কিতাপ পঢ়াৰ মানসিকত কমি যোৱাৰ আন আন কাৰণ থাকিলেও আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ কৰাণটো হ'ল ইলেক্ট্ৰনিক মিডিয়া বিজ্ঞানৰ এই বহুমূলীয়া অৱদানে মানুহক অত্যাধুনিক পৰ্য্যায়লৈ ক্ৰমে লৈ গৈছে যদিও কিছুমান ক্ষেত্ৰত এইবোৰে মানুহৰ মন বিচলিত কৰি ঋনাত্মক ফল ভোগ কৰাইছে আৰু মানুহক প্ৰকৃতিৰ পৰা দূৰত ঠেলি দিছে। তাইৰ কথাবোৰ শুনি মোৰ ভাল লাগিল আৰু মই সমস্ত শৰীৰত বি-ছিৰিয়াছ ভাব এটা আনাৰ চেষ্টা চলালো, আহিল নে নাহিল কোৱা মস্কিল। তাই কৈ থাকিল মই শুনি থাকিলো আৰু মাজে মাজে ভাবি থাকিলো মোৰ আৰ্টিক্‌ল কি হ'ব! এই প্ৰক্ৰিয়াবোৰ চলি থকা সময়তে মোৰ কলেজৰ বন্ধু গৌতমৰ কথা মনত পৰিল। সি এতিয়া অল্পখ্যাত ঔষধৰ কোম্পানী এটাত 'মেডিকেল ৰিপ্ৰেজেনটেটিভ' হিচাপে শ্বিলঙত কাম কৰি আছে। কিছুদিন আগতে শিলপুখুৰী বাছ-ষ্টপেজত মোৰ লগত দেখা। মোক দেখা পাই সি এক প্ৰকাৰ চিঞৰি উঠাদি ক'লে - আৰে, তই ইয়াত! মই কলো - মইতো ইয়াতেই কিন্তু তই ইয়াত কি কৰ, তইতো শ্বিলঙতহে .......।

গুৱাহাটীত ছেমিনাৰ এটা এটেণ্ড কৰিব আহিছিলো, আজি হোটেলত থাকি কাইলৈ ফাষ্ট আৱাৰতে শ্বিলং পাবগৈ লাগিব। - তাৰ দায়িত্বপূৰ্ণ উত্তৰ।

মই ক'লো, কৰোবাত বহঁগৈ বল, সি ক'লে, দিনটো বহি আহিলো এতিয়া অলপ খোজকাঢ়িব মন গৈছে। মই ক'লো ঠিক আছে, সৰু সুৰা সান্ধ্যভ্ৰমণ এটাও হৈ যাব। এনেকৈ কথা পাতি দুয়ো আগবাঢ়িলো। মই তাৰ বাকী খবৰ লৈ প্ৰফেশ্বনটোৰ কথা শুধোঁতে সি ক'লে - ঠিকে আছে, চলি আছো. অন্তত বীমা কোম্পানীৰ এজেন্টতকৈ এই কামটো বহুগুণে ভাল। পিছে বেটাৰ-চান্স বিছাৰি আছো, ইয়াতকৈ ভাল কোম্পানী পালে এইটো এৰি দিম। চৰকাৰী চাকৰিৰ আশাতো বাদে দিছো। ট্ৰেজাৰি-চালান কাটি দৌৰা-দৌৰি কৰি এপ্লাইটো যেনিবা কৰিলোয়ে তাৰ পিছত ইন্টাৰভিউ পাতে নে নাই ঠিক নাই। ইন্টাৰভিউটো কিবাকৈ হৈ যোৱাৰ পিছত লাখৰ হিচাপত টকাৰ খেল। এই আটাইকেইটা প্ৰক্ৰিয়া পাৰ কৰি কোনোবাই চাকৰি পালে যেনিবা কিন্তু এটা পৰ্ব তেতিয়াও বাকী থাকে, কি জান; নোপোৱাকেইটাই হাইকোৰ্ট কৰি ওলমাই থয়। এইবোৰ জেং কৰি থকাতকে প্ৰাইভেট ছেক্টৰ জিন্দাবাদ।

এনেকে আমি গুৱাহাটী ক্লাব, আমবাৰী হৈ হেণ্ডিক নিউ হোষ্টেলৰ কাষেদি গৈ কাছাৰী পালো। তাৰপৰা আৰু কেইগজমান আগবাঢ়িলেই মেঘদূত ভৱন। মেঘদূত ভৱন পাই মই এটা চিগাৰেট জ্বলাই দুই টান মাৰোতেই গৌতমে ধপাতৰ ওপৰত সৰু-সুৰা বক্তব্য দিয়া আৰম্ভ কৰি ক'লে - আজিৰ যুৱ প্ৰজন্মটো ধপাত, গুট্‌খা, সুৰা ইত্যাদি ৰাগীয়াল বস্তুৰ প্ৰতি খুবেই আসক্ত। ধপাতৰ পৰা হোৱা কেন্সাৰ চক্ৰবৃদ্ধি হাৰত বাঢ়ি আছে আৰু কেন্সাৰ ৰোগীৰ হাৰ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলতেই আটাইতকৈ বেছি। তাৰোপৰি এইসব ৰাগীয়াল বস্তুৱে মানুহক অশালীন ক্ৰিয়া-কলাপবোৰ কৰাত ইন্ধন যোগায়। এইবোৰ Slow poison ৰ বেপাৰ কৰা এক শ্ৰেণীৰ মানুহে দেশৰ জাতীয় আয় বৃদ্ধিত contribute কৰিছে ঠিকে কিন্তু মানুহৰতো একো কল্যান সাধন কৰা নাই। তাৰ কথা শুনি অলপ সময়ৰ বাবে মই থাৰ্ড-ইয়েৰৰ অৰ্থনীতিৰ মেজৰ ক্লাছ এটাত বহি থকা যেন লাগিল। মই ভাবিলো তাৰ মুখখন যদি বন্ধ কৰি দিয়া নাযায় অলপ পাছত হয়তো সি মোক Black Money, Parallel Economy এইবোৰ অৰ্থনীতিৰ জ্ঞান দিয়া আৰাম্ভ কৰিব। এইকাৰণে মই তাক ক'লো - বাদ দে এইবোৰ, বয়সৰ জ্যুতি সবে ল'বই। ল'ৰাই ধুনীয়া ছোৱালী চাবই, লুকাই লুকাই চিগাৰেটত দুই এটা টান মাৰিবই আৰু অলপ-চলপ ফাঁকি দিবই। এটা সময়ত সব ঠিক হৈ যাব আৰু যিয়ে সময়ত নিজকে চম্ভালি ল'ব নোৱাৰিব সি ৰসাতলে যাব as simple as that. কিন্তু এটা কথা ঠিক যে বয়সৰ জ্যুতি ল'বলৈ গৈ নিজৰ তথা আনৰ ক্ষতি কৰাটো ঠিক নহয়। জীৱনৰ সৰু-ডাঙৰ মজা সবেই লুটিব লাগে। নিজৰ তথা আনৰ একো ক্ষতি নকৰাকৈ আৰু কোনো বস্তুৰে শালীনতা নষ্ট নকৰাকৈ জীৱনৰ প্ৰতিটো মূহুৰ্ততে মজা লোৱা যায় বুলি মই বিশ্বাস কৰো। আৰু তই যে ইমান হুলস্থুল কৰি কথা কৈ আছ! তই কিবা বেলেগৰ জীৱনৰ সমীকৰণ মিলোৱাৰ ঠিকা লৈছ নেকি ? যাৰ জীৱনৰ অংক তাক নিজে মিলাবলৈ দিয়া উচিত। তই কেৱল পৰামৰ্শহে দিব পাৰ, পিটিবতো নোৱাৰ। যিবোৰ মানুহে Slow poison ৰ বেপাৰ কৰি আছে সিহঁতকোতো গুলিয়াই মাৰিব নোৱাৰ! আইনমতে দণ্ডণীয় হোৱাৰ লগতে Human Rights Commission (HRC) য়েও তোক ধৰিব। উগ্ৰপন্থিক মাৰিলেও যিদৰে HRC য়ে হৈ চৈ আৰাম্ভ কৰে।

সমাজ আছে মানে সমস্যা থাকিবই আৰু সমস্যাবোৰ মানুহে জীয়াই ৰাখিব খোজে কাৰণেও সমস্যা থাকিবই। তই আৰু মই ইয়াত গোটেই ৰাতিটো লেক্সাৰ মাৰি থাকিলেও একো লাভ নাই বুইছ।

এইবোৰ ভাবি থাকোতেই নীলাই চুটি্ক

এটা বজাই ক'লে - কি হ'ল, কি ভাবি আছা ? মই ক'লো - তোমাৰ কথাই ভাবি আছো। তুমি কফি খাই আছা আৰু ফেনৰ বতাহত তোমাৰ চুলিখিনি ঢৌ খেলি আছে তাকে চাই আছো আৰু ভাবি আছো তোমাৰ চুলিখিনি কোনোবা ৰেপুটেড কোম্পানীৰ শ্বেম্পুৰ বিজ্ঞাপনত ব্যৱহাৰ কৰা যাব পাৰে। ধেমালী বাদ দিয়া, তুমি মোৰ চুলিৰ কথা ভাবা নাই আৰ্টিক্লৰ কথাহে ভাবিছা। মই ক'লো - ঠিকেই কৈছা, মোৰ আৰ্টিক্লটো লিখা নহ'ল। এই যুদ্ধটো মই হাৰিলো জানা! নীলাই এক প্ৰকাৰ খং কৰি ক'লে - আচ্ছা তুমি মোক এটা কথা কোৱাচোন, এই যে তুমি যুদ্ধ জিকিলো আৰু যুদ্ধ হাৰিলো এইবোৰ যে কৈ থাকা, পূৰ্বজনমত কিবা সৈনিক আছিলা নেকি ? মই কফিৰ কাপত অন্তিম শোহাটো মাৰি ক'লো - পূৰ্বজন্মত কি আছিলো নাজানো কিন্তু এটা কথা জানো যে জীৱনৰ প্ৰতিটো কামেই একো একোটা সৰু-বৰ যুদ্ধ, ইনফেক্ট জীৱনটোৱেই এটা যুদ্ধ। মই আৰ্টিক্লটো লিখিব নোৱাৰিলো ঠিক কিন্তু আন এটা যুদ্ধ ইতিমধ্যে জিকি পেলালো। মই তোমাক কিছু কিছু আৱিস্কাৰ কৰি পেলালো।

* Everyday starts with some expectation, but everyday ends with some experience.
* Always try to prove that you are right..! But, never attempt to prove that others are wrong.
* There can be no friendship without confidence, and no confidence without integrity.
* Never take failure to your heart and success to your head. Bcoz, both result in your downfall.



এক মিনিটৰ গল্প

# গল্প-নহয়

সুমন দাস
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

কলমটোৰ ইটো মূৰ কামোৰিছোহে কামোৰিছো। জানোছা আনটো মূৰে শব্দৰ ফুলজাৰি ওলায়েই। কি বিড়ম্বনা! কিবা আক্ - বাক্ কৰি কিবা-কিবি লিখিছো, কিনো লিখিছো বুলি এবাৰ পঢ়ি চাই নিজৰে হাঁহি উঠে, ধেৎ মগজু

আৰু হাত দুয়োটাই মোক প্ৰবঞ্চনা কৰিব লাগেনে? লিখা কাগজখিলা পুৰা কৰি টেবুলৰ তলত পেলাই দিলো । একাপ চাহ খাই ললে ভাল হ'ব নেকি ? জানোছা মনত নতুন উদ্যম আহেয়েই । মাঁক টিঞৰি উঠিলো - "মাঁ চাহ একাপ দিয়া ।" ক্ৰুদ্ধ বাক্য বাণে আহি মোৰ কৰ্ণত বিদ্ধ কৰিলেহি- "এইভৰ দুপৰীয়া মই চাহ-তাহ দিব নোৱাৰো । ভাত হৈছে সাঁজি দিওঁ খোৱাহি।" মইয়ো এৰি দিয়া বিধৰ নহয় চিঞৰি উঠিলো - "মই এতিয়া ভাত নাখাও - কিবা এটা লিখি আছো কলেজৰ আলোচনীত দিব লাগে, চাহ একাপ দিয়া ।" অলপ পিছতে মাঁই হাতত চাহ একাপ লৈ মুখেৰে বিৰ বিৰ কৰি ওচৰ আহি পালেহি - "সাহিত্যিক হৈ ওলোটাই দিব নালাগে, ইমান টকা -চকা দি টিউশ্যন দিছো, কিবা দিছো সেইবোৰ পঢ়।" ধেৎ মুদেই নষ্ট কৰি দিলে । তথাপি চাহ কাপ খাই অলপ সময় চকু দুটা জপাই থাকিলো। জানোছা কিবা মনত খেলায়েই । ভাবিলো গল্প এটাই লিখা যাওঁক । কিন্তু গল্পৰ প্লট ! গল্পৰ প্লট এটাটো বিচাৰি পাব লাগিব । ক'ত বিচাৰি যাওঁ গল্পৰ প্লট ? ধেৎ গল্পৰ প্লট বিচাৰি গ'লে ক'ত পাম । ভাবিব লাগিব - মূৰত খেলিব লাগিব । ভাবিব ধৰিলো - পাইছো - "এজন অতি দুখীয়া ল'ৰাই অতি কষ্টেৰে ডাঙৰ-দীঘল হৈ পঢ়া-শুনা কৰিলে কিন্তু সি চাকৰি নাপালে। তাৰ চৰকাৰৰ ওপৰত সমাজৰ ওপৰত ধিক্কাৰ উপজিল। সি দুৰ্নীতিৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিলে, কোনোবাই তাক গুলীয়াই মাৰিলে । মাঁকে তাৰ নিশ্চল দেহটো সাৱটি ধৰি কান্দিলে।" আৰে মোৰ চকু দুটাত দেখোন চকু পানী! মই ইমানেই দুৰ্বলনে? ছোৱালীবোৰ অলপ দুৰ্বল হৈয়েই চাগে। বাৰু গল্পটোৰ চৰিত্ৰ কেইটা হ'ব? হঠাৎ মোৰ মূৰটোত কথা এটাই পাক্ ঘুৰণি খালে । এনেকুৱা গল্প এটা বাৰু মই ক'ৰবাত পঢ়িছো নেকি? অলপ চিন্তা কৰিলো হয় মনত পৰিছে যোৱা সংখ্যাৰ 'বিস্ময়' খনত প্ৰাঞ্জল দলৈয়ে লিখা গল্পটো দেখোন ? ধেৎ ইমান ধুনীয়া গল্পৰ প্লট এটা প্ৰাঞ্জল দলৈৰ মগজুতহে আগতে খেলিব পাৰিলেনে ? মোৰ মনত অহা চব গল্পই দেখোন আগতে মই পঢ়া গল্পবোৰৰ দৰে। তাৰমানে ইহঁসংসাৰত আৰু গল্পৰ প্লট নাই (?) কিন্তু আলোচনী বোৰত দেখোন নতুন নতুন গল্প ওলায়েই থাকে। মইহে লিখিব পৰা নাই! তাৰ মানে মোৰ দ্বাৰা আৰু গল্প-চল্প নহ'ব । ভাত কেইটা খাই লোৱাই ভাল হ'ব নেকি ? উঠি গলো । ভাত সাঁজি থোৱা আছিল । ভাত খাই-লই পুনৰ টেবুলত বহিলো। গল্প আৰু লিখা নহ'ব । কবিতাই লিখো নেকি ? নহ'লে অহাকালি কলেজ গৈ পোৱাৰ লগে লগে মণিকঙ্কনাই সুধিব - "সুমন কিবা লিখিলানে ।" মোৰ বাৰু লাজ নালাগিবনে ? মোৰো এটা প্ৰেষ্টিজ্ আছে তাতে অসমীয়াত অনাৰ্ছ । নাই কিবা এটা লিখি অহাকালি দিবই লাগিব । গল্পটো নহ'লৈই, কবিতা এটায়েই দিব লাগিব । কিন্তু কবিতা লিখা মানুহৰ মনটো বোলে শুদ্ধ হ'ব লাগে, কোমল হ'ব লাগে । মই দেখোন খঙাল । কোনোবাই কিবা এটা ক'লে তৎক্ষণাৎ খঙটোৱে মূৰৰ চুলিৰ আগত উঠি ধৰা সাপৰ দৰে ফোচ-ফোচাব ধৰে । কৰবাত পঢ়িছিলো শান্ত-নিৰ্জন পৰিৱেশত, নৈৰ দাঁতিত বহিও কবিতা লিখাৰ চেষ্টা কৰিব পাৰি । নহ'লে আজি আবেলিয়েই ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দাঁতিত বহি চেষ্টা এটা কৰি চাব লাগিব । আবেলি স্কুটিখন্ লৈ ওলাই গলো ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পাৰলৈ । বাহ্ বাৰিষাৰ পানীৰে ফেনে-ফোটোকাৰে গোটেই ব্ৰহ্মপুত্ৰখন উপছি পৰিছে । সৌৱা দূৰৈত নৰ-নাৰায়ন সেঁতু । আহ্ কি মনোৰম দৃশ্য । স্কুটি খনত বহি কাগজ কলম উলিয়াই লৈছো।



উদ্দেশ্য কবিতা লিখা । পুনৰাই কলমটো কামুৰিব ধৰিছো । তেনেতে কোনোবাই পিছপিনৰ পৰা মাত দিলে - "ভন্টি ইয়াত অকলে অকলে বহি কি কৰি আছা ।" ওচৰৰে মানুহ, চিনি পাওঁ । নাই এনেয়ে বহি আছো । মোৰ ছুটি নিৰ্লিপ্ত উত্তৰ। মানুহজন গুছি গ'ল । নৈসৰ্গিক প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য্যৰ মাজত নিজকে পুনৰ বিলাই দিছো । জানোছা দুটা শব্দৰ কলি মুখত বিৰ বিৰায়েই । হঠাতে চক্ খাই উঠিলো। দেশীয় কুকুৰ চাৰিটামান মোৰ ওচৰত আহি কিবা এটা বস্তু লৈ টনা আজোৰা লাগিছে । ভয় যিমান খাইছো খঙটো চাগে মোৰ বেছি উঠিলে । কাৰণ অলপ পিছতে মই কাগজ কলম একেবাৰে নৈৰ বুকুত পেলাই দিলো । পিছ মূহুৰ্ততে ঘৰলৈ যাওঁ বুলি স্কুটিখন ষ্টাৰ্ট কৰিছো, এনেতে বুঢ়া এজনে আহি মাত লগালেহি "মা ক'ৰ পৰা আহিলা।" খঙটো উঠিয়েই আছিল - "ক'ৰ পৰা আহিলো ? দেখা নাই ইয়াতেই আছিলো ঘৰলৈ যাম বুলি ওলাইছোহে ।" গুছি আহিলো । বোধহয় বুঢ়াজনে মোৰ কথাৰ সুৰ শুনি পাক্-ঘুৰণি খাইছে । কিন্তু মোৰ সেইবোৰ চাবৰ নহ'ল। অৱশ্যে পিছত মোৰ মনটো বহু সময়লৈ বেয়া লাগি থাকিল । ওচৰৰে মানুহজন দেউতাৰ সমবয়সীয়া । বহু সয়ম কথাটোৱে মোৰ বিবেকক দংশন কৰি থাকিল ।

ঘৰ আহি দেখো ৰবিন দা ড্ৰয়িং ৰূমত বহি আছে । ৰবিন দা আমাৰ ঘৰতেই ভাড়া থাকে । মাজে মাজে ঘৰলৈ আহি আমাৰ লগত গপ চপ কৰেহি । তেওঁকেই কথাটো কলো । কেনে ধৰণৰ লেখা ভাল হ'ব । তেওঁ কৈ গ'ল । "কাৰেন্ট টপিক্চৰ ওপৰত আৰ্টিক্‌ল লিখা" - এই ধৰা হওঁক নিউক্লিয়েৰ ডীল, পাৰভেজ মুছাৰফ নহলে বাংলাদেশী ইত্যাদি । বিজ্ঞ পণ্ডিতৰ দৰেই তেওঁ কৈ গ'ল "হয় এন-ডি মানে নিউক্লিয়েৰ ডীল নহয়, পাৰভেজ দুটাৰ কোনোবা এটাৰ ওপৰত এটা আৰ্টিক্‌ল লিখি দিয়া ।" বাহ শুভ আইদিয়া । যেন হৈয়ে গ'ল আৰ্টিক্‌ল । অন্ততঃ এইবাৰ শেষবাৰৰ কাৰণে ট্ৰাই এটা দি চাওঁ । কিন্তু মোৰ দেখোন কি নিউক্লিয়েৰ ডীল, কি পাৰভেজ মুছাৰফ ? একোৰে ভালকৈ আইডিয়া নাই । কেনেকৈ হ'ব ? কেতিয়াবা ভালকৈ পেপাৰখন পঢ়ো, টি. ভি. টো আছে কেতিয়াবা কোনোবাটো নিউজ্ চেনেল, দহ মিনিট ধৈৰ্য্য ধৰি চাওঁনে ? যোৱাকালি পাকিস্তানৰ ৰাষ্ট্ৰপতি পাৰভেজ মুছাৰফে ৰাষ্ট্ৰপতি পদৰ পৰা ইস্তাফা দিছে গমেই নাপাওঁ । এতিয়া ৰবিন দাই কওঁতেহে গম পালো । অথচ আজিৰ দিনটোৰ বহু খিনি সময় টি. ভি. টোৰ সন্মুখতেই বহি আছো । নিজৰে লাজ লাগিছে । খং উঠিল নিজৰ ওপৰত । ৰবিন দা যোৱাৰ পিছত চাহ-তাহ খাই পুনৰ ব্যস্ত হৈ পৰিলো । অৱশ্যে এইবাৰ কাগজ-কলম লৈ নহয় । যোৱা দুমাহ মানৰ দৈনিক বাতৰি কাকত কেইখন উলিয়াই মজিয়াত বহি লৈছো । উদ্দেশ্য কৰবাত নিউক্লিয়েৰ ডীল সম্পৰ্কীয় প্ৰবন্ধ পাতি পাওঁয়েই নেকি ? ইখনৰ পিছত সিখন পেপাৰ মেলিছো । চাইছো, কিন্তু ক'তো নিউক্লিয়েৰ ডীল মানে পাৰমানৱিক চুক্তি সম্পৰ্কীয় লেখা-মেলা চকুত পৰা নাই । যেন কোনোবাই সেইবোৰ আগতেই সৰকালে নে বাতৰি কাকত কেইখনত ভুলতে ছপা হোৱা নাই। খঙতে বাতৰি কাকতবোৰ ঠেলা মাৰি দি ওপৰত ঘুৰি থকা ফেনখনলৈ চাই বহি ৰ'লো । নিলিখো মই একো নিলিখো, গল্প কবিতা প্ৰবন্ধ । মৰো মুখেৰে হুমনিয়াহ এটা ওলাই আহিল । এনেতে মাঁয়ে ভাত খাব মাতিলে - "সুমন ভাত দিছো খোৱাহি ।" দেৱালৰ ঘড়ীটোৱে চালো ৰাতিৰ দহ বজাৰ সংকেত দিবলৈ যেন উদ্যত । তাৰমানে আজিৰ দিনটো মই

গল্প কবিতাৰ পিছত দৌৰতেই গ'ল । ভাত খাই উঠি শুই পৰিলো । কেতিয়া টোপনি আহিল গম নাপালো। ভাগৰ ধৰিছিল কিজানি।

ৰাতিপুৱা বিছনাতে আছো মবাইলটো ৰিং কৰিব ধৰিছে। দেখিলো মনিকঙ্কনাৰ কলিং। ফোনটো ৰিচিভ্ কৰি 'হেল্ল' গুড় মৰ্ণিং বুলি সম্বধিলো । সিটো মূৰৰ পৰা মনিকঙ্কনাই হেল্ল গুড় মৰ্ণিং সমুন বুলি চিঞঁৰি উঠিল । তাই মই কিবা সোধাৰ আগতে কৈ গ'ল - "এইবাৰ আলোচনীখন উলিওৱাত দুমাহ তিনিমাহ পিছুৱাই দিয়াৰ সিদ্ধান্ত ল'লো। যোৱাকালি আলোচনীখনৰ সদস্যবোৰে কথাটো আলোচনা কৰি থিৰাং কৰিলো। মই আনন্দত চিঞঁৰি উঠিলো। ওচৰতে শুই থকা মাঁ চক্ খাই সাৰ পাই উঠিল । ফোনৰ সিটো মূৰে থকা মনিকঙ্কনাও চাগে চক্ খাই উঠিছে। থেংক ইউ মনিকঙ্কনা" বুলি মই ইচ্ছা কৰিয়েই ফোনটো কাঁটি দিলো । উহ্ ৰক্ষা ! অন্ততঃ এতিয়া কিবা এটা লিখিবৰ কাৰণে দুমাহ হাতত সময় পাম। মাঁই মোৰ ফালে ভেবা লাগি চাই আছে । ভাবিছে চাগে এই পাগলীজনীৰ ৰাতিপুৱাখন কি হ'ল ? মাঁই শেষ মূহুৰ্ততে 'কি হ'ল' বুলি সুধিলে । কিন্তু মইহে একো উত্তৰ নিদি মাথো হাঁহি-হাঁহি হিন্দী গানৰ কলি এটা গুণ-গুণাই বাথৰুমত সোমাই গ'লো ।

* If you are not willing to take risk the unusual, you will have to settle for the ordinary.

* People laugh at me because I am different, but I laugh at them bcoz they are all the same- EINSTIEN.

* Success will never lower its standard to accommodate us. We have to raise our standard to achieve it.

* The people who accept criticism are the people who are genuinely interested in self-improvement.



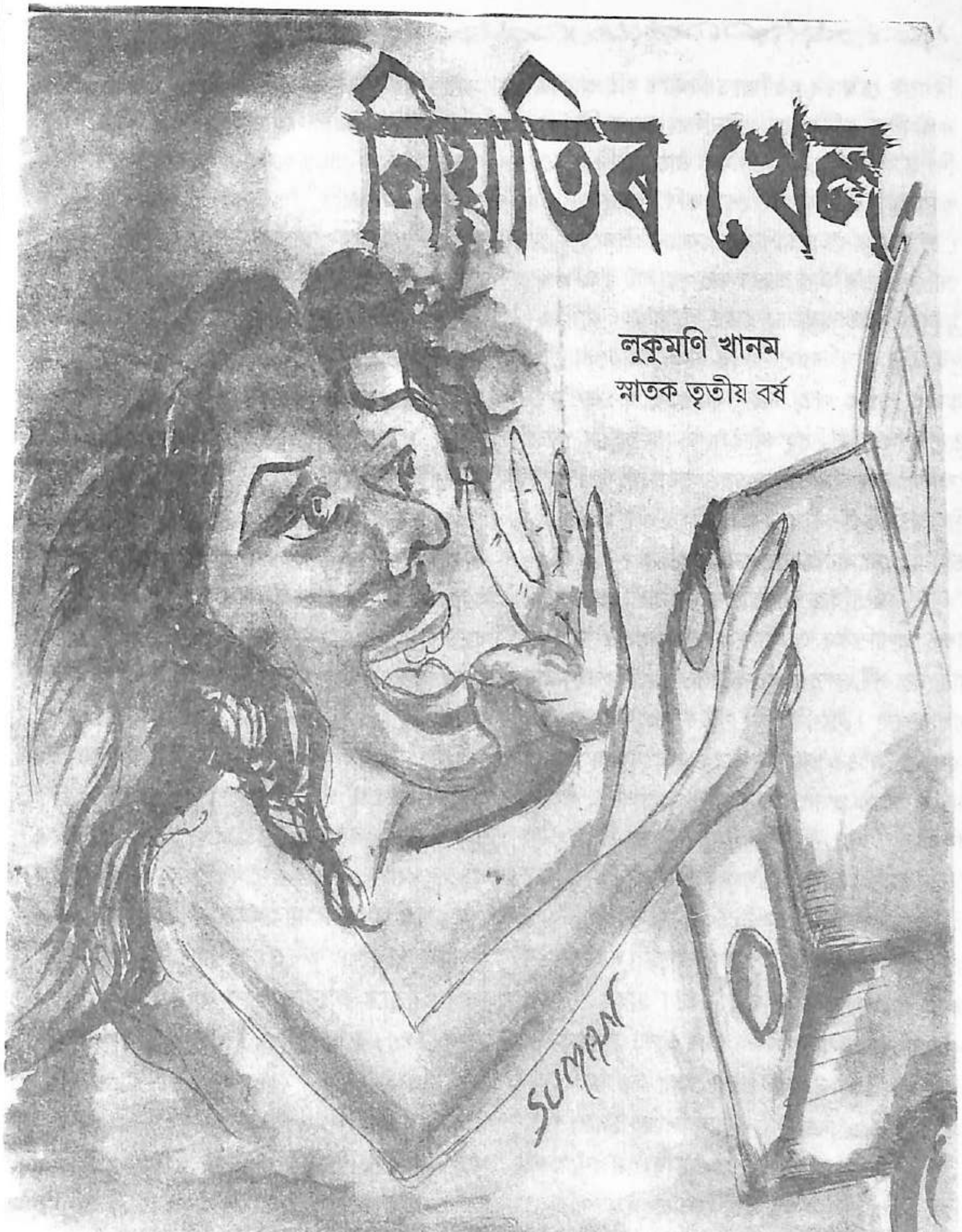

# নিয়তিৰ খেল

লুকুমণি খানম
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

আকাশত ক'লা ডাৱৰে আৱৰি ৰখা বাবে আজি বতৰটো সেমেকা। হয়তো বৰষুণো দুই এজাক আহিব পাৰে। কিন্তু তাতোকৈ বেছি ভয়ংকৰ ক'লা ডাৱৰে দিগন্তৰ মন আৱৰি ৰাখিছে। য'ত ধুমুহা অহাৰ সম্ভাৱনা হে বেছি।

দিগন্তই চেম্বাৰৰ ঘূৰণীয়া চকীখনত বহি আকাঙ্খাৰ কথা চিন্তা কৰি আছে। মানসিক ৰোগৰ চিকিৎসক দিগন্ত আজি নিজেই মানসিক ভাৱে ভাগি পৰিছে। আকাঙ্খাৰ শ্ৰাদ্ধৰ কাম শেষ কৰি অলপ আগতেই তেওঁ চেম্বাৰলৈ আহিছে। কোনো ঔষধেই যেন আজি তেওঁৰ মনক শান্ত কৰাব পৰা নাই। আকাঙ্খাৰ মৃত্যুৰ পিছত আজিহে তেওঁ চেম্বাৰলৈ আহিছে। দুই এটা লাগতিয়াল কথাৰ বাহিৰে হয়তো তেওঁ কথাও বৰকৈ পতা নাই। আকাঙ্খাক তেওঁ মনে প্ৰাণে বিছাৰিছিল। আকাঙ্খাৰ অবিহনে তেওঁ কেতিয়াও ভৱিষ্যতৰ কল্পনাও কৰা নাছিল। আজি দিগন্ত অকলশৰীয়া। আজি তেওঁৰ লগত নে ভৱিষ্যত সপোন আছে, নে আকাঙ্খা ?

মধ্যবিত্ত পৰিয়ালৰ ছোৱালী আকাঙ্খা। ঘৰত অশান্তিকৰ পৰিবেশ হোৱা স্বত্বেও উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰীক্ষাত প্ৰথম বিভাগত উত্তীৰ্ণ হয় বিজ্ঞান শাখাৰ পৰা। ইঞ্জিনিয়াৰিং পঢ়িব ইচ্ছা থকা স্বত্বেও ঘৰৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ বুজ লৈয়ে নিজৰ ইচ্ছাৰ বিৰুদ্ধে স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষত নাম লগায়। পদাৰ্থ বিজ্ঞান বিভাগত অনাৰ্চ লৈ তাই নতুন সংগ্ৰামী জীৱনৰ পাতনি মেলিছিল। তাইৰ দেউতাক শ্ৰীযুত বলভদ্ৰ শইকীয়া, তাই দশম শ্ৰেণীত পঢ়াৰ পৰা শাৰিৰীক ভাৱে অক্ষম হৈ অচল অৱস্থাত আছে। ঘৰৰ ডাঙৰ ছোৱালী আকাঙ্খাই সৰু ভাইটি আনু আৰু ভণীয়েক ৰাণুৰ ভৱিষ্যতৰ বাবে নিজৰ মনৰ আশা ত্যাগ কৰিব লগীয়া হ'ল। সৰুৰ পৰাই লিখা মেলা কৰা আকাঙ্খাই মনৰ শান্তিৰ বাবে এখন উপন্যাস লিখিব লৈছে।

আকাঙ্খা তেতিয়া স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ, ঘৰৰ আৰ্থিক অৱস্থা বেছিকৈহে জুৰুলা হৈ পৰিল। দেউতাকৰ দৰমহা কেইটাৰে ঘৰৰ খোৱা লোৱা আৰু দেউতাকৰ চিকিৎসা কোনোমতে কৰিব পাৰিছে। তাই টকাৰ নাটনিত মেজৰৰ কিতাপ কেইখনে কিনিব পৰা নাই। উপায়হীন হৈ তাই সৰু ল'ৰা - ছোৱালীক ঘৰতে টিউচন পঢ়াব আৰম্ভ কৰিছে। সময়ৰ নাটনি হ'লেও তাই ৰাতি শুৱাৰ সময়ত অলপ অলপকৈ লিখি উপন্যাসখন আগবঢ়াই আছে।

কেইদিনমানৰ পৰা তাই মাকৰ ব্যৱহাৰত খেলিমেলি দেখিছে। তাই লক্ষ্য কৰিছে মাক যেন মানসিক ভাৱে অসুস্থ হৈ আছে। তাই দিশহাৰা হৈ কথাটো প্ৰীতিৰ লগত আলোচনা কৰিলে। প্ৰীতিৰ লগত তাই জীৱনৰ প্ৰতিটো সিদ্ধান্ত আলোচনা কৰে। পিছত দুয়ো মানসিক ৰোগৰ চিকিৎসক ডাঃ দিগন্ত শইকীয়াৰ লগত মাকৰ কথা আলোচনা কৰিলে। ডাঃ দিগন্তই মাক সম্পূৰ্ণ ঠিক হৈ যাব বুলি আকাঙ্খাক বিশ্বাস দিলে। মাকৰ অসুখৰ বাবে তাই বাৰে বাৰে দিগন্তক লগ কৰিবলগীয়া হৈছে। ছমাহ মানৰ ভিতৰত দিগন্ত সিহঁতৰ পৰিয়াল সদস্যৰ দৰে হৈ পৰিল।

তৃতীয় বৰ্ষৰ পৰীক্ষাৰ দুমাহমান আগতে তাইৰ দেউতাক এই সংসাৰৰ পৰা চিৰবিদায় ল'লে। দুখ যেন সিহঁতৰ ঘৰখনৰ পিছ নেৰা হৈছে। দেউতাকৰ মৃত্যুৱে তাইক অকলশৰীয়া কৰিলেও দিগন্তই তাইক কেতিয়াও অকলশৰীয়া হ'ব দিয়া নাছিল। তাই মনতে দিগন্তক ভাল পায় যদিও কেতিয়াও স্বীকাৰ নকৰে। কিন্তু প্ৰীতিয়ে জানে তাইৰ মনৰ কথা। বহু কষ্টৰ মাজেৰে স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষত দ্বিতীয় শ্ৰেণীত উত্তীৰ্ণ হয়। ইতিমধ্যে মাকৰ অৱস্থাৰো বহুখিনি উন্নত হৈছে। তাৰ বাবে তাই দিগন্তৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞ। B.Sc. পাছ কৰাৰ তিনিমাহৰ পাছতেই তাই উপন্যাসখন লিখি শেষ কৰিছে। তাইৰ মনৰ আশা মতেই উপন্যাসখন দেউতাকৰ নামত উছৰ্গা কৰিলে।

সেইদিনা তাই বহুত সুখী হৈ আছিল। ৰাতি পুৱাই গা-পা ধুই মন্দিৰত চাকি এগছি জ্বলাই উঠি চাহ একাপ হাতত লৈছে মাত্ৰ তেনেতে দিগন্ত আহি ওলাল। তাই আচৰিত হৈ ক'লে আপুনি।

দিগন্ত-ও ! কিয় আহিব নোৱাৰো নেকি ?

আকাঙ্খা - পাৰে ! কিয় নোৱাৰে ?

দিগন্ত - আকাঙ্খাৰ গালত লাহেকৈ চুই তোমাৰ মা নাই ?

আকাঙ্খা - লাজুকীয়া হাঁহি এটা মাৰি, আছে।

তাই অনুভৱ কৰিছে দিনে দিনে যেন দিগন্ত তাইৰ আপোন হৈ আহিছে। তাই ভবাই নাছিল দিগন্তই তাইক জীৱন সংগী ৰূপে ল'বলৈ মাকৰ অনুমতি বিছাৰি আহিছে। মাকেও দিগন্তৰ প্ৰস্তাৱ হাঁহি মুখে গ্ৰহণ কৰিলে। আকাঙ্খা আজি নথৈ আনন্দিত। তাই ভাবিলে প্ৰথমে তাই এই সুখৰ খবৰটো প্ৰীতিক শুনাব। দিগন্তই চাহ পানী খাই মাকৰ পৰা বিদায় লৈ আহিলে। প্ৰীতিক খবৰটো দিবলৈ তাই লৰালৰিকৈ ঘৰৰ পৰা ওলায় আহিল। কিন্তু বিধাতাই জানো তাইৰ কপাঁলত সুখ লিখিছে ? নিয়তিয়ে। তাইক সুখৰ এটা উশাহো শান্তিৰে ল'ব নিদিলে। লৰা লৰিকৈ আহি থাকোতে প্ৰচণ্ড বেগত আহি থকা ট্ৰাকৰ খুণ্ডাত তাই ৰাস্তাৰ কাষত চিটিকি পৰিল। তেজেৰে লুটুৰি পুটুৰি অচেতন অৱস্থাত তাইক হস্পিতালত ভৰ্ত্তি কৰা হ'ল যদিও তাই মৃত্যুক পৰাজয় কৰিব নোৱাৰিলে।

তাই সকলো ত্যাগ কৰি এক অজান দেশলৈ গুচি গ'ল য'ৰ পৰা তাই আৰু কেতিয়াও আহিব নোৱাৰে মাকৰ ওচৰলৈ, তাইৰ দিগন্তৰ ওচৰলৈ ........ । এই সংসাৰৰ কোনো মায়া, মোহে তাইক আমনি কৰিব নোৱাৰে। তাই যেন আজি মুক্ত।

* When the world says "Give up", Hope whispers "Try it one more time".
* The world is round and the place which may seem like the end may also be the beginning.
* Confidence helps to set some aim, but Self confidence help to achieve that aim.

খাবৰ বাবে, পিন্ধিবৰ বাবে,
মুৰ গুজিবৰ বাবে মানুহে
যিহকে কৰে সেয়ে কলাকৃষ্টিৰ
জগত, সেয়াও সংগ্ৰামৰে
ক্ষেত্ৰ। তাৰ জৰিয়তেও
জনজাগৰণ আনিব পাৰি।
বিপ্লৱৰ এক হাতিয়াৰ হ'ল
মানুহ।
- বিষ্ণু ৰাভা

# ইংৰাজী বিভাগ

CONTENTS


- Eye Contact the language - Ashraful Alom - 1
- Social Behaviour of Monkey - Amalendu Das - 4
- Recent Developments in Science and Technology - Sourav Kr. Nath - 7
- The Ungrateful Boy - Ismile Hussain - 9
- Who needs religion ? - Prasad K. Saha - 11
- Great Scientists or Great Villains - Abdul Wahab Mollah - 13
- Amazing Science - Rajib Medni - 15
- Mysterious Places - Arnab Dutta - 17
- Smile - Chanky Sarkar - 18
- Privatization of Education - Ashraful I Ahmed - 20
- Career Planning and Development - Santosh k Mishra - 23
- Belive Me Always - Ashraful Alom - 39
- Touch of a Heart - Kashmiri Medhi - 40
- In search of a Friend - Rafia Sultana Choudhury - 41
- The flower in a desert - Atikur Rahman Mollik - 42
- Think and Win - Ashraful I Ahmed - 42

# EYE CONTACT

## the body language

**ASHRAFUL ALOM**
B. Sc 1st year (Zoology)

We begin improving our mastery over body language by looking at the eyes and at how they are used in the process of everyday face-to-face communication. We begin with the eyes because they are the most powerful means of communication we possess. Suppose, "We look a person in the eye when we talk to him". It simply means that when we are communicating or negotiating with others, practise 'looking at them in the pupil' and let the pupils tell us their real feelings.

## USE OF THE EYE CONTACT

Broadly speaking, most of the uses of eye contact can be grouped into six categories we establish eye contact for the following purposes :

1. Speaking information.
2. Showing attention and interest.
3. Inviting and controlling interaction.
4. Domineering, threatening and influeneing others.
5. Providing feedback during Speech.
6. Revealing attitudes.

### How to make best use of our eye contact

Let us examine each of the above mentioned six categories of the uses of the eye contact a little more closely to use it in the best possible way in our everyday interpersonal communications.

1. **Speaking Information** : Under this category, the kind of information we acquire through eye contact cousists of such things as :-

* Clues about whether or not some one is telling us the truth (liars tend

to avoid eye contact unless they are too brazen)

* Whether some one likes us or not.

* Whether the person is paying attention to or under standing what we say.

* What a person's state of mind is (people who are depressed or introvert, for instance tend to avoid eye contact) ; and

* Whether a person recognizes us or not (here, eye contact will be used together with facial expression to arrive at a decision).

2. **Showing attention and interest :**

As soon as we look at some one, they come to know about our attention. If we look at them for longer than a few seconds, they will infer that they also knowour interest. To build a good rapport with another person, our gaze should meet his about 65-75% of the time. This will also make him begin to like us. While negotiating, avoid wearing dark coloured glasses, as they tend to make the person sitting at the other side of the dias feel that we are staring at him.

3. **Inviting and controlling interaction :**

When we look at some one, we invite him or her to interact with us. It this interaction takes place, eye contact is then used in a number of ways to control the nature and duration of the interaction. It plays a major role in synchronizing what happens between us and the person we are conversing with.

Not only is there more looking at the other while listening than while speaking, but eye contact also signals the end of an utterence. When one speaker is, as it were, handing the for ever to the other. When eye contact is broken, another pattern is seen. Individuals habitually break gaze to left or to right - that is, when theylook away, they looking to something else the right of the left of the speaker. There is some evidence to suggest that left breakers tend to be arts rather that science trained and to be visualizers with strong imagination. Right breakers tend to be Science - trained and to have less visual imagination. Further, if people are posed verbal questions they will tend to break gaze to the right and down wards, if they are spatial (existing in space) question they will tend to break to the left and upward, though this tendency is not as marked. Some times, winking can also be used to control interaction to indicate that something is not to be taken seriously or to show a friendly attitude towards the other.

4. **Domineering, threatening and influencing others :**

Long, unflickering (constant) looks are used by those who seek to dominate, threaten, intimidate or otherwise influence others. Many people do not like to feel dominated or threatened. So, if this kind of behaviour occurs in situations like negotiations or interviews, it can have an adverse effect on the outcome.

5. **Providing feed back during speech :**

Feedback is important when people are speaking to one another. People need to be reassured that others are listening and listeners need to feel that their attentiveness is appreciated and that speakers are taking to them rather than at them. Both sets of requirements can be met by the appropriate use of eye contact.

6. **Revealing attitades :**

Attitudes are often revealed by the willingness, or wherwise, of one person to provide another with opportunities for eye contect.

**Fond ness :** People who like each other engage in more eye contact than those who do not.

**Aggression :** It is an extreme form of dominance. It may be signalled by prolonged eye contact - the phrase eyeball to eyeball confrontation conveys what is involved here.

**Shame, Embarrassment and sorrow :** These are usually characterized by the deliberate avoidance of eye contact.

**Excitement and Bewilderment:**

Emotions like excitement and bewilderment, too, have typical eye behavour. When people are excited, their eyes tend to make rapid scanning movements.

**Panic and Aversion :** A frightened person's eyes appear to be frozenly open, as if not to miss the slightest movement that may bring danger nearer.

**Anger and Resentment :** When people are angry, their eyes narrow, often more than slit.

**Sadness :** It is expressed by looking downwards as well as by reducing eye contact, and this seems to happen almost universally.

There are considerable individual differences in the amounts and types of eye contacts employed and there is consequent need to know the content cerefully before attempting to free an interpretation of the precise meaning of a particular pattern of eye contact.

* Treat Everyone with politeness, Even those who are rude to you. Not because they are nice, but because you are Nice..

* Maturity is not when we start speaking "BIG_ things", but actually it is, when we start understanding "SMALL things".

# Social Behaviour of Monkey

**Amalendu Das**
T.D.C. 1st year ( Zoology)

Different species of primates live in different kinds of societies, indeed the same species may form different kinds of social groups according to the conditions.

In primates there are six different grades of grouping patterns from a solitary pattern through monogamous pairs - single male group, aggregate single male group, multiple male group and diffused social parties are identified. The social organization of primates is determined by predation, pressure and patterns of food distribution in the society.

Many monykeys carry their young ones with their bodies till they have attained certain maturity and learned many of the routine tasks like feeding and drinking etc. Baby monkeys if separated from their mother used to cry in distress till the mothers find their babies and pick them up quickly. This shows that a strong bond of life exists among the baby monkeys and their mother. In such cases, even death of babies may occour in the absence of the mother. Such a behaviour is also seen in apes. In parental care, mother knows the time upto which care of brood must be taken and then leave them on their own fate and then start, another reproductive cycle. In monkeys, apes and man etc. the females take care of the babies for a short duration, after which babies attempt to suckle, are aborted by mothers.

Many monkeys know how to make territories. The slender loris and capuchin monkey mark tree branches in the forest with urine moistened pumps. Whereas the slow loris makes the territorial boundary by spraying urine whenever it moves over the tree.

Ray Carpenter made an extensive



study of social behaviour of Howler monkeys at Panama. He first looked motor and sensory abilities of these monkeys. They live in groups in the tree tops. Their feet are almost like those of human beings. They are very active during the day time and use their eyes more than any other sense organ. Howling monkeys show all behavioural adaptations ingestive iliminative, investigative shelter seeking and reproductive very small amount of fighting behaviour in a peculiar feature of these animals. When chimpanzees or rhesus monkeys would fight, the male Howling monkey gives out a loud roaring cry and a female makes a high pitched gap. Allelo - mimetic behaviour is very prominent. They have following types of social relationships :

**(1) Female - Young Relationship :**

It is a very prominent relationship. The female, respond to the young monkeys carrying it everywhere during the first year picking it up if it falls on the ground and in order to protect it the female crounches over the young. She also feeds the young. When the infant falls she cries and when it is restored to arms she makes pleasant sound.

**(2) Female - Female Relationship :**

The adult females stay close together and donot fight with one another.

**(3) Young - Young Relationship :**

Young monkeys have a good deal of contact with each other. They chase each other through the trees. Some times, biting and wresting. They also perform playful acts and fighting displays. So, some sort of weak dominance relationships are developed.

**(4) Male - Female Relationship :**

The estrase period in female is of several days. When she is excited, she will come approach the male and initate reproductive behaviour. The male stays with her until sexually satisfied. After this the female moves along to another male. When the group moves, the male always lead.

**(5) Male - Young Relationship :**

Generally the old males are indifferent to the young, but if a young monkey falls off a tree the males of the group will howl until it is rescued. Sometimes, the old males donot lag behind in picking the young up.

**(6) Male - Male Relationship :**

The males of a clam donot fight but they roar at any other individual that comes near. The males of a group stick together. If one male is successful in obtaining food, he will give clucking noise, so that the other will follow him.

There are many behaviour patterns which maximise these changes that an individual group member will be able to stay in the group cohesion in social groups is more likely to be maintained if individual member could detect the immediate benefit. Allogrooming that is cogere one animal grooms one another is important in maintaining group cohesion. Altmall has obseved that baboons which

are not allogroomed become infested badly wth ticks and other ectoparasites. In contrast spillities up of social group. "Group fission" are also not uncommon in monkeys which occour for a variety of reasons. In most cases it is the young male which leaves the social groups in aged than vary from species to species. Occasionally, large group split into smaller groups of monkeys leave the parental group later to form multiple group.

In monkey group often we encounter a leader who is an individual occupying from one position during group progression, an initiator, an individual which is the first to react in a way which incites similar or different responses by others and then controll, which control the movement of others in the group who is generally the strongest individual and capable of taking optimal decision.

* "To be Successful, you need friends", but "To be very Successful, you need Enemies & Competitors".

* "The Greatest Advantage of Speaking Truth is that you do not have to Remember What you said.." If you talk Lie? You have to remember.

* Never choose a dear one without Understanding and Never loose a dear one because of Misunderstanding.

* Never take any decision when you are (H)ungry, (A)ngry, (L)onley and (T)ired. "HALT" & you will Never regret your decisions.

* God asked "what is FORGIVENESS?" A little girl gave a lovely reply. "It's the wonderful fragrance that a flower gives when its being crushed".



# Recent Developments in Science and Technology

Collected by : Sourav Kr. Nath
BSC 3rd year

**1. Reducing soot to control global warming.**

Global warming is a serious issue today and various measures are being suggested to control the rising temperature around the globe. Reduction of green house gas emission is one of them. A recent study published in the online edition of 'Nature' (23 march '08) suggested that black as significantly known as soot, may be as significant as carbon dioxide in contributing to global warming. Reviewing the recent scienitific studies by the authors such as Veerabhadran Ram nathan of the Scripps Institute in San Diego, California, and Greg Carmichael of the University of Iowa, USA. calculated that soot is the second largest contributor to global warming after $CO_2$. According to them. Sharply reducing the amount of soot in the atmosphere could help slow global warming and buy precious time in the long term fight against climate change.

Soot is produced by burning coal, dung, wood and diesel. When it rises in the upper almosphere, it traps the sun's heat and blots out the light, raising the temperature at higher altitudes but cooling the earth below. Some 40% of soot comes from the same sources as green house gases, notably the burning of coal and oil will only be reduced quickly or slowly. Remaining 60% of black carbon in the atmosphere comes from the more easily altered practices of burning biofuels and forests. According to the researches, eight million metric tonnes of soot released into the atmosphere every year have created a number of "hot spots" around the world, contributing significantly to rising temperatures. The plains of South Asia along the Ganges River and continental East Asia are both such hot spots, in part because upto 35% of global black Carbon output comes from China and India where soot is blocking out upto a tenth of sunlight. Fine black soot settling on snow and ice - and thus trapping more of the sun's heat

have also accelarated the melting of glaciers in the Himalayas and ice cover in Arctic, two regions that have been hit espicially hard by climate change in recent decades.

Unlike carbon dioxide, which lingers in the atmosphere for 100 years after it is released, black carbon has an atmospheric life cycle of approximately one week. Thus cutting back soot output would have an almost immediate, effect. So, "Providing alternatine energy efficient and smoke free cookers and introducing technology for reducing soot emissions from coal combustion in smaller countries could have major impacts." Such measures could result in 70-80% reduction in heating caused by black carbon in South Asia and a 20-40% cut in China, according to the study.

2. **Life ingradients from space :**

There have been several theories about the origin of life on earth. Earlier it was underlined that the first living cell might have appeared in the water of the shallow seas of primordial earth some 3500 million years ago, by the action of lighting on the mixure of gases like methane, amonia and water vapour that made up earth's atmosphere at that time. One recent study suggested that life may have begun on earth not on the surface but in the vicinity of deep oceanic hydrothermal vents, which are summerine hot springs with chimney like structures often upto 55 metres tall that was first discovered in 1979. Hydrothermal vents represents discharge of hot, mineral laden water, into the ocean blue deep beneath the ocean surface that could have provided the ingredients and conditions for the first living cells to take shape.

According to a new theory proposed by researchers at Scripps Institution of Oceanography at the University of california, San Diego, USA, Comets may have brought the type of fundamental ingredient necessary to help generate life on earth. The proposal is based on finding from the study of a meteorite that beel on earth 136 year ago. The researchars discovered that the meteorite, which fell into a place called orgueli in Fremeh in 1864, may have come from a comet, rather than from an atteroid, as most meteorite do. What is of significance to that analysis of the meteorite has revealed the presence of sample amino acid like glycine and beta-alinine that could be the building blocks of the first living cells. The researchers also analysed the sample's carbon isotope concentration and found that the amino acid were not derived from earthly contamination ; rather they were formed without the help of biology only chemical reaction.

Based on the smique amino acid composition within the orgueli meterite, the researcheres were able to deduce information about the meteorite's past and inferred that it came from a comet. The amino acids, they say, were likely synthesized from components such as hydrogen cyanide, which have been recently observed in comets like Hale - Bopp. Thus, the paper suggests, the amino acids that helped generate life on earth may have been delivered to earth from space by meteorites that were derived from the remnants of comets.

Collected from the science megazine 'DREAM 2047' Author - **Biman Basu**



# The Ungrateful Boy

**Ismile Hussain**
H.S. 1st year (Arts)

Once upon a time there was a boy whose name was Raju Ahmed. When Raju was young he had lost his parents. He had no brother and sister either and lived all alone in a small broken hut. He had to eat to be alive. So he had to work very hard at a Jute merchant's shop for the whole day. One day Raju was sick. He had not taken his lunch even, as he had no appetite. Tired and sick Ahmed was returning to his home in the evening. Suddenly he saw an old weak woman lying on the road side.

Raju could not help going to the old woman. He asked her who she was and why she was lying on the road side. The old woman said, "I belong to a distant town and I am a stranger here. I am very hungry as I have had no food for the last two days." Raju give his packet of food to the old woman and said, "Enjoy the meal." The old woman at once ate up the entire food and said to Raju , "May God bless you, my Son ! I have nothing to give you in return for your kindness. I have a flute which I play on at times. Have it as a gift from me."

Raju never wanted to hurt the feeling of the old woman. So he accepted the flute with a smile. The old woman warned Raju saying, "My Son never lend this flute to anyone and never tell lie in its presence". Raju went to his room with the flute. He felt very tired and he could not cook any food and went to bed. But he was feeling very hungry. Then an idea occured to him "I must play on the flute in order to kill time." Putting the flute to his lips Raju blew the flute. But he was able to forget his hunger. How nice it would be to have a bread, he thought himself. At once a big bread appeared before Raju. Oh! my God, where from the bread come ? Then he thought that it was

given by the flute which he blew just now. Now Raju understand that the old woman was not an ordinary woman. So Raju thanks her for the wonderful Gift.

Slowly, Raju was going to become mich. So he left going to the jute merchant's shop. He just played the flute and he got what he want. At once he got the desired things.

One day having had his breakfast, he went to a garden that had a beautiful place in it and Raju thought of having peace and live there with a beautiful girl. Raju come home and put the flute to his lips and throught of place and his aim.

Raju starts to live like a lord. He know that the Jute marchant's doughter was good looking. So he sent a proposal to the marchant for his daughter's hand. The merchant agreed to the proposal and the marriage was performed with great pomp and show.

Now Raju thought of hosting a big reception on the occassion of his marriage. He invited all the rich prople of the area. Raju felt proud of his new position.

When the marriage party was going on in full swing, the door man come into Raju and said "Sir, a dirty poor woman wants to come inside and take part in the marriage party. She is in rage and says that she is your benefactor."

Raju had a flute hanging from his neck. He at once followed that this woman was the same lady who had given him the flute. But Raju never wanted to own her as his benefactor in the presence of the invited guests. So, he angrily asked the door man to push her away. The riches had brain washed the young man and he had gone ungrateful.

His everything began to dis appear. The gentry present there began to wonder. Soon they were in the company of the poor Raju. At that moment the old women had also come there. She said "My son, one must never forget one's benefactors or friends." Now the Jute marchant refused to accept Raju as his son-in-law and left the spot along with his pretty daughter.

So, my friends, it is my humble request to all, never forget your own friends and benefactors. Not only this, always think of reciprocating the favour one way or the other. If at all you fail to do so, never turn ungrateful to your benefactors by mistake even.

* FORCE can make everything possible in the World. But it cannot create a single drop of love in anybody's heart.

* "Success ladder is never crowded at the Top. There is competition only at the Bottom. There is Always Vacancy at the Top".



# Who needs religion ?

**Prasad K. Saha**
Lecturer.
Dept. of chemistry.

This is a question that, in one form or another, can be heard as the subject of discussion amongst laymen as well as scholars.

Whatever we may understand by the word 'religion', it is clear that it has had significance, impact and relevance for human life. Swami Vivekananda says.

'Of all the forces that have worked and are still working to mould the destinies of the human race, none, certainly, is more potent than that, the manifestation of which we call religion. All social oranisations have as a background, Somewhere, the workings of the peculiar force, and the greatest cohesive impulse ever brought into play amongst human units has been derived from its power. It is obvious to all of us that in very case the bonds of religion have proved stronger than the bonds of race, or climate, or even of descent. It is a well-known fact that persons worshipping the same God, bilieving in the same religion, have stood by each other, with much greater strength and constancy, than people of merely the same descent, or even brothers.' [1]

1. (Form complete works of Swami Vivekananda Volume 2, P. 57.)

The Word 'religion' is understood in different ways. Some think of it abstractly and others think of it more concretely.

Abstractly, it may be discussed from an anthropological, psychological or sociological perspective. *Anthropologically,* Some ask whether humans are 'hard wired' to form some concept of religion ? Is it something that we cannot avoid ? Is the concept of 'God' simply an outcome of our neurological construction ?

Some think of it from a psychological perspective and ask what relation it has to the various layers of mind. Others quickly transform it into a sociological question and ask about the benefit to society, or the lack thereof, of the concept of religion.

There are others who will discuss this question more concretely, by

indentifying the word 'religion' with organised religions. Individuals or communities 'belong' to an organised religion and they are considered 'Practioners' of that religeon. For the most part, this 'Practice' refers to following certain observances, and this 'belonging' refers to acceptance of a certain dogma or doctrine. People belonging to that group refer to each other as 'believers'. Those who argue in support of the necessity of organised religions will point to the benefits that have accrued to individuals and to the world through the institutions of religion. On the other hand, those who argue that we do not need organised religions will point to the harm that such institutions have wrought. Some will agrue that the history of institutionalised religion is one of divisiveness and fragmentation of societies, and that it has generated violence and bloodshed resulting in major loss of human life.

All of these perspectives and discussions have their benefits, but also significant drawbacks. When we discuss religion as a sociological phenomenon, we tend to divorce the individual from the equation and restrict attention to society as a collective.

When we discuss it from an anthropological perspective, we sanitise the human being into a laboratory specimen.

When we discuss it from the psychological perspective, we tend to equate, and thereby limit, the individual to the plane of the psycho-physical.

When we discuss it from the perspective of organised religions, we tend to equate life with external action.

All of these perspectives have something valuable to teach us, but their common limitation is that they do not address the entire spectrum of life and existence.

A human being is a social entity but also an individual, and that individuality goes beyond psycho-physical level. We need an analysis that takes the whole human being into account, and the whole of existence.

*Ety mologically*, the word religion comes from the Latin word 'religio' which means 'that which unites'.

The word 'dharma' means that 'which holds together' of 'which unifies'/

This is captured in the final hymn of the Rig Veda (2). (Book 10, Hymn 191),

*" Be united Speak in harmony. Let your minds apprehend alike. Common be your prayer ; Common be the end of your assembly ; Common be your resolution ; Common be your deliberations. Alike be your feelings ; United be your hearts ; Common be your intentions ; Perfect be your unity."*

What is it that we are trying to unite ? Again, at first we are tempted to think of societies, communities, nations and so on. However, soial unity, communal unity and national unity are just one aspect. There are actually three dimensions of unity. The first dimension is unity within us. The second dimension is social or interpersonal unity, which is unity with beings and things. The third is the unity with *Ultimate Reality.*

**Thus, religion is about solving the problems of life. It does not need to begin with beliefs or dogmas or doctrines or rituals. It addresses fundamental needs of the human beings.**



# Great Scientists or Great Villains

**Abdul Wahab Mollah**
BSc Part II

They were some of the greatest scientists that the world has ever seen. But at same time in their life they furiously opposed even correct findings and conjectures. A few renowned scientists who turned out to be villains and a hindrance to the progress of science at certian periods of time.

**Sir A.S. Eddington :**

The great astronomer Arthur Stanely Eddington who contributed much to the understanding of the internal constitution of stars. He was critical about the great Indian Scientist, S. Chandrasekhar, who derived a limit for the mass of white dwarf stars. This is now known as Chandrashekhar limit. He was awarded the Noble Prize in physics for this work, yet in 1935 , when young Chandra showed his result to Eddington, the latter did not approve it. He said: "I think that your mathematics may be alright, but I don't think that your physics is right."

Chandra was to report all the findings in a meeting of the Royal Astronomical Society in London. Without any warning Eddington decided to give his talk after Chandra's. Chandra very convincingly expounded his ideas only to find Eddington shredding him to pieces in the talk that followed. Eddington cracked many jokes at Chandra's expense and the audience roared with laughter. Chandra even considered putting a stop to his career in research.

Chandra however knew that there were many great scientists who were wrong and sent his manuscripts to leading physicists. They all agreed with Chandra and Eddington's associates even resented that Chandra was gathering other scientist's support ! Later truth prevailed and Chandra was awarded the Noble Prize in 1983.

**Sir Isaac Newton :**

Super science goofers is the great

Issac Newton. When about the time Christian Huygens proposed the wave theory of light. Newton opposed the wave theory of light by using his influence as the greatest theoretician during that period. The word "Polarization" applied to optics is actually a misnomer, arising out of the corpuscular theorists' attempt to explain the phenomenon of double refraction. Huygens wrongly assumed light waves to be longitudinal in nature when in fact they were transverse and lost the chance of explaining double refraction. Expriments conducted by the English physicist Thomas Young, vindicated the wave theory of light.

Newton also opposed the ideas of Cassegrain in the development of a new type of optical telescope, which rivalled his own design. In many ways the Cassegrainian telescope is far superior to the Newtonian telescope. Most of the modern telescopes are derived from the Cassegrainian type.

**Prof. Albert Einstein :**

The greatest scientist of twentieth century Albert Einstein, though playing an active role in the development of Quantum theory, furiously opposed the *uncerteinty principle*, which is now considered to be the foundation of quantum mechanics. In 1927 the German physicist Werner Heisenberg formulated the *uncerteinty principle* which states that it is impossible to specify simultaneously the position and momentum of a particle such as an electron, with precision. Strangely, it was not Heisenberg who defended his principle, but the legendary Niels Bohr, who gave us the model of the hydrogen atom.

Initially, Bohr opposed Heisenberg's idea, but later when he was thoroughly convinced about its validity, he became a staunch supporter of the *uncertenity principle*. Einstein and Bohr were often locked in a battle to dicide if the *uncertainty principle* was valid or not.

In one of his efforts to disprove the *uncertainty principle*, Einstein said that if the *uncertinty principle* as stated by Heisenberg was valid, then it follows that energy could not be measured accurately either if the time of measurement was short. But Bohr managed to show that Einstein's formulation of *uncertinty principle* was equivalent to Heisenberg's by using some of Einstein's profound ideas.

However it is thought that the experiment Einstein, Podolsky and Rosen suggested in the 1930's was actually performed in 1982. The result of the experiment seems to violate not the Uncertainty Principle, but the basic postulate of Einstein that no information can be conveyed faster than the speed of light! It is therefore now known as the "Spooky action at a distance"!

**Source : Science Reporter**

* You can be hopeful of Winning as long as you are fighting; Abandoning is a certain way of losing.



# AMAZING SCIENCE

**Rajib Medhi**
**BSc 2nd year**

1. **HARDER THAN DIAMOND**

A group of scientists of Washington Unversity, Wiskonsin Medicine University and Rur University invented some meterial which is harder than diamond. They made this material by reacting matter TIN with **barium titenum** at 300°C

By experiment it is found that the rigidity of the element is many times higher than diamond at 58°C. Although they have not named the material yet.

2. **FASTEST TRAIN IN THE WORLD**

The fastest train has been made by the Japanese. The train is called "Maglev-Magnetic Lexitation Train". In an experimental test it is found that the velocity of this train is 581km/hour which is a new world record. It is wonderful to know that this train has no wheel. Instead of wheel it has a strong magnetic foil. The track for this train is made of only iron sheet.

3. **SMALLEST SCISSORS :**

**Takuja Ida of Tokyo University and his partner made the smallest scissors with which molecule can be squeezed. With the help of this scissors gene, proten of other molecule can easily be cut. The length of this scissors is $10^{-10}$m i.e. 10nm. Like general scissors it also has three parts blade portion. pivot portion and handle portion. The blade portion is made up of carbon hydrogen molecule. Pivot is made up of an iron molecule pressed by a ferosin molecule and the handle portion is made up of a light sensitive element. When visible light falls on the handle the scissors get closed and with ultraviolet light it gets opened.**

4. **ENZYME WILL CHANGE BLOOD GROUP :**

The four blood groups are - A, B, AB and O. After a long research a group of scientists revealed in the science megazine 'NATURE' an unbelivable data. According to the magazine, the scientists

have found a revolationary enzyme. With the help of this enzyme the blood group A, B and AB easily can be converted to O group. We all know that the blood group 'O' is known as universal donor.

5. **MODERN CHIP OF INTEL :**

In 2006 intel developed its chip from due core to guard cord core. On 12 Feb in "ISSCC-2007 : International solid state circuits conference" a group of scientists revealed that they developed a chip of 80 core and its size is like our nail. The microchip is developed by the famous microsoft company intel. Now with the help of this chip a computer will interchange 1000 crore data in one second. The name of this chip is Teraflop.

It is a matter of pride for us to know that among the 14 scientists who made this chip 8 of them are Indian.

6. **THIS TIME INTO THE PLUTO :**

In January 2006, NASA has projected a spaceship into the planet Pluto. The name of the speceship is "New Horizon". The ship will reach into the planet in 2015. The spaceship will collect various information of Pluto and its Sattelite Saron. It will also study the Kuiper Belt in between Pluto and Naptune.

At the top of the spaceship a photo sensitive antenna is connected. At the corner of the antenna a machine called " Rex" is placed which will examine Radiowave. another machine called "Swap" will give information about the environment of Pluto. A telescope called "Lorri" will collect the photopicture of the surface of Pluto and Saron. A part of a machine called SDC will study the particles in Pluto. A mchine called 'Alice' will give information about cosmic structure. A special instrument will make the map of 'Pluto" and "Saron". Besides these machines four strong cameras are also connected to the spaceship. The scientists of NASA are very hopeful that they will get details information about pluto and its enviroment.

* Heart is equal to a Mirror. Mirror shows reflection and Heart shows affection. Both have one equal quality, can't be reformed once broken.
* LIFE and TIME are two greatest teachers, "LIFE teaches you the use of TIME and TIME teaches you the value of LIFE".
* Confidence Never comes if we have all the Answers but it comes when We are Ready for All the Questions. So be bold to Face the World.



# Mysterious Places

**Arnab Dutta**
TDC 2nd year

**The Nazca Lines :**

The Nazca Lines are enormous drawings on the ground (Called geoglyphs) that stretch across the Nazca Desert in Southern Peru. They show more than 300 geometric patterns, spirals and animals. The lines are so vast (one extends 65km) that they can only be seen properly from a height of about 300m. The lines were first noticed when Commercial aeroplanes began to fly over Peru in the 1920s. Most experts agree that they were made by Nazca Indians who lived in the region between 300 BC and AD 800, but there are many questions yet to be answered about them. For example, why were the pictures made and how are they so precise if their makers had no means to view them from the sky ?

**Easter Island :**

Easter Island (or Rapa Nui) lies in the South Pacific between Chile and Tahiti, and is one of the most isolated island in the world. By the 16th century, Easter Island had nearly 10,000 inhabitants, who made huge statues known as Moai. The 887 Moais were carved from the island's volcanic rock and have long angular faces. Some have eyes made from coral. The average Moai was about 4m tall and weighed over 14 tonnes, so they would have been extremely difficult for the islanders to transport. Archaeologiststs believe that the statues symbolise the spirits of Easter Island's most important inhabitants.

**Teotihuacan :**

In AD 600 Teotihuacan in Mexico was the sixth largest city in the world and about 200,000 people lived there. Just 150 years later; Teotihuacan was almost deserted, and plants had begun to grow over the city's huge pyramids. Nobody knows why Teotihuacan was abandoned, but it may have been devastated by a huge fire in AD 650.

# Smile

**Chanky Sarkar**
TDC 2nd year (Arts)

Smile is the super natural thing which is gifted by God. The Donor (Almighty) has donated this amazing gift in order to regulate the world pleasantly. With the beginning of human life, the smile has preserved itself in every body's mind. It is generally associated with all the living things in this Universe, though it is basically connected with human being. It is part and parcel of human being. No person in this world can avoid smile.

A smile eagerly expresses one's feelings of mind. Generally, there are two kinds of smile vested in this world. One is natural that comes out from one's heart and the other is the artyificial. The latter has no morality; it is just for complimenting others for nothing.

But the smile which comes out from heart and soul is pure and natural. This kind of positive consequential smile pleases others; it can fall flat on every body's mind very beautifully. There is no perplexity and ambiguity in it, but there is an entirety. By the grace of smile one can acquire its peace and calm. Smile is the supreme being in itself. Smile is that which can reduce any kind of pain, as panacea. Though it is a non-material, it is prudentially stable in living thing. Smile knows all kinds of languages just as a linguist. Smile is rejuvenating to all. Only a smile can bring out happiness in human life.

It would be incorrect to associate smile only to human beings; it also encompasses the birds and beasts. When we provide them any kind of food, they exhibit a little bit of emotion, happiness or something more on their face. And through their activities they reveal their smile magnificently.

A smile can win over any kind of war; because there is purity and honesty. While it blows, it is as like spreading of



fragrance; though it can not be seen, it can be highly felt. An unambiguous smile can beget all kinds of relations to others. The essential principle of smile is to convince others. It's as clear as crystal, as silent as grave, as rapid as lightning, as innocent as dove etc. Only a smile can make every one zealous; because there is a gentleness in it. There is a superior kind of intention in smile, which can never be expressed in words.

So, one should not stay away from smile, because the outcome of it is very effective to all, that's why we should keep it up till the end of our life. One who does not know how to smile, he must either be a 'God' or a 'Devil'.

*Where there is smile, there is happiness.*

* "I Never See What Has Been Done; I Only See What Remains to be Done"—BILL GATES.
* All winners do not have to be Hard Worker...But Every Hard Worker Surely one day Becomes a Winner..... Always Do Your Best......
* Failure also looks Beautiful, when you have a loved one to support you. Success also hurts, when you don't have a loved one to wish you.
* Don't depend on Anyone in this World including your Shadow, because even it will Leave you when you are in Darkness.
* Respect the old, when you are young; Help the weak when you are strong; Forgive the fault, when you are right. Because one day in life, you will be OLD, WEAK & WRONG.

# Privatization of Education

**Ashraful I Ahmed**
TDC 2nd year

Education has ben a part and parcel of human life ever since antiquity because it implies cultivation of mind to make life tolerable and the acquisition of skills for making it possible. However the univeralisation of education as a concept was introduced only in the 20th century. Today, education has become the basic necessity of human beings. This is why everyone is keen to learn and educate himself as education equips him with the knowledge necessary to face the challenges of life. Education today is the foundation on which the pillars of modern society rest.

Far from being informal and inexpensive, education has become highly specilised today: its scope has also been enlarged. It has travelled a long way from the days of Plato and Aristotle as well as from the time honoured 'qurukul' tradition in India. In most countries, it has been nationalised. A set of accepted principles and procedures have come to be accepted while imparting education with science and technology providing coherence to the subject-matter. But developing countries like India can not afford to spend much on education owing to financial constraints. Our expenditure on education is a mere 2.8 percent of our Gross Domestic Product (GDP) as against the generally acepted norms of 6 percent or even above in the developed world. As a result, education has suffered a great deal. And the answer to it is the privatisation of education.

Today, as a result of the Government's consistent attempts to raise the level of literacy in the country, about two- thirds of our population is literate. But still, India is having the dubious distinction of having most illiterate persons in the world of 21th century. The



Govt. finds it difficult to sustain its education programmes owing to a rapid increase in population. There is a serious shortage of funds. Hence there is a need to involve the private sector in education, specially in higher education. The West took a lead in the privatisation of education long ago. We have followed the suit only recently.

The present education policy only ensures that students attend classes regularly; it doesn't attempt to teach or educate students in true sense of the term. Attendance in classes is both the means and the ends of the present system. In order to ensure regular attendance, The Government has introduced several schemes such as mid-day meals scheme and provision for no failure up to class VII in schools. This has ensured a low dropout rate. However, the quality of education imparted has suffered. Therefore the private sector can step in. This has ben evidenced by the quality of education provided by Elitist Public Schools especially those run by Christian missionaries. Education is a misson and a calling in such institution which are justly reputed for their dedicated teachers and high-calibre students who have made a mark in various walks of life.

Along with the defective education policy of the Government there prevails poor infrastructure in the Government run schools. Private schools offer a stark contrast in infrastructure facilities. Wastage and corruption are rampant in such schools. On the other hand privatisation of education can help remove inefficiency, corruption and underutilisation of human resources like teachers, equipment, laboratories and libraries. This has become indispensable part of our education system.

But there is a negative side to the privatisation of education. It brings to the fore profit and monetary considerations. Elitist schools charge exhorbitant fees which are beyond the reach of the millions of Indians. They create a huge gap between the haves and havenots. Privatisation of education widens the disparities between the rich and the poor.

Private sectors also appear to be interested in providing technical and medical education. Some of these institutions do not provide the basic facilities to their students even after charging them lakhs of rupees under various heads. This defeats the very purpose of privatisation of education.

Even if the private sector is involved in primary/high school education, most of such institutions depend largely on government funds and grants. This, too, goes against the basic premise of privatisation of education.To make matters worse, this aided private institutions often siphon off the money received as grants to other heads. The teaching staff in such institutions are rarely paid their salaries in full. Teachers are often hired on contractual basis in private schools to the exception of missionary schools. his malady has percolated down to the private engineering and medical institutions. Since the teachers are not paid well and looked after properly the quality

of education suffers in the long run.

The privatisation of education has its advantages and disadvantages. If not controlled, the disadvantages can cripple the entire system of education. However, it is not possible to keep the private sector outside the purview of education with the government fund being totally inadequate for attaining universalisation of education. Many regionms i the country do not have access even to the basic educational facilities. The involvement of private sector has become therefore necessary.

There is need to minimise the ill-effects arising out of the involvemenmt of private sector in education. Private sectors should therefore be encouraged to play a vital role in higher education. For this what we require is a clear and transparent government policy both at the center as well as the states because education comes under the Concurrent List in the Constitution of India. The policy must provide a level playing field for all the parties involved. The regulatory mechanism must be fair and independent. The existing regulatory bodies like All India Council of Technical Education (AICTE), University Grants Commission (UGC) etc must be given a more independent and definite status. Tough and punitive laws must be enacted to penalise the defaulters. After putting such a healthy mechanism in place, the government must slowly withdraw itself from the field of higher education and should lay emphasis on primary education where its policies are skewed and ill-conceived. This would make available the government more resources to invest in primary education, thus benefitting the entire system in the long run. In the field of education it is time we adopted the policy of mixed economy that has been followed by the government since the sixties. Such a policy will be a happy blend of public and private enterprises in educational institutions.

According to the Vedas, educational institutions are just like temples that spread the essence of education. But in the modern world most educational institutions have turned into commercial shops where education is sold. The government and the private institutions are equally responsible for this. On the one hand, privatisation of education has made some positive changes in the system. On the other hand, it has given rise to serious problems which if not solved in time, can shake the very foundation of the nation. It is high time for the administration to realise the sacredness and importance of education and not to let it be commercialised. It is the responsibility of the government to make legislation to put a check to the problems created by privatisation so that the very foundation of the country remains secured.

* "I am thankful to all those who said 'NO', its because of them I did it myself"—Einstein.



# Career Planning and Development

**Santosh K Mishra**
Dept of English

Like many I was also brought up on my not-so-highly educated parents' goody goody tales of what I shall be in future. Most parents expect their offspring to become a doctor, an engineer or a big officer and earn a lot of money in life and lead a luxurious life. I see two reasons behind such a dream. First they just want to materialise their unfulfilled dreams; secondly they are not aware about the other possibilities, I mean other than their cherished professions. Thus they exhort a tremendous psychic pressure on their offspring from the very childhood and that might be the most singular and powerful deterrent to make an alternative choice of a career when he/she fails to achieve the first.

Today cherishing and chasing a single dream often proves to be a mirage. A few decades ago competitions were comparatively less tough than what they are today. Besides opportunities for different avenues were not so many and not all the opportunities could guarantee bright future either. But in the present times of liberalisation, privatisation and globalisation career opportunities have been multiplied several times we can think of. Therefore it often becomes very difficult for us to know how many career opportunities there are that are quite closer to our cherished goal. It is not enough to know them but to know how to achieve them. Such many-fold information about career opportunities can really help our young generation as well as generation next to survive the career related ordeals. There comes the need of a career counselling and guidance.

## Career Planning

A career is the work a person does. Another definition of a career is the sequence of jobs that an individual has held throughout his or her working life. "Career Planning" therefore embraces a person's entire life-the spiritual, social,

educational and vocational. Career Planning is the life- long process a person goes through to learn about himself (his purpose, personality, interests, skills and talents) develop a self- concept, learn about careers, and work situations and then make a career choice based on information gathered while developing coping and social skills. It also includes the skills a person employs in finding and keeping the job that is right for him or her.

A career is the sequence of jobs that an individual has held throughout his or her working life. For example, during the course of a career, a person may have held several jobs in the occupation of nursing. One job may have been that of a surgical nurse. Each surgical nurse in a hospital holds a particular position that consists of several related duties. These duties might include preparing the operating room for surgery and monitoring the patient's vital signs during surgery. The duty of preparing the operating room for surgery could include several tasks, such as sterilizing surgical instruments, checking monitoring instruments to ensure that they are working properly, and obtaining supplies of blood.

The major focus of Career Planning should be on matching personal goals and opportunities that are realistically available. A term worth defining is "Career Path". A Career path is a flexible line of movement through which an employee may move during employment with an organisation.

One can think of career planning as building bridges from one's current job/ career to next job/career. Without the bridge, one may easily stumble or lose direction, but with the bridge there is safety and direction.

**Succession Planning**

Succession Planning refers to the process of developing the second line for taking up a higher role in the organization. This enables organizations to rely on internal recruitments for various organizational roles. This also ensures that the organization does not face a major disruption when any of its executives move out of their existing roles due to various reasons. A good succession planning system ensures smooth transition of a new incumbent into the role when the previous role holder moves out of the particular role in an organization.

The lack of succession planning has been identified as one of the most important reasons why many first-generation family firms do not survive their founders. Also, lack of succession planning at various levels within the organization would necessitate recruiting outside talent that may take time in induction process as well as adjusting to the organizational culture. Developing internal talent is often a preferred option in many organizations.

Every day different careers and professional opportunities are emerging. No matter how much you want to do all of them you will have to prioritise and choose the best option for you. You must



be able to presume your unique strengths, abilities, interests, aspirations and weaknesses that will help you to decide some of the viable options for yourself. This process of career planning is vital for your success.

**1. Self-Assessment:**

The entire process of career planning should be ideally done in conjunction with your career counsellor, such that you have professional help at every step.

A trained career counsellor can help you identify several professions in which you can be good. Even if your test indicates your aptitude in medicine - lack of half a mark can prove to be an obstacle and thus makes it vital that your list of possible professions be long.

Though I chose to be a teacher I often thought that I have aptitude to be something other than what I am. Of course this is a very comforting feeling. *When students get tired of me I can always be a singer, stage actor, electrician or even a cook.*

Let no person ever tell you that you are good for nothing. Each one of us has talents, it is important to identify them and then work hard to develop them further.

**2. Self Analysis:**

Another equally important aspect of self-assessment is self analysis or soul searching. We are the best judges for ourselves. If you concentrate and decide to be honest with yourself the self-analysis can project remarkable results.

**Need for Planning:**

Ask all the grown ups you know what they wanted to become when they were young. The chances are very few of them actually became what they aspired towards in childhood. This may not essentially be a reflection of their failure - but an important evidence of change. Circumstances change, ideas change so does people. So it will be for many of you. By the time you grow up you will end up working in professions that you or even your parents have never heard about today. Some of you may work in traditional professions and move along a well-planned path.

In the words of Henry C. Link " the truth about making a plan: It never works (not in the way you plan it, that is). If, however, you do make a plan, the chances of getting what you want significantly increase."

Let me share with you a conversation I overheard:

**girl:** You've been a dog all your life, haven't you?

**dog:** Yes

**girl:** I have often wondered what made you decide to be a dog.

**dog:** I was fooled by the job

description.

**But one thing is quite definite that only those of you who will work hard towards your studies, acquire new skills as you move along in life, involve yourself in cultural/sports activities and attempt to plan your life will be successful.**

## Career Counselling at Career Track

* Choosing the right career option or the appropriate course to your aptitude
* Identifying your values, aspirations and goals
* Scope of a course or a career that you are pursuing or planning to pursue in India or abroad

**Let your imagination soar and plan your career such that it integrates your strengths, values and your hobbies. Success can be smoother in life for those people to whom work is not a chore but a joy.**

## Career Counselling and Planning for Students

In today's competitive environment, all professionals are talking about planning their careers and how to succeed at work ...After interacting with several professionals over the last two decades, I am of the firm opinion that career planning should actually start at the time of exiting school and entering college i.e. around Std. IX in our education system.. Then if monitored continuously could make a significant impact towards success in careers..

Outlined below is a systematic approach that parents could follow to help their children to seek meaningful careers:

### Step I: Plan your child's career

All parents should ensure that they discuss the aspirations of their children with them. This is best done after they complete their Std. IX or during Std X and have to decide further. Fortunately today, career options go much beyond medicine and engineering. Caution should be exercised such that the parents do not force careers of their choice on the children or their vocation e.g. doctor, lawyer etc. A patient and empathetic ear lent to children at this stage can go a long way in shaping their career. Besides, careers in arts and commerce too have become equally rewarding today than ever before.

### Step II: Visit a Career Counsellor

It is expected that in every household there will be multiple opinions on the career track the child should take up. This often results in opinions being forced on the child and thus a lot of uncertainty and confusion .It is here that a vocational or a career choice test could be of great use to determine the future The advantage here is that that the counselor can give a unbiased and dispassionate



opinion based on the facts of the case and the best possible option.

### Step III: Develop communication skills

One of the most important skills the youngsters should develop is the ability of expression. Very often, many students know various things but fail miserably because they are unable to express their thoughts with clarity. Students should be encouraged to develop oral communication skills. Efforts in the above direction will also make the students extrovert and make them move freely. Listening skills too should be inculcated in them so that they learn this first lesson of teamwork early in life

### Step IV: Develop the overall personality:

**In today's competitive world the person who succeeds is the one who has multiple skills under his belt. Specialisation in an area is important but one should not be an over-specialist.** It is useful to inculcate inter-personal skills, teamwork skills to all children. These go a long way in boosting their confidence and also build better impressions on one and all around them. It is required that the parents encourage the child to actively participate in extra-curricular and co-curricular activities at the school and college level. It is here that they learn valuable lessons of competitiveness and sportsmanship.

### Step V: Increase their computer literacy

Today's world is heavily computer driven and this skill would be a tremendous value addition to children. It is strongly recommended that children should be exposed to as much of computer skills and techniques. Computer software is an excellent value addition that could enrich the student to a great degree. Personal computers too have become very affordable and could provide an unlimited world of learning to students via floppies and CDs. The Internet (World Wide Web - www) too is an infinite universe of learning opportunity. Supervised use of the Internet could be a great learning tool for the entire family in general and of course the student in particular

To summarise, careers are made by conscious planning. One should never choose careers because they are popular or easy to complete but choose the appropriate/right career for the right person. Let us remember that if careers are not planned they may go haywire. Besides, the latent potential that people possess may remain subdued and suppressed.

## Effective Presentation Skills

As executives / staff grow up the ladder in the organisation, one of the important skills they need to develop is presentation skills. These skills broadly focus on the ability to speak up to a group of people in a formal / informal setting. Here are six steps to making successful

presentations:

(1) ***Plan your presentation:*** This is an excellent starting point and would focus on understanding the subject, the time available and the profile of the audience. The above would also make the presentation relevant and interesting. But the basic step is often ignored by the overconfident, thus leads to ineffective presentations. Remember, if you fail to prepare, and then prepare to fail.

(2) ***Organise:*** It is important to structure the presentation into three main parts viz. the introduction, the body and the summery. The introduction should be crisp and create an impact. The body should contain examples, illustrations, and experiences as relevant to the subject. The summery could be a concluding remark, an action plan or such.

(3) ***The art of tackling questions:*** Many speakers are uncomfortable to questions as they regard it as challenge to their competence. This is in fact incorrect; questions should be seen as a confirmation of the audience's interest / participation. Further questions if handled well add tremendously to the credibility of the speaker.

(4) ***Use Audiovisual support:*** Audiovisual supports like the use of overhead projectors, TV / VCR, slides and other such aids enhance the retention process and facilitate learning. Further they help to structure the presentation and also serve as an aid to memory. However caution should be exercised to ensure that the A.V. Equipment are not overused or misused as they may then restrict learning.

(5) ***Use of Humour:*** It is rightly said that a smile is the shortest distance between two people. It is here that the use of humour would help in making the presentation more effective. Further retention is better and thus the presentation is understood better. But caution should be exercised to ensure that humour should be meaningful and not crude / irrelevant.

(6) ***Do not apologise:*** Very often people wrongfully begin presentations with an apology. This often puts off people and is seen as a defense mechanism to avoid embarrassment. Feeling confident is the most important step in being confident. Sufficient preparation, practice, rehearsals and some A.V. support should easily make a presentation effective. Remember to put yourself in the shoes of audience and make it your moral responsibility to give them some value addition through your presentation. Even if an apology is needed, do so only at the end and mildly. In fact enthusiasm itself is a great catalyst for a successful presentation.

Remember 'how you speak is as important as what you say'.

## Importance of Body Language in Communication

One of the oft-ignored aspects of communication is the understanding of



body language. Body language comprises of actions, gestures, facial expressions, postures and so on. It is often said that body language cannot be concealed because it speaks the language of the heart. Given below are some common body languages and common interpretations thereof :

1. **You will seem friendly and co-operative if you:**
   (a) Look at the other person's face and smile or nod your head as the other person is talking.
   (b) Have open hands, put your hand to your face occasionally and uncross your arms.
   (c) Sit with uncrossed legs, lean slightly forward and move closer to the other person.

2. **You will seem confident if you:**
   Look into the other person's eyes or don't blink your eyes and thrust your chin forward; also stand at ease with hands behind your back. When seated, you lean back with legs out in front of you, stand straight and stay relaxed.

3. **You will seem aggressive if you:**
   Stare at the other person, wear an 'I've read it all before' smile, raise your eyebrows in exaggerated amazement or disbelief or look over the top of your spectacles and point your finger at the other person, thump your fist on the table and rub the back of your neck. Stand while the other person remains seated, stride around; lean back in your chair with both hands behind your head and legs spread / crossed.

4. **You will seem thoughtful if you:**
   (a) Look at the other person for most of the time when listening and tilt your head to one side slightly.
   (b) Stroke your chin or take off your spectacles and put the earpiece into your mouth. Lean forward to speak or lean back to listen.

5. **You will seem defensive if you:**
   Avoid eye contact or immediately look away; when it occurs, don't look at the other person; clench hands, cross arms and constantly rub an eye or nose or ear and lean away from the other person, cross your legs and swivel your feet towards to door.

6. **You will seem anxious if you:**
   Blink frequently, lick your lips and keep clearing your throat; open and close your hands frequently, put your hand over your mouth while speaking; tug at an ear and fidget in your chair.

To summarise, body language helps you read a person like a book, but caution must be ensured that one should not jump to the hasty conclusions. Use body language only as a support mechanism to understand people's communication and behaviour. Let me also reiterate that the above points are indicative, but can help you and me to understand body language. The best way is to closely watch the people with whom one interacts regularly and then try to

draw logical conclusions.

**Self Development: First Step towards Career Development**

**1. Leave your comfort zone:**

Many people feel very comfortable and complacent in their comfort zone. Comfort zone refers to those areas of work with which we are happiest or fastest at. It is often observed that people bask in their previous glory and stop putting further efforts towards development. Thus, they breed a feeling of indifference within themselves and towards others around them.

**2. Learning is a never-ending process:**

This realisation could go a very long way in our process of self-development. Let us remember that education and training is a time-bound process but this is not the case with learning. One of the easiest ways to continue learning is to cultivate the reading habit. This not only enriches your knowledge and skills but helps you shape your personality and character. Busy executives can spend travel time by reading. It is often rightly said "A house without books is like a body without a soul."

**3. Attend seminar conferences/ workshops:**

Many executives do so more often than not. The choice of the above depends on factors like location and comforts than on contents. We should study various seminar brochures and then decide on those courses, which would be of greatest relevance and value-addition to us. We not only learn by listening to distinguished speakers but also learn by interacting with each other. Further, the relationship so built, go a very long way in our process of self-development. If the company cannot sponsor us for a course which we think would be useful, one should not hesitate to invest one's own resources for self-enhancement.

**4. Develop others:**

It is often said that what matters most in our life is what we do for others. It is our moral responsibility to give back at least something to the society at large. It is strongly recommended that executives spend time in teaching students or contribute through professional/social organisations like Rotary, Round Table, etc. Various managers teaching in management institutes often share the sentiment that they feel more enriched and develop through this process. Similarly, if we develop our subordinates well enough, it gives us time to focus on our own.

**5. Confront Competitions:**

Competition gives us the unique opportunity to prove our own abilities and skills. It is healthy to accept that there may be many others who are better qualified or better equipped than us. This gives us the positive impetus to do better and reach greater glories. It would be cowardly and foolish to avoid competition or not accepting that it exists. Similarly, if the competitor is better than us, we should strive for excellence. This also helps us to perform better.

**6. Crisis management:**

Any crisis in one's professional life should be viewed as a challenge and an opportunity to grow and develop. At the same time, being proactive will go a long way in defusing problems before they blow up into a major crisis. The greatest success that many people have enjoyed are in tackling the most difficult crisis. To quote Joan of Arc "All battles are first won or lost in the mind".

**7. Practice what you preach:**

"Easier said than done" is an often repeated remark.. But to lead by example is the best way to develop oneself. It is here that most executives should ensure that they do not become hypocrites. There are many executives who set double standards and indulge in questionable behaviour. This ruins their credibility among their peers, superiors and subordinates.

**8. Develop your personal mission statements:**

Many executives confess that their current positions and qualifications have been acquired by accident rather than by design. However this may not always be true. It is strongly recommended that all executives develop their own mission statement and try to achieve it. This statement should be at the macro mission statement should be at the macro level or even cover a period of 2-3 years. Once we have identified and conceptualized our mission statement, the charm and the challenge comes from living it. This perhaps could be the most rewarding and enjoyable route to self -development.

**9. Introspection / feed back:**

Feedback is an excellent tool for motivation and success. It is important to develop the maturity to accept negative feedback in the right spirit. Furthermore, we should realize that different people might perceive us in different ways. The ideal situation would be when our self-image coincides with how others perceive us. It is here that introspection could help to a great extent. Whilst praises and compliments prove the right energisers, our own assessment too is very valuable and important.

**10. Remember - No one is Indispensable**

Many executives believe that they are indispensable to the organisation and that their absence could make the organisation collapse. Whilst this is wishful thinking, it is often not true. Besides, the executive's efficiency should be proved in his absence and not in his presence. If the executive has practiced delegation and time management, he surely can find time for his own development. Thus, not attending seminars/workshops by claiming to be indispensable is only an exaggeration. Let us remember that everybody is important but nobody is indispensable.

To conclude, doing things willingly and doing them without procrastinating achieve most successes. It is all these which add up to make the more meaningful and successful.

**Remember:** All development begins with self-development.

**Six Steps to Successful Time Management**

### Step I: Planning

It is said 'we never plan to fail but usually fail to plan'. Many people cannot get themselves to chalk out a time plan. It is also true that all plans may not be foolproof. But having a plan helps us to decide on the activities to complete, time available and such simple ways include a 'things to do today' pad, daily / weekly planner and such. **The advantage of this step is we can monitor our progress, identify incomplete tasks and check deviations** (if any).

### Step II: Prioritize

The logical second step is to decide the importance of tasks to be done and rank them. This will ensure that optimum time is spent on the tasks at hand. It is useful to classify tasks as:

(a) Most important
(b) Important
(c) Least Important

It is also sensible to complete the most important tasks in your 'peak' hour of the day to ensure best results.
As Steven Covey says 'first things first'.

### Step III: Telephone / Paper management

It is estimated that 30-50 per cent of an executive's time is spent in managing the telephone and paperwork. Very often, the above lead to late sitting and people becoming workaholics. It is useful to use these effectively and optimally (these areas have been discussed in 'Management Mantras' in our earlier issues.)

### Step IV: Delegation

This is perhaps a very effective tool of time management. Once a task has been delegated, the executive saves time on not doing that task and further gets time to focus on some other activity. This also ensures that the system functions even in your absence. Once delegation has been understood and implemented successfully, executives find time for their own development via teaching, attending seminars and workshops, self-development and so on. Unfortunately, very often when a task is delegated, both superior / subordinate waste their time doing the same task!! Poor time management!!

### Step V: Assertiveness

We very often end up wasting time doing things we need not be doing because 'we can't say no'. Assertiveness is the ability to decide whether to say 'yes' or 'no' depending upon one's priorities, time availability and interests of the person. Assertiveness means being firm, polite and consistent in one's dealings with people. A boon for effective time



management!!

### Step VI: Identify time wasters

Common time wasters include procrastination (i.e. postponing without valid reasons), interruptions, unscheduled visitors, poor delegation and such. Some people waste time during the day with the thought that they are anyway sitting late; they can complete the work then! Let us remember that the quality of work often depends upon un-interrupted time available with full concentration on the task and not the number of hours spent doing the task.

To conclude, let us remember' yesterday is a cancelled cheque, tomorrow is a promissory note BUT today is ready cash!

So manage time before time manages you!

## Career Planning

Are you not satisfied with the way your career is moving? Don't know in which way you should direct your career? Long past are the days of lifetime employment and now you need to plan careers as how to shift from one organization to another for gaining maximum industry experience. The task of career planning is quite a laborious one and it requires systematic planning of every step and a calculated execution. Take the onus of planning your own career.

**Steps in Career Planning Process**

* Step One: **Self Assessment**

  The first and foremost step in career planning is to know and assess yourself. You need to collect information about yourself while deciding about a particular career option. You must analyze your interests, abilities, aptitudes, desired lifestyle, and personal traits and then study the relationship between the career opted for and self.

* Step Two: **Goal Setting**

  Set your goals according to your academic qualification, work experience, priorities and expectations in life. Once your goal is identified, then you determine the feasible ways and objectives how to realize it.

* Step Three: **Academic/Career Options**

  Narrow your general occupational direction to a particular one by an informatory decision making process. Analyse the career option by keeping in mind your present educational qualification and what more academic degrees you need to acquire for it.

* Step Four: **Plan of Action**

  Recognize those industries and particular companies where you want to get into. Make the plan a detailed one so that you can

determine for how many years you are going to work in a company in order to achieve maximum success, and then switch to another. Decide where you would like to see yourself after five years and in which position. Step

* Five: **Catch Hold of Opportunities**

Opportunity comes but once. So, whenever you get any opportunity to prove yourself and get into your desired career, try to convert it in every way for suiting your purpose. Remember, a successful professional is also quite opportunistic in his moves, examining every opening to turn to his favor.

### Advice on Career Planning

* Try not to waste much time and wait too long between career-planning sessions.

* Don't ever judge and analyze yourself, like your likes and dislikes, abilities, etc. by listening to what people around you say. Be your best judge.

* Be open to constructive criticisms.

Career planning is a very important step that needs to be considered in totality. If need be, you should not be hesitant to take the help of professional guidance and find out the best career planning for yourself.

### Career Avenues

When it is a time to choose a career, it becomes very difficult to find the correct path that leads to a bright future. It is a lifetime decision that has an impact on whole life. Hence, it is very important to **select the career** in the field of your interest. A rapidly developing and industrializing country, India, offers numerous career avenues in various areas.

### Career options in India

India offers various professional career options. One can find excellent career opportunities in different sectors including air force, medical field, advertising, modeling, film making, engineering, foreign languages, bioinformatics and biotechnology, photography, travel and tourism, hotel industry, Indian Army and Merchant Navy, call centers, public relations, journalism and mass communications, civil services, insurance, banking, dairy technology, medical transcription, BPOs, KPOs, video and radio jockey, teaching, veterinary science, law, music, agriculture science and accounting etc.

A selection of correct career, offers lifelong economical and social stability. It helps to adopt high living standards. There are several courses leading to good career avenues in India. India houses plenty of good colleges and universities offering different professional



courses. Majority of institutes are government approved and recognized all over the country. One can get bachelors and master's degree in the respective courses such as **Masters in Business Management** Bachelor of Science, Bachelor of Engineering, Master of Arts,

After completion of these courses, excellent job opportunities are waiting for you in different areas like hospitals, industries, banks, financial companies, multi-national companies, educational institutes, financial services and public services with high wages.

### Tips for Successful Career Planning

Career planning is not an activity that should be done once — in high school or college — and then left behind as we move forward in our jobs and careers. Rather, career planning is an activity that is best done on a regular basis — especially given the data that the average worker will change careers (not jobs) multiple times over his or her lifetime. And it's never too soon or too late to start your career planning.

Career planning should be a rewarding and positive experience.

Here, then, are tips to help you achieve successful career planning.

### 1. Make Career Planning an Annual Event

By making career planning an annual event, you will feel more secure in your career choice and direction — and you'll be better prepared for the many uncertainties and difficulties that lie ahead in all of our jobs and career.

### 2. Map Your Path Since Last Career Planning

One of your first activities whenever you take on career planning is spending time mapping out your job and career path since the last time you did any sort of career planning. While you should not dwell on your past, taking the time to review and reflect on the path — whether straight and narrow or one filled with any curves and dead-ends — will help you plan for the future.

Once you've mapped your past, take the time to reflect on your course — and note why it looks the way it does. Are you happy with your path? Could you have done things better? What might you have done differently? What can you do differently in the future?

### 3. Reflect on Your Likes and Dislikes, Needs and Wants

Change is a factor of life; everybody changes, as do our likes and dislikes. Something we loved doing two years ago may now give us displeasure. So always take time to reflect on the things in your life — not just in your job — that you feel most strongly about.

Make a two-column list of your major likes and dislikes. Then use this list to examine your current job and career path. If your job and career still fall mostly in the like column, then you know you are still on the right path; however, if your job

activities fall mostly in the dislike column, now is the time to begin examining new jobs and new careers.

Finally, take the time to really think about what it is you want or need from your work, from your career. Are you looking to make a difference in the world? To be famous? To become financially independent? To effect change? Take the time to understand the motives that drive your sense of success and happiness.

### 4. Examine Your Pastimes and Hobbies

Career planning provides a great time to also examine the activities you like doing when you're not working. It may sound a bit odd, to examine non-work activities when doing career planning, but it's not. Many times your hobbies and leisurely pursuits can give you great insight into future career paths.

### 5. Make Note of Your Past Accomplishments

Most people don't keep a very good record of work accomplishments and then struggle with creating a powerful resume when it's time to search for a new job. Making note of your past accomplishments — keeping a record of them — is not only useful for building your resume; it's also useful for career planning.

### 6. Look beyond Your Current Job for Transferable Skills

Some workers get so wrapped up in their job titles that they don't see any other career possibilities for themselves. Every job requires a certain set of skills, and it's much better to categorize yourself in terms of these skill sets than be so myopic as to focus just on job titles.

### 7. Research Further Career/Job Advancement Opportunities

One of the really fun outcomes of career planning is picturing yourself in the future. Where will you be in a year? In five years? A key component to developing multiple scenarios of that future is researching career paths.

Of course, if you're in what you consider a dead-end job, this activity becomes even more essential to you, but all job-seekers should take the time to research various career paths — and then develop scenarios for seeing one or more of these visions become reality. Look within your current employer and current career field, but again, as with all aspects of career planning, do not be afraid to look beyond to other possible careers.

### Final Thoughts on Career Planning

Don't wait too long between career planning sessions. Career planning can have multiple benefits, from goal-setting to career change, to a more successful life. Once you begin regularly reviewing and planning your career using the tips provided in this article, you'd find yourself better prepared for whatever lies ahead in your career — and in your life.



## Ten Myths about Choosing a Career

***Forget what you've heard about Choosing a Career***

Do you think you know everything about choosing a career? Many people think they know the right way to go about picking an occupation, but they often wind up choosing a career that is unsatisfying. Here are ten myths of choosing a career along with resources that can help you make an informed decision.

### 1. Choosing a career is simple

Actually, choosing a career is an involved process and you should give it the time it deserves. Career planning is a multi-step process that involves learning enough about yourself and the occupations that you are considering in order to make an informed decision.

### 2. A career counselor can tell me what occupation to pick

A career counselor, or any other career development professional, can't tell you what career is best for you. He or she can provide you with guidance in choosing a career and can help facilitate your decision.

### 3. I can't make a living from my hobby

Says who? When choosing a career, it makes perfect sense to choose one that is related to what you enjoy doing in your spare time, if you so desire. In addition people tend to become very skilled in their hobbies, even though most of the skill is gained informally.

### 4. I should choose a career from a "Best Careers" list

Every year, especially during milestone years, i.e. the beginning of a new decade, there are numerous articles and books that list what "the experts" predict will be "hot jobs." It can't hurt to look at those lists to see if any of the careers on it appeal to you, but you shouldn't use the list to dictate your choice. While the predictions are often based on valid data, sometimes things change. Way too often what is hot this year won't be hot a few years from now. In addition, you need to take into account your interests, values, and skills when choosing a career. Just because the outlook for an occupation is good, it doesn't mean that occupation is right for you.

### 5. Making a lot of money will make me happy

While salary is important, it isn't the only factor you should look at when choosing a career. Countless surveys have shown that money doesn't necessarily lead to job satisfaction. For many people enjoying what they do at work is much more important. However, you should consider earnings, among other things, when evaluating an occupation.

### 6. Once I choose a career I'll be stuck in it forever

Not true. If you are unsatisfied in

your career for any reason, you can always change it. You'll be in good company. Many people change careers several times over the course of their lifetimes.

**7. If I change careers my skills will go to waste**

Your skills are yours to keep. You can take them from one job to another. You may not use them in the exact same way, but they won't go to waste.

**8. If my best friend (or sister, uncle, or neighbor) is happy in a particular field, I will be too**

Everyone is different and what works for one person won't necessarily work for another, even if that other person is someone with whom you have a lot in common. If someone you know has a career that interests you, look into it, but be aware of the fact that it may not necessarily be a good fit for you.

**9. All I have to do is pick an occupation... Things will fall into place after that**

Choosing a career is a great start, but there's a lot more to do after that. A Career Action Plan is a road map that takes you from choosing a career to becoming employed in that occupation to reaching your long-term career goals.

**10. There's very little I can do to learn about an occupation without actually working in it**

While first hand experience is great, there are other ways to explore an occupation. You can read about it either in print resources or online. You can also interview those working in that field.

* Success does not depend on making important decisions quick, it depends on your quick action on important decisions.
* Never mind what others do, do better than yourself. Beat your own records every day & aim for a better tomorrow. Success will chase you.
* I am not a HANDSOME guy.. But I can give my HAND to SOME one who needs help! Beauty is in Heart, not in Face! —APJ Abdul Kalam.



## Belive Me Always

**Ashraful Alom**
B.Sc. Part II

When the sun will shine its last
When the stars will glow their last
When the moon will light its last
And the air will breathe its last
Right at the end I will be there
For you forever.

When the ocean will lose its last drop
And the earth will yeild its last crop
When the fire will be on its last flame
And the clouds will be on their last rain
Right at the end I will be there
For you forever
When my best efforts will go in vain
And your dearest will start giving you pain
When every companion will come to stop
And time will spoil even your last hope
Right at the end believe me
I will be there
For you forever.

# Touch of a Heart

**Kashmiri Medhi**
H.S. 1st year (Arts)

You came to my life as an Angel
My sorrows all fed up,
When my cold heart felt the scent
Of the breezy smile on your face
You became my inspiration
A portal to my future
My firm presence, you cheered
Even a slight tingling in my heart
distrurbed you ....
Crossing the bent of all odds,
a new bud of relationship
developed between us.
None of us jibed for it
And perhaps ALMIGHTY was
satisfied and pleased.
Our relationship blossomed into
Eternal Love.



# In search of a Friend

**Rafia Sultana Choudhury**
B.Sc. 2nd year

Friends, Friends, everywhere
But not a Friend anywhere
A Friend with a heart
True with a heart
True clean and wide
Will help and inspire
And be a good guide.

None is there to care for,
Who loves me from the core ?
Everyone seems a flatterer,
Wanting just more and more.

Who will risk to stand by
For me going astray ?

All are running after money
And seeking the chance to betray.

Oh ! God, how complex the world is !
Guide and lead me to overcome
All the problems that come
And let me rest in the abode.

## The flower in a desert

**Atikur Rahman Mollik**
H.S. 2nd year (Sc)

Far and far, spread the news
of beauty and love
The crowd of men grew day and day
And the grace
of the flower too.

The flower, lovely and attractive
Made the wind crazy
And he was in love with her
Kissed her blossoms

It's beauty radiant more
Joys smile on her face,
dancing all times;
The news spread far and far ..........

## Think and win

**Ashraful I Ahmed**
B.A. 2nd year

If you think you are beaten, you are
If you think you dare not, you don't
If you like to win, but you think you can't
It is almost certain, you won't

If you think you lost, you are lost
For out in the world we find
Success begin in a fellow's will,
It's all in the state of mind.

If you think you are outclassed you are
You've got to think high to rise,
You've got to be sure of yourself,
Before you can ever win a prize

Life's battles don't always go
To the stronger or faster man,
But sooner or later the man who wins
Is the man who thinks he can !



## Editorial Board

Dr. K.A. Ahmed
Principal
Goalpara College, Goalpara

Dr. M. Ahmed
Vice-Principal
Goalpara College, Goalpara

D. Nath
HOD- Economics &
Professor in charge
Goalpara College

Dr. S. K. Mishra
HOD - English
Goalpara College

Dr. K. Nayak
HOD - Assamese
Goalpara College

A.K. Boro
HOD - Geography
Goalpara College

J. Brahma
Lecturer of
Political Science

Utpal Dev Nath
General Secretary
G.C.S.U

Monikongkana Das
Secretary Megazine
G.C.S.U

G. Secretary
Utpal Dev Nath

A. G. Secretary
Bapan Saha

Cul. Secretary
Bhaskar Joyti Nath

Debt. & Symposium
Secretary
Chandan Nath

Editor Megazin
Secretary
Monikongkana Das

Cricket Secretary
Bhrigu Medhi

Festival Secretary
Nipon Nath

Social Service
Secretary
Nashiruddin Hazarika

Girl's Common Room
Secretary
Nabanita Nath

Boy's Common Room
Secretary
Himangshu Das

শ্ৰেষ্ঠা তাৰ্কিক
হিমাশ্ৰী সিংহা

শ্ৰেষ্ঠা গায়িকা
চিম্পি গোস্বামী

শ্ৰেষ্ঠা অন্তঃদ্বাৰ
বনিতা সৰকাৰ

শ্ৰেষ্ঠ অন্তঃদ্বাৰ
বিশ্বনাথ সাহা

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়
যুব-মহোৎসৱত
সোণৰ পদক বিজেতা
গৌৰভ নাথ (ফাইন আৰ্টচ্)

# বিৰিধা

## সানমিহলি কবিতা

### বাংলা কৱিতা


- উপলক্ষ - ৰীয়া চক্ৰবৰ্তী - ১
- তোমাৰ অপেক্ষায় - জ্যোৰ্তিময় দাস - ২
- অপেক্ষা - সুব্ৰত পাল - ৩


### হিন্দী কবিতা


- अपना साथी - Nitu Maru - ৪


### ৰাভা কৱিতা


- কাৰ প্ৰঙাপনি ৰচক কায় - ৰত্নজ্যোতি ৰাভা - ৫


### অনুগল্প


- উড়তে শেখা - বিশ্বজিৎ দেৱনাথ - ৬
- Result of 2007 - ৭
- মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ সম্পাদকৰ বছৰেকীয়া প্ৰতিবেদন

## উপলক্ষ

**রীয়া চক্রবর্তী**
স্নাতক তৃতীয় বর্ষ (কলা শাখা)

এইখানে কেউই কারোর জন্য
অপেক্ষা করে বসে থাকেনা ।
বসে থাকেনা এই মন।
মনের মধ্যে অসংখ্য চিন্তা ভাসে,
শুধু তোমার অপেক্ষায় নয় ।
না আমার অপেক্ষায় ।
অগতানুগতিকতায় ভেগে যায়
অলেখ স্বপ্ন।
স্বপ্ন গুলি থেকে যায় মনেতেই।
এই ভূমিতেই করতে হয় কাজ।
গড়তে হয় জীবন ।
তুমি আমি বিচারক নই ।
আমরা কেবল শুধু উপলক্ষ ।

# তোমার অপেক্ষায়

জ্যোর্তিময় দাস
স্নাতক দ্বিতীয় বর্ষ (কলা)

দিনান্তের ক্লান্তিতে গোধুলি কালে
আলতো বাতাস বয়ে চলে,
চেয়ে থাকি পন্থে উদাসিন বেসে ।
কখন আসিবে তুমি .....
আমার পাশে ছায়া রূপে,
পূর্নিমার চাঁদ হয়ে ।
শ্রান্তি, তৃপ্তি নিদ্রাহীন করিতেছি পান,
ক্ষুদ্র এ কোমল প্রান,
ইহারে বাঁধিতে কেন এতভর ;
আমার সকল গান সকল প্রান ।
সবর্স্ব উজার করে দিয়েও ........
যদি তৃপ্তি নাহি মেলে ।
তবুও যদি চলিয়া যাও,
ফেলিয়া পাছে মোরে ।
নিমিরে সব শুন্য হবে,
তোমারে বিনে বিশ্বে মমঃ ।
তোমারে এই আসন ভবে,
চিহ্নমাত্র পরিয়া রবে ;
মৃত্যু রেখা কালো দাগ ।।



# অপেক্ষা

সুব্রত পাল
স্নাতক ২য় বর্ষ (কলা)

প্রথম দিন ঃ আমি দাড়িয়ে রয়েছি
তোমারি অপেক্ষায় একাকিনি,
জানি, তুমি আসবে এক্ষুনি।
কিন্তু কোথায় ?
কোথায় রয়েছো তুমি
আমি দাড়িয়ে আছি রেস্টুরেন্টের সামনে
প্লিজ, এসো না,
বুজেছি তুমি হয়েছো বেশ
অভিমাণী।

দ্বিতীয় দিন ঃ জানি আজ তুমি আসবে
কিন্তু কোথায় ?
এখনও যে এলে না।
নাকি আমাকে খুজে পাচ্ছোনা,
কোথায়, কথা বলছনা যে,
ঠিক আছে।
আজও এলেনা।

তৃতীয় দিন ঃ শুধু অপেক্ষাই করে যাচ্ছি
তোমার দেখা তো কিছুতেই পার্ছিনা।
না, সত্যি প্রিয়মনি বলোনা, কোথায়,
আমি থাকব তোমার অপেক্ষায়।

# अपना साथी

**Nitu Maru**
B.A 1st year (Arts)

जिदंगी के सफर में अपना साथी मुझे बनना है.
इस सफर में मेरा साथ नही देने वालों के साथ
भी मुझे चलना है.
चलते - चलते कोई रोक ना ले ये सोच कर भी
आगे मुझे बढ़ना है ।

जिदंगी के सफर में अपना साथी मुझे बनना है
जिदंगी का ये सफर ऐसा है की फूलों की मेहक बनकर
चेहरे पर मुस्कुराता है,
तो कभी गम के काटे चुभ कर आँखों में पानी
भी ले आता है ।
जिदंगी के सफर में अपना साथी मुझे बनना है ।
कभी हारे हम तो कभी जीते हम इस हारजीत के
सफर को तय तो हम सभी को करना है ।
जिदंगी के इस सफर में अपना साथी
सब को वनना है ।



*ৰাভা কবিতা*

# কাৰ-প্ৰঙাপনি ৰছ্ক কায়

**ৰত্ন জ্যোতি ৰাভা**
স্নাতক ২য় বৰ্ষ

(১)
মলং কাৰ
ছা চ্যিমা জুমাং ........
ছিকাননি নুকচি
ছি পিঠিংনি ৰিনজি
ৎেংবা পাকে
বাৰে বাৰে আনা প্ৰাওৰা
এ' পান .......... ।

(২)
ৰেঙা লাগিনো টে
দগোনা লাগিনো টে চিং
ৰাছামা চিঙি ছং
ৰাছামা চিঙি ৰাছং ।
অ চিঙি দৰায় গাবুৰ
দগোতে ৰিবা নাৰং
চিঙি জাতিনা ৰাছং ৰাছামো
দগোনা লাগিনো টে ।

অনুগল্প

# উড়তে শেখা

বিশ্বজিৎ দেবনাথ
স্নাতক দ্বিতীয় বর্ষ (কলা)

কিংকরকে মানুষের মতো মানুষ করে তোলার স্বপ্ন ছিলো আকাশ আর কাজলের। অফিছ থেকে লোন নিয়ে দুকামরার এবাতলা বাড়িখানা বানাতেই হাঁপিয়ে উঠিছে। সস্তায় একটা সাদা কালো টি ভি কিনতে পারত না তা নয়, পাছে কিংবারের ক্ষতি হয় এই আশঙ্কায় কাজল নিষেধ করেছে আকাশকে। কিন্তু ঘরের জানালা বন্ধ করে বাহিরের বাতাস থামাবে কে। স্কুলের গন্তি পেরিয়ে কলেজে ঢুকুছে কিংকং। বন্ধুর পরিধিতে ঢুকুছে বান্ধবী। ঘরের গোরামী আর বাইরের উদারতায় বেড়ে উঠেছে সে। আদিতির সঙ্গে সম্পর্ক ঘনিষ্ট হয়েছে। দুজনেই ভূগোলের ছাত্র-ছাত্রী। তৃতীয় বর্ষের সার্কশিট হাতে নিয়ে দুজনেই বাড়ীতে না জানিয়ে পাড়ি দিল বাঙ্গালোরে।

দুইদিন ঘর থেকে বেরোয়েনি আকাশ-কাজল। দিনে খাবারের রচি নেই। রাতে চোখে ঘুম নাই। ভোরের দিকে একটু তন্দ্রা আসে তো ভেঙে যায় সিঁড়িঘরের টিনের চালে ঠক ঠক শব্দে সূর্যের আলো ফুটতেই কাজলকে শঙ্গে নিয়েছাদে উঠিছে আকাশ। বাই কোথাও কিছু নেই। শব্দের কারন অনুসন্ধানে সিড়িঘরের চালে ওঠে আকাশ। মাছের কাটা, মাংসের হাড় ভভি হয়ে রয়েছে। আকাশ ঝাটা চায় কাজলের কাছে। বলে, এগুলো কাজের কাজ। ওরা খাবার জড়ো করে লুকিয়ে রাখে। কিন্তু খিদের সময় খুজে পায় না। একটা শিশুকাকের ডাকে কাজলের চোখ যায় পাশের বাড়ির ছাদে। যখন সেটি ডাকছে, তার ডানা দুটো জড়িয়ে যাচ্ছে দু পাশে। মা-কাক উড়ে এসে ঠোটে করে খাবার পুরে দিচ্ছে শিশুকাকের হাঁ-মুখে। আকাশ এসে দাঁড়ায় তার পাশে। মা-কাক খাবার আনতে আবার উড়ে গেল। শিশুকাক দু-বার ডানা ঝাপাটে উড়তে গিয়ে টাল খেল। তৃতীয়বার সে উড়ে চলে গেল চোখের আড়ালে। মা-কাক ফিরে এসে গলা ফাটিয়ে ডাকছে তাকে। কাঁধে হাত রেখে তপন বলল, কাজলকে, নীচে চলো, এটাই জীবের রীতি। এটা ওড়ার বয়স।



Result of H.S. 2nd year Science - 2007

| | | | |
|---|---|---|---|
| Total app - | 163 | 1st Divn - | 23 |
| Total passed - | 86 | 2nd Divn - | 51 |
| P.C | 52.76% | 3rd Divn - | 12 |

Highest Mark (Star Mark)
Name - Saddiqul Islam Thakuria - Total Mark - 387

| | List of 1st Divn | | Total Mark |
|---|---|---|---|
| 1. | Anupam Mondal | - | 300 |
| 2. | Ashadur Rahman | - | 335 |
| 3. | Debashis Nandi | - | 363 |
| 4. | Nazim Ahmed | - | 347 |
| 5. | Shamsuz Zaman | - | 349 |
| 6. | Afsana Haque Choudhury | - | 319 |
| 7. | Barnita Medhi | - | 315 |
| 8. | Mezbin Khanam | - | 332 |
| 9. | Preeti Chakravarty | - | 316 |
| 10. | Yusufa Ahmed | - | 372 |
| 11. | Nazir Hussain | - | 325 |
| 12. | Saddiqul Islam Thakuria | - | 387 * |
| 13. | Dipok Das | - | 313 |
| 14. | Johirul Islam | - | 320 |
| 15. | Jakirul Ahmed | - | 300 |

SCIENCE

| | Result | | Total Mark |
|---|---|---|---|
| 16. | Mintu Ray | - | 317 |
| 17. | Rafiul Azad | - | 328 |
| 18. | Anamika Kalita | - | 300 |
| 19. | Himadri Das | - | 335 |
| 20. | Farjana Ahmed | - | 337 |
| 21. | Bhagya Devi | - | 315 |
| 22. | Daisy Begum | - | 327 |
| 23. | Madhabi Roy | - | 303 |

**B.A. Final year result - 1st class**
Pallabi Deka (Geography)

**B.Sc Final year result - 1st class**
1. Md. Nazrul Islam (Chemistry)
2. Mizanur Rahman (Chemistry) (D)

**H.S 2nd year Arts - 2007**

| | | | |
|---|---|---|---|
| Total app - | 351 | 1st Divn - | 9 |
| Total passed - | 195 | 2nd Divn - | 43 |
| P.C - | 55.27% | 3rd Divn - | 143 |

**Highest Mark (Star Mark)**
Name - Simpy Goswami - Total Mark - 384

| | List of 1st Divn | | Total Mark |
|---|---|---|---|
| 1. | Girijananda Nath | - | 309 |
| 2. | Nahik Akhtar Ahmed | - | 336 |
| 3. | Bhupali Ray | - | 308 |
| 4. | Himashree Sinha | - | 327 |
| 5. | Naznin Alom Thakuria | - | 357 |
| 6. | Parmita Das | - | 331 |
| 7. | Simpy Goswami | - | 384 * |
| 8. | Tanzil Afrin | - | 321 |
| 9. | Lucky Khanam | - | 351 |

B.A. Final year (Major)
Total app - 79 Total passed - 60

B.A. Final year (Pass Course)
Total app - 43 Total passed - 25

B.Sc. Final year (Major)
Total app - 35 Total passed - 21

B.Sc. Final year (Pass Course)
Total app - 33 Total passed - 17



গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ

# সাধাৰণ সম্পাদকৰ বছৰেকীয়া প্ৰতিবেদন

এই দেশৰ লগত জন্ম-জন্মান্তৰৰ সম্বন্ধ ৰাখি আমাৰ হিয়াৰ স্তৰে স্তৰে, ৰন্ধ্ৰে ৰন্ধ্ৰে, গভীৰ ভালপোৱা আৰু প্ৰাণৰ নিবিড় সম্পৰ্কত অনুপ্ৰানিত হৈ জননী মাতৃভূমিৰ স্বাৰ্থৰক্ষাৰ অৰ্থে, যথা - সৰ্ব্বস্ব দেশৰ নামত উছৰ্গা কৰা বীৰ শ্বহীদ সকললৈ সহস্ৰ প্ৰণাম জনাই মোৰ প্ৰতিবেদনৰ পাতনি মেলিছো।

১৯৫৫ চনত স্থাপিত আৰু National Assessment and Accreditation Council (NAAC) দ্বাৰা B+ স্বকৃতি প্ৰাপ্ত লগতে সমগ্ৰ নামনি অসমৰ ভিতৰত আৰু অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলাৰ এখন আগশাৰীৰ অন্যতম উচ্চ শিক্ষাৰ অনুস্থান গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়খন আমাৰ সকলোৰে বুকুৰ কুটুম স্বৰূপ। বিগত কালছোৱাত আমি আছুৰ দ্বাৰা মনোনীত প্ৰাৰ্থী হিচাপে বিজয়ী হোৱাত ভালে সংখ্যক সমস্যা আমি আপোনালোকৰ সহযোগত সমাধান কৰিছো।

কেইদিনমান পলমকৈ হ'লেও গতানুগতিক ভাবে মোৰ কাৰ্য্যকাল আৰম্ভ হয়। কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণকৰাৰ কেইদিনমান পিছতেই মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ আৰম্ভ হয়। গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ সমূহ প্ৰতিযোগিতাৰ ভিতৰত বহুতো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে নিজৰ নিজৰ প্ৰতিভা সমূহ বিকাশ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। ইয়াৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহৰ ভিতৰত বনিতা সৰকাৰে শ্ৰেষ্ঠা আন্তৰদ্বাৰ, লক্ষ্মন ৰাভাই শ্ৰেষ্ঠ বহিঃদ্বাৰ, চিম্পী গোস্বামীয়ে শ্ৰেষ্ঠা গায়ীকা, হিমাশ্ৰী সিংহা শ্ৰেষ্ঠা তাৰ্কিকৰ সন্মান বুটলিবলৈ সক্ষম হয়। শেষৰ দিনা অৰ্থাৎ মুকলি সভা ও বঁটা বিতৰণী অনুস্থানত মুখ্য অতিথিৰ আসন খনিত সোভা বৰ্দ্ধন কৰে সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থাৰ শিক্ষা সম্পাদক দিপাঙ্ক নাথ দেৱে, লগতে বিশিষ্ট অতিথিৰ আসন সোভা বৰ্দ্ধন কৰে ভাৰতীয় সেনা বিষয়া R.C. Tewari (4th Kamoun MTN Brigade) আৰু আমন্ত্ৰীত অতিথিৰ আসনত শোভা বৰ্দ্ধন কৰে বিশিষ্ট

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা

লেখিকা তথা সাংবাদিক জাহ্নৱী খাওঁণ্ড বাইদেউয়ে । এওঁলোক সকলোকে মই এই সুজগতে শ্ৰদ্ধা নিবেদন কৰিছোঁ ।

ইয়াৰ কেইমাহ মান পিছতেই এপ্ৰিল মাহত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় স্নাতকোত্তৰ ছাত্ৰ সন্থাৰ সৌজন্যত যুৱ-মহোৎসৱ অনুস্থিত হয় । তাত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা ২৪ জনীয়া দল এটিয়ে অংশ গ্ৰহণ কৰে । তাৰে প্ৰতিযোগিতা সমূহৰ ভিতৰত আমাৰ দলটোৱে সমবেত সংগীতত প্ৰথম স্থান অধিকাৰ কৰি সোণৰ পদক লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয় । লগতে সৰ্মীষ্ঠা দিহিদাৰে ৰবীন্দ্ৰ সংগীতত প্ৰথম আৰু লোকগীতত দ্বিতীয় স্থান অধিকাৰ কৰি সোণ আৰু ৰূপৰ পদক লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয় । বাকী প্ৰতিযোগিতা সমূহৰ ভিতৰত গৌৰভ নাথে ফাইন আৰ্টত প্ৰথম স্থান অধিকাৰ কৰিবলৈ সক্ষম হয় । এই চেগতেই মই মহাবিদ্যালয় খনিলৈ সন্মান বুটলি অনা এই শিল্পী কেই গৰাকীলৈ অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱত আমাৰ লগত যোৱা মহাবিদ্যালয়ৰ ভূগোল বিভাগৰ জ্যেষ্ঠ প্ৰবক্তা শ্ৰীযুত জ্যোতিষ দাস চাৰলৈ অশেষ ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা যাঁচিছো ।

প্ৰিয় পাঠক বৃন্দ,

গোৱালপাৰা জিলাখনৰ ভিতৰতে এখন আগশাৰীৰ উচ্চ শিক্ষা অনুস্থান গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় খন বহুতো সৰু-বৰ সমস্যাৰে জৰ্জ্জৰিত। সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত হোৱাৰ পিছৰে পৰা মহাবিদ্যালয় কতৃপক্ষৰ সহায়ত আৰু মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ সম্পাদক আৰু সম্পাদিকা সকলৰ সহযোগীতাৰে সমাধান কৰিবলৈ আগবাঢ়ো ।

নৈৰ গতিধাৰা শেষ হলেও এখন শিক্ষা অনুস্থানৰ সমস্যা কেতিয়াও শেষ নহয়। এশ-একুৰি সমস্যাৰে জৰ্জৰিত হৈ আছে আমাৰ গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় খন । মহাবিদ্যালয়খনৰ বিজ্ঞান পৰীক্ষাগাৰ সমূহত প্ৰয়োজনীয় সা-সৰঞ্জাম, গ্ৰন্থাগাৰৰ প্ৰয়োজনীয় কিতাপ, বিশুদ্ধ খোৱা পানীৰ সমস্যা, ছাত্ৰী নিবাসটো মেৰামতিকৰা মুঠতে মহাবিদ্যালয় খন এটা সমস্যাৰ ভৰাঁল হৈ পৰিছে ।

অতি দুখৰ বিষয় যে ১৯৫৫ চনত স্থাপিত মহাবিদ্যালয়খনৰ কতৃপক্ষই এই বিষয় সমূহৰ ওপৰত কোনো ধৰণৰ পদক্ষেপ গ্ৰহন কৰিব পৰা নাই । ছাত্ৰবাসৰ চাৰিওফালে পকী দেৱাল নিমাৰ্ণ কৰাৰ কথা প্ৰতিবছৰে মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ তৰফৰ পৰা এখনকৈ স্মাৰক পত্ৰ দাখিল কৰাৰ পিছতো কতৃপক্ষৰ কোনো কাণসাৰ নাই, সেই বাবে আমি অইনবাৰৰ লেখীয়া নতুন প্ৰতিশ্ৰুতি আপোনালোকক দিব খোজা নাই, যিহেতু আমাৰ কৰণীয় কিছু সমস্যা থাকি গ'ল একমাত্ৰ সময়ৰ অভাৱৰ বাবে আৰু সেই আধৰুৱা সমস্যাখিনি আমাক সমাধান কৰাৰ সুযোগ দিয়াটো একমাত্ৰ আপোনালোকৰ হাতত ন্যস্ত ।

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা

ইয়াৰ উপৰি বাকী সমস্যা সমূহৰ বাবে স্মাৰক পত্ৰ প্ৰদান কৰিছিলো যদিও বহুতো সমস্যাৰ সমাধান পথত, তাৰে কিছু সংখ্যক আধৰুৱা আৰু কিছু সংখ্যক আৰম্ভনিৰ পথত। কিন্তু আমাৰ কাৰ্যকাল এবছৰ ন-হওঁ তেই চাৰে তিনিমাহ আগতেই নিৰ্বাচন অনুস্থিত হ'ব লগা হেতুকে সেইখিনি শেষ কৰিব পৰা নগ'ল । আশা ৰাখিছো পৰৱৰ্তী কালছোৱাত নিশ্চয় সেই সমস্যা সমূহ সমাধান হ'ব ।

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাই এই বছৰত প্ৰাধান্য দিয়া বিষয় সমূহ হ'ল ।

(১) মহাবিদ্যালয়ৰ শৈক্ষিক পৰিবেশৰ উন্নতিৰ প্ৰতি নজৰ ৰখা ।
(২) ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ শ্ৰেনীৰ উপস্থিতি ৭৫% নিশ্চিত কৰা ।
(৩) যোৱা আঢ়ৈ বছৰে বন্ধ হৈ থকা ছাত্ৰ জিৰণী কোঠাটো মুকলি কৰা ।
(৪) ছাত্ৰ আৰু ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাত প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰীৰ যোগান ধৰা ।
(৫) I-card সমূহ উন্নত মানৰ কৰা ।
(৬) ছাত্ৰী নিবাসৰ সন্মুখত জিৰণী চৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা ।
(৭) মহাবিদ্যালয়ত Dust-bin আদিৰ ব্যৱস্থা কৰা ।
(৮) নিয়মীয়াকৈ প্ৰেস্রাৱগাৰ সমূহ পৰিস্কাৰ কৰা ।

ইত্যাদি সমস্যাবোৰৰ ক্ষেত্ৰত আমি আপোনালোকক স্থায়ী সমাধান দিছো ।

ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক জনাবলৈ পাই সুখী হৈছো যে এইবাৰ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাই চাৰিটা বিষয় প্ৰবৰ্ত্তন কৰাৰ বাবে কতৃপক্ষক দাবী জনাইছিলো । বিষয়কেইটা হ'ল

(১) যাতায়ত আৰু পৰ্যটন ব্যৱস্থাপনা (Travel and Tourism management, 1 year certificate and Diploma Course)
(২) পৰিসংখ্যা বিভাগত গুৰু পাঠ্যক্ৰম প্ৰবৰ্ত্তন ।
(৩) Computer Science and Application পূৰ্ণ পৰ্য্যায়লৈ উন্নীতকৰণ ।
(৪) পৰিবেশ বিজ্ঞান পাঠ্যক্ৰম স্নাতক পৰ্য্যায়লৈ উন্নীতকৰণ ।

ইয়াৰে ভিতৰত পৰিসংখ্যা বিভাগত গুৰু পাঠ্যক্ৰম আৰু পৰিবেশ বিজ্ঞান পাঠ্যক্ৰম পূৰ্ণ পৰ্য্যায়লৈ উন্নীত কৰণ এই দুটা পাঠ্যক্ৰম প্ৰবৰ্ত্তন কৰিবলৈ সক্ষম হওঁ যদিও বাকী দুটা বিষয় Travel and Tourism management আৰু Computer Science and Application এই দুটা বিষয় কতৃপক্ষই ২০০৮ বৰ্ষত প্ৰবৰ্ত্তন কৰাৰ আশাৰে স্থগিত ৰাখে ।

শ্ৰদ্ধেয় ৰাইজ সকল,

মহাবিদ্যালয়খনি বিভিন্ন জাতি, ধৰ্ম, বৰ্ণ, ভাষা নিৰ্বিশেষে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ মাজত সমতা স্থাপনৰ উৰ্দ্দেশ্যে আৰু সুস্থ মানসিকতাৰে তদুপৰি মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা খনিক সকলো ৰাজনৈতিক বাতাবৰণৰ পৰা দূৰত ৰাখি মহাবিদ্যালয় খনিৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতিয়েই হৈছে আমাৰ প্ৰধান উদ্দেশ্য আৰু লক্ষ্য। আমি সুখী যে আমাৰ এই মহান লক্ষ্য আৰু উৰ্দ্দেশ্যক আপোনালোকে সু-সন্মান দি আহিছে।

বৰ্ত্তমান অসমত এনে এটা সমস্যা আহি পৰিছে যে, প্ৰত্যেকটো সমস্যা সমাধানৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলেই লাগি থাকিব লাগিব। গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাই সমগ্ৰ অসমৰ লগতে গোৱালপাৰা জিলা খনৰ উপৰিও মহাবিদ্যালয় খনৰ শৈক্ষিক সমস্যাৰ ওপৰত সদায়ে মাত মাতি আহিছে কিন্তু অকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে মাত মাতি থাকিলে শিক্ষাৰ দিশতো হেঁচা পৰে । গোৱালপাৰাবাসী ৰাইজ তথা প্ৰশাসনে আগবাঢ়ি আহিলে নিশ্চয় মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতিটো সমস্যাই দূৰ হ'ব।

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ত হৈ যোৱা অনুস্থান সমূহ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ সমূহ সম্পাদক/সম্পাদিকাই সু-কলমে পাৰ কৰিবলৈ সক্ষম হয় ।

এই ক্ষেত্ৰত সহায় সহযোগীতা আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° কাচিম আলী আহামেদ আৰু উপাধ্যক্ষ ড° মোশ্বাৰফ উদ্দিন আহমেদ আৰু সমূহ তত্বাবধায়ক তথা শিক্ষা গুৰু সকললৈ মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ তৰফৰ পৰা কৃতজ্ঞতা, শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছো ।

অৱশেষত গোৱালপাৰা জিলাৰ জনসাধাৰণক মহাবিদ্যালয়খনৰ ওপৰত সচেতন হৈ চকু দিবলৈ অনুৰোঁধ জনালোঁ। মোৰ এই এবছৰীয়া সিমিত কাৰ্য্যকালত বিভিন্ন দিহা-পৰামৰ্শৰে সহায় কৰা শিক্ষা গুৰু আৰু জ্যেষ্ঠ সকললৈ মোৰ শ্ৰদ্ধা নিবেদিছো তাৰোপৰি প্ৰতিটো কামতে সহায় কৰা সৌৰভ দা, জিতুমণি, মৃনাল, ধনন, প্ৰাণজিৎ, বিমান, সঞ্চয় আৰু ছাত্ৰী নিবাস আৰু ছাত্ৰ বাসৰ সমূহ সতীৰ্থ বৃন্দলৈ কৃতজ্ঞতা, ধন্যবাদ যাচি গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় এটা উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি আৰু সংবিধানৰ পবিত্ৰতা বজাই ৰাখি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিছো ।

ধন্যবাদ,

জয়তু গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা

জয় আই অসম

**উৎপল দেৱ নাথ**

সাধাৰণ সম্পাদক



গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ

# সহ ঃ সাধাৰণ সম্পাদকৰ বছৰেকীয়া প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে "অসমী আই" মাতৃভূমিৰ স্বাৰ্থ-ৰক্ষাৰ্থে প্ৰাণ আহুতি দিয়া বীৰ শ্বহীদ সকললৈ মোৰ অশ্ৰুভৰা প্ৰণাম নিবেদিছো লগতে যি সকল মহান ব্যক্তিৰ প্ৰচেষ্টাত গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়খন প্ৰতিষ্ঠা হৈছে সেই সকল মহৎ ব্যক্তিলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা আৰু শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

যি সকল বন্ধু-বান্ধৱী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু বিষয়ববীয়া সকলোৰ প্ৰচেষ্টাত মই যোৱা নিৰ্বাচন খনিত নিৰ্বাচিত হৈ গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰায় দু-হেজাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সেৱা কৰিবলৈ সুযোগ পাইছো সেই সকল সতীৰ্থ বৃন্দলৈ মোৰ আন্তৰিক মৰম আৰু কৃতজ্ঞতা জনালোঁ। মই সহ ঃ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ কিছুদিন পিছতেই "মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" আৰম্ভ হয়। গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ সাধাৰণ সংবিধান অনুসৰি সহ ঃ সাধাৰণ সম্পাদকৰ নিজস্ব কোনো বাজেট নাই। গতিকে সকলো সময়তে সাধাৰণ সম্পাদকৰ জৰিয়তে কাম কৰিবলগীয়া হয়। মহাবিদ্যালয়ত দৃষ্টি গোচৰ হোৱা প্ৰতিটো সমস্যাই সাধাৰণ সম্পাদক আৰু মহাবিদ্যালয় কতৃপক্ষৰ জৰিয়তে সমাধান কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলো। তাৰ ভিতৰত আঢ়ৈ বছৰে বন্ধ হৈ থকা ছাত্ৰ জিৰণী কোঠা, চাইকেল ষ্টেণ্ড, ছাত্ৰী নিবাসৰ সন্মুখত জিৰণী চৰা, ছাত্ৰাবাসৰ চৌকাষে সদাহতে কাঁইটীয়া তাঁৰৰ বেৰ, নিয়মীয়াকৈ প্ৰেস্ৰাৱগাৰ পৰিস্কাৰ আদি ক্ষেত্ৰত আমি আপোনালোকক স্থায়ী সমাধান দিছো ।

এই সুযোগতে মই গোৱালপাৰাবাসী সমূহ ৰাইজ, শিক্ষাগুৰু, অভিভাৱক, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীকে গোৱালপাৰাৰ একমাত্ৰ এই উচ্চশিক্ষাৰ পবিত্ৰ অনুস্থান খনিৰ শৈক্ষিক পৰিবেশ কোনো ব্যক্তিৰ দ্বাৰা যাতে ক্ষতি হ'ব নোৱাৰে তাৰ প্ৰতি চোকা দৃষ্টি ৰাখি বাস্তৱ পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিবলৈ ইয়াৰে অনুৰোধ জনালোঁ।

সদৌ শেষত মোৰ অজানিতে হোৱা ভুল ভ্ৰান্তিৰ বাবে সকলোৰে পৰা ক্ষমা বিচাৰি গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন ইয়াতে সামৰিছোঁ ।

জয়তু গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা

জয় আই অসম

**ৰাপন সাহা**

সহঃ সাধাৰণ সম্পাদক

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ

# সাংস্কৃতিক বিভাগৰ সম্পাদকৰ বছৰেকীয়া প্ৰতিবেদন

জয় জয়তে অসমী আইৰ হকে প্ৰাণ বিসৰ্জন দিয়া বীৰ বীৰাঙ্গনা সকললৈ মোৰ শত-সহস্ৰ প্ৰণাম আৰু শ্ৰদ্ধা নিবেদিছো । লগতে যি সকল ব্যক্তিৰ কষ্ট আৰু ত্যাগৰ ফলত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ জন্ম হয় সেই মহান ব্যক্তি সকললৈ এই প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছো ।

২০০৬-২০০৭ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয় নিৰ্বাচনত সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাবে মোক নিৰ্বাচিত কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ হকে কিছু সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুযোগ দিয়া বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱীলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো ।

শপত গ্ৰহণ কৰি কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ লগে লগেই সমুখত আহি পৰে 'মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ' । আন আন বছৰৰ দৰে মোৰ কাৰ্য্যকালতো বিভিন্ন সাংস্কৃতিক প্ৰতিযোগিতা সমূহ সফলতাৰে অনুষ্ঠিত হৈ যায় । উক্ত প্ৰতিযোগিতাত চিম্পি গোস্বামীয়ে শ্ৰেষ্ঠা গায়িকাৰ সন্মান লাভ কৰে । মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ খনিৰ লগত সংগতিৰাখি অনুস্থিত কৰা সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানখনি জাক্‌জমকীয়া তথা উন্নত সাংস্কৃতিক মান সম্পন্ন হোৱা বুলি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ অভিমত ।

ইয়াৰ পিতেই অইন অইন বছৰৰ দৰে 'গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱ' আৰম্ভ হয় তাত আমি গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়েও 'যুৱ মহোৎসৱ'খনিত যোগদান কৰিছিলোঁ আৰু সমবেত সংগীত প্ৰতিযোগিতাত স্বৰ্ণ পদক, ৰবীন্দ্ৰ সংগীতত স্বৰ্ণ পদক, লোকগীতত ৰূপৰ পদক অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিলো । ইয়াৰে সমবেত সংগীত প্ৰতিযোগীসকল হ'ল মই ভাস্কৰ জ্যোতি নাথ, জ্যোতিৰ্ময় দাস, শৰ্মিষ্ঠা দিহিদাৰ, চিম্পি গোস্বামী, মামণি বেগম আৰু অৰ্চনা বৈশ্য। ৰবীন্দ্ৰ সংগীত আৰু লোককগীতৰ প্ৰতিযোগি আছিল শৰ্মিষ্ঠা দিহিদাৰ।

ইয়াৰ পিছতে নৱাগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক আঁদৰিবলৈ নৱাগত আদৰণি সভাৰ লগত সংগতি ৰাখি অনুষ্ঠিত কৰিছিলো এখনি বাৰেৰহনীয়া সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান আৰু উক্ত অনুষ্ঠানখনি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগতে আমন্ত্ৰিত অতিথি শিল্পী 'মল্লিকা ঠাকুৰীয়া' বাইদেউৰ গীতৰ শৰাইৰে আৰু বিভিন্ন গীত, নাট, নৃত্য প্ৰদৰ্শনেৰে সুচাৰুৰূপে পৰিচালিত হয় ।

শেষত মোৰ কাৰ্য্যকালৰ সকলো অনুষ্ঠানতে সু-পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মাননীয় ড° কাচিম আলী আহমেদ ডাঙৰীয়া, তত্বৰধায়ক 'যশোৱন্ত ৰায়' চাৰ, গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱত বিভিন্ন সু-পৰামৰ্শ আৰু সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ জ্যেষ্ঠ প্ৰবক্তা মাননীয় শ্ৰীযুত জ্যোতিষ দাস চাৰলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো লগতে বিভিন্ন কাৰ্য্যসূচীত সহায় সহযোগ আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ কৰ্মচাৰীবৃন্দ, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা বন্ধু-বান্ধৱীলৈ মোৰ অকৃত্ৰিম কৃতজ্ঞতা জনালো ।

সদৌ শেষত মোৰ কাৰ্য্যকালত মোৰ ওপৰত অৰ্পিত কৰা সকলো দায়িত্ব নিষ্ঠা আৰু সততাৰে পালন কৰিবলৈ সদা যত্নবান আছিলো তথাপিও অনিচ্ছাকৃত ভুল ভ্ৰান্তিৰ বাবে আটাইৰে ওচৰত ক্ষমা বিচাৰি গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতি আৰু উজ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলো ।

জয় আই অসম
জয়তু গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়
জয়তু গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা

ভাস্কৰ জ্যোতি নাথ
সম্পাদক, সাংস্কৃতিক বিভাগ
গোঃ মঃ ছাঃ সঃ


গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ

# তৰ্ক আৰু আলোচনা চক্ৰ বিভাগৰ সম্পাদকৰ বছৰেকীয়া প্ৰতিবেদন

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল দাপোনেৰে মহাবিদ্যালয় হকে উঠি পৰি লগা আৰু অসমৰ জননী বুকুত প্ৰাণ আহুতি দিয়া সকলোলৈ. মোৰ শত শত প্ৰণাম। শলাগৰ শৰাই সেই সকলোলৈ যি সকলে বৰ্তমান সময়ত মোক বহু কষ্টেৰে অমূল্য সহায় সহযোগিতা আগবঢ়ালে।

২০০৬-০৭ বৰ্ষৰ গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ সন্থা নিৰ্বাচনত মোক তৰ্ক আৰু আলোচনা চক্ৰৰ বিভাগীয় সম্পাদকলৈ নিৰ্বাচন কৰা শ্ৰদ্ধেয় সকল, বন্ধু-বান্ধৱী আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী বৃন্দলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ত শপত গ্ৰহণ কৰাৰ প্ৰায় তিনি চাৰিটি নিশা পাৰ হোৱাৰ পিছতে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ আৰম্ভ হয়। নৱাগত সম্পাদক হিচাপে বহুতো জনাৰ পৰা আতৰত। মোৰ তত্বাবধানত থকা জয়ন্ত ব্ৰহ্ম ছাৰে অমূল্য সময় মোৰ লগত হাঁহি ধেমালিৰে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ খনি সুচাৰু ৰূপে চলাই নিয়াত যিদৰে সহায় সহযোগ দিলে সেই অমূল্য দিন কেইটা মোৰ সদায় স্মৰণীয়, লগতে বলোৰাম, মজবুল, ধ্ৰুৱ, লুটফৰ আদি ছাৰ সকলোৰে মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহ খনিত যথেষ্ট অৰিহণা জগায় তেওঁলোকলৈও "**মোৰ চিৰ স্মৰণীয় দিন**"।

মোৰ কাৰ্যকালত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱত মোৰ বিভাগীয় দায়িত্বত থকা প্ৰতিযোগিতা সমূহত অংশ গ্ৰহণ কৰিবলৈ কেইগৰাকীমান ছাত্ৰ-ছাত্ৰী লৈ গৈছিলোঁ। তাত গৌৰভ নাথে ফাইন আৰ্টচ প্ৰতিযোগিতাত সোণৰ পদক পাই গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়লৈ যি সন্মান কঢ়িয়াই আনিলে তেখেতলৈ মই ধন্যবাদ জনাইছোঁ। চলিত কাৰ্যকালত মোক সহায় কৰা বন্ধু সঞ্জয় আৰু মৃণাল লৈ লগতে মোক উৎসাহিত কৰা পৰামৰ্শদাতা সৌৰভ দা, জিতু, উৎপল আৰু বাপন তথা সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰী বন্ধুলৈ মোৰ অমূল্য কৃতজ্ঞ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

সময় জানো বৈ থাকে, পাৰ হৈ যোৱা সময় হেনো ঘুৰাই পায় ঠিক তেনেদৰে মোৰ হ্ৰস্বম্যাদী কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয়ৰ শৃংখলাবদ্ধতা ৰক্ষাৰ্থে অজানি দোষ ত্ৰুটিৰ মই সমূহ কৰ্মকৰ্তা, বন্ধু-বান্ধৱী, সতীৰ্থবৃন্দ আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰি মোৰ চমু প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিছোঁ ।

জয়তু গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা

জয় আই অসম

**শ্ৰী চন্দন নাথ**
সম্পাদক,
তৰ্ক আৰু আলোচনা চক্ৰ বিভাগ

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ

# উৎসৱ বিভাগৰ সম্পাদকৰ বছৰেকীয়া প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে নিজ দেশৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ্থে প্ৰাণ আহুতি দিয়া বীৰ শ্বহীদ সকললৈ মই আন্তৰিকতাৰে শত শত প্ৰণাম জনাইছো লগতে এই মহান শিক্ষানুষ্ঠানখনিৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতিৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰচেষ্টা কৰা আৰু এই উচ্চ শিক্ষানুষ্ঠানখনি সজাই পৰাই যোৱা মহৎ ব্যক্তি সকললৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা আৰু শ্ৰদ্ধা জনাইছো।

গতানুগতিক ভাবে মোৰ কাৰ্য্যকাল আৰম্ভ হয়। কাৰ্য্যকাল আৰম্ভনিৰ পিছত মই মুখা-মুখি হওঁ বছৰেকীয়া মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ সৈতে। তাত মোৰ বিশেষ ভাবে কোনো গধুৰ দায়িত্ব নাছিল যদিও বাকী সম্পাদক-সম্পাদিকা সকলোৰ দায়িত্বত থকা কামবোৰত মই পূৰ্ণ সহযোগিতা আগবঢ়াইছিলো। ইয়াৰ পিছত মই মুখা-মুখি হওঁ প্ৰথম উৎসৱ "সৰস্বতী পূজা"ৰ সৈতে। সৰস্বতী পূজাৰ দুই এটা কামত অসুবিধা অনুভৱ কৰিছিলো যদিও তত্বাবধায়ক চাৰ আৰু সাধাৰণ সম্পাদকৰ সহাঁৰিয়ে মোক সেই অসুবিধাৰ পৰা দূৰত ৰাখিছিল। উল্লেখযোগ্য যে মোৰ একো অভিজ্ঞতা নথকা স্বত্তেও নিয়াৰিকৈ পালন কৰিছিলো সেই গধুৰ দায়িত্ব সমূহ। অৱশ্যে মোৰ এই দায়িত্ব সমূহত পূৰ্ণ সহযোগিতা আগবঢ়াইছিল মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ সমূহ সম্পাদক-সম্পাদিকাৰ লগতে ধননজ্যোতি, মৃণাল দা, মোৰ বন্ধু বিশ্বজিৎ, মঞ্জিল, প্ৰশান্ত, ৰিতুন, টিংকু, অজয়, অমল আৰু বিমান দাই এওঁলোক সকললৈ মই ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জনাইছো।

ইয়াৰ পিছত ২০০৮ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয়ত শ্ৰেণী আৰম্ভনিৰ পিছত মোৰ দায়িত্বত থকা "শ্ৰী মন্ত শংকৰ দেৱৰ তিথিও" এদিনীয়া কাৰ্য্যসূচীৰে সুচাৰু ৰূপে পালন কৰিবলৈ সক্ষম হওঁ। ইয়াৰ পিছত এক বিশেষ অসুবিধাৰ বাবে "বিশ্ব নবী দিৱসটো" পাতিব নোৱাৰিলো। এই সকলো ক্ষেত্ৰতে সহায় আগবঢ়োৱা মোৰ দায়ীত্বৰ তত্বাবধায়ক শ্ৰী ৰমেশ বৰ্মন চাৰলৈ অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো ।

অৱশেষত অজানিতে হোৱা ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে ক্ষমা মাগিছো আৰু মহাবিদ্যালয়খনিৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰণি মাৰিছো।

**নিপন নাথ**
সম্পাদক, উৎসৱ বিভাগ

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্র সন্থা

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্র সন্থাৰ

# ক্রিকেট সম্পাদকৰ বছৰেকীয়া প্ৰতিবেদন

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্র সন্থাৰ ক্রিকেট বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়খন স্থাপন কৰাত যি সকল মহান ব্যক্তিয়ে বিভিন্ন ধৰণে অৱদান আগবঢ়াইছে সেই মহান ব্যক্তি সকলোলৈ মোৰ প্ৰনাম আৰু শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছো ।

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্র-ছাত্রীৰ সহায়-সহযোগৰ ফলত মই গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ ক্রিকেট বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে নির্বাচিত হ'ব পাৰিছো ।

২০০৬-২০০৭ বর্ষৰ ক্রিকেট বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে কার্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছতেই মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ সন্মুখীন হওঁ । মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত মহাবিদ্যালয় ছাত্র একাদশ আৰু শিক্ষক একাদশৰ মাজত এখন প্রদর্শনী মূলক সীমিত অভাৰৰ খেল অনুস্থিত কৰো । উক্ত খেলখনত শিক্ষক একাদশে জয় লাভ কৰে। এই প্রদর্শনীমূলক খেলত শ্রীযুত ভক্তি মেধী ছাৰে মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা উপযুক্ত খেলুৱৈ বাছনি কৰি ইন্টাৰ কলেজ ক্রিকেট প্রতিযোগিতাত খেলুৱৈ সকলক অর্ন্তভূক্ত কৰে। এই ইন্টাৰ কলেজ ক্রিকেট প্রতিযোগিতা অনুস্থিত হৈছিল হোজাই মহাবিদ্যালয়ত। এই প্রতিযোগিতাত আমি বজালী মহাবিদ্যালয়ৰ লগত চেমি ফাইনেল খেলত পৰাজিত হৈছিলো ।

শেষত মোৰ প্ৰতিটো পদক্ষেপত বিভিন্ন প্ৰকাৰে সহায় কৰা তত্বাবধায়ক শিক্ষাগুৰু, শ্ৰী বলোৰাম দাস ছাৰ আৰু মোৰ সমূহ বন্ধু বান্ধৱীলৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো ।

সদৌ শেষত মোৰ অনিচ্ছাকৃত ভাবে হোৱা সকলো প্ৰকাৰৰ ভুল ত্ৰুটিৰ বাবে আপোনালোকৰ পৰা ক্ষমা বিচাৰিলো আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি ইতিৰেখা টানিছো ।

জয়তু গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়

জয় আই অসম

ভৃগু মেধী

সম্পাদক ক্রিকেট বিভাগ

গোঃ মঃ ছাত্র সন্থা

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্র সন্থা

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্র সন্থাৰ

# অন্তঃ দ্বাৰ ক্ৰীড়া বিভাগ সম্পাদকৰ বছৰেকীয়া প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ সৈতে জড়িত আৰু অসমী আইৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ অৰ্থে প্ৰাণ আহুতি দিয়া সমূহ শ্বহীদলৈ অশ্ৰু ভৰা প্ৰণাম নিবেদিছোঁ।

যি সকল ছাত্র-ছাত্রীৰ সহায় সহযোগিতাত মই অন্তঃ দ্বাৰ বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ ২০০০ ছাত্র-ছাত্রীৰ সেৱা কৰিবলৈ সুযোগ পাইছো সেই সকল ছাত্র-ছাত্রীলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

গতানুগতিক ভাবে মই কার্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ আৰম্ভনি হয়। প্ৰথমতে কিছু অসুবিধাৰ সন্মুখীন হৈছিলো যদিও সাধাৰণ সম্পাদকৰ সহাৰিয়ে মোক সেই অসুবিধাবিলাকৰ পৰা দূৰত ৰাখিছিল । মোৰ কাৰ্য্যকালত অৰ্থাৎ ২০০৬-০৭ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত অন্ত ঃ দ্বাৰ বিভাগৰ খেল সমূহৰ ভিতৰত যাইকৈ বেড্‌মিন্টন, টেবুল টেনিছ, দবা, কেৰম আদি খেলবোৰ অনুস্থিত কৰিছিলো আৰু মই ঠিক আশা কৰা ধৰণেই ছাত্র-ছাত্রী সকলে খেল সমূহত অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। তেওঁলোকৰ খেলৰ প্ৰতি থকা সেই উৎসাহী মনোভাবটো দেখি নঠৈ আনন্দিত হৈছিলোঁ।

ইয়াতে মই প্ৰতিবেদনৰ জড়িয়তে অনুৰোধ জনাব বিচাৰিছো যে অন্তঃ দ্বাৰ বিভাগৰ খেল সমূহৰ সাধাৰণ প্ৰশিক্ষণ নহোৱাৰ বাবে বহুতো ছাত্র-ছাত্রীয়ে তেওঁলোকৰ প্ৰতিভা বিকাশ আৰু অংশ গ্ৰহণত অসমৰ্থ হৈছিল। সেয়ে মই মহাবিদ্যালয় কতৃপক্ষক জনাব খোজো যে আগন্তুক বৰ্ষবোৰত যাতে আন আন বিভাগৰ দৰে এই বিভাগতো ছাত্র-ছাত্রী সকলে তেওঁলোকৰ লুপ্ত প্ৰতিভাক জগাই তুলিব পাৰে তাৰ বাবে আগতীয়া প্ৰশিক্ষনৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মই ইয়াৰে অনুৰোধ জনালোঁ।

এই ক্ষেত্ৰত মোক বিশেষ সহায় সহযোগীতা আগবঢ়োৱা মোৰ বিভাগীয় তত্বাবধায়ক ইংৰাজী বিভাগৰ প্ৰবক্তা মজবুল হক চৌধুৰী ছাৰলৈ এই সুযোগতে অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো!

মই ছাত্র-ছাত্রী সকলক মহাবিদ্যালয়ৰ সততা আৰু পবিত্ৰতা বজাই

ৰাখিবলৈ ইয়াৰে অনুৰোধ জনালোঁ ।

অৱশেষত মোৰ অনিচ্ছাকৃত ভাবে হোৱা ভুল ত্ৰুটিৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা মাগিছোঁ । লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতি কামনা কৰি প্ৰতিবেদন সামৰিছো ।

ধন্যবাদ,

জয়তু গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা

জয় আই অসম

**শ্ৰী উত্তম ঘোষ**

সম্পাদক, অন্তঃ দ্বাৰ ক্ৰীড়া বিভাগ

গোঃ মঃ ছাঃ সঃ

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ

# ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা বিভাগৰ সম্পাদিকাৰ বছৰেকীয়া প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে যুগে যুগে অসমী আইৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ্থে প্ৰাণ দিয়া জ্ঞাত অজ্ঞাত স্বদেশ প্ৰেমী বীৰ সকললৈ মোৰ শত প্ৰণাম আৰু শ্ৰদ্ধা নিবেদিছো ।

যি সকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সহযোগত মই গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকা হিচাপে নিৰ্বাচিত হৈ প্ৰায় দুই হাজাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সেৱা কৰাৰ সুবিধা পাইছোঁ, তেখেত সকললৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ ।

সম্পাদিকা হিচাপে কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ কেইদিন মান পিছত মই মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহৰ সন্মুখীন হওঁ । মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহত প্ৰথম দিনা অসুবিধাৰ সন্মুখীন হৈছিলো যদিও দ্বিতীয় দিনা মই ভালদৰে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ আগবঢ়াই লৈ যোৱাত সফল হওঁ। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ বাবে কেইবাটাও পূৰণি বিষয় বস্তুৰ লগতে নতুন বিষয়ৰ প্ৰতিযোগীতাৰে প্ৰদৰ্শনীখন কিছু উন্নত মানৰ হোৱা বুলি জানিব পাৰিছোঁ। প্ৰদৰ্শনীখনত পৰ্যাপ্ত সংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ অংশ গ্ৰহণে ইয়াক আনন্দময় আৰু সাফল্যমণ্ডিত কৰি তুলিছিল ।

মোৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ বিভিন্ন সমস্যা দেখা পাওঁ । কিন্তু আমাৰ কাৰ্যকাল এবছৰ হোৱা বাবে সকলো সমস্যা দূৰ কৰিব পৰা নগল। তথাপিও এই এবছৰৰ ভিতৰত কিছু পৰিমনে হলেও কিছুমান কাম সফল কৰাৰ আৰু পদক্ষেপ লোৱাৰ খতিয়ান তলত দাঙি ধৰিলোঁ ।

কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিয়ে মই সন্মুখীন হোৱা সমস্যাৰ ভিতৰত ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাটোত থাকিব লগা ডেস্ক, বেঞ্চৰ অভাৱ, খোৱা পানী যোগানৰ অনিয়মিত অপৰিস্কাৰ কোঠা প্ৰস্ৰাৱগাৰত পানীৰ সমস্যা ইত্যাদি ।

এইবোৰ সমস্যাৰ বাবে ছাত্ৰীসকলে প্ৰায়েই কোঠাটোৰ বাহিৰত থাকিব লগা হয়। সেই বাবে কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিয়ে ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাটো যাতে পৰিস্কাৰ কৰি ৰাখিব পাৰো তাৰ বাবে মই সপ্তাহত এবাৰকৈ চাফ-চিকুণৰ ব্যৱস্থা কৰোঁ । ছাত্ৰী সকলে যাতে কোঠাটোত সময় অতিবাহিত কৰিব পাৰে তাৰ বাবে কিছু খেলৰ সামগ্ৰীৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়। খেলৰ সামগ্ৰীবোৰৰ ভিতৰত ডবা আৰু কেৰম

দিয়া হৈছে । খোৱা পানী যোগানৰ বাবে ফিল্টাৰ এটাৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ লগতে প্ৰস্ৰাৱ গাৰৰ পানী যোগান ব্যৱস্থা নিয়মিত কৰিছোঁ । তদুপৰি ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাত এখন ডাঙৰ দাপোন দিয়া হৈছে ।

লগতে খিৰকী আৰু দুৱাৰৰ পৰ্দাৰ কাপোৰ লগোৱা হৈছে । কোঠাটোত ছাত্ৰী সকলৰ সুবিধাৰ বাবে ইতিমধ্যে আন কেইবাটাও ব্যৱস্থা কৰা হৈছে ।

শেষত মোৰ কাৰ্য্যকালৰ বিভিন্ন ধৰণে নিষ্ঠা আৰু নি-স্বাৰ্থভাবে সহায় কৰাৰ বাবে তত্বৱধায়িকা তথা শিক্ষা বিভাগৰ মুৰব্বী অধ্যাপিকা চিন্তামণি চাৰেংগী বাইদেউৰ ওচৰত মই চিৰ কৃতজ্ঞ হৈ ৰলোঁ । লগতে সকলো প্ৰকাৰে সহায় কৰা কৰ্মচাৰী বৃন্দ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী বন্ধু-বান্ধৱী সকলৰ লগতে অন্যান্য বিভাগীয় সম্পাদক-সম্পাদিকা সকলৰ সু-পৰামৰ্শ আৰু সহ যোগীতাৰ বাবে কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো। মোক সহায় কৰা বন্ধু-বান্ধৱী-সকললৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো ।

শেষত মোৰ অনিচ্ছাকৃত ভুল ত্ৰুটিৰ বাবে আপোনালোকৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰি তথা মহাবিদ্যালয়ৰ পৱিত্ৰতা বজাই ৰাখিবলৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগতে সচেতন নাগৰিক সকলক ঐক্য বদ্ধ প্ৰচেষ্টাৰে আগবাঢ়ি আহিবলৈ আৰু শিক্ষানুষ্ঠানৰ চিৰজ্যোতিময়ী কৰি ৰাখিবলৈ অনুৰোধ জনালোঁ । এই আশাৰে পুনৰ বাৰ শিক্ষক শিক্ষায়িত্ৰী, কৰ্মচাৰী, তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱী সকলক ধন্যবাদ জনাই মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলোঁ ।

জয়তু গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা
"জয় আই অসম"

ধন্যবাদেৰে,

**শ্ৰী নৱনীতা নাথ**
সম্পাদিকা, ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা



গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ

# সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্পাদকৰ বছৰেকীয়া প্ৰতিবেদন

সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে মাতৃভূমিৰ বাবে প্ৰাণাহুতি দিয়া সমূহ জ্ঞাত-অজ্ঞাত শ্বহীদলৈ মোৰ শত শত প্ৰণাম আৰু শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছো। লগতে গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়খন আজিৰ এই ৰূপত সজ্জিত কৰাত যি সকল মহান ব্যক্তিয়ে বিভিন্ন ধৰণে অৱদান আগবঢ়াই গ'ল সেই মহান ব্যক্তি সকললৈও মোৰ সহস্ৰ প্ৰণাম আৰু শ্ৰদ্ধা নিবেদিছো ।

যি সকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অশেষ কষ্ট স্বীকাৰ কৰি মহাবিদ্যালয় নিৰ্বাচনত প্ৰতিদ্বন্দিতা কৰাই সুস্থ মানসিকতাৰে মোক সৰ্ব্বাধিক ব্যৱধানত নিৰ্বাচিত কৰিলে তেওঁলোকলৈ মই মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো ।

সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্পাদকৰ দায়িত্ব ভাৰ গ্ৰহণ কৰিয়েই বহু কিবা-কিবি কৰাৰ সপোন দেখিছিলোঁ । মোৰ এই সপোন কিমান দূৰ বাস্তৱত ৰূপায়িত হ'ল সেয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ বিচাৰ্য্য ।

দায়িত্বভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছে পিছে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ সন্মূখীন হওঁ। এই মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহ আৰম্ভ হোৱাৰ সময়তে মহাবিদ্যালয়খনৰ চৌহদ পৰিস্কাৰ ৰখাটো মোৰ বিভাগত পৰে। সেয়ে মই মোৰ তত্বাবধায়ক মাননীয় ৰফিক জামান ছাৰৰ পৰামৰ্শ মতে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ আৰম্ভ হোৱাৰ দিনা মহাবিদ্যালয় চৌহদ পৰিস্কাৰ আৰু চফাই প্ৰতিযোগীতা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। এই প্ৰতিযোগীতাত শৃংখলাবদ্ধ, ধৈৰ্য্য, নিষ্ঠা আৰু সেৱাৰ মনোভাৱ দেখুওৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক নিৰ্বাচন কৰি ছজনক পুৰস্কৃত কৰা হয়। এই প্ৰতিযোগীতাত অংশ গ্ৰহণ কৰা প্ৰতিযোগীৰ সংখ্যা ভৱিষ্যতে আৰু বেছি হ'ব বুলি মই আশা ৰাখিলো।

ভৱিষ্যতে এনেবোৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজৰ পৰাই অগ্ৰণী সমাজ কৰ্মী ওলাব বুলি মই ভাবো। মোৰ কাৰ্য্যকালৰ মাজভাগত আমাৰ অধ্যক্ষ ড° কাছিম আলী আহমেদ ছাৰৰ লগত আলোচনা কৰি মহাশয়ৰ পৰামৰ্শ মতে মহাবিদ্যালয়খন পৰিস্কাৰ ৰখাৰ বাবে কেইটামান ডাষ্ট বিনৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে আৰু ইয়াৰ উপৰিও মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য্য বজাই ৰখাৰ বাবে কিছুমান মুল্যৱান গছ-গছনি ৰোপণ কৰা হৈছে। এই অভিযানত বহু সংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অংশ গ্ৰহণ কৰে। আবন্টিত সীমিত ধনৰ বাবে মোৰ কিছু সপোন বাস্তৱত পৰিণত নহ'ল।

শেষত মোৰ কাৰ্য্যকালত বিভিন্ন ধৰণে পৰামৰ্শ, সহায়-সহযোগীতা আগবঢ়োৱাৰ কাৰণে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ, উপাধক্ষ্য, মোৰ তত্বাবধায়ক, ৰফিক জামান ছাৰ, অধ্যাপক মজবুল হক চৌধুৰী, সাধাৰণ সম্পাদক উৎপল দেৱ নাথ আৰু আশ্রাফুল, মিঠু, মোল্লা, মৃনাল, ধনন, বাপন আৰু সকলো বন্ধু / বান্ধৱীলৈ কৃতজ্ঞতা যাচিছোঁ ।

সদৌ শেষত অজানিতে ভূল ক্রটিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰি গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত আৰু উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন ইয়াতেই সামৰিলো ।

জয়তু গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়
জয় আই অসম

**নাছিৰুদ্দিন হাজৰিকা**
সম্পাদক, সমাজ সেৱা
গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্র সন্থা



গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্র সন্থাৰ

# ফুটবল আৰু ভলীবল বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে ঐতিহ্য মণ্ডিত গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ সৈতে জড়িত আৰু মাতৃভূমিৰ স্বাৰ্থ ৰক্ষাৰ অৰ্থে দেহত্যাগ কৰা বীৰ শ্বহীদ সকললৈ মোৰ শত শত প্ৰণাম।

যি সকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা শিক্ষা প্ৰেমী ৰাইজে মোক ২০০৬-০৭ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনখনিত নিৰ্বাচিত কৰি মোক মহাবিদ্যালয়খনৰ সেৱা কৰিবলৈ সুযোগ দিলে তেওঁলোক সকলোলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জনালোঁ।

এই বিভাগৰ কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণৰ পিছত প্ৰথম পৰ্য্যায়ত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ সন্মূখীন হওঁ। খেল পৰিচালনাৰ প্ৰতি কোনো ধৰণৰ অভিজ্ঞতা নথকা স্বত্বেও সম্পাদকৰ দায়িত্ব চলাব লগীয়া হৈছিল। প্ৰথমতে কিছুমান অসুবিধাৰ সন্মূখীন হৈছিলো যদিও পিছলৈ মোক-তত্বাবধায়কৰ সহাঁৰিয়ে অসুবিধাৰ পৰা মুক্ত কৰিছিল। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত আনৰ নিচিনাকৈ মইও ভলীবল আৰু ফুটবল খেল অনুষ্ঠিত কৰিছিলো। মহাবিদ্যালয়ৰ কিছু অংশক ছাত্ৰইহে তাত অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল। ইয়াতে মই প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে এটা অনুৰোধ জনাব বিচাৰো যে, মহাবিদ্যালয়খনত শতকৰা ৪০% ছাত্ৰৰ ভিতৰত মাত্ৰ গণিব পৰা কেইজনমান ছাত্ৰইহে তাত অংশ গ্ৰহণ কৰে। সেয়ে ক'ব খোজো যে আগন্তুক বৰ্ষবোৰত যাতে সৰহ সংখ্যক ছাত্ৰই এই খেল সমূহত অংশ গ্ৰহণ কৰি তেওঁলোকৰ লুপ্ত প্ৰতিভাক জগাই তুলিবলৈ অনুৰোধ জনালোঁ। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত এখন ছোৱালী ভলীবল প্ৰতিযোগীতা অনুষ্ঠিত কৰিব খুজিছিলো যদিও কিছু অসুবিধাৰ বাবে খেলখন পাতিব নোৱাৰিলোঁ।

শেষত সু-পৰামৰ্শ দি উৎসাহিত কৰা তত্বাবধায়ক মন্টু দাস ছাৰ আৰু মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ সমূহ সম্পাদক সম্পাদিকালৈ অশেষ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

জয়তু গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়।

**হুচেইন ওৱাছিম আক্ৰাম**
সম্পাদক, ফুটবল, ভলীবল বিভাগ

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থা

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সন্থাৰ

# ছাত্ৰ জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদকৰ বছৰেকীয়া প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা কৰাত যি সকল মহান ব্যক্তিয়ে অৱদান আগবঢ়াই থৈ গল সেই মহান ব্যক্তি সকলক প্ৰণাম আৰু শ্ৰদ্ধা নিবেদিছোঁ আৰু লগতে গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু মোৰ শিক্ষাগুৰু সকললৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

যি সকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অতি বিশ্বাসেৰে আৰু সুস্থ মানসিকতাৰে এই গোৱালপাৰা মহাবিদ্যলয়ৰ নিৰ্বাচনত মোক ছাত্ৰ জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদক হিচাপে মোক নিৰ্বাচন কৰিলে তেওঁলোকলৈ মই মোৰ আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিলো।

মই এই পদৰ কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ সময়ত ছাত্ৰ জিৰণী কোঠাটো বন্ধ হৈ আছিল। মই সাধাৰণ সম্পাদক তথা সেই সকলোবোৰ ছাত্ৰক ধন্যবাদ দিব বিচাৰিছো যি সকল ছাত্ৰৰ সহায়ত মই মোৰ কাৰ্যভাৰ থকাৰ সময়ত ছাত্ৰ জিৰণী কোঠাটো মুকলি কৰি দি মোৰ দায়িত্ব পালন কৰিব পাৰিছো। মোৰ কাৰ্য্যকালত ছাত্ৰ জিৰণী কোঠাটোত থাকিবলগীয়া ডেক্স-বেঞ্চৰ ব্যৱস্থা, খোৱা পানীৰ ব্যৱস্থা, খেলা সামগ্ৰী আদিৰ বাবে যথেষ্ট চেষ্টা কৰিছিলো যদিও সম্পূৰ্ণ ৰূপে মই এই কাৰ্য্যত সফল হ'ব নোৱাৰিলো। আশা ৰাখিছো পৰৱৰ্তী সম্পাদকে এই আধৰুৱা কামবিলাক সমাধান কৰাত আগভাগ ল'ব।

মই মোৰ কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ কেইদিনমান পিছতেই মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ অনুস্থিত হয়। এই মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত মোৰ বিভাগৰ কাৰ্য্যসূচী সমূহ সকলকে ৰূপায়ন কৰিবলৈ পাই মই বৰ আনন্দিত হৈছিলো। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ উপলক্ষে মোৰ বিভাগত কেইবাটাও প্ৰতিযোগীতা প্ৰদৰ্শনী অনুস্থিত কৰা হৈছিল। এই প্ৰতিযোগীতা সমূহত বহু সংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল। যাৰ বাবে মই নথৈ আনন্দিত হৈছিলো।

মোৰ কালছোৱাত বহুতো সৎ উপদেশ আগবঢ়োৱা বিশেষকৈ তত্বাবধায়ক শিক্ষাগুৰু শ্ৰীযুত ধ্ৰুৱ জ্যোতি দাস ছাৰ আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ সম্পাদক/সম্পদিকা সকললৈ মই শলাগৰ শৰাই আগবঢ়ালোঁ ।

জয়তু গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়।

**হিমাংশু দাস**
সম্পাদক ছাত্ৰ জিৰণী কোঠা

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ সম্বৰ্ধনা অনুষ্ঠানত জাহ্নবী খাউণ্ড।

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ একাংশ দৃশ্য।

এন. চি. চি. কেডেট গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়।

২০০৬-০৭ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ আমন্ত্ৰিত অতিথি সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থাৰ শিক্ষা সম্পাদক দিপাংক নাথ।

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ মুকলি সভাৰ অতিথি মঞ্চ।

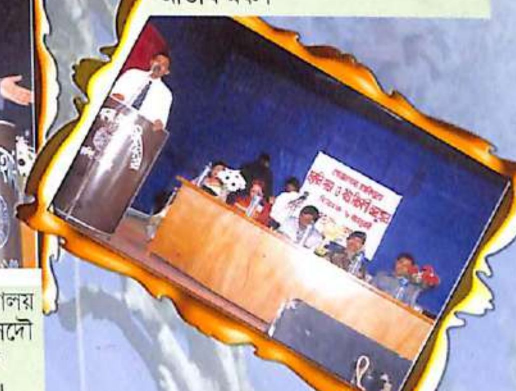

তাসমৰ মাননীয় ৰাজ্যপাল লেঃ জেঃ অজয় সিং, ২০০৮ চনৰ নভেম্বৰত গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত উত্তৰ পূব ভাৰত ইতিহাস সংস্থাৰ ২৮ তম্ বাৰ্ষিক অধিৱেশন উদ্বোধন কৰাৰ মুহূৰ্ত্তত।

পৰীক্ষা কোঠালিত বহা মহাবিদ্যালয়ৰ একাংশ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী